வியங்கோள்

By

V. VENKATARAJULU REDDIAR,
Junior Lecturer in Tamil

தோற்றுவாய்.—தமிழ்மொழியில் உள்ள இலக்கணங்களுள் மிக்க பழமையதாகிய தொல்காப்பியத்தில் வினைச்சொற்களின் வகைகளுள் வியங்கோள்வினை கூறப்பட்டுளதேயன்றி, ஏவல்வினை யென்பதொரு வகை கூறப்படவில்லை. ஏவல் என்னுஞ் சொற்றானும் எழுத்ததிகாரத்துள் உயிர்மயங்கியலில் [1]'ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்' என்னும் ஓரிடத்தில் மட்டும் வந்துளதேயன்றிச் சொல்லதிகாரத்தில் யாண்டும் வந்திலது.

ஏவல்வினை நன்னூல் முதலிய பிற்கால இலக்கணங்களிற் கூறப்பட்டுளது. வியங்கோள்வினையின் இலக்கணம் தொல்காப்பியத்திற் கூறியிருப்பதற்கு மாறாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தொல்காப்பியனார் கொள்கை.—முதற்கண், வியங்கோளைக் குறித்து ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியிருப்பதனை நோக்குவோம்: ஆசிரியர், [2]'முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் இருதிணைக்கும் உரிய பொதுவினைகளைக் கூறி, அடுத்த இரண்டு சூத்திரங்களில் முன்னிலை யொருமைபன்மை வினைகளைத் தெரித்து, அதன்பின்

> [3]'எஞ்சிய கிளவி இடத்தொடு சிவணி
> ஐம்பாற்கும் உரிய தோன்ற லாறே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், வியங்கோள் முதலிய எழுவகை வினைகளும் ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் உரிய என்று விதித்து, அதனை யடுத்து,

> [4]'அவற்றுள்
> முன்னிலை தன்மை ஆயீ ரிடத்தொடு
> மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி'

1. உயிர்மயங்கு 8.
2. வினையியல் 23.
3. வினையியல் 26
4. ,, 27.

என்று, எய்தியதனை விலக்கியுள்ளார் ஆகலின், வியங்கோட்கிளவி முன்னிலை தன்மைகளில் வாராது என்பது அவர் கருத்தாதல் நன்கு அறியப்படும். வியங்கோளை விலக்கியாங்கே அதனை யடுத்து,[1]

'பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
அவ்வயின் மூன்றும் நிகழுங் காலத்துச்
செய்யும் என்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல் வாராத இடம் இவை என்று, எய்தியதனை விலக்கியுள்ளார் ஆகலின் செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல் பல்லோர் படர்க்கையிலும் தன்மை முன்னிலைகளிலும் வாராததுபோன்றே வியங்கோட்கிளவியும் தன்மை முன்னிலைகளில் வாராது என்பது தெளிவுறும். 'இவை இரண்டு சூத்திரமும் ('அவற்றுள், முன்னிலை தன்மை ...கிளவி', 'பல்லோர் படர்க்கை ...கொள்ளா' என்பன) பொதுவகையான் எய்தியனவற்றை விலக்கி நின்றன' என்று சேனாவரையர் எழுதியிருப்பது அறியத்தக்கது.

இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வியங்கோட்சொல் இன்னது என்று கூறுவது யாது என்று நோக்குவோம். அவர் [illegible] அகர ஈற்றுப் புணர்ச்சிக்கண் வியங்கோட் கிளவியைச் சேர்த்துக் கூறியிருத்தலின், வியங்கோட்கிளவி அகர ஈற்றது என்பது அறியலாகும். பிற ஈறுகளுக்குப் புணர்ச்சிவிதி கூறியவிடத்தில் வியங்கோட்கிளவியைச் சேர்த்திலர் ஆகலின், அகர ஈற்றுப் பிற ஈறுகளையுடைய வியங்கோட்சொல் இன்று என்பது உணரப்படும். ஆகவே அவர் கருத்தின்படி, வாழ்க செய்க என்பனபோன்ற ககர ஈற்றுச் சொல்லே வியங்கோட்சொல் எனப்படும் என்பது தேற்றம். 'வியங்கோள்—படர்க்கைப் பொருண்மேல் ஏவற்பொருண்மையைக் கொண்டுவரும் முற்றுச்சொல்' என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருப்பது இதற்குப் பொருந்தும். இப் படர்க்கைக்கண் திணைவேறுபாடும் எண்வேறுபாடும் இன்றி, ஐம்பாற்கண்ணும் வழங்கும். கன்னடத்திலே, இவ்வீற்றுச் சொற்கள் வியங்கோட்பொருளில் படர்க்கை ஐம்பாற்கும் வருதல் ஈண்டைக்கு அறிதற்பாலது. தமிழில் ககர ஈற்றது கன்னடத்தில் கெ ஈற்றதாய்த் திரிந்துள்ள இத்தனையே வேறுபாடு.

இனி, வியங்கோட்கிளவி முன்னிலை தன்மைகளில் நிலைபெறாது என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் விலக்கியதன் காரணத்தை நோக்குவோம்: வியங்கோட்பொருளில் முன்னிலை தன்மைகளில் வரும் வினைச்

1. வினையி. 28.

சொல்லுமுறையே முன்னிலைவினையிலும் தன்மைவினையிலும் ஆசிரியர் அடக்கினாராயின், அவ் வினைச்சொல், அவ்விடங்களில் ஒருமை பன்மை வினைகட்குக் கூறிய விகுதிகளை ஏற்றன பெற்று வரும். ஆகலின், ஏனை வேறுபாடு இன்றிப் படர்க்கைக்கண் வரும் கவ்வீற்று வியங்கோட்சொல் ஏனையிடங்களில் வாராது என்று விலக்கப்பட்டது.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்[1] ஐ ஆய் (முன்னிலைவினை) முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவும் அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவும் என இருவகைய. ஐ ஆய் முதலியன தொழிலுணர்த்துவன; நட வா முதலிய உயிரீறும் புள்ளியீறும் தொழிற்படுத்துவன' என்று எழுதியிருப்பதையும், தெய்வச்சிலையார்,[2] 'முன்னிலைவினை என்றது "முன்னிலை" எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால் அச்சொல் இருவகைப்படும், முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவும் அவனைத் தொழிற்படுத்தற்கு ஏவல் குறித்து வருவனவும் என' என்று எழுதியிருப்பதையும் முன்னிலை ஏவல்வினையையும் முன்னிலைவினையுள் ஆசிரியர் அடக்கியுள்ளார் என்பது அறியலாகும். இவ்வாறே வாழ்த்துதல் முதலிய பொருளில் முன்னிலைக்கண் வரும் வியங்கோள் வினையையும் முன்னிலைவினையுள் அடக்கினார் என்று கொள்ளப்படும். அவ்வாறே தன்மைக்கண்ணும் கொள்க. கன்னட மொழியிலே, [illegible] வியங்கோள் முன்னிலை தன்மைகளில் வாராமை ஈண்டு அறியற்பாலது. ஆயின், முன்னிலை தன்மைக்கண் வியங்கோட்பொருளில் வரும் சொற்கள் எவ்வெவ்விகுதி பெற்று வரும் எனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும்.

ஈண்டு, வியங்கோளைக் குறித்து உரையாசிரியர்கள் எழுதியிருப்பவற்றை நோக்குவோம்:

உரையாசிரியர் :—உரையாசிரியர், 'முன்னிலை தன்மை ...வியங்கோட்கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'முன்னிலை தன்மை இரண்டிடத்துஞ் செல்வனவாகிய வியங்கோள்வினைச்சொல் சிறுவரவின' என்று பொருள் எழுதியுள்ளார். 'மன்னாது' என்பதற்கு நிலையாது என்பதுவே பொருளாதல், [3] 'மன்னாப் பொருளும் அன்ன இயற்றே' என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அறியப்படுமாகலின், அதற்கு, 'சிறுவரவின' என்று கூறும் பொருள் அமைவதன்று.

1. தொகைமரபு 9-உரை.
2. வினையியல் 26-உரை.
3. கிளவியாக். 34.

சேனாவரையர் :— 'முன்னிலை....., வியங்கோட்கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குச் சேனாவரையர், 'மேல், எஞ்சிய கிளவி எனப்பட்ட ஏழனுள், வியங்கோட்கிளவி முன்னிலையும் தன்மையும் ஆகிய இரண்டிடத்தொடு நிலைபெறாதாம்' என்று பொருள் கூறி, பின், 'ஆயீரிடத் தொடு கொள்ளாது என்னாது, "மன்னாதாகும்" என்றதனால் அவ்விடத் தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல்—பெரும்பான் மையும் நிகழ்தல்' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அவர் எழுதியிருக் கும் விசேடவுரை அமைவதன்று; மன்னாது என்பதற்கு நிலைபெறாது என்றெழுதியிருக்கும் உரை உட்கொளத்தக்கது.

நச்சினார்க்கினியர் :— ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'முன்னிலை ......வியங்கோட்கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'ஏவற் பொருண் மையை முற்றமுடித்தலை உணர்த்துஞ் சொல் முன்னிலையும் தன்மையு மாகிய அவ் விரண்டிடத்துப் பொருளொடும் அஃறிணைக்கண் பெரும் பான்மையும் நிலைபெறாது; உயர்திணைக்கண் பெரும்பான்மையும் நிலை பெறும்' என்று உரை எழுதியிருக்கின்றார். அன்றியும் அவர், [1]'நோயும் இன்பமும்' என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தினும்,[2] 'ஞாயிறு திங்கள்' என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரத்தினும் ஏவற்பொருண் மையை அஃறிணை முற்ற முடியாது என்பதை ஆசிரியர் கூறுகின்றார் என்றும், அவற்றிற் கேற்ப ஈண்டும், முன்னிலைக்கண் வரும் அஃறிணை ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடியாது என்பதை 'மன்னாதாகும்' என்பதனால் உணர்த்தினார் என்றும், நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றீற்று முன்னிலையேவலொருமையும் அஃறிணைக்கண் வருங்கால் ஏவல்வினையை உணர்ந்து அவை முற்றமுடியா என்றும், அவற்றை ஏவுதல் மரபன்று என்றும் கூறியுள்ளார்.

'மன்னாது' என்னுஞ் சொல்லிற்கு (உயர்திணைக்கண்) நிலைபெறும் என்று பொருள் கூறுதல் யாங்கனம் அமையும்? அன்றியும், அஃறிணைப்பொருள் ஏவலின் பொருளை அறிந்து அதனை முற்ற முடிக்குந் திறனுடையதன்று என்னுங் காரணத்தால் முன்னிலை யிடத்தில் அஃறிணைப்பொருட்கண் வியங்கோள் வாராது எனின், படர்க்கையிடத்தில் அஃறிணைக்கண் வியங்கோள் வருதல் எவ்வாறு அமையும்? ஆண்டும் அஃறிணைப்பொருள் ஏவலை அறிந்து முற்ற முடியாவன்றே?

இவற்றால், நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ள பொருளும் காரணமும் அமைவுடையவல்ல என்பது அறியலாகும்.

---

1. பொருளியல் 2. 2. செய்யுளியல் 201.

கல்லாடர்:—கல்லாடர், 'முன்னிலை வியங்கோள்......ஓரன்ன உரிமைய' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் உரையில், வியங்கோள் பெரும்பான்மையும் படர்க்கை இடத்திற்கே வரும் என்றார். அவர், 'முன்னிலை ....வியங்கோட் கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'முன்னிலை தன்மை என்று சொல்லப்பட்ட அவ்விரண்டிடத்தொடு நிலைபெறாதாகும், அவற்றின் ஏவற்பொருண்மையை உணர்த்துஞ் சொல்' என்று உரை கூறி, '"தன்மை முன்னிலை" என்னாது, "முன்னிலை தன்மை" என்றதனால், சிறுபான்மை முன்னிலை தன்மைக்கண்ணும் வரும்' என்று விசேடவுரை எழுதினார். இவர் கூறிய பொருள் அமைவுடையது; விசேடவுரை ஆசிரியர்கருத்திற்கு ஒத்ததன்று.

[1]பழையஉரை:—'முன்னிலை......வியங்கோட்கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, முன்னிலையும் தன்மையும் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பொருளொடு ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடித்தலை உணர்த்துஞ் சொல் நிலைபெறாதாகும்' என்று பொருள் எழுதி, 'முன்னிலை தன்மை எனச் சூத்திரஞ் செய்தலாற் சிறுபான்மை உயர்திணைத் தன்மையினும் முன்னிலையினும் வரும்' என்றும், 'அஃறிணைக்கண் தன்மைச்சொல் இல்லாமையானும் அஃறிணைமுன்னிலை ஏவற் பொருண்மையை முற்ற முடியாமையானும் கூறிற்றிலர்' என்றும் கூறுகின்றது.

இவ்வுரை, சூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள பொருள் அமைவுடையதே; விசேடவுரையும் அதிற் கூறுங் காரணமும் அமைவுடையன வல்ல.

தெய்வச்சிலையார்:—தெய்வச்சிலையார், 'முன்னிலை......வியங்கோட் கிளவி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு 'வியங்கோட்சொல் முன்னிலையும் தன்மையுமாகியவிடத்து [2]நிலைபெறு' என்று பொருள் கூறியுள்ளார். அன்றியும் அவர், நீ வாழ்க நீ உண்க என்று முன்னிலைக்கண் வருதல் மரூஉவழக்கு என்றும் எழுதியிருக்கின்றார்.

அவர் கூறியுள்ள உரை அமைவுடையதே.

---

1. இவ்வுரையின் ஆசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை. இஃது உரியியல் முடியக் கிடைத்துளது; சர்வகலாசாலைப் பதிப்பாய் வெளிவரும்.
2. நிலைபெறாது என்றிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வுரைகளுள் இளம்பூரணமும் சேனாவரையமும் கல்லாடமும ஒருதன்மையவாதலும், நச்சினார்க்கினியமும் பழையவுரையும் ஒரு தன்மையவாதலும், தெய்வச்சிலையாருரை தனித்தகைமையதாதலும், மேல் எழுதியிருப்பவற்றான் அறியப்படும். இவற்றுள் ஆசிரியர் கருத்திற்கு ஒத்தவுரை தெய்வச்சிலையாருரையே ஆகும்.

இனி, நன்னூல் முதலிய பிற்கால இலக்கணங்களை நோக்குவோம் :

நன்னூலார் :—நன்னூலார் முன்னிலை யொருமைவினையைக் கூறுமிடத்து,

'ஏவலின் வருஉம் எல்லா வீற்றவும்'

என்று கூறியிருத்தலின், நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றீற்றுச் சொற்களும் ஒருமையேவல் வினைகளாய் வரும் என்பதும், முன்னிலைப் பன்மை வினையைக் கூறுமிடத்து,[2] 'மின் அவற்றேவல்' என்று கூறியிருத்தலின், மின் ஈற்று வினைச்சொல் பன்மையேவலாகும் என்பதும் அறியப்படும். அவர்,

[3] 'கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலும் இடம்பால் எங்கு மென்ப'

என்று கூறியிருத்தலின், க முதலிய ஈற்று வியங்கோள் மூன்றிடத்தும் ஐந்து பாலிலும் வரும் என்பது நன்கறியலாகும்.

இவற்றால், ஏவல்வினை முன்னிலையில் மட்டுமே வருவது என்பதும், வியங்கோள்வினை மூன்றிடத்தும் வருவது என்பதும் நன்னூலார் கொள்கையாதல் பெறும்.

நேமிநாதர் கொள்கை :—நேமிநாத நூலாரும் வியங்கோள் மூன்றிடத்தும் ஐந்து பாலிலும் வரும் என்று கொண்டார்.

[4] '......வேறில்லை உண்டு வியங்கோளும்—தேறும்
இடமூன்றே டெய்தி இருதிணை ஐம் பாலும்
உடனொன்றிச் சேறலும் உண்டு'

என்றது காண்க. ஆயின் அவர், நட வா முதலிய வினைகளையும், மின் ஈற்று வினைச்சொல்லையும் முறையே முன்னிலை யொருமை வினையிலும் பன்மை வினையிலும் அடக்கியுள்ளாரேயன்றி, அவற்றை,

1. வினையியல் 16.
2. ,, 18.
3. வினையியல் 19.
4. வினைமரபு 17.

நன்னூலார்போன்று 'ஏவல்' என்னும் பெயரான் விதந்து கூறினாரல்லர்.

[1]'மின்னும்இர் ஈரும் விளம்பு மிருதிணையின்
முன்னிலைப் பன்மைக்காம் மொய்குழலாய்—சொன்ன
ஒருமைக்கண் முன்னிலையாம் இஐஆய் உண் சேர்
பொரு என் பனவும் புகல்'

என்றதை நோக்குக. அதன் உரைகாரரும் இவை ஏவல்வினை என்று தெரிந்திலர்.

இலக்கண விளக்கத்தார் கோள்கை :—இலக்கண விளக்கத்தில், [2]நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றீற்றுச் சொற்களும், [3]அல் ஆல் எல் காண் என்னும் ஈறுகளையுடைய சொற்களும் முன்னிலைக்கண் ஒருமையேவலாய் வரும் என்றும், மின் உம் இவ்விற்றுச் சொற்கள் பன்மையேவலாய் வரும் என்றும் கூறியுள்ளார். அவர் நச்சினார்க்கினியத்தைப் பின்பற்றி ஒருமையேவலில் அல் முதலிய நான்கீறும் பன்மையில் உம்மீறும் கூட்டியுள்ளார். [4]'முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவேயன்றி அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவும் எதிர்முகமாத லொப்புமையான் முன்னிலையாயின' என்று எழுதியிருக்கும் உரை அறியத்தக்கது. இனி,

[5]'கயவொடு ரவ்வொற் றல் ஆல் உம் மார்
ஐகா னீற்ற வியங்கோள் முற்றவை
எய்து மிடம்பால் எங்கு மென்ப'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், வியங்கோள்வினை ககரம் யகரம் முதலிய எட்டு ஈற்றதாய், மூன்றிடத்தும் ஐந்து பாலிலும் வரும் என்பது கூறப்பட்டது.

பிரயோக விவேக நூலார் கோள்கை :—[6]பிரயோக விவேக நூலார் நட, வா முதலிய சொற்கள் ஏவல்வினையாய் வரும் என்று கூறியுள்ளார்.

---

1 வினைபரவு 5.
2. வினையியல் 12.
3. 'உண்ணும் தின்னும் எனப் பன்மைக்கண் வரும் உம ஈறும், உண்ணல் என வரும் அல்லீற்று மறையும், மருல் என வரும் ஆலீறும், அகையேல்......என வரும் ஏலீறும், உண்டுகாண்...... என வரும காணீறும் 'ஆகிய சொல்வகை ஐந்து' என்பது நச்சினார்க்கினியம். (வினை. 27-உரை.)
4,5. வினையியல் 13.
6. திஙகுப்படலம் 1 உரை.

ஆயின் அவை ஏவல்வினை யாங்கால் எடுத்துச்சரிக்க வேண்டும் என்று விதித்திருக்கின்றார். வியங்கோள் மூன்றிடத்தும் வரும் என்பதுவே அவர்கருத்து.

இக்காலத்தார் கோள்கை:—நன்னூல் முதலிய பிற்கால நூல்களில் ஏவல்வியங்கோள்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் இலக்கணத்தை நோக்கி, அவை இரண்டற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை [1] இக்காலத்தவர் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். அவையாவன: 'ஏவல் கட்டளைப் பொருளில்மாத்திரமே வரும்; வியங்கோள் வாழ்த்துதல் முதலிய பல பொருள்களில் வரும்; ஏவல் முன்னிலையில்மாத்திரமே வரும்; வியங்கோள் ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்; ஏவலில் ஒருமை பன்மை என்ற பகுப்பு உண்டு; வியங்கோளில் அப் பகுப்பு இல்லை' என்பனவாம்.

இவையெல்லாம் தொல்காப்பியனார்கொள்கைக்கு மாறுபட்டனவே யாதல் மேல் எழுதியிருப்பவற்றான் அறியப்படும். இவை அமைவுடையனவு மாகா என்பது முன்னர்க் கூறப்படும். ஈண்டு, வடமொழியிலும் தெலுங்கு முதலிய திராவிட மொழிகளிலும் இது பற்றிக் கூறப்பட்டிருப்பவற்றை நோக்குவோம்:

வடமொழி:—இவ்விப் பொருளில இவ்விவ் வினைவிகற்பம் (பத்துவகை லகாரங்களுள் ஏற்பது) வரும் என்பது பாணினீயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது. ஆண்டு,

[2] 'விதி நிமந்த்ரணமந்த்ரணாதீஷ்ட ஸம்ப்ரஶ்ந ப்ரார்த்த நேஷு லிங்

[3] 'லோட் ச

என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. விதி முதலிய பொருள்களில் 'லிங்'கும் 'லோட்'டும் வரும் என்பது இவற்றின் கருத்து. இவை எற்ற பெற்றி மூன்றிடத்தும் வரும்.

விதியாவது—பணியாளர் முதலிய தாழ்ந்தோரை ஏவுதல்.

நிமந்த்ரணமாவது—ஆவசியமாகச் செய்யக்கடவதனைச் செய்ய ஏவுதல். (இது செய்யாவிடின் குற்றம் நேரும்.)

---

1. சடகோபராமாநுஜாசாரியர் காண்டிகை யுரை.
2. பாணினீ 3 . 3 : 161.
3. ,, 3 . 3 : 162.
4. ஸித்தாந்த கௌமுதி.

ஆமந்த்ரணமாவது—விருப்பமானதைச் செய்ய அனுமதித்தல்.

அதீஷ்டமாவது—ஸத்காரஞ் செய்து ஏவுதல்.

ஸம்ப்ரச்னமாவது—எதைச் செய்வது என்று ஆராய்தல்.

ப்ரார்த்தனையாவது—இரத்தல்

இவற்றுக்கு [1]உதாரணம்—(லிங் வினைக்கு)

விதி—கடம் குர்யாத் (அவன் பாய் செய்யட்டும்.)

நிமந்த்ரணம் } —இஹ பவான் ஆஸீத (இங்குத் தாங்கள் இருக்க.)
ஆமந்த்ரணம் }

அதீஷ்டம்—அதீச்சாமோ பவந்தம் மாணவகம் பவான் அத்யாபயது. (நாங்கள் மாணவனுக்கு ஓதுவிக்கவேண்டும் என்று தங்களை வேண்டுகின்றோம்.)

ஸம்ப்ரச்னம்—கிம் நு கலு போ வ்யாகரணம் அத்யயை (ஐய, நான் இலக்கணம் படிக்கட்டுமா என்ன)

ப்ரார்த்தனை—பவதி மே ப்ரார்த்தனா வ்யாகரணம் அத்யயை. (இலக்கணம் கற்க என்பது என் வேண்டுகோளாகும்.)

இவற்றுள் விதி முதலிய நான்கும் ஏவுதலையே பொருளாக உடையதனால், விதி என ஒன்றாகக் கொள்ளுதல் அமையுமாயினும், அவற்றின் வேறுபாடு அறிதற்கு வேறு வேறு கூறியுள்ளார். 'ஏவலில் "லிங்" வரும் என்பதுவே சாலுமாயினும், அந் நான்கனையும் வேறு வேறாகக் கூறியிருப்பது விவரணத்தின் பொருட்டு' என்று, [2]சித்தாந்த கௌமுதியில் எழுதியிருப்பது காண்க. [3]வாழ்த்துதற் பொருளிலும் 'லிங்', 'லோட்' இரண்டும் வரும். [4]ஆசம்ஸை (தனக்கு இல்லாததும் விருப்பமுடையதுமானதை அடைய விழையும் வேட்கை), [5]இச்சை முதலிய பொருள்களில் வரும் வினையைக் குறித்து வேறு வேறு சூத்திரங்களிற் கூறியுள்ளார்.

விதிப்பொருள் (கட்டளை) படர்க்கையிடத்தும் வரும் என்பது ஈண்டு அறிதற்பாலது.

1. காசிகா.
2. ஸித்தாந்த கௌமுதி சூ. 2208 உரை.
3. பாணினீய 3 . 3 : 173.
4. ,, 3 . 3 : 132.
5. ,, 3 . 3 : 157.

தேலுங்கு:—தெலுங்குமொழியி லுள்ள [1]'பாலவ்யாகரணம்' என்னும நூலில் [1] வாழ்த்து, சாபம், வேண்டிக்கோடல் இப்பொருள்களில் படர்க்கைக்கண் எடுன், தன் என்னும் ஈறுகள் வரும் என்றும், [2]விதிப் பொருளில் [3]அதி (=அது) என்பது வரும் என்றார், [4]வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் முன்னிலையொருமைக்கு மு விகுதியும், பன்மைக்கு வே் விகுதியும் வரும் என்றும் கூறுகின்றது. எடுன், தன் ஈறுகள் படர்க்கையிலன்றி முன்னிலை தன்மைகளுக்கு வருதல் இல்லை.

[5]இனி, தன்மையும் முன்னிலையும் கூடிய வினை வேண்டுதற் பொருளில் வரும்போழ்து அமு (அம்) விகுதி வரும் என்பது கூறப்பட்டுளது. உதா :— மனமு வண்டுதமு. (நாம் சமைப்பாம)

வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் படர்க்கைக்கும் முன்னிலைக்கும் வேறு வேறு விகுதிகள் வருதலும், படர்க்கையில எண்வேறுபாடின்றி இருபாற்கும் ஒரு விகுதியே வருதலும், முன்னிலையில் எண்வேறுபா டிருத்தலும், உளப்பாட்டுப் பன்மையில வேண்டிக் கோடற் பொருளில அம் விகுதி வருதலும், வேண்டுதற் பொருள் படர்க்கையிடத்தும் வருதலும் ஈண்டு உளங்கொளற்பாலன.

மலையாளம்:—மலையாள இலக்கணங்களுட் சிறந்ததாகிய கேரள பாணினீயம் வினைச்சொற்களை நியோஜகம், விதாயகம், அனுஜ்ஞாயகம், நிர்த்தேசகம் என்னும நான்கு படியாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றது. அவை குறிக்கும் பொருள் முறையே—நியோகம் (ஏவல்), விதி, அனுஜ்ஞை (உடன்பாடு), பகுதியின் பொருள் என்பன.

நியோஜகம் (ஏவல்வினை)—முன்னிலையொருமையில் பகுதியளவேயாய் இருக்கும் ; கு-சேர்ந்தும் வரும். பன்மையில் இன் (வின் = மின்) சேர்த்து வழங்கப்படும். தன்மையிலும படர்க்கையிலும் ஒருமை பன்மை இரண்டற்கும் 'அட்டெ' என்பது சேர்ந்து வரும்.

உதா :—

போ, போகு	—முன்னிலையொருமை
போகின், போகுவின்	—முன்னிலைப்பன்மை

---

1. பாலவ்யா. க்ரியாபரிச்சேதம். 26.
2. ,, ,, 27.
3. தமிழிலும் அது என்பது, செய்வது கூறுவது என்பனபோல வியங்கோட் பொருளில் சிறுபான்மை வருகின்றது.
4. பாலவ்யாகர. க்ரியாபரிச். 29.
5. ,, ,, 30.

ஞான் போகட்டெ (நான்)
ஞஙஙள் போகட்டெ (நாங்கள்) } தன்மை

அவன் போகட்டெ
அவள் ,,
அவர் ,, } படர்க்கை
அது ,,
அவ ,,

விதிவினையில் அணம் (வேண்டும்—வேணம்) என்பது சேர்ந்து வரும். (இதில் இடவேறுபாடு இல்லை.) உதா :—

பறயணம்—(சொல்லவேண்டும்)

அனுஜ்ஞை வினையில் ஆம் என்பது சேர்ந்துவரும். உதா :—
போகாம்—(போகலாம்)

தமிழில் வழங்கும் வியங்கோள் வினைக்கு ஆஸாஸகம் என்று* பெயரிடப்பட்டுளது. உதா :—

'குணநிதி குருநாதனும் மே
துணையருளீடுக காவ்யபாந்தனுர்த்தம்' (மே — எனக்கு)

ஆர்யே வேஷம் நரிசு கழிஞ்ஞால் இங்ஙோட்டு வரிக தன்னே இங்கு, பவதி (தான்) என்னும் படர்க்கைச்சொல் சேர்த்து முடிபு கொள்ளல் வேண்டும.

முன்னிலை யொருமையேவலில விகுதியில்லாமல் வழங்குதலும், விதிப்பொருளில் வேண்டும் என்பதன் மரூஉவாகிய அணம் என்பது வழங்குதலும் இரண்டு அறியவேண்டுவன. மலையாளத்தில் அட்டெ என்பதற்கீடாகத் தமிழில அட்டும் என்பது வழங்குகின்றது. அது தமிழில படர்க்கை ஐம்பாற்கே வரும். இது வேறுபாடு.

கனனடம்.—கன்னட மொழியில் உள்ள 'கர்ணாடக ஶப்தானுஶாஸனம்' என்னும் நூலில்,

[1]'ஆஶீர் விதி நிமந்த்ரணாமந்த்ர ணாத்யேஷண ஸம்ப்ரஶ்ந ப்ரேஷண விஜ்ஞாபனாஜ்ஞாபன ப்ரார்த்தனே கெ(எ)த்'

என்று கூறப்பட்டுளது. ஆசி முதலிய பொருள்களில் கெ விகுதி வரும் என்பது பொருள்.

ஆசியாவது—கூறப்படுவோனுக்கு விருப்பமுள்ளது உண்டாகுமாறு வேண்டுதல்.

---

1. கர்ணாடகஶப்தானுஶாஸனம் சூ. 465.

பரேஷணமாவது—தாழ்ந்தவனை ஒன்று செய்ய ஏவுதல

விஜ்ஞாபனமாவது—உயர்ந்தவனிடம் ஒன்று செய்ய வேண்டிக்கோடல

ஆஜ்ஞாபனம்—ஒருவன் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்ய ஏவுதல் (கட்டளை)

(மற்றவற்றின் பொருள், மேல் வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது காண்க)

கெ-விகுதி படாக்கையிடத்திலமட்டும் ஒருமை பன்மை இரண்டிற்கும் வருவது உதாரணம்

ஆசி—இருபத்துநால்வர் தேவர் விமலரதனர்ரயத்தைத் தயை செய்க

விதி—அறிவுடையவன் இறைவனைப் பூசிக்க

நிமந்தரணம்—அந்தியில் நியமம் செய்க (செய்யாவிடின் குற்றம் வரும்)

ஆமந்தரணம்—புலவர் பிரசங்கம் செய்க

அத்யேஷணம்—ஆசிரியன் மாணுக்கனை ஓதுவிக்க

ஸம்பரச்நம்—மகன் இலக்கணங் கற்கவா, வேதமோகவா

பரேஷணம்—அடியார் ஊழியஞ் செய்க

விஜ்ஞாபனம்—அரசன் இதைச் செய்க

ஆஜ்ஞாபனம்—குடிகள் இவ்வாறு ஒழுகுக

ப்ரார்த்தனை—எனக்கு இவன் ஐயம் இடுக

இவையெல்லாம் படாக்கையிடத்தனவாதல் அறிக

[1]ஆண்பால் பலர்பாலகளில் வாழ்த்து முதலிய பொருளில் 'அது' விகுதிவரும் உதா —

ஜினன் எமக்குச் சுகத்தைச் செய்வது (மாடுவது)

குருக்கள் எமக்கு மெய்ப்பொருள் சொல்வது (பெஸஸுவது)

நீயிர் எமக்கு விரும்பியதை ஈவது (ஈவுது)

[2]இப்பொருள்களில் முன்னிலைப்பன்மையில் [3]'இம்' விகுதி வரும் உதா:

குருக்கள், மகிழ்வுடன் எமக்குக் கதை சொல்லும் (பெஸஸிம)

1. காண்டகஸுபதாநுஸா சூ. 466.
2. ,, சூ. 467.
3. இம் என்பது (கன்னடத்தில்) முன்னிலைப் பன்மையாகிய நீம் என்பதன் கூறு தமிழில் நும் என்பது பெயராகலின் உம் என்பது இப்பொருளில் வழங்குகின்றது. செய்யும், கேளும் என்பனபோல் பவற்றில் உம் விகுதி வந்தது காண்க. இவ்விகுதியை நச்சினார்க்கினியர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

[1] இப்பொருள்களில் முன்னிலையொருமையில அய் கெடுதலும் வருதலும் உண்டு. அ-வாராமையும் உண்டு. உதா:—

'ஜினஸுதனை செய்ய விமலரத்னத்ரயத்தை'.
'ஜினஸுதனை செய்'.

செய்யை (=செய்வாய்) என்று ஐ விகுதி பெற்று இப்பொருள்களில் வருதல் இல்லை.

[2] இப்பொருள்களில் தன்மைப் பன்மையில் எவு (எம்) என்பதற்கு 'வம்' அம் வரும். உதா:—

நாமெல்லாரும் இங்கு அசுவமேதம் செய்வம்.
நானும் நீயும் இந்த நோன்பு செய்வம்.

[3] இப்பொருள்களில் தன்மை யொருமையில் 'என்' என்பது 'வென்' என்று திரியும். உதா:—

நான் ஜினனைப் பூஜிக்குவென் (பூஜிஸு-வென்)

கர்ணாடக ஸப்தமணி தர்ப்பணகாரர், [4]"விதிப் பொருளில் படர்க்கை யொருமை பன்மைகட்குக் கெ, ஹெ வரும்; ககரம் இரட்டித்தலும் உண்டு. முன்னிலை தன்மைகளில் பன்மைக்கு முறையே இம், அம் என்பவை வரும்' என்றும்,

[5] விதிப்பொருளில் முன்னிலையொருமையில் ப்ரக்ருதியே வரும் என்றும்,

[6] முன்னிலை யெதிர்மறைவினை விதிப்பொருளாகுமிடத்து அல்-வரும் (மீறலிட-மீறன்மின்) என்றும் சுருங்கக் கூறியுள்ளார்.

கன்னடத்தில விதி முதலிய பொருள்களில படர்க்கையிடத்து மட்டுமே கெ விகுதி வரும் என்பதும், ஏனையிடங்களில் வேறு வேறு விகுதிகள் வரும் என்பதும், விதி முதலிய பொருள்கள் மூன்றிடத்திலும் வரும் என்பதும் ஈண்டு அறியவேண்டுவன.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், வடமொழியிலும் தெலுங்கு முதலிய திராவிட மொழிகளிலும் ஏவல்வினை படர்க்கையிடத்தும் வருதலும்,

---

1. கர்ணாடகஸப்தானுஸாஸனம் சூ. 468.
2. ,, சூ. 470.
3. ,, சூ. 471.
4. ஸப்தமணிதர்ப்பணம் 240.
5. ,, 241.
6. ,, 245.

வாழ்த்துதல் வேண்டுதல் முதலிய பொருள்களில் வரும் வினை ஏற்ற பெற்றி மூன்றிடத்தும் வருதலும் அறியப்படும். அன்றியும், கன்னடம் தெலுங்கு இம் மொழிகளில் வாழ்த்துதல் முதலிய பொருளில் வரும் வினைக்கு முன்னிலை தன்மைகளில் வேறு வேறு விகுதிகள் அமைந்திருத்தலும் புலனாகும்.

இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வியங்கோட் கிளவி முன்னிலை தன்மைகளில் வாராது என்று விலக்கியது பற்றி ஆராய்வோம்:

வியங்கோட் பொருளில் முன்னிலை தன்மைகளில் வரும் விகுதிகள்

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வியங்கோள் என்று கொண்டது கவ்வீற்று வியங்கோளையே என்பதூஉம், அஃது எண்வேறுபாடின்றி ஒருமை பன்மை இரண்டற்கும் வருதலின், அச்சொல் முன்னிலை தன்மைகளில் வாராது என்று விலக்கப்பட்டது என்பதும் மேற்கூறப்பட்டன. அதனால், வாழ்த்துதல் முதலிய பொருள்களில் முன்னிலை தன்மைகளில் கவ்வீறல்லாத பிறவீற்று வினைச்சொல் வரும் என்பது உணரலாகும்.

தெய்வச்சிலையார் 'வாழ் உண் தவிர் என்னும் ஏவல் குறித்த சொற்கள் தன்மைப்பெயர்க்கண்ணும் படர்க்கைப்பெயர்க்கண்ணும் ஏலாது, முன்னிலை யொருமைப்பெயர்க்கண் நீ வாழ், நீ உண், நீ தவிர் என ஏற்றலின், ஆண்டுப் பாலுணர்த்துஞ் சொல்லோடு ஒரு நிகரன வாகி முன்னிலைவினையுள் அடங்கும். அப்பொருட்கண் தன்மை கூறும்வழி, யான் வாழ்வல், உண்பல, தவிர்வல எனக் கூறவேண்டலின் அவை தன்மைவினையுள் அடங்கின. இனிப் படர்க்கைக்கண் வருங்கால் அவன் வாழ்க, உண்க, தவிர்க எனக் ககரம் கடையாத்துக் கூறவேண்டுதலின் அவ்வாறு வருஞ் சொல் பாலுணர்த்தாமையின் வியங்கோள் என வேறு குறி பெற்றது. அவன் வாழ்க, அவள் வாழ்க, அவர் வாழ்க, அது வாழ்க, அவை வாழ்க என ஐந்து பாற்கும் உரித்தாகி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. நீ வாழ்க, உண்க எனவும் வருமால் எனின் அவை அக் ககரம் பெறுக்காலும் பொருள் இனிது விளங்குதலின், அவ்வாறு வருவன மரூஉவழக்கு என்று கொள்க' என்று எழுதியிருக்கின்றார்.

இவற்றால், வியங்கோட் பொருளைக் குறிக்கப் படர்க்கையிடத்திற்குமட்டுமே தனிவிகுதி வேண்டும் என்பதூஉம், தன்மை முன்னிலைகட்கு அவ்விடங்கட் கோதிய விகுதிகளே சாலும் என்பதூஉம் அறியலாகும்.

---

1. கவ்வீற்றுச்சொல் தெலுங்கு மலையாள மொழிகளிற்போன்று தொழிற்பெயராகும் என்றும், அதனானே அது படர்க்கைக்குமட்டும் வரும் எனவும் ஏனையிடங்கட்கு வாராது எனவும் விலக்கப்பட்டது என்றும் கருதுவார் உளர்.

முன்னிலை யொருமைக்கண் ஏவல் முதலிய பொருளில் பகுதியே வழங்குதல் சாலும் என்பது நன்னூலார் நேமிநாதத்தார் நச்சினார்க்கினியர் பிரயோக விவேகமுடையார் இவர்தம் கூற்றுக்களானும் அறியப்படும். இனி, கர்ணாடக சப்தமணிதர்ப்பணம், கர்ணாடக சப்தானுசாஸனம், கேரளபாணினீயம் இவற்றிற் கூறியிருப்பதனால் இக்கொள்கை வலியுறுவதாகும். ஈண்டு, ஆய் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது என்றாலோ அமைதி எனின், வடநூற் கொள்கைபற்றிக் கூறுவார் அங்ஙனம் கூறுபவாயினும் பகுதியே ஓசை வேறுபாட்டான் ஏவற்பொருள் தருதல் கூடும் என்பது தென்மொழியாளர் கருத்து. அன்றியும், உண்பாய் போவாய் வருவாய் என விகுதியோடு சேர்ந்த சொற்கள், உண்டாய் போனாய் வந்தாய் என்னும் வினைகளின் எதிர்கால வினைப்பொருளை உணர்த்துதலேயன்றி, உண், போ, வா என விகுதி சேராத சொற்கள்போன்று ஏவற் பொருளைத் தருதல் வழக்கில் இலது. பண்டைச் செய்யுட்களிலும் இப்பொருளில் ஆய் விகுதி சேர்ந்த சொற்கள் வழங்கிற்றில. பிற்காலச் செய்யுட்களிற் காண்பவை பண்டை நெறியிற் பிறழ்ந்து வந்தனவேயாகும். கன்னட மொழியில், ஐ விகுதி சேர்ந்த முன்னிலை யொருமைவினை ஏவல் முதலிய பொருளைத் தாராமை ஈண்டுக் கருதுதற்பாலது. இப்பொருளில் முன்னிலை யொருமைக்கண் விகுதி சேர்வதாயின், இகர விகுதி சேரும். உண்டி உரைத்தி தின்றி என் இகரஞ் சேர்ந்த சொற்கள் எடுத்தலோசையால் ஏவற் பொருள் தரும் என்றார் [1] நச்சினார்க்கினியரும். இகரவிகுதி வியங்கோட்பொருளும் தருதல் அடியார்க்கு நல்லாருரையினால் அறியலாகும். நச்சினார்க்கினியரும் அக் கருத்தினரே. இனி, செய்வீர் என்பதுவும் செய்தீர் செய்கின்றீர் என்பவற்றோடொப்ப வரும் எதிர்கால வினைப்பொருளைத் தருதலன்றிச் 'செய்யும்' என்பதுபோன்று ஏவற் பொருளைக் கருதல் வழக்கில் இல்லையன்றே? செய்யுட்களிலும் ஏவற்பொருளில் மின் விகுதி வருமென்று நன்னூலார் கூறினரேயன்றி இர் ஈர் விகுதி வரும் என்று கூறினாரல்லரே.

முன்னிலைப் பன்மைக்கண் ஏவல் முதலிய பொருள்களில் மின் விகுதி சேர்ந்து வரும். இவற்றால், முன்னிலை யொருமைவினைக்கோதிய விகுதிகளுள் ஐ ஆய் என்பனவும், பன்மை வினைக்கோதிய விகுதிகளுள் இர் ஈர் என்பனவும் சாதாரண வினைக்கண் வருவனவாகவும், முன்னிலை யொருமையில் இகரமும் பன்மையில் 'மின்'னும் வியங்கோள் வினையில் வருவனவாகவும் அமைந்துள்ளன என்பது அறியலாகும்.

---

1. வினையியல் 24-உரை.

தன்மை யொருமைக்கண் வியங்கோட் பொருளில் அல் விகுதி வரும் என்பது தெய்வச் சிலையாருரையினால் அறியலாகும். ஆகவே, தன்மையொருமைக் கோதிய விகுதிகளுள் என் ஏன் கு டு து று என்பவை சாதாரண வினைக்கண் வருவன என்றும், அல் விகுதி வியங்கோள்வினைக்கண் வருவது என்றும் அறிதல் கூடும்.

இனி, தன்மைப் பன்மைக்கண் வியங்கோட் பொருளில் எவ் விகுதி வரும் என்பதை ஆராய்வோம்: என் ஏன் கு டு து று என்னும் விகுதிகளுக்கேற்ற பன்மை விகுதிகளாகிய எம் ஏம் கும் டும் தும் றும் என்னும் விகுதிகள் பன்மை வினையில் சாதாரண வினைக்கண் வரும் என்பது தன்மை யொருமையிற் காணும் நியதியினால் அறிதல் கூடும். அவை யொழிய எஞ்சி நிற்பன அம் ஆம் விகுதி இரண்டே. இவையே வியங்கோட் பொருளில் தன்மைப் பன்மைக்கண் வருவன வாகும். இவ் விகுதிகள் முன்னிலையைத் தன்னொடு படுக்கும் பெய ராகிய நாம் என்பதன் கூறுதலை எளிதின் அறியப்படும். தெலுங் கிலும் கன்னடத்திலும் இப் பொருளில் அம் விகுதி வருதல் இவ் வூகத்திற்குப் பெரிதுந் துணை செய்கின்றது.

தன்மைவினைக் கோதப்பட்டுள்ள விகுதிகளுள் கு டு[1] து று[1] என் பவை மூன்றிடத்தும் ஒருமையைக் குறித்து வருவனவாயும், கும் டும் தும் றும் என்பவை மூன்றிடத்தும் பன்மையைக் குறித்து வருவன வாயும் மிகப் பழைய காலத்தில் அமைந்திருந்தன என்பது உய்த் துணர்தற்பாலது. கு டு து று விகுதிகள் தன்மை யொருமைக்கும் து று டு இவ் விகுதிகள் படர்க்கை ஒன்றன்பாலுக்கும் வரும் என்று தமிழிலக்கணங்கள் கூறுதலும், உம் விகுதி மூன்றிடத்தும் மூன்று காலத்தும் மூன்று லிங்கத்துக்கும் வேறுபாடின்றி வரும் என்று கன் னட இலக்கணங்கள் கூறுதலும் உளங்கொண்டு ஆராயத்தக்கன.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் வியங்கோட் பொருளில் கன்னடத் திற்போலவே தமிழிலும் படர்க்கை ஐம்பாற்கும் கவ் விகுதி வருதலும், அப்பொருளில் அம்மொழியில் முன்னிலை தன்மைகளில் வேறு வேறு விகுதிகள் அமைந்திருப்பனபோன்று தமிழிலும் முன்னிலை தன்மைக ளில் வேறுவேறு விகுதிகள் அமைந்திருத்தலும் அறியப்படும். வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் தன்மை முன்னிலைகளில் ஒருமை பன்மைகட்கு இவ்விவ்விகுதி வரும் என்று கன்னடத்தில் விரித்துக் கூறியிருப்பது போன்று தொல்காப்பியனார் விதந்தோதிற்றிலர். இத்துணையே குறை.

1. டு, று இவை துவ்வின் திரிபு.

ஆயினும், பண்டைப் புலவருட் பலர் ககரவீற்று வியங்கோளைப் படர்க்கைக்கண்ணே வழங்கியுள்ளனர் முன்னிலை தன்மைகளில் வழங்கினாரல்லர்.

'அருள வல்லை ஆகுமதி அருளிலர்
கொடாமை வல்லர் ஆகுக
கெடாத துப்பின் நின் பகையெதிர்ந் தோரே'

என்றும்,

[2] 'இறங்குகதிர்க் கழனி நின் னிளையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்ன நின் னொளிறிலங்கு நெடுவேல்
ஒன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க என்னதூஉம்
கடிமரந் தடிதலோம்பு'

என்றும் வந்துள்ள பகுதியில படர்க்கைக்கண் கவ் விகுதி சேர்ந்திருத்தலும் முன்னிலைக்கண் சேராதிருத்தலும் காண்க. ஆயின்,

'பேரமருண்கண் இவளினும் பிரிக'
'கடாவுக பாக நின் காலவ னெடுந்தேர்'

என்று பண்டைச் செய்யுட்களிலேயே முன்னிலை தன்மைகளில கவ் விகுதி வந்துளதால் எனின், இவை தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கு மாறாய் வந்தனவேயாகும். இவ்வாறே மாறாய் வந்துள்ளன பலப்பல. அற்றன்று, 'நீ கடாவுக என வாராது, பாக கடாவுக என வருதலின், அது படர்க்கைப் பெயர் விளியேற்றவழி வந்த தென்க' என்று தெய்வச்சிலையார் கூறியாங்கு, கடாவுக என்பது படர்க்கைக்கண் வந்தது என்று கொள்ளாமோ எனின், அஃது அமையாது. படர்க்கைபெயர் விளியேற்ற துணையானே எதிர்முகமாயிற்று. ஆகலின், ஆண்டு முன்னிலைப் பெயராகிய நீ என்பது வந்து 'கடாவுக' என்பதனோடு முடியும். ஈண்டு, தான் என்னும் படர்க்கைப் பெயரை வருவித்து, 'தான் கடாவுக' என்று முடித்தலாகாதோ எனின், அவ்வாறு படர்க்கைப் பெயரை முன்னிலைக்கண் கூறுவது உயர்வு கருதிய வழியே ஆகும். ஈண்டுப் பாகனுக்குத் தலைவன் கட்டளையிடுவதாகலின், உயர்வு குறிப்பதாகிய படர்க்கைப் பெயரை வருவித்து முடித்தல் வேண்டாவன்றே? ஆயின், சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் 'கடாவுக பாக' என்பது வேண்டிக்கோடற் பொருட்கண் வந்தது என்றாரால் எனின், தலைவன் விரைந்து செல்ல விரும்பின

---

1. புறம் 27. 2. புறம் 57.

ஞகலின், பாகனை வேண்டிக்கொண்டானவன் என்று கருதி, அவ்வாறு அவர்கள் கூறினராவர். தேர்ப்பாகன் பணியாளனாகலானும் 'கடாவுக' என்பவன் தலைவனாகலானும் ஈண்டு ஏவற்பொருளது என்றலே சிறக்கும். சேனாவரையர் இவ்வாறு வருபவற்றை வேண்டிக்கோடற் பொருட்கண் வந்த வியங்கோள் என்று கொண்டதனானே 'முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவதுணர்டேற் கண்டு கொள்க' என்று எழுதினர். ஈண்டு 'ஏவல்' என்றது எவற்பொருளில வரும் வியங்கோளை. இவ்வாறே 'தன்மைக்கண் ஏவல இலலை' என்ற விடத்தும் கொள்க.

வியங்கோளின் சொற்பொருள் :—இனி, வியங்கோள் என்னுஞ் சொல்லின் பொருளை நோக்குவோர் : வியங்கோள் என்பது வியத்தைக் கொள்வது என்னும் பொருளதாகும். ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், [1]'வியவர்—ஏவல செய்வார் ; வியங்கோள் போல' என்று எழுதியிருக்கின்றார். [2]பதிற்றுப்பத்தின் உரைகாரரும் 'வியம்—ஏவல்' என்று எழுதியுள்ளார். இவற்றால், வியங்கோள் என்பது ஏவலைக் கொண்டது என அறியலாகும். விதித்தல, வேண்டுதல, வாழ்த்தல், சபிதல் முதலிய எலலாவற்றினும் ஏவற் கருத்து அமைந்திருத்தலின், வியங்கோள் என்று பொதுப் பெயர் இடபபட்டுளது. நச்சினார்க்கினியர், 'அவைதாம் கூறுகின்றவர் கருத்தான் ஏவல் கண்ணியே வரும். உயர்ந்தான் இழிந்தானை இன்னது செய்க என விதித்தல் ஏவல் கண்ணியது. இழிந்தான் உயர்ந்தானை இன்னது செய்யவேண்டும் என வேண்டிக்கோடலும் ஏவல கண்ணிற்று. இனி, உயர்திணைப் பொருளாகிய முன்னிலைக்கண் வாழ்க வாழிய என வாழ்த்துப் பொருண்மைக்கண் வந்ததும் ஏவல கண்ணிற்று. "கடாவுக பாக நின் கால்வ னெடுந்தேர்' என வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண் வந்ததும் ஏவல் கண்ணிற்று' என்று எழுதியிருப்பது ஈண்டைக்கு அறியத்தக்கது. 'வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்துதல் முதலாகிய பிற பொருளும் உடைத்தாகலின் இக் குறி மிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறி என உணர்க' என்று சேனாவரையர் எழுதியிருப்பது உளங்கொளற்பாலது. வியங்கோட்கிளவி என்பதற்கு ஏவற்பொருண்மையை முற்ற முடிக்குஞ் சொல என்று உரைகாரர் பலரும் எழுதியிருப்பதும் அறியத்தகும்.

---

1. சீவக 601-உரை.
2. பதிற் 57-உரை.

வியங்கோள் குறிக்கும் பொருள்கள்: இக் கூறியவற்றால் வியங்கோள் குறிக்கும் பொருளும் ஓராற்றான் அறியப்படும். அவையாவன—ஏவல், விதித்தல், வாழ்த்துதல், வேண்டிக்கோடல் என்பன. இவற்றொடு சபித்தற் பொருளையுங் கூறினார் பிரயோக விவேக நூலார். செய்தற்பொருள், தவிர்தற்பொருள் இவ்விரண்டுந் தெய்வச்சிலையாருரையினால் அறியலாகும். ஸப்தானுஸாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பத்துப் பொருளிலும் வியங்கோள் வரும் என்று கோடல் அமையும். வடமொழி முதலியவற்றிற்போலத் தொல்காப்பியனார் வியங்கோட் பொருள்களை விவரித்துக் கூறாததனால், முக்கியமான பொருள்களை மட்டும் உரையாசிரியர்கள் குறித்தனர்.

இனி, வியங்கோள் ஏவல் கண்ணியது எனவும் ஏவல் கண்ணாதது எனவும் இருவகைப்படும் என்றனர் இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும். ஆயினும் அவர்க்குட் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. அது முன்னர்க் கூறப்படும்.

வியங்கோட் சொல்லின் விகுதிகள்: ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ககரவீற்று வினைச்சொல்லையே வியங்கோட்சொல் என்று கொண்டாராகலின், அஃது அகரவீற்றதாகும். அதனாலேயே அவர் அகரவீற்றுப் புணர்ச்சிக்கண் வியங்கோட் சொல்லுக்கும் விதி கூறினார். ஆயின், வியங்கோட் பொருளில் வருஞ் சொற்களை நோக்கிச் சேனாவரையர் அல்லீறும் ஆலீறுங் குறித்தார். அவர் ஆலீறெனக் கொண்டதுவும் அல்லீற்றினுட்பட்டு அடங்கும். நச்சினார்க்கினியர் அல் ஆல் என்னும் இரண்டொடு அ ஆர் உம் [1]ஐ இந்நான்கீறுங் கொண்டார். தெய்வச்சிலையார் அல்லீறு கொண்டதேயன்றி வாழ்க என்னுஞ் சொல் வாழி, வாழிய, வாழியர் எனவும் வரும் என்றாராகலின் இ, ய, அர் இவற்றையுங் கொண்டனராவர். அன்றியும் அவர், வியங்கோள் ஈறு திரியும் என்று கூறி,

‘திசை திசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசை தீர்ந்த என்னலம் வாடுவ தருளுவார்

ஏதினாட் டுறைபவர்

என்னும் அடிகளைக் காட்டி, ‘ஏதினாட்டுறைவார் அருளுவாராக என வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண் ஈறு திரிந்தது’ என்று எழுதினார். இதனால், பொருளொக்கத்தால் சாதாரண வினைச்சொல்லும்

---

1. இதனை ‘மை’ விகுதி எனக் கொண்டுள்ளார் பிற்காலத்தவர்.

வியங்கோட் சொல்லாகக் கொள்ளப்படும் என்பது அறியலாகும். ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், '"நிலவன் மாரே புலவர்", "பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே", "நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே" என்பன, நிலவுக பாடுக காண்க என்னும் வியங்கோட்கு எதிர்மறை என்று உணர்க. இனி, நிலவுவார் பாடுவார் காண்பார் என்பன சில வியங்கோண்முற்று என்று கூறி, அதற்கு எதிர்மறையாய் நிலவாதொழிவார் பாடாதொழிவார் காணாதொழிவார் என ஏவற் பொருண்மையை உணர்த்தி நின்றன என்றலும் ஒன்று' என்று எழுதி யிருப்பதனாலும் இக் கருத்து வலியுறும்.

மேலே கூறியிருப்பவற்றான், தன்மைக்கண் வரும் அல்லீறும் அம்மீறும் முன்னிலைக்கண் வரும் இகரவீறும் மின்னீறும் வியங்கோள் விகுதி எனக் கொள்ளப்படும். இவையேயன்றி, நட வா முதலிய இருபத்து மூன்றீறுகளும் பொருணோக்கத்தால் வியங்கோட் சொற்களாகுமாதலின் அவ்வீறுகளுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். இவற்றால் வியங்கோளீறுகள் பலவாதல் அறியலாகும்.

பழைய உரைகாரர்கோள்கையின்படி ஏவல் வியங்கோள்களின் வேறுபாடு:—இனி, நட வா முதலியன வியங்கோளாவது என்னை எனின், அதுபற்றி ஆராய்வோம்: ஏவப்பட்டான் முற்ற முடித்தற்குரிய வினை ஏவல்; மற்றையன வியங்கோள் என்பதே பழைய உரையாளர் பலர் கருத்து. இது, [1]'நை நொ நோ என வியங்கோளாகியும் வரும்' என்றும், [2]'உவ வே என வியங்கோளாயும் வரும்' என்றும், [3]'போ என ஏவலாயும் வரும்' என்றும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருப்பவற்றான் அறியலாகும். ஒருவனை நோக்கி, 'நீ போ' என்று கூறின், உடனே அவன் அவ் வினையைச் செய்தல் கூடும். அவனை நோக்கி, 'நீ உவ' (உவப்புடனிரு) என்றுதல், 'நீநை' (வருந்து) என்றுதல் கூறின், அவன் உடனே யாது செயற்பாலன்? அன்றியும் 'உவ' என்று கூறினவன், கூறப்பட்டவன் உவப்படையத்தக்க நல்வினை சேர்தல் வேண்டும் என்னுங் கருத்தினனாய்க் கூறினானேயன்றி, போ என்பதுபோலக் கட்டளையிட்டானுமல்லன். 'நை' என்றதும் இவ்வாறே யாகும். 'ஆ வாழ்க அந்தணர் வாழ்க' என்னும் வியங்கோளும் இதுபோன்றதே. 'மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே' என்றவழி, 'மன்னிய' என்பது ஏவல் கண்ணாத வியங்கோள் என்னும் உரையாசிரியர்கருத்தின்படி இத்தகைய வியங்கோள் ஏவல்கண்ணாத வியங்கோள்

1. மொழிமரபு 41-உரை.
2. மொழிமரபு 41-உரை.
3. மொழிமரபு 43-உரை

ஆகும். இதுவும் ஏவல் கண்ணியதே என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறி னாரல் எனின், 'ஏவல்கண்ணுதது" என்பதற்கு, வாழ்த்தப்பட்டானை ஏவியதன்று என்று பொருள் கொள்ளாமல் அவன் வாழ்தலைக் கண்ணிற்றிலது என்று பொருள்கொண்டாரை மறுத்தாராவர். நிற்க.

நொ என்பதனை வியங்கோளாகக் கூறிய நச்சினார்க்கினியர்தாமே, 'நட வா விரி ஈ கொடு கூ மே கை நோ போ வௌ என்னும் உயிர்று பதினொன்றும்...........முன்னிலை யேவலொருமை முற்றாய் நிற்கும் என்று, 'நொ' என்பதனை ஏவலாகவும் கொண்டுள்ளாரால் எனின், 'நொ' என்பது நீ நொ (வருந்து) என்றும், அவனை நொ (நோகு) என் றும் கூறத்தகுமாகலின், 'அவனை நோ' என்னுமிடத்து ஏவலும், 'நீ நொ' (நோதல் அடைவாய்) என்னுமிடத்து வியங்கோளுமாகுமாத லின், அதனை இரண்டிடத்தும் கொண்டார் எனக் கொள்க. இவ் வாறே 'நீ நீடுவாழ்' என்னுமிடத்து வாழ் என்பது வியங்கோளும், 'நீ மனைவியுடன் கூடி வாழ்' என்னுமிடத்து வாழ் என்பதுவே ஏவ லும் ஆகும். 'தாயே, சாப்பிட்டு இரண்டுநாள் ஆயின; ஒரு பிடி சோறு போடு,' 'கங்கையாடிப் போந்தேன் ஒரு பிடி சோறு தம்மின்' என்னுமிடத்து, போடு, தம்மின் என்பன இரத்தற்பொருளில் வந்த வியங்கோளும், இரப்போன்சொற் கேட்ட இல்லத்துக் கிழவன் பணி யாளனையாதல் இலாளையாதல் நோக்கி 'அவனுக்குச் சோறு போடு' என்னுமிடத்தும், [1]"மா தாங்கு எறுழ்த்தோள் மறவர்த் தம்மின்' என்னு மிடத்தும் போடு, தம்மின் என்னும் அவையே ஏவலும் ஆகும். 'கடவு ளே அடியேனைக் கா,' 'வனதேவதைகாள் இவனைக் காமின்' என்னுமிட த்து, கா, காமின் என்பனவேண்டிக்கோடற் பொருளில் வந்த வியங் கோளும், 'இக் கள்வனைக் கருத்தொடு கா,' 'காமின்கள் நெறி' என்னு மிடத்து, கா, காமின் என்னும் அவையே ஏவலும் ஆகும். இவ்வாறே பிறவுங் காண்க.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ஓசைவேற்றுமையாற் [2]ககர உகரமும் றகர உகரமும் வியங்கோண் முற்றாயும் நிற்கும் என்று கூறி,

'நெடுங்தேர் தாங்குமதி வலவவென் றினிதிழிந்தனன்
'தாங்குநின் னவலம் என்றீர்'

---

1. மதுரைக்காஞ்சி 729.
2. வல்லுகரங்களுள் முதலதும் இறுதியதும் ஆகிய குறுக்களைக்கூறிய தனான் இடைநின்ற ஏனை உகரங்களும் இவ்வாறே வரும் என்பது கொள்ளலாகும்.

எனவும்,

நீ கூறும் பொய்ச்சூ ளணங்காயின் மற்றிது
யார்மேல் விளியுமோ கூறு'

எனவும் உதாரணங் காட்டினர். இவற்றுள் 'நெடுந்தேர் தாங்கு' என்பதில் 'தாங்கு' என்பது ஏவலாதற்கே அமைதி என்பது மேற் கூறப்பட்டதனான் அறியலாகும். அவர்,

'ஐய சிறிதென்னை ஊக்கி'
'ஈதன்மாட் டோத்தி பெரும'

எனவும் ககரமும் தகரமும் பெற்ற இகரம் ஏவல்கண்ணியே நிற்கும் என்று எழுதியுள்ளார். ஏவல் கண்ணும் என்றதனான், இவை ஏவல் கண்ணிய வியங்கோள் ஆதல் பெறப்படும்.

ஏவல் படர்க்கையிலும் வருதல்:—ஏவற் பொருளைத் தரும் வினைச் சொல் முன்னிலையிலன்றிப் படர்க்கையினும் வருதல் உண்டு. இது கன்னடம் முதலிய பிறமொழிகளானும் அறியலாகும். இனி, தலைவ னொருவன் தன்முன் நிற்பார் பணியாளருள் ஒருவனை நோக்கி, 'கொற் றா, நீ உழு; சாத்தன் பரம்படிக்கட்டும்; மற்றவர் நாற்றுப் பறிக்கட் டும்' என்று பணிக்கின், உழு என்னுஞ் சொல் ஏவற் பொருளதாதல் போன்று, அடிக்கட்டும், பறிக்கட்டும் என்னுஞ் சொற்களும் ஏவற் பொருளனவே யாகுமன்றோ?

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், சொன்னிலை நோக்காது பொருணிலை நோக்கியும், கூறுவோர் கூறப்படுவோராகியோரை நோக்கியும் ஏவல் வியங்கோள்களின் வேறுபாடு அறிதல வேண்டும் என்பது நன்கு விளக்கமுறும்.

வியங்கோட்பொருளில் வருஞ் சொற்கள்: வேண்டும், தகும், படும் என்னுஞ் சொற்கள் வியங்கோட் பொருளில் வருவனவாகும். இம் மூன்றும் 'செய்ய வேண்டுவது' என்னும் பொருளவாய் ஒன்றற் கொன்று வரும் என்றார் பிரயோக விவேகநூலார். 'வஞ்சரை யஞ் சப்படும் என்பதற்கு அஞ்சத்தகும் என்பர் பேராசிரியர்; பரிமே லழகர் அஞ்சவேண்டு மென்பர். ஆதலின் கிருத்தியப் பிரத்தியயம் மூன்றும் ஒன்றற் கொன்று பிரதிபதமாய் இருதிணை ஐம்பான் மூவிடத்தினும் நிற்றலில் அநவ்விய கிருத்தாம் என்க' என்று அவர் எழுதியிருக்கின்றார். 'நலம் வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும்'

என்பதில் வேண்டும் என்பது விதிப்பொருட்டு என்றார் பரிமேலழகர். 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே' என்பதில் படாது என்பதைத் தகுதிப் பொருட்டாகக் கொண்டார் பேராசிரியர். இவற்றால் வேண்டும், தகும் படும் என்னும் மூன்றும் வியங்கோட் பொருளவே யாதல் அறியப்படும்.

ஆயின், இலக்கணக்கொத்து நூலார் 'இம் மூன்றும் (வேண்டும், தகும், படும் என்பவை) ஒருபொருட் கிளவியாய்த் தொழிற்பெய ராய்த் தேற்றப் பொருள் பட்டே நிற்கும் என்க. தேற்றப் பொருளாவது—இக் காரியஞ் செய்தலே தக்கது, தகுதி, பொருத்தம், துணிவு, தெளிவு, நன்மை, அமைதி, முடிவு, வேண்டுவது......எனப் பொருள் படுதல்' என்று எழுதி, அம் மூன்றற்கும் உதாரணங் கொடுத்து, 'இங்ஙனம் வருஞ் செய்யுட்கட்கெல்லாம் நச்சினார்க்கினியர் சேனாவரையர் பரிமேலழகர் உரையாசிரியர் முதலாயினோர் முற்றாயும் எச்சமாயும் பொருளுரைக்கின் வழுவாம் என்று கருதி வியங்கோட் பொருட்டென்றும் விதிப்பொருட்டென்றும் தகுதிப்பொருட்டென்றும் வேண்டுவதென்றும் தமக்கு வேண்டியவாறே பொருளெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர்' என்று எழுதியிருக்கின்றார். இவர் கூற்றினும் பிரயோக விவேக நூலார் கூற்றே மேற்கொள்ளத்தக்கதும், பழைய உரையாளரால் மேற்கொள்ளப் பட்டதும், அமைவுடையதும் ஆகும்.

முடிபுரை :—இதுகாறு ஆராய்ந்தவற்றால், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் முன்னிலை தன்மைகளில் மன்னாது என்று விலக்கிய வியங்கோட் கிளவி கவ்வீற்றதே என்பதும், அது படர்க்கைக்கண்ணே வரற்பாலது என்பதும், முன்னிலை தன்மைகளில் வியங்கோட் பொருளில் வேறு வேறு விகுதிகள் அமைந்துள்ளன என்பதும், அவ் விடங்களில் கவ்வீற்று வியங்கோள் வந்திருத்தல் தொல்காப்பிய விதிக்கு மாறுபட்டதுவே என்பதும், வியங்கோள் ஏவல்கட்கு வேறுபாடு இவை என்பதும் விளக்கமுறும்.

கன்னட மொழியில் வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் வரும் கெவ் வீற்று வினைச்சொல் இன்றளவும் படர்க்கைக்கணன்றி முன்னிலை தன்மைகளில் வழங்கப்பட்டிலது. தெலுங்கிலும் வாழ்த்து முதலிய பொருள்களில் வரும் எடுன், தன் என்னும் இவ் வீற்று வினைச்சொல் படர்க்கைக்கணன்றி முன்னிலை தன்மைகளில் வழங்கிற்றில. மலையாளத்

திலும் படர்க்கை தன்மைகளில் வரும் அட்டே என்னும் விகுதி முன் னிலைக்கண் வந்திலது. இவற்றை நோக்கின், சில நியதிகள் பிற திரா விடமொழிகளில் நிலைத்திருப்பனவாகவும், தமிழில்மட்டும் மேற் கொள்ளப்படாமல் வீழ்ந்தொழிந்தன என்பது புலனாகும். இவ வாறே, தமிழ்மொழியில் பண்டே மேற்கொள்ளப்படாத தொல்காப் பிய விதிகள் சில கன்னடம் முதலிய மொழிகளில் நிலைபெற்றுள்ளன என்பது யான் எழுதியுள்ள 'தமிழிலக்கணமும் ஏனைத் திராவிட மொழிகளும்' என்னுங் கட்டுரையினால் அறியலாகும்.

ALAPEDAI

(LENGTHENING OF THE QUANTITY OF A LETTER)

By

V. VENKATA RAJULU REDDIAR,
Junior Lecturer in Tamil.

There is difference of opinion between Tolkāppiyar and Pavanandi, the author of *Nannūl*, in regard to the quantity of the elongated vowel in metrical composition

Tolkāppiyar thinks that the quantity of the elongated vowel does not vary and the succeeding short vowel adds to its quantity only when metrical exigency arises

But the author of *Nannūl* is of opinion that the elongated vowel itself gets an increase in quantity while the succeeding short vowel merely indicates the increased quantity.

The view of Tolkāppiyar is in consonance with the principles of Tamil Prosody.

அளபெடை

By

V. VENKATA RAJULU REDDIAR,
Junior Lecturer in Tamil.

தமிழில் அளபெடை வரும் இடங்கள்

தமிழில் செய்யுட்கண் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்துக்களைக் கூட்டியும் ஒற்றியும் ஒலிப்பர்; அதற்கேற்ப எழுதுதலும் செய்வர். இவ்வாறு செய்யுளில் தளை கெடாமைப்பொருட்டுப் புலவர் அமைத்துக் கொள்ளும் எழுத்து 'அளபெடை' எனப்படும். இவ்வளபெடையைச் செயற்கையளபெடை என்பர் உரைகாரர்கள். விளி, பண்டமாற்று முதலியவற்றில் அளபெடை வருதல் உண்டு; பொருள் நன்கு புலனாதற் பொருட்டு, தண்ண்ணென்றது, கள்ள்ளென்றது என்பனபோல மெய்யெழுத்துக்களை ஒற்றிக் கூறுதலும் உண்டு. இவ்வகை அளபெடையை இயற்கையளபெடை என்பர். இவ்விரண்டற்கும் அசைகோடற்கண் வேறுபாடு உளது. அது முன்னர் அறியப்படும். இவையேயன்றி, அளபெடையோடு அமைந்துள்ள பெயர்களும் உள. இனி, வடமொழியை நோக்குவோம்:

வடமொழியில் அளபெடை வரும் இடங்கள்

வடமொழியில் [1]சேய்மைவிளிகண் அளபெடை வரும்.

உதாரணம்—ஸக்தூங் பிப தேவதத்த!௩.

ஈண்டுத தகாரம் மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும். [2]விளிக்கும் பொழுது ஹை அல்லது ஹே என்னுஞ் சொல்லை வழங்கின் அது மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும்; ஆண்டுப் பெயர் மூன்று மாத்திரை ஒலித்தல் இல்லை.

ஹை!௩ ராம (ராம என்பதன் அகரம் ஒருமாத்திரையதே.)
ராம ஹே!௩ (,, ,, ,,)

என வரும். [3]விளிக்கண் ஒரு சொல்லின் இறுதியிலன்றிப் பிறவிடத்தினுள்ள சில 'குரு'க்களும் மூன்று மாத்திரை ஒலித்தல் உண்டு.

தே௩வதத்த!
தேவ[4]த௩த்த!

என வரும். இனி, [5]ஶூத்ரரல்லாதாருக்கு ப்ரத்யபிவாதனம் (வணங்கினோரை வாழ்த்துதல்) சொல்லுமிடத்தும் வாக்கியத்தின் இறுதியில் உயிரெழுத்து மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும்.

---

1. பாணினீயம். 8·2 : 84.
2. ,, 8·2 : 25.
3. ,, 8·2 : 86.
4. முன்னர், 'த்த' என்று மெய்யெழுத்தோடுகூடிய தகாரம் இருத்தலின், வ என்பதற்குமுன்உள்ள முதல் தகாரம் குரு ஆயிற்று.
5. 8·2 : 83.

ஆயுஷ்மாந் பவ ஸ்ரீதேவதத்த!௩

என்ப. இவையேயன்றி, தமிழிற் செய்யுட்கண் ஓசை குறைந்தவிடத்து அளபெடுத்தல்போன்று வடமொழியில் அளபெடுத்தல் இல்லை.

தெலுங்கு கன்னட மலையாள மொழிகளிலும் சேய்மைவிளிக்கணன்றி வேறிடங்களில் ஓரெழுத்து மூன்று மாத்திரை ஒலித்தல் இல்லை. மலையாளமொழியில்மட்டும் [1]செய்யுட்களில் குற்றெழுத்தினை நெட்டெழுத்துப்போல் ஒலித்தல் உண்டு. ஆயின், வரிவடிவில் அவ்வாறு எழுதுதல் இல்லை. இது நிற்க.

அளபெடையின் திறத்தில் தொல்காப்பியனார்கொள்கை

இனி, தமிழில் அளபெடையைக்குறித்து ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் கூறியிருப்பவற்றை நோக்குவோம்:

அவர், முதற்கண்,

[2]"மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத் தின்றே"

என்று கூறியுள்ளார். இது, [3]வடமொழியில் ஓரெழுத்தே மூன்று மாத்திரையும் ஒலிக்குமாகலின் அதனை உட்கொண்டு, தமிழ்மொழியில் அவ்வாறு ஒலித்தல் இல்லை என்று தமிழின் சிறப்பியல்பினைத் தெரித்தபடி. மேலைச்சூத்திரத்தை யடுத்து,

[4]"நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய
கூட்டி எழூஉதல் என்மனார் புலவர்"

என்னுஞ் சூத்திரத்தில், ஓசை குறைந்தவிடத்து நீட்டும் முறையினைக் கூறினார். அஃதாவது—ஓசை குறைந்தவிடதது நீட்டம் வேண்டுமாயின், வேண்டும் அளபுடைய எழுத்துக்களைக் கூட்டி ஒலியெழுப்புக என்பதாம். இதன் விளக்கத்தை, அஃதாவது எழுத்துக்களைக் கூட்டும் முறையை,

1. வ்ருத்த மஞ்ஜரி. பாஷாவ்ருத்தப்ர. 4.

2. தொல். நூன்மரபு. 5.

3. வடமொழியில் ஓரெழுத்து ஒருமாத்திரை ஒலிக்கின் குறில் என்றும், இரண்டு மாத்திரை ஒலிக்கின் நெடில் என்றும், மூன்று மாததிரை ஒலிக்கின் ப்லுதம் என்றும் சொல்லப்படும். இது,

'ஊ௩காலோச்ஹ்ரஸ்வதீர்க்கப்லுத:'

என்னும் பாணினீயத்தால் (1·2 : 27) அறியப்படும்.

'சேவல் நாடோறும் வைகறையி லெழுந்து சுத்தமான குரலை உடையதாய் மூன்று தடவை கூவும். அவை, முறையே குறில் நெடில் ப்லுதங்களின் அளபாகும்'. (கர்ணாடக ஶப்தாநுஶாஸன மேற்கோள்.) அஃதாவது, முறையே ஒரு மாத்திரை, இரண்டு மாத்திரை, மூன்று மாததிரை அளவிற் கூவுகின்றது என்பதாம்.

4. தொல். நூன்மரபு. 6.

'குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே'

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியுள்ளார். ஓசை குறைந்த மொழியில் நெட்டெழுத்தின்முன் அதற்கு ஒத்த குற்றெழுத்து வந்துநின்று ஓசையை நிறைக்கும் என்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள். ஒத்த குற்றெழுத்து—எழுவாய்; நிறைக்கும்—பயனிலை. ஆகலின், இசை நிறைப்பது குற்றெழுத்தே என்பது தேற்றம். ஒத்த குற்றெழுத்து இல்லாத ஐகார ஔகாரங்களின்முன் முறையே இகர உகரம் வந்து இசை நிறைக்கும் என்பதனை,

[2]'ஐ ஔ என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்
கிகர உகரம் இசைநிறை வாகும்'

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியுள்ளார்.

மேலைச்சூத்திரத்தில் 'குன்றிசை மொழி' என்றதனுன், இவ்வாறு வருவது செய்யுட்கண்ணே என்பது அறியலாகும். [3]பிரயோக விவேக நூலாரும் 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது செயற்கையளபெடைக்கே பொருந்தும் என்றார். வழக்கில் பொருள் புலப்பாட்டின்பொருட்டு மிக்கொலித்தலேயன்றி, மொழியில் ஓசை குறைந்ததென்று அதனை நிறைத்தற்பொருட்டு ஓரெழுத்தினைக் கூட்டி ஒலித்தல் இல்லையன்றே?

இனி, உரையாசிரியர்கள் கூறியிருப்பவற்றை நோக்குவோம்: எழுத்ததிகாரத்திற்கு உரை எழுதியோ ரிருவருள் முற்பட்டவராய இளம்பூரண அடிகளின் உரையை முதற்கண் ஆராய்வோம்:

இளம்பூரணர்கருத்து

இவர், 'நீட்டம் வேண்டின் என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'நீண்ட மாத்திரையை யுடைய அளபெடையெழுத்துப் பெற வேண்டின், மேற் கூறிய இரண்டளபுடைய நெடிலையும் ஓரளபுடைய குறிலையும் பிளவு படாமற் கூட்டி எழூஉக' என்று பொரு ளெழுதியிருக்கின்றார். 'நீட்டம் வேண்டின்' என்பதற்கு 'அளபெடையெழுத்துப் பெற வேண்டின்' என்பது நேர்மையான பொருளன்று. 'பிளவுபடாமற் கூட்டி எழூஉக' என்னும் பொருள் பொருந்தாமை 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அறியலாகும். 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'அளபெடையோசையாகச் சொல்லாதொழியிற் குன்றுவதான ஓசையை யுடைய அளபெடையெழுத்தா னய மொழிக் கண்ணே நின்று அவ் வோசையை நிறைக்கும்; அவை யாவை எனின்,

1. தொல். மொழிமரபு. 8. 2. மொழிமரபு. 9.
3. பிரயோக விவேகம். 5. உரை.

நெட்டெழுத்துக்களின் பின்னாக அவற்றிற்குப் பிறப்பானும் புணர்ச்சியானும் ஓசையானும் இனமொத்த குற்றெழுத்துக்கள்' என்று உரை எழுதியுள்ளார். இவ் வுரை அமைவுடையது. ஆயின் ஆஅ, ஈஇ என்னுந் தொடக்கத்தனவாகக் காட்டியிருக்கும் உதாரணங்களும், ஈண்டு "மொழி" என்றது, அவ் வளபெடையெழுத்து ஒருபொருள் உணர்த்தி ஓரெழுத்தோருமொழியாய் நிற்கும் நிலைமையினை' என்று எழுதியிருக்கும் விசேடவுரையும் பொருந்துவனவல்ல. செய்யுளில் ஓசை நிறைத்தற்பொருட்டு வந்துள்ள அளபெடை மொழிகளே உதாரணமாகக் காட்டற்பாலன. அவை ஓரெழுத்தொருமொழியாயே யிருத்தல் வேண்டா. மேற்சூத்திரவுரையி னிறுதியில், 'சிறுபான்மை அம்மொழி தானே எழுத்தாய் வாராது எனக் கொள்க' என்றார். ஆயின், ஓரெழுத்தொருமொழியா யிருத்தலே சிறுபான்மை. செய்யுட்களில் யாண்டு நோக்கினும் பல வெழுத்துக்களை யுடைய மொழிக்கண் அளபெடை வந்திருத்தல் காணலாம். 'தொழாஅ ரெனின்', 'கடாஅக் களிற்றின்மேல்' என்னுங் குறளடிகளைக் காண்க.

வடமொழியில் ப்லுதம்போலத் தமிழிலும் மூன்று மாத்திரை ஓரெழுத்து ஒலிக்கும் என்றும், ஆகலின் அஃது உயிரெழுத்துக்களுள் ஒருவகை ஆகும் என்றும் கொண்டு, [1]அளபெடையெழுத்தொடுகூடி எழுத்து நாற்பதாகும் என்றும், [2]'உயிரெழுத்து—குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, அளபெடையெழுத்து என மூவகைப்படும்' என்றும் எழுதுவாராயினர். ஆசிரியர், ஓசை குறைந்த சொற்களில் குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும் என்று கூறியிருப்ப இவர் ஓரெழுத்தே மூன்று மாத்திரை யொலிக்கின்றது என்று கூறுதலும், அவர் உயிரெழுத்துக்களைக் குறில் நெடில் என இரண்டாகப் பகுத்திருப்ப இவர் குறில் நெடில் அளபெடை என மூன்று வகையாகப் பகுத்திருத்தலும் ஆசிரியர் கருத்திற்கு அமைபவல்ல என்பது தானே போதரும்.

இனி, ஆஅ ஈஇ ஊஉ ஏஎ ஓஒ என மூன்று மாத்திரையா யொலிப்பன ஓரெழுத்தொருமொழிகள் அல்ல. ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ என்பனவே ஓரெழுத்தொருமொழிகள். ஆசிரியர் [3]'நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத் தொருமொழி' என்று கூறியிருப்பது காண்க. ஆஅ முதலியன ஓரெழுத்தா யொலிக்குமாயின் அவை நெட்டெழுத்துக்க ளாகா; அவை நெட்டெழுத்துக்களினும் வேறு பொருள் உடையனவாதல் வேண்டும். அளபெடையெழுத்துக்குப் பொருள் இல்லையாயினும் அதற்கு முன்னுள்ள நெட்டெழுத்துக்குப் பொருள் உண்மையின் அதன் பொருளே தனக்கும் பொருளாய்ச் சொல்லாந் தன்மை எய்தி நிற்கும் எனின், அது

1. நூன்மரபு. 1 உரை. 2. செயயுளியல். 2 உரை.
3. மொழிமரபு. 10.

பொருந்தாது. அளபெடுத்தவழி முன்னைய நெட்டெழுத்தின் பொருளின் வேறுபடும் என்பது,

ஈரள பிசைக்கும் இறுதியி லுயிரே
ஆயியல் நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை யின்றித் தான்வரு காலையும்
உளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்

என்னுஞ் சூத்திரத்தான் அறியப்படுமன்றே? அவ்வாறு ஆஅ, ஈஇ முதலியன வேறு பொருள் தருதல் அறியப்படவில்லை. இவற்றால், அளபெடையின் திறத்தில் இளம்பூரணர் கூறும் பொருள் ஆசிரியர் கருத்திற்கும் தமிழிலக்கிய வழக்கிற்கும் அமைவிலதாதல் அறியப்படும். இனி, நச்சினார்க்கினிய ருரையை நோக்குவோம்:

நச்சினார்க்கினியர்கருத்து

நச்சினார்க்கினியர், 'மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத் தின்றே' எனனுஞ் சூத்திரத்தின் உரையில், 'பல எழுத்துக் கூடியவிடத்து மூன்று மாத்திரையும் நான்கு மாத்திரையும் இசைக்கும் என்றவாறு' என்று எழுதியிருக்கின்றார். இதனால், அளபெடையில் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் கூடியுள்ளன என்பது இவர்க்குங் கருத்தாதல் அறியப்படும். அவ்வெழுத்துக்கள் கூடியிருக்கு மியல்பினைத் தெரிவிக்குமிடத்து, ஆசிரியர்கருத்தின் வேறுபடுகின்றார்; அளபெடை பிளவுபடாத ஓசையது என்ற இளம்பூரணர்கருத்தினை மேற்கொண்டு, அக் கருத்தினை, [2] 'கோட்டு நூறும் மஞ்சளும் கூடியவழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம்போல நெடிலும் குறிலும் கூடிய கூட்டத்துப் பிறந்து பின்னர்ப் பிளவுபடா ஓசையை அளபெடை என்று ஆசிரியர் வேண்டினார். இவை கூட்டிச் சொல்லிய காலத்தல்லது புலப்படா, எள்ளாட்டியவழியல்லது எண்ணெய் புலட்படாவாறுபோல' என்று உவமானம் தந்து விளக்கியுள்ளார். இக் கூற்றுப் பொருந்தாமை முன்னர் அறியப்படும்.

'குன்றிசை மொழிவயின்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'குன்றிசை மொழி' என்பது, இளம்பூரணர் கூறியவாறு ஓரெழுத்தொருமொழி எனின், மொழியின் இடை கடைகளில் வரும் அளபெடை அமையா என்று கருதி, நச்சினார்க்கினியர் 'குன்றிசை மொழி' என்பதற்கு 'இசை குன்று மொழி' என்று பொருள் கூறி, ஈண்டு, 'மொழி என்றது ...இயற்சீர்ப்பாற் படுகின்ற எண்வகை அளபெடைச்சொற்களையும் என்று எழுதி, அவ் வெட்டனையும் காட்டினார்; அன்றியும், 'மொழி என்றதற்குத் தனிநிலை ஏழனையுமே கொள்ளின், ஒழிந்த இயற்சீர்ப்பாற்

1. தொல். இடையி. 33. 2. எழுத். 6. உரை.

படும் அளபெடை கோடற்கு இடமின்மை உணர்க' என்று, இளம பூரணர்கொள்கை பொருந்தாமையும் குறித்தார்.

இவருரையிற் பொருந்தாதது அளபெடையில் பல எழுத்துக்களின் ஒலி பிளவுபடா தொலிக்கும் என்றதொன்றே. அதனை, [1] இரண்டெழுத்துக் கூடி மூன்று மாத்திரையாயிற் றெனின் இரண்டெழுத்தொலி அங்ஙனம் இன்மையின் பொருந்தாது என்று மறுத்துள்ளார் சங்கர நமச்சிவாயர்.

நன்னூலார்கொள்கை

இனி, நன்னூலார்கொள்கையினை நோக்குவோம்: நன்னூலார்,

[2] 'இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில்
அளபெழும் அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால், ஓசை குறையுமாயின் மொழியின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடங்களிலும் உள்ள நெட்டெழுத்து அளபெழும். அதனைத் தெரிவித்தற்கு அவ்வந் நெட்டெழுத்தின் இனமாகிய குற்றெழுத்து அடையாளமாய் நிற்கும் என்று கூறினார். தொல்காப்பியனார் கொள்கையினை விடுத்து, இவர் இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் இளம் பூரணருரையும், வடமொழியில் ஒரெழுத்தே மூன்றுமாத்திரை யொலிக்கும் என்னுங் கூற்றுமே யாதல்வேண்டும்.

அளபெடையில் குற்றெழுத்து ஒலித்தல் இன்றி அடையாளமாய் நிற்கும் என்ற இவர்தாமே, மொழியின் ஈற்றில் நிற்கும் எழுத்துக்களைக் கூறுமிடத்து, குற்றெழுத்து அளபெடைமொழியில் ஈற்றில் நிற்கும் என்பதை,

[3] 'குற்றுயிர் அளபின் ஈறும்'

என்று கூறினார். இச்சூத்திரத்தில், 'ஒ நவ்வோ டாம்; ஔ ககர வகரமோ டாகும்' என்று கூறியனவெல்லாம் ஒலிபற்றியனவே யாதலின், 'குற்றுயி ரளபின் ஈறும்' என்றதும் ஒலிபற்றியதேயாகும். இனி, 'ஆவி ஞணநமன' என்னும் இறுதிநிலையைக் கூறுஞ் சூத்திரத்திலும், முதனிலை, இடைநிலைமயக்கம் இவை கூறுஞ் சூத்திரங்களிலும் கூறப்பட்டனவெல்லாம் ஒலிபற்றியனவே யாதல் அறிக. அன்றியும், இலக்கண நூலார் ஒலிபற்றியன கூறுதலேயன்றி வரிவடிவுபற்றியன கூறவேண்டுதல் இன்று. வடமொழியிலக்கணநூலார் வரிவடிவுபற்றியன கூறுதலே இல்லை. தமிழிலும் வரிவடிவுபற்றிக் கூறப்பட்டவை இவ்விவ் வெழுத்துப் புள்ளி பெறும் என்பதுவும், உயிரும் மெய்யுங் கூடிய எழுத்துக்களைக் குறித்தற்கண் உருவேறுபாடு வரும் என்பதுவுமே; ஏனையவெல்லாம் ஒலிபற்றியனவே.

1. நன். எழுத். 36. உரை. 2. நன். எழுத. 36. 3. நன். எழுத. 53.

'குற்றுயி ரளபின் ஈறும்', என்றதனை நோக்கின், அளபெடை-மொழியில் நெட்டெழுத்தின்முன் குற்றெழுத்து நின்று ஒலிக்கும் என்று கொண்டுள்ளார் எனப் போதரும். ஆயின், 'இசை கெடின்' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அளபெடைமொழியில் குற்றெழுத்து ஒலிப்பதன்று என்பது நன்கறியப்படும். இவை முன்னொடு பின் முரணுப வாகலின், [1]'அளவுகுறியாய் நிற்கும் என்ற குற்றெழுத்துக்களைக் "குற்றுயி ரளபி னீறும்" என மொழிக்கு ஈறாய் நிற்கும் என்றல் பொருந்தாது' என்று கூறினார் இலக்கணவிளக்க நூலார்.

நன்னூலார் ஓரெழுத்தே மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும் என்னுங் கொள்கையினராகலின், அளபெடையையும் தனியெழுத்தாக எண்ணித் தொகையிட்டார். அளபெடையின் ஒலி நெட்டெழுத்தின் ஒலியின் வேறுபட்டதாகலின் அதனை வேறெழுத்தாக எண்ணுதலும் அமையு மாயினும், அஃது இசை நிறைக்க வருமிடங்களில் வேறு பொருள் தருத லின்மையின் அதனைத் தனியெழுத்தாக எண்ணுதல் அத்துணை அமைதி யன்று. இனி, அமையும் எனக் கொள்ளினும், அளபெடையெழுத்து எழு எனக் கோடலே தகுதி. மொழியின் எவ்விடத்தில் நிற்பினும் அளபெடையெழுத்து ஒருதன்மையதா யொலித்தலன்றி இடவேறு பாட்டான் ஒலிவேறுபாட்ட தாதல் இல்லையன்றே? [2]'எழுத்துப் பலவாயின ஒலிவேற்றுமையா னன்றே?' என்ற உரைகாரர்கருத்தின் படியும் ஏழு எழுத்தாக எண்ணுதலே அமையும். இலக்கணவிளக் கத்தார் அளபெடையெழுத்து ஏழு என்று கொண்டது கருதுதற் பாலது. தொல்காப்பியனார் மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பன நெடிலுங் குறிலுமாகிய இரண்டெழுத்துக்களே என்று கொண்டாராகலின், அவர் அளபெடையெழுத்து என ஒரு வகை கொண்டிலர்.

சங்கரநமச்சிவாய ருரை

மேற்கூறியவாறு, நன்னூலார்கூற்று முன்னொடு பின் முரணுதலை ஒற்றுமைப்படுத்தல் வேண்டிச் சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர், [3]'நெடில் அளபெடுப்புழி வரிவடிவில் அறிகுறியாய் வருங் குற்றுயிர் நெடிலொடு தொடர்ந்து உடம்படுமெய்யுடன் ஈறாந் தன்மைய தன்றித் தனித்துநிற்ற லிற் "குற்றுயி ரளபின் ஈறும்" என்றார்.... உயிர்கழிந்த உடம்பைப் "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ" என்றாற்போல அறிகுறிமாத்திரையாய் நின்றதனை இங்ஙனம் குற்றுயிர் என்றதன்றி அஃது ஓர் எழுத்தன்றாகலின்' என்று கூறினார். இது 'ஸ்திதஸ்ய கதி: சிந்தநீயா' என்னும் நியாயத் தின்படி, ஆசிரியர் கூறியதற்கு ஒரு வழி கற்பித்தவாறே யாகும். இனி,

1. இ. வி. 19. உரை. 2. நன். எழுத். 36. உரை.
3. நன் எழுத். 53. உரை.

'குற்றுயி ரளபி னீறும்' என்னுஞ் சூத்திரம் இறுதிநிலை யெழுத்துக் களைக் கூறும் பகுதியது; வரிவடிவுபற்றிக் கூறும் பகுதியதன்று. ஆண்டுக் 'குற்றுயி ரளபி னீறும்' என்பதுமட்டும் வரிவடிவுபற்றிக் கூறுகின்றது எனின், 'மற்றொன்று விரித்தல்' என்னுங் குற்றம் நேரும். மேலும், ஈண்டு இது கூறிப் பயனின்மையின், 'நின்று பயனின்மை' என்னுங் குற்றமும் வரும். ஆகவே, உரைகாரர் ஒருகுற்றத்தை நீக்கக் கருதிக் கூறியவழி, வேறு சில குற்றம் நேர்ந்தன. இவர் கூறிய சமா தானம் அமைவுடையதன்று என்பது கருதியே, இவ்வுரையைத் திருத்திய சிவஞானமுனிவர், 'நெடில் அளபெடுப்புழி நெட்டெழுத்துத் தனியே வந்த நேரசை, குற்றெழுத்துத் தனியே வந்த நேரசை என்று கொள்ள நிற்றலின், "குற்றுயி ரளபி னீறும்" என்றார்' என்று எழுதினராவர். அதனை, அலகிடு முறைபற்றிக் கூறுமிடத்து ஆராய்வோம்.

இனி 'இசைகெடின்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குச் சங்கரநமச் சிவாய ரெழுதியிருக்கும் உரையை நோக்குவோம்: அச் சூத்திரவுரை யில், 'ஆசிரியர்தொல்காப்பியரும் "குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும் நெட்டெழுத்து" என்றும், அவற்றின்பின் அறிகுறியாய் வரும் ஒத்த குற்றெழுத்து என்றும் கூறினரன்றே!' என்று எழுதி யுள்ளார். அவர் கூறுமாறு, 'நின்றிசை நிறைக்கும் நெட்டெழுத்து' என்று பிரித்தால, பின்னர் எஞ்சியிருப்பது 'இப்பர் ஒத்த குற்றெழுத்தே' என்பதுவே. இதற்குப் பொருள் யாது? அறிகுறியாய் வரும் என்பது யாதனுற் கொள்ளப்படும்? சொல்லெச்சத்தால் அப்பொருள் கொள்ளி னும் நெட்டெழுத்து இசை நிறைக்கும் என்று பொருள்படுதலின், நெட்டெழுத்து மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும் என்பது போதருமே. ஆசிரியர்,

'மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத தின்றே'

என்று கூறியிருத்தலின், நெட்டெழுதமே நீண்டிசைக்கும் என்பது அவர்கருத் தாகுமா? அன்றியும், அது கருத்தாயின், 'நீட்டம் வேண்டின் வேண்டுமவ் வளவு கூட்டி எழூஉதல்' என்றன்றே கூறியிருப்பர்? அதற் கேற்ப, 'குன்றிசை மொழிவயின்' என்னுஞ் சூத்திரத்திலும் கூறியிருப் பர். 'அவ்வள புடைய கூட்டி எழூஉதல்' என்று கூறுவாரோ? 'அளபு டைய' என்பது அளபுடையவற்றை; அளபுடைய எழுத்துக்களை என் றன்றே பொருள்படும்? இது, நெட்டெழுத்தே நீளும் என்னும் நன் னூலார்கருத்திற்கு நேர்மா றன்றோ? இக் கூறியவற்றால், சங்கரநமச் சிவாயர் 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்தைச் சிதைத்துக் கூறிய பொருள் சிறிதும் அமைவுடைய தன்றாதல் நன்கறியப்படும்.

1. நன். எழுத். 36 உரை.

சிவஞானமுனிவர்கருத்து

இனி, சிவஞானமுனிவர் எழுதியிருப்பதனை நோக்குவோம்: அவர் நன்னூல்விருத்தியுரையில், [1] "ஆசிரியர்தொல்காப்பியரும், நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போல நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்து ஒத்து நின்று நீண்டு இசைப்பதே அளபெடை யென்பார், "குன்றிசை மொழிவயின்...ஒத்த குற்றெழுத்தே" என்றார்... இப்பெற்றி அறியாதார் நெடிலும் குறிலும் விரலும் விரலும் சேர நின்றாற்போல இணைந்துநின்று அளபெடுக்கும் எனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப' என்று எழுதியுள்ளார். நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போல நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்துக் கலந்து நீண்டிசைக்கும் என்பது 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் பெறப்படுமா? 'நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும்' என்றதனுன், ஒத்த குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தின்முன் தனியே நின்று ஓசை நிறைக்கும் என்பது போதருமேயன்றி, குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தோடு இரண்டறக் கலந்து நீண்டொலிக்கும் என்பது எவ்வாற்றானும் போதருதல் இல்லை. ஆசிரியர்கருத்து அதுவாயின், நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் ஒருங்கு கலந்து இசை நிறைக்கும் என்றன்றே கூறியிருப்பர்? அவ்வாறன்றி, நெட்டெழுத்திம்பர்க் குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும் என்றதனுன், அவர்கருத்து அஃதன்றுதல் வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்கமுறும். எழுத்தெடை என்னுது அளபெடை என்றதனுன், நெடிலும் குறிலும் வேறுநின் றொலிக்கும் என்பது பொருந்தாது என்றதுவும் அமைவதன்று, அளபெடை என்பதற்கு அளபின்பொருட்டு எழுந்த எழுத்து என்பதே பொருளாகலின். இது முன்னர் விளக்கிக்கூறப்படும்.

சூத்திரவிருத்தியில், [2] "அளபெடை—அங் நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்து ஒத்து நின்று நீண்டிசைப்ப தொன்றுயினும் மொழிக் காரணமாய் வேறு பொருள் தாராது இசை நிறைத்தன்மாத்திரைப் பயத்ததாய் நிற்றலின் வேறெழுத்தென எண்ணப்படாதாயிற்று' என்று, இளம்பூரணர் நச்சினார்க்கினியர் இவர்தம் கொள்கையை மறுத்துக் கூறினர். நெடிலும் குறிலும் நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போலச் சேர்ந்து மூன்று மாத்திரை ஒலிக்குமேல் அதனைத் தனியெழுத்தாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். அன்றியும், அளபெடுத்து ஓசை மிக்கொலிக்குமேல் அது வேறு பொருள் தரும் என்றலே ஆசிரியர்கருத்தாதல் மேலே கூறப்பட்டுளது. ஆகலின், ஓசை குறைந்த மொழியில் நெட்டெழுத்தின் பொருளிலேயே அளபெடை நிற்கும் என்பது சிறிதும் அமையாது. இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், சிவஞானமுனிவர், ஆசிரியரிருவர்கொள்கை

1. நன். எழுத். 36 உரை
2. பக். 24.

யையும் ஒற்றுமைப்படுத்தக் கருதிக் கூறிய உரை அமைவுடையதன்றுதல் அறியப்படும்.

தொல்காப்பியனாரும் நன்னூலாரும் வேறு வேறு கொள்கையினரா யிருத்தல் குற்றமன்று. அவ்வாறு வேறுபட்ட இருகொள்கையையும் ஒன்றே என்று சாதிக்க முற்படுவதுதான் குற்றமாகும்.

நேமிநாதநூலார்கொள்கை

நேமிநாதநூலார் [1] 'அளபெடைகள் சொல்லொற்றி நீட்டத் தொகும்' என் றித்துணையே அளபெடையைக்குறித்துக் கூறியுள்ளார்; நீட்டும் முறைமையைக் கூறிற்றிலர். ஆயின், [2] 'மூன்றளபு' என்று மாத்திரை கூறியிருத்தலின், அவர் நன்னூலார்கொள்கையின ராவார்; அன்றியும், எழுத்ததிகாரத்தில் வடநூலிலக்கணம் சிலவற்றையும் கூறியிருத்தலின் வடநூற்கொள்கைப்படி ஒரெழுத்தே மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும் என்று கொண்டாருமாவார். உரைகாரர், 'ஒற்றுக்கள் ஊன்றிச் சொல்ல அளபெழும்; அவை ஒற்றளபெடையாம். நெட்டெழுத்து நீட்டிச் சொல்ல அளபெழும்; அவை உயிரளபெடையாம்' என்று எழுதியுள்ளார். அன்றியும் அவர், அளபெடை இருபத்தெட்டு என்று கூறி, அதற்குக் 'குன்றிசை மொழி', 'ஐஔ என்னும் ஆயீரெழுத்திற்கு' என்னுஞ் சூத்திரங்களை மேற்கோளாகக் காட்டியிருக்கின்றார். இச் சூத்திரங்களால் அளபெடை ஓரெழுத்து என்பதும், அதன் விரி இருபத்தெட்டு என்பதும் பெறப்படுமாறில்லையாகலின், இவற்றைக் காட்டியது பயனில் செயலே. இனி, இலக்கணவிளக்க நூலை நோக்குவோம்:

இலக்கணவிளக்கநூலார்கொள்கை

இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நெடில்வழித்
தத்த மொத்த குற்றெழுத் தோடள
பெழூஉம் ஐஔ இஉ என்னும்
ஆயீ ரெழுத்தோ டளபெழும் என்ப'

என்பது இலக்கணவிளக்கத்தில் அளபெடையைப்பற்றிக் கூறுஞ் சூத்திரம். இதனால், ஓசை குன்று மொழியில் நெட்டெழுத்துக்கள் தமக்குப் பின் நிற்குங் குற்றெழுத்துக்களோடு கூடி மிக்கொலிக்கும் என்பது போதரும். இச் சூத்திரவுரையில், 'கோட்டுநூறும் மஞ்சளுங் கூடிய வழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம்போல நெடிலுங் குறிலுங் கூடிய கூட்டத்திற் பிறந்து, பின் பிளவுபடாது ஒலிக்கின்றது' என்றும், 'எள்ளாட்டிய வழியல்லது எண்ணெய் புலப்படாவாறுபோல நெடிலுங் குறிலுங் கூடிய

1. எழுத். 3. 2. எழுத். 5. 3. இ. வி. எழுத். 19.

கூட்டத்தல்லது புலப்படாது நிற்பது என்றும் எழுதியிருப்பவை நச்சினார்க்கினியத்தனவே. இச் சூத்திரத்தையும் உரையையும் நோக்கின், தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினிய ரெழுதியிருக்கும் உரையை மேற்கொண்டுள்ளார் இவ்வாசிரியர் என்பது நன்கறியப்படும். நச்சினார்க்கினியருரை தொல்காப்பியனார்கருத்திற் கொத்ததன்று என்பது மேலே கூறப்பட்டதாகலின், இதுவும் அமையாதென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

இக்காலத்தவர் கூறுவது

இனி, அளபெடையைக் குறித்து இக்காலத்தவர் கூறுமவற்றை ஆராய்வோம்: தொல்காப்பிய சூத்திரவுரைகாரரிருவரும் அளபெடையின் திறத்துக் கூறியவுரை பொருந்தாது என்று கூறப்புக்காரொருவர் [1]கூறியிருப்பவை:

1: ஓரெழுத்தினையே வேண்டியவளவு நீட்டலாமாதலானும், மற்றோரெழுத்தினைக் கூட்டி நீட்டவேண்டும் என்னும் யாப்புறவின்மையானும், ஈரெழுத்துக் கூடி நீளும் என்றல் பொருந்தாது. (பக். 280).

2. இரண்டெழுத்துக் கூடி ஒலிக்குங்கால் எவ்வள வொலிக்கும் என்பது தெரிய வாராது. அதனால், மூன்று மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும் என்பதும் படும். (பக். 280).

3. ‘அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்’ எனவும், ‘நீட வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே’ எனவும், ‘உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்’ எனவும், ‘மகர உகரம நீடிட னுடைத்தே’ எனவும், ‘ஆறென கிளவி முதனீ டும்மே’ எனவும், ‘முதனிலை நீடினும் மான மில்லை’ எனவும் ஆசிரியர் கூறுதலின், ஓரெழுத்தே நீளும் என்பதன்றி, இரண்டெழுத்துக் கூடி நீளும் என்பது ஆசிரியர்கருத் தன்று. ஆகலின், அளபின்பொருட்டுக் கூட்டிய எழுத்துக்கள் வரிவடிவில் அறிகுறியாய் வரும். (பக். 281).

4. ஆகாரம் ஒருமாத்திரை நீளுங்கால் அகரவடிவாயே நீடலின் அகரம் வரிவடிவில் எழுதுவதாயிற்று. ஆகாரம் நீளுங்கால் ஒருமாத்திரை நீண்டு அகரமாய் நின்று ஒலிக்கும் என்பதுபற்றியே, ‘குன்றிசை மொழிவயின்... ஒத்த குற்றெழுத்தே’ என்றார். குற்றெழுத்து இசை நிறைக்கும் என்றதனான், அக் குற்றெழுத்து எழுத்தாகக் கொள்ளப்படாதென்பதும், ஒலிவடிவில் அவ் வளபெடையோசை அவ்வவ் வினவெழுத்தாய் நீண்டொலிக்கும் என்பதும் கூறினாராயிற்று. ஆகவே, குற்றெழுத்து ஒலிவடிவில் நெட்டெழுத்தின் பின் நின்று இசை நிறைக்கும்;

1. செந்தமிழ். தொகுதி 26. பக்கம் 279–86.

வுரிவடிவில் நெட்டெழுத்து அவ்வவ் வினமாய் நீண்டொலிக்கும் என்ப தற்கும், மாத்திரைக்கும் குறியாய் நிற்கும் என்பன தாமே போதரும். (பக். 282, 3). இச்சூத்திரத்திற்கு நெடிலும் குறிலுமாகிய இரண்டெழுத் துங்கூடி ஒலிக்கும் எனப் பொருள் கூறின் ஆசிரியர்கருத்தொடு முரணுத லன்றி, ஆசிரியரையும் பிழைபடுத்துவதாக முடியும். (பக். 285).

5. 'நீட்டம் வேண்டின்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு, 'ஓரெழுத்து முன்னையினும் மாத்திரை மிக்கொலித்தலை விரும்பின் விரும்பிய மாத் திரையையுடைய எழுத்துக்களை அவ் வளவின்பொருட்டு அவ்வெழுத் தோடு கூட்டி அவ் வளபாக அவ்வெழுத்தின் இசையை எழுப்புக' என் பதே பொருள். 'நீட்டம் வேண்டின்', 'எழூஉதல்' என்பவற்றை உற்று நோக்கின், ஒன்றே தன் இசை நீண்டு ஒலித்தலன்றி, இரண்டு கூடி நீண்டிசைத்தல் என்பது பொருந்தாமை தானே போதரும். (பக். 280, 1).

இனி, இவற்றை முறையே நோக்குவோம்:

1. ஆசிரியர் மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பதோரெழுத்து இல்லை என்று கூறி, இசை குறைந்தவிடத்து நீட்டம் வேண்டின் அவ் வளபுடைய எழுத்துக்களைக் கூட்டி ஒலித்தல் வேண்டும் என்றும் நெட்டெழுத்தின் முன் ஒத்த குற்றெழுத்து நின்று இசை நிறைக்கும் என்றும் கூறியிருத் தலின், ஓரெழுத்தையே வேண்டுமளவு நீட்டலாம் என்பதும் இரண் டெழுத்துக் கூட்டி நீட்டவேண்டும் என்னும் யாப்புறவில்லை என்பதும் எவ்வாறு அமையும்?

2. நெடிலுங் குறிலும் ஆகிய இரண்டெழுத்தினைக் கூட்டி ஒலிக் கின் மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும் என்பது சிறாரும் அறிவராகலின், எவ்வள வொலிக்கும் என்பது அறியப்படா தென்றது பொருந்தாது. இனி, ஓரெழுத்தினையே நீட்டுதல் வேண்டும் என்னுங் கூற்றில்தான் எவ்வள வொலிக்கும் என்பது தெரியவாராது; மூன்று மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும் என்பதும் படும்.

3. 'அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்' என்றது இசை நூல் வழக்கு. அதனை 'இசையோடு சிவணிய நரம்பின் மறைய' என்று ஆசிரியர் தெரிவித்துள்ளார். 'நீட வருதல்' என்பது முதலாகக் காட் டப்பட்டனவெல்லாம் இயல்பினுதல் விதியினுதல் குறிலாயிருக்கும் எழுத்துக்களைப்பற்றியனவே. ஓரெழுத்து இரண்டு மாத்திரை யொலிக்குமாகலின், அக் குறில்கள் நீளும் என்ருர். அவ்வாறு ஆசிரியர், குன்றிசை மொழியில் நெட்டெழுத்து நீளும் என்றிலர். 'குன்றிசை மொழி' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு இவர்தாமே, [1]'இசை குன்றிய

1. செந்தமிழ். 26. பக்கம் 281.

மொழியினிடத்து நெட்டெழுத்துக்குப் பின்னே அதனோ டொத்த குற்றெழுத்து நின்று அவ்விசையை நிறைக்கும்' என்று உரை கூறியுள்ளாராகலின், 'ஓரெழுத்தே நீளுதலன்றி இரண்டெழுத்துக் கூடி நீளும் என்பது ஆசிரியர்கருத்தன்று' என்றது மறதியின் செயலோ, யாதோ, தெரிகிலது.

4. ஆகாரம் ஒருமாத்திரை நீளுமிடத்து அகரவடிவாயே நீளுமாயின், அவர் காட்டிய 'நீட வருதல்' என்னுஞ் சூத்திரத்தின்படி, சுட்டாகிய அகரம் ஒருமாத்திரை நீளுமிடத்து அகரவடிவாயே நீளுமன்றோ? ஆண்டு அறிகுறியாக அகரம எழுதப்படவில்லையே. 'ஆவயினானை' என்னுமிடத்து ஆகாரவொலியேயன்றி அகரவொலி கேட்கப்படுதலும் இல்லையன்றோ? உயிரளபெடையில நெட்டெழுத்தின் இறுதியில் ஒத்த குற்றெழுத்தின் ஒலி உளது என்றும், அதனானே வரிவடிவில் ஒத்த குற்றெழுத்து எழுதப்படுகின்றது என்றும் கூறுபவர், அளபெடை ஓரெழுத்தே என்றும், இரண்டெழுத்துக் கூடி ஒலிக்கும் என்றல் ஆசிரியர்கருத்தொடு முரணும் என்றும் கூறுதல் எத்துணை முரண்பாடு! 'அளபெடையில் ஒலிவடிவிலும் குறில் உளது; வரிவடிவிலும் குறில் உளது' என்று கூறிக்கொண்டே ஆண்டுக் குற்றெழுத்து இல்லை என்பவர் பின்னை யாதுதான் கூறார்!

5. ஓரெழுத்து முன்னையினும் மாத்திரை மிக்கொலித்தலை விரும்பின் விரும்பிய மாத்திரையுடைய எழுத்துக்களை அவ்வெழுத்தோடு கூட்டி எழுப்புக' என்று உரைகூறியவர், ஆண்டே—அப்பொழுதே—ஓரெழுத்தே இசை நீண்டு ஒலித்தலன்றி, இரண்டு கூடி இசைத்தல் பொருந்தாது என்றாராயின், அவர்கூற்றுப் பன்னப் பெறுமோ என்று விடுக்கற்பாலதே யாகுமன்றோ?

இக் கூறியவற்றால், [1] 'அளபெடைகள் இரண்டெழுத்து மயங்கிய மயக்கம் அல்ல; முன்னைய எழுத்தின் ஓசையை மிகுவிப்பதே அளபெடை' என்பார்கூற்றும் ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்கொள்கைக்குட் பொருந்தாது என்பது தானே போதரும்.

தொல்காப்பியனார் இசை குறைந்தவிடத்துக் குற்றெழுத்து வந்து நின்று இசையை நிறைக்கும் என்றார். நன்னூலார் ஆண்டு நெட்டெழுத்தே நீண்டிசைக்கும் என்றார். தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார வுரைகாரரிருவரும் நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் பிளவுபடாது இசைக்கும் என்றனர். இம் மூன்றற்கும் புறம்பே நான்காவதொரு கொள்கையைக் கூறி 'இதுவே தொல்காப்பியர்முதலியோர்கருத்து

1. தமிழ்ப்பொழில். 14. பக்கம் 27.

என்போரது சாகசச்செயல் என்னே அது, தமது கொள்கை 'எனின் யான ஒனறும கூறேன்.

உயிரளபெடையின் வகை

நன்னூலார் சார்பெழுத்தின் தொகை கூறுமிடத்து, உயிரளபெடை இருபத்தொன்று என்று கூறினர். மயிலைநாதர் அவ்விருபத்தொன்றற்கும் உதாரணம் காட்டினர். உயிரளபெடை இருபத்தெட்டு என்று கூறும் நூல்களில் அவ் விருபத்தெட்டற்கும் உரைகாரர் உதாரணங் கொடுத்துள்ளனர். சங்கரநமச்சிவாயரும் 'இடவகையான் உயிரளபெடை எழுமூன்றாய் வருமாறு காண்க' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அவர், 'இசை கெடின்' என்று பொதுப்படக் கூறினமையான், இன்னிசை நிறைப்ப வருவனவும் சொல்லிசை நிறைப்ப வருவனவும் கொள்க என்று எழுதியதனன், சிவஞானமுனிவர் நன்னூல்விருத்தியுரையில், 'ஒளகாரம் மொழியிடை கடைகளின் வரப்பெறாமையின் அவ்விடங்களின் அஃதொழிய நின்று அளபெடுக்கும் அளபெடை பத்தொன்பதோடு இன்னிசை நிறைப்பவும் சொல்லிசை நிறைப்பவும் அளபெடுக்கும் அளபெடை இரண்டுங் கூட்டி உயிரளபெடை எழுமூன்றாய் வருமாறு காண்க' என்று எழுதுவாராயினர். இது நன்னூலார்கருத்திற்கு ஒத்ததாதல் இல்லை. ஆயின், ஒளகாரம் மொழியின் இடையிலும் கடையிலும் நில்லாதாகலின், அளபெடை இருபத்தொன்றாதல் இன்றால் எனின், பழைய உரைகாரர் பலரும் ஒளகாரம் மொழியின் இடையிலும் கடையிலும் அளபெடுத்தற்கு உதாரணங் காட்டியிருத்தலின், நன்னூலாரும் அக்கருத்தின ராவார். இனி, இடையெழுத்தோடு தொடராத டுகர றுகரங்களை நீக்காது குற்றியலுகரம் ஆறு என்றதுபோன்று, இடையிலும் கடையிலும் வாராத ஒளகாரத்தையும் நீக்காது உயிரளபெடை எழுமூன்று என்றார் எனக் கொள்ளுதலும் ஆம். அவ்வாறு கோடலினும், இன்னிசை சொல்லிசை என இரண்டளபெடைகளைக் கொண்டால் என்னை எனின், அவை, இசை நிறைக்க வந்த அளபெடைகளின் ஒலியினும் வேறுபட்ட ஒலியினவல்லவாகலானும், இடத்தானும் மொழியின் இடை கடையன்றி வேறிடத்தனவல்லவாகலானும், அவற்றை வேறாக எண்ணுதற்குப் போதிய நியாயம் இல்லை என்க. அன்றியும், ஒலி வேற்றுமையானே எழுத்துப் பலவாயின என்றதை உடன்பட்ட அவர்தாமே ஒலிவேற்றுமையோடு இடவேற்றுமையும் இல்லாத எழுத்தினை வேறாக எண்ணித் தொகை கோடல் பொருந்தாதன்றே? சொல்லிசையளபெடை என ஒன்று கொள்ளின், இயல்பாகவே அளபெடையோடிருக்குங் குரீஇ, மகாஅர் என்பனபோல்பவற்றை இயற்கையளபெடை எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். குரீஇ என்பதுபோல்பவற்றை இயற்கையளபெடை என்றே கொண்டனர் பேராசிரியர்முதலியோர். ஆகலின்,

உயிரளபெடை இருபத்திரண்டாதல் வேண்டும். அவ்வாறு அதனைக் கொண்டிலராகலின், சொல்லிசையளபெடை என்றும், இன்னிசையளபெடை என்றும் வேறு பெயர் கொடுத்து அமைத்தல் நன்னூலார் கருத்திற்கு அமைவதன்று.

அளபேடை என்பது யாது?

அளபெடை' என்னும் பெயர் பெறுவது யாது என்பதை ஈண்டு ஆராய்வோம்: யாப்பருங்கல முடையார்,

தளைசீர் வண்ணந் தாம்கெட வரினே
குறுகிய இகரமும் குற்றிய லுகரமும்
அளபெடை யாவியும் அலகியல் பிலவே'

என்று கூறியுள்ளார். இச் சூத்திரத்தில், குறுகியஇகரம் குற்றிய லுகரம் அளபெடையாவி என்பன எழுவாய்; அலகியல்பில என்பது பயனிலை. ஆகலின், தளை முதலியன கெடுமிடங்களில் அலகுபெறாது நிற்கும் உயிரெழுத்து அளபெடை என்னும் பெயர் பெறும் என அறியப் படும். இனி, விருத்திகாரர் கொடுத்துள்ள உதாரணங்களை நோக்குவோம்:

குற்றியலிகரம் அலகு பெறுததற்கு உதாரணம்:

'குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்'

இதில், 'தி' அலகு பெற்றிலது.

குற்றியலுகரம் அலகு பெறுததற்கு உதாரணம்:

'கொன்றுகோடுநீடு குருதி பாயவும்'

இதில், 'று', 'டு'க்கள் அலகு பெற்றில.

அளபேடை அலகு பெறுததற்கு உதாரணம்:

'உப்போஒ எனவுரைத்து மீள்வாள்'

இதில், 'ஒ' அலகு பெற்றிலது. [போ—அலகு பெற்றது.]

'பிண்ணாக்கோஒ என்னும் பிணாவின் முகத்திரண்டு'

இதில், 'ஒ' அலகு பெற்றிலது. [கோ—அலகு பெற்றது.]

'நாரோஒநா றென்பா னுடங்கிடைக்கும்'

இதில், 'ஒ' அலகு பெற்றிலது. [ரோ—அலகு பெற்றது.]

'களிச்சாத்தாஅ என்றியான் கட்காண நின்று'

இதில், 'அ' அலகு பெற்றிலது. [தா—அலகு பெற்றது.]

இக் காட்டிய காட்டுக்களிலெல்லாம் குற்றெழுத்தே அலகு பெற்றிலாதது காண்க. குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் அலகு பெறாதன போன்று, அளபெடையுதாரணங்களில் குறிலே அலகு பெற்றிலது.

1. யாப்பருங்கலம். 5.

ஆசிரியர்கூற்றானும், விருத்திகாரர், 'உயிரளபெடைகளை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறா என்று களைய, வண்ணம் சிதையாதாம்' என்று எழுதியிருப்பதனானும், அளபெடை என்பது பொருள் புலப்பாட்டிற்குத் தோன்றிய குற்றுயிரே யாதல் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெள்ளிதின் அறியப்படும். காரிகையில், [1] 'சீரும் தளையும் சிதையிற் சிறிய இஉ அளபோ, டாரும் அறிவர் அலகு பெறுமை' என்றது இதனை வலியுறுத்தும்.

இனி, [2] 'அளபெடை அசைநிலை ஆகலும் உரித்தே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தான், ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்கருத்தும் இதுவே யாதல் அறியப்படும். அளபெடை அசையின் நிலைய தாதலும் உண்டு என்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள். உம்மையான், அசையின் நிலைய தாகாமையும் உண்டு என்பது போதரும். எவ்விடத்தில் அசையின் நிலையது ஆகும்? எவ்விடத்தில் ஆகாது என்பதனை நோக்குவோம்:

'கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்'

என்னுமிடத்தில் அளபெடை அசைநிலை ஆயிற்று. 'அளபெடை அலகு பெற்றது' என்று இளம்பூரணவடிகள் எழுதியிருப்பது காண்க.

'களிச்சாத்தாஅ என்றியான் கட்காண நின்று'

என்னுமிடத்தில் அளபெடை அசைநிலை ஆயிற்றிலது. பண்டமாற்று, நாவல்கூற்று முதலிய இடங்களில் வரும் அளபெடையும் பெரும்பாலும் அலகு பெறாது.

'உப்போஒ எனஉரைத்து மீள்வாள்'

'இதன்கண் அளபெடை அசைநிலையாகி அலகுபெறா தாயிற்று' என்று இளம்பூரணர் எழுதியிருப்பதுங் காண்க. ஆயின், இத்தகைய விடங்களில் அளபெடை கோடல் எற்றுக்கெனின், அளபெடை கொள்ளாக்கால் செய்யுளுட் கருதிய பொருண்மை விளங்காது. ஆகலின், செய்யுளின்பம் சிதையாவாறு அளபெடை கொண்டு, அலகிடுகைக்கண் அதனை அசையாகக் கொள்ளாது விடப்படும். [3] 'பரவைவழக்கினுள் விளியும் பண்டமாற்றும் நாவல்கூறலும் அவலமும் அழுகையும் பூசலிடுதலும் முறையிடுதலும் முதலாயவற்றுள் அளபெடுத்த மொழிகள் செய்யுளகத்து வந்து உச்சரிக்கும்பொழுது அளபெடா என்பது இலக்கணம் இன்மையின் செய்யுளகத்து வந்து, தளைசீர் வண்ணம் கெட நின்றால் அலகுபெறா' என்றும்,

'மாத்திரை வகையால் தளைதம கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்

1. யாப். காரிகை. ஒழிபி. 1. 2. செய். 17. 3. யாப். கலம். 4. உரை.

என்றாராகலின், கூட்டவும் விலக்கவும் பட்டது' என்றும் யாப்பருங்கல விருத்திகாரர் எழுதியிருப்பவை நோக்கத் தக்கன.

ஆயின், பண்டமாற்றுமுதலியவற்றில் வந்த அளபெடை அலகு பெற்றுளது யாண்டோ எனின்,

'நாவலோஒ என்றழைக்கும் நாளோதை'

என்னும் அடியில், 'நாவலோஒ என்புழி உயிரளபெடை தளைசீர் வண்ணங்களோடு மாறுகொள்ளாது நின்று அலகு பெற்றவாறு' என்று யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் எழுதியிருப்பது காண்க.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், உயிரளபெடையில் இசைநிறைத்தற்கு வருங் குற்றெழுத்தே அளபெடை எனப்படும் என்பது தேற்றமுறும். டாக்டர், ஸ்ரீ, பி. எஸ். சுப்ரமணியசாஸ்த்ரியாரவாகளும் இங்கனமே எழுதியிருக்கின்றார்கள்.[1] ஒற்றளபெடையிலும் தோன்றிய மெய்யே அளபெடை எனப்படும். இது முன்னர் அறியப்படும்.

அளபேடைமோழியை அலகிடு முறை

தொல்காப்பியனார் கூறியவாறு அளபெடைமொழியில் நெடிலுங் குறிலும் தனித்தனியே நின்று ஒலித்தலானே உரைகாரர் அவற்றை இரண்டெழுத்துக்களாக எண்ணுதல் அமைவதாயிற்று. அம் முறையினானே,

'தேஎந் தேரும் பூஉம் புறவில்
போஒரி துள்ளுஞ் சோஒரி நண்ணிக்
குராஅம் பிணையல் விராஅங் குஞ்சிக்
குடாஅரிக் கோவல ரடாஅரின் வைதத'

என்னும் அடிகளில்,

தேஎம், பூஉம் என்பவை தேமாச் சீரும்,
போஒரி, சோஒரி என்பவை கூவிளச் சீரும்,
குராஅம், விராஅங் என்பவை புளிமாச் சீரும்,
குடாஅரி, ரடாஅரின் என்பவை கருவிளச் சீரும்

ஆயின. 'அற்றன்று; "மாத்திரை வகையால் தளைதம கெடாநிலை, யாப்பழியாமையென் றளபெடை வேண்டும்" என்பவாகலானும், "எழுத்திற்கு மாத்திரைகோடலும் அசைத்தலும் சீர்செய்தலும் தளையறுத்தலும் ஓசைபற்றியல்லது எழுத்துப்பற்றியல்ல" வாகலானும், மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கும் ஓரெழுத்தினையே இரண்டுமாத்திரையும் ஒருமாத்திரையுமாகப் பிரித்து அசைகோடல் கூடும்' எனின், அது பொருந்தாது. என்னை எனிற் கூறுவேன்.

1. தமிழ்மொழிநூல். பக். 56.

'மாத்திரை வகையால்' என்னுஞ் சூத்திரம், மாத்திரை வகையினுல் தளை கெடாதநிலையில் யாப்புக்கெடாமைப்பொருட்டு அளபெடுத்தல் வேண்டும் என்று, அளபெடுத்தலின் இன்றியமையாமையைக் கூறுவதேயன்றி, மாத்திரை வகையான் அசை முதலியன கோடல்வேண்டும் என்று கூறுவதன்று. இவ் வுண்மை இச் சூத்திரத்தைப் பலவிடத்தும் எடுத்தாண்ட யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர், [1]'அளபெடை யாவன— மாத்திரை குன்றலின் சீர் குன்றித் தளைகெட நின்றவிடத்து, யாப்பழியாமைப்பொருட்டு வேண்டப்பட்டன. என்னை? "மாத்திரை வகையால்—வேண்டும்" என்றாராகலின்' என்றும், [2]'கடாக்களிற்று, படாமுலை என்று அளபெடாதே தத்தம் பொருளைப் பயக்குஞ் சொற்கள் ஒருகாற் செய்யுளகத்து வந்து மாத்திரை சுருங்கிச் சீருந் தளையும் சிதைய வந்தால், "கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படா மாதர், படாஅ முலைமேற் றுகில்" என்று சீரும் தளையும் சிதையாமே அளபெடுக்கும். "நிலம்பாய்ப்பாய்ப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள், கலம்போய்ப் போய்க் கௌவை தரும்" என்றித்தொடக்கத்தன மாத்திரை சுருங்கிச் சீருந் தளையும் சிதையநில்லாவாகலின் அளபெடா என்பது. என்னை? "மாத்திரை வகையால்...வேணடும்" என்றாராகலின்' என்றும் எழுதியிருப்பவற்றான் நன்கு அறியலாகும்.

இனி, மாத்திரை வகையால் அசைகோடல் வேண்டும் என்று தொல்காப்பியனார் யாண்டும் கூறிற்றிலர்; பிற்காலத்தாசிரியரும் கூறிற்றிலர். உரைகாரரும் எழுதியுள்ளார்களெனத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்,

'குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற் பெயரே'

என்றும், அமிதசாகரனார் யாப்பருங்கலத்தில்,

'நெடில் குறில் தனியாய் நின்றுமொற் றடுத்தும்
நடைபெறும் நேரசை நால்வகை யானே'
'குறிலிணை குறினெடில் தனித்தும் ஒற் றடுத்தும்
நெறிமையி னன்காய் வருநிரை யசையே'

என்றும், காரிகையில்,

'குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறினெடிலே
நெறியே வரினும் நிறைந்தொற் றடுப்பினும் நேர்நிரை என் றறி'

என்றும், எழுத்தின்மேல் வைத்து அசைகட்கு இலக்கணங் கூறியுள்ளனரேயல்லாமல், மாத்திரைமேல் வைத்து, இத்தனை மாத்திரை

1. யாப். கலம். 2. உரை. 2. யாப். கலம். 4. உரை.

நேரசை; இத்தனை மாத்திரை நிரையசை என்று கூறிற்றிலர். யாப்பருங்கல விருத்தியில் பிறநூல்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டியிருக்குஞ் சூத்திரங்களிலும் எழுத்துக்களின்மேல் வைத்தே அசைகட்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுளது.

அசைகட்கு மாத்திரையே கொள்ளப்படுமாயின், அளபெடையில், 'விராஅய்' என்பதுபோன்ற இரண்டு அகரங்களை எழுதாமல் ஓர் ஆகாரத்தை எழுதலாம்; அவ்வாறே ஒலிக்கலாம். என்னை எனின், இரண்டு அகரங்கள் இரண்டு மாத்திரையன; ஓர் ஆகாரம் இரண்டு மாத்திரையது. ஆகலின், ஓர் ஆகாரத்தையே எழுதின் எழுதுதலும் சுருங்குமே. அவ்வாறு எழுதாமல் இரண்டு அகரங்களை எழுதுதலை நோக்கின், அசைகட்கு எழுத்துக்களே கொள்ளப்படும் என்பதும், அதனானே இரண்டு அசைகளின்பொருட்டு இரண்டு அகரங்களை எழுதுகின்றனர் என்பதும் புலனாகும். ஈண்டு, இவ்வெழுத்துக்கள் பிளவுபட்டே ஒலிக்கும்.

அன்றியும், எழுத்துவகையானன்றி மாத்திரைவகையான் அசைகொள்வதாயின், இரண்டு மாத்திரை (ஆ) நேரசையாதலேயன்றி, நிரையசையும் (அஅ) ஆகுமே. அஃது இலக்கணமாமோ? இவற்றான், மாத்திரைவகையானன்றி எழுத்துவகையானே அசைகோடல் அறியப்படும். சீர்கோடற்கும் தளைகோடற்கும் அசைகளின்மேல் வைத்து இலக்கணங் கூறப்பட்டுளது; மாத்திரையின்மேல் வைத்தன்று.

பிளவுபடாது மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பதோரெழுத்தினை இரண்டு மாத்திரையும் ஒரு மாத்திரையுமாகப் பிரித்து, நெடில் தனித்து வந்த நேரசை; குறில் தனித்து வந்த நேரசை என அசை கொண்டு, சீரும் கோடல் அமையும் எனின், இரண்டு மாத்திரை ஒலிப்பதோரெழுத்தினை ஒருமாத்திரையும் ஒருமாத்திரையுமாகப் பிரித்து அசைகோடலும் அமையும். ஆகலின், 'நல்ல படாஅ பறை' என்னுமிடத்து அளபெடை கோடல் வேண்டுதலின்று. 'படா' என்பதிலுள்ள டகர ஆகாரத்தினை (டா) இரண்டு குறிலாகப் பிரித்து, முறையே நிரை நேர் அசைகளாக்கின், புளிமாச்சீராகும்; தளைகெடாது. டகர ஆகாரத்தை மூன்று மாத்திரைக்கு நீட்டுதல் ஏன்? உள்ள மாத்திரைகளைக்கொண்டே சீரினை அமைத்துக்கோடற்கு ஆகுமிடத்தில், புதியதோரெழுத்தினைக் கொணர்தல் வேண்டாததொன்றன்றோ?

அளபெடையில், முதலிலும் தனித்தனியே இரண்டெழுத்துக்களே; பின்னர் அலகிடுமிடத்தும் இரண்டெழுத்துக்களே; எழுதுதலும் இரண்டெழுத்துக்களே. ஆயின், ஒலிக்குமிடத்துமட்டும் தமிழில் இல்லாததோரெழுத்தே! இக்கூற்றின் அமைதி என்னே!

இதுகாறும் கூறியவற்றால், தொல்காப்பியனார் கூறியவாறு அளபெடையில் நெட்டெழுத்தும் அதற்கு ஒத்த குற்றெழுத்தும் முறையே நின்று மூன்று மாத்திரை ஒலிக்கின்றன என்பதும், அதனையே அலகிடுமிடத்து, அவை நின்றவாறே நெடிலுங் குறிலுமாக அலகிடுதலே அமைதியாயிற்று என்பதும், ஓரெழுத்தே பிளவுபடாமல் மூன்று மாத்திரை யொலிக்கும் என்பார் கூற்றுத் தமிழின் தனியியல்பிற்கும் செய்யுளிலக்கணத்திற்கும் சிறிதும் அமையாது என்பதும் தெளிவாகும்.

இனி ஒற்றளபெடையை அலகிடு முறைமை நோக்குவோம்:

'கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு'

என்னும் அடியில், 'கண்ண்' என்னுஞ் சீரை அஃது இருக்குமாற்றானே கண், ண் எனப் பிரித்து, தேமாச்சீராகக் கோடல் வேண்டும். தனிமெய் ஓரலகு பெறுமோ என்னும் ஐயத்தை நீக்குதற்கே அமிதசாகரனார்,

[1]'ஒற்று அளபாய்விடின் ஓரலகாம்'

என்று கூறினார். அவர்தாமே,

[2]'தனிநிலை ஒற்றிவை தாமல கிலவே
அளபெடை யல்லாக் காலை யான'

என்று கூறியிருத்தலின், அளபெடையல்லாதவழி,

'ஈரொற் றாயினும் மூவொற் றாயினும்
ஓரொற் றியல என்மனார் புலவர்'

என்றபடி, கார்க்கோதை, கதிர்ச்செந்நெல், கடாய்க்கன்று என்பவற்றில் இரண்டு மெய்கள் ஒருங்கு நிற்பினும் அலகுபெறா என்பதும், அளபெடையாயவழித் தனிமெய்யும் அலகுபெறும் என்பதும் அறிதல் கூடும். உரைகாரர், 'தனிநிலை யொற்றிவை தாமல கிலவே... காலையான' என்றதனால்,

'தனிநிலை யொற்றிவை தாமலகு பெறூஉம்
அளபெடை யாகிய காலை யான

என்பது பெறப்பட்டது' என்று எழுதி,

'அஃஃஃகி னஃகிய வெஃகுணர் நாவினர்'

என்பதுமுதலியன காட்டி, 'ஆய்தம் அளபெழுந்து நேரசை யாயினவாறு கண்டுகொள்க' என்றும்,

'கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு'

என்பதுமுதலியன காட்டி, 'ஒற்று அளபெழுந்து நேரசை யாயினவாறு' என்றும் எழுதியுள்ளார். இச் செய்யுட்களில் நேரசையாக் அலகு பெற்

1. யாப். காரி. ஒழிபி. 1. 2. யாப். கலம். 3.

றன இரண்டாமதாகிய ஆய்தமும் ணகர மெய்யுமே! ஆகலின், அவ்வயே அளபெடை என்னும் பெயர்க்கு உரியவாகும்.

[1] 'ஒற்றள பெடுப்பினும் அற்றென மொழிப'

என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானும் இது வலியுறும்.

இனி, ஒற்றளபெடையும் அசைநிலையாகாத இடம் உண்டு என்பது இதன் மேற்சூத்திரத்தின் உம்மையாற் போதரும்.

'கண்ணன் தண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்

என்னும் அடியில், 'தண்ண்ணெனக்' என்னுஞ் சீரில், ண் என்பது அலகு பெறுததனன் அசைநிலை ஆயிற்றிலது. ஆயின், அளபெடுத்தது ஏன் எனின், 'தட்பத்துச் சிறப்பு உணர்த்தற்கு ணகரவொற்றினை அள பேற்றிச் செய்யுள் செய்தான். அன்றி, அது மா செல் சுரம் (தே மாங் கனி) என்னும் வஞ்சியுரிச்சீராவதனை ஆகற்க; பாதிரி (கூ விளம்) என்னுஞ் சீரேயாம் என வழு அமைத்தவாறு' என்று பேராசிரியர் கூறியிருக்குஞ் சமாதானம் நோக்கற்பாலது.

உயிரளபெடையில் இசை நிறைக்க வந்த குற்றெழுத்து, மேல் நின்ற நெட்டெழுத்தோடு கலவாமல், தனியே நின்றிசைத்து அலகு பெற்றாங்கு, ஒற்றளபெடையிலும் இசை நிறைக்க வந்த மெய்யெழுத்துத் தனியே நின்று அலகு பெற்றது என்றலே ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்க்கும் அமிதசாகரர்முதலியோர்க்குங் கருத்தாகும்.

[2] வல்லினமெய்கள் எவ்வாற்றானும் தனித்தொலிக்க வாராமையா னன்றே அவை ஆறும் அளபெடையில் வாராவாயின? (அளபெடை யில் ஒருமெய்யெழுத்தே ஒருமாத்திரை ஒலிப்பதாயின் வல்லின மெய் களையும் அவ்வாறே, 'பக்க்கென்றது' என்பதுபோல ஒற்றி ஒலித்தல் கூடுமே). ரழமெய்களை ஒலிக்கும்பொழுது அண்ணத்தை நுனிநாக்கு வருடுகையில் ஒலி வெளியே வருதல் தடைப்படுதலின், அவை யிரண்டும் தனியே ஒலிக்க வாராமையான், அவற்றையும் அளபெடையிற் கொண் டிலர். இவற்றால் ஒற்றளபெடையில் தோன்றும் மெய்கள் ஓராற்றான் தனியே ஒலித்தற்கு உரியனவாதல் போதரும்.

இனி, 'அலகு' என்பது—ஒன்றில் தனித்தனியே பிரிந்திருக்கும் பகுதியை உணர்த்துவதாகலின், 'அலகு பெறும்' என்றலும், 'பெறாது' என்றலும் இசை குன்றிய மொழிகளில் தோன்றிய எழுத்தினைக் குறித் ததேயாகும்.

1. தொல். செய். 18

2. இதனைப்பற்றி 'எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி'யில் விரிவாக எழுதியுள் ளேன்; 'இளைஞர் தமிழிலக்கணம்' 'VI-ஆம் பாரப் பகுதியின் முதற்கண் சுருக்கமாக எழுதியிருக்கின்றேன். ஆண்டுக் காணலாகும்.

இவற்றானும் ஒற்றளபெடையில் தோன்றும் மெய் தனியே ஒலிப்ப தாதல் அறியப்படும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றான், ஒற்றளபெடையில் தோன்றிய மெய் தனியே அலகு பெறுதல் பெறப்பட்டதனால், அது தனியே நின்று ஒலிப்பதாதல் தேற்றமுறும். ஆகலின், மெய்யெழுத்தொன்றே ஒரு மாத்திரை ஒலிக்கின்றது என்றும், ஆயினும் அது குறிலாகக் கொண்டு மேல்நின்ற எழுத்தோடுகூட்டி ஓரசையாகக் கொள்ளாமல் தனியே குற்றெழுத்துப்போல அசைகொள்ளப்படும் என்றும் உரைகாரர் கூறியிருப்பது நூலாசிரியர்தங் கொள்கைக்கு மாறுதலோடு, தமிழியல் பிற்கும் இயைபின்றாதல் அறியப்படும்.

அளபெடைமொழியில் எழுத்து எண்ணும் முறை

இனி, அளபெடைமொழியில் எழுத்துக்களை எண்ணும் முறையை நோக்குவோம் : பேராசிரியர்,

[1] 'ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரியாம்.
வடாஅ என மூவெழுத்துப் புளிமாவாம்.
படாஅகை என நாலெழுத்துக் கணவிரியாம்.
ஆஅங்கு என ஈரெழுத்துப் போரேறும்.
ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது'

என்று எழுதியிருக்கின்றார். நச்சினார்க்கினியர் பேராசிரியரைப் பின் பற்றி, [2] 'ஆஅழி என்பது மூவெழுத்துப் பாதிரி..........படாஅகை என நாலெழுத்துக் கணவிரியாம். ஆஅங்கு என ஈரெழுத்துப் போரேறும். ஆஅவது என மூவெழுத்துப் பூமருது' என்று எழுதியுள்ளார். இவ் வளபெடைச்சொற்களில் நெட்டெழுத்தினையும் குற்றெழுத்தினையும் வேறுவேறாக எண்ணிக் கணக்கிட்டிருப்பது காண்க. 'உயிரிலெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ' என்பதனால், செய்யுட்களில் மெய்யெழுத்தினையும் குற்றியலுகரத்தையும் எண்ணுதல் இல்லையாகலின், ஆஅங்கு என்பதில், ஙகரமெய்யும் குற்றுகரமாகிய குகரமும் நீக்கி ஆஅ என்னும் இரண்டுமே எழுத்துக்களாக எண்ணப்பட்டன. அதனால் அஃது ஈரெழுத்துமொழி ஆயிற்று. அவ்வாறே ஆஅவது என்பதில் குற்றுகரமாகிய 'து' எண்ணப்படாததனால் அது மூவெழுத்துமொழி ஆயிற்று. இவ் விருவர்கூற்றுக்களான் அளபெடைமொழியில் நெடிலும் குறிலும் தனித்தனி எழுத்தாகக் கொள்ளப்படும் என்பது நன்கு விளங்கும். இதனால், [3]அளபெடையில் மூன்று மாத்திரை ஒலிப்பது ஓரெழுத்தாகவே எண்ணப்படும் என்பார்கூற்று அமையாமை தானே போதரும்.

1. தொல். செய். 17 உரை. 2. தொல். செய். 17 உரை.
3. தமிழ்ப்பொழில். 14. பக். 27, 8.

முடிபுரை

இதுகாறும் கூறியவற்றான், அளபெடையின் திறத்தில் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்கூற்றே தமிழிலக்கிய நெறிக்கு இயைந்ததென்பதும், நன்னூலார் கூறுவது வடமொழிவழக்கு மேற்கொண்டதாகலின் தமிழ்முறைக்கு அமைவுடையதன்று என்பதும், இளம்பூரணர் நச்சினார்க்கினியர் இவர்தம் உரைகள் ஆசிரியர்கருத்திற்கு ஒத்தனவல்லவென்பதும், தொல்காப்பியர்கொள்கையும் நன்னூலார்கொள்கையும் ஒன்றே என்பார் கூற்றும் தொல்காப்பியத்தை நோக்காது நன்னூலை மேற்கொண்டு கூறுவார்கூற்றும் அமைபவல்ல என்பதும், அளபெழுந்த எழுத்தின ஒலி முன்னைய எழுத்தின் ஒலியோடு கலத்தலின்றித் தனியே ஒலிக்கும் என்பதும், அவ்வாறே அலகிடப்பட்டு எண்ணவும் படுகின்றது என்பதும், பிறவும் தெளிவாகும்.

I ‘இன்னான் ஏது ஈங்கு’

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், சொல்லதிகாரத்தில் வேற்றுமையியற்கண் 10-ஆம் சூத்திரமுதல் 21-ஆம் சூத்திரம்முடிய 12 சூத்திரங்களில், இரண்டாம் வேற்றுமைமுதல் ஏழாம் வேற்றுமைவரை ஆறு வேற்றுமைகளைக் குறித்துக் கூறியுள்ளார். அவ்வாறு கூறுமிடத்து, ஒவ்வொரு வேற்றுமையின் உருபினையும், அதன் முக்கியமான பொருளையும் முதற் சூத்திரத்திலும், அப்பொருளின் வகையினை [1]இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலும் உரைத்திருக்கின்றார். அம்முறையில், மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபினையும் அதன் முக்கியமான பொருளினையும்

‘மூன்றாகுவதே
ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே’

என்னும் முதற் சூத்திரத்திற் கூறி, பொருளின் வகையினை,

‘அதனின் இயறல் அதன்பால என்மனார்’

என்னும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் விளக்கினார். அச்சூத்திரத்தில்,

‘இன்னான் ஏது ஈங்கென வரூஉம்’

என்னும் அடியின் பொருளில், உரையாசிரியர் மாறுபடுகின்றனர். ஆகலின், அதனை ஈண்டு நோக்குதும்:

இளம்பூரண அடிகள், ‘இன்னான் என்பதூஉம் [2]ஏதுவினகணானும் வரும் மூன்றாம் வேற்றுமை’ என்று பொருள் கூறி,

‘இன்னான் என்பது—கண்ணான் கொத்தை, காலான் முடவன் என்பன. ஏது என்பது—முயற்சியாற் பிறத்தலான் சொல்லு நிலையாது என்பது’

என்று உதாரணங் காட்டினார்.

சேனாவரையர், ‘இன்னான் ஏது என்பது—முயற்சியிற் பிறத்தலான் ஒலி நிலையாது என்பது. “அதனின் ஆதல்” எனக் காரகவேது முற் கூறப்பட்டமையான் இது ஞாபகவேதுவாம். இப்பொருள் ஆனுருபிற்கும், இன்னுருபிற்கும் ஒக்கும் என்பது விளக்கிய, “ஏது” என்னாது, “இன்னான் ஏது” என்றார். “இன்னான்” என்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றது ஏதுப்பொருண்மை என்றவாறு’ என்று உரைத்தார்.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையருரையைப் பின்பற்றி, ‘இன்னான் ஏது—இன்னும் ஆனும் ஆகிய ஏதுப்பொருண்மை’ என்று பொருள் கூறி, ‘முயற்சியிற் பிறத்தலான் ஒலி நிலையாது. இதனுள், முயற்சியின் என்பது காரகவேது; பிறத்தலான் ஒலி நிலையாது என்பது ஞாபகவேது’ என்று உதாரணங் கொடுத்து விளக்கினார்.

கல்லாடர், ‘இத்தன்மையான் என்னும் பொருண்மை, ஏதுப் பொருண்மை’ என்று பொருள் கூறி,

---

1. சிறுபான்மையாய் வரும் பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது.

2. ‘ஏதுவினைக்கணனும்’ என்று பதிப்பித்திருப்பது தவறு என்பது சொல்லதிகாரக் குறிப்பினுல் அறியலாகும்.

'இன்னான் என்பது—இத்தன்மையான் என ஒருவன்பெற்றி கூறல்.
அது கண்ணாற் கொத்தை, காலான் முடவன் என்பன
ஏது—முயற்சியிற் பிறத்தலான் இசை நிலையாது என்பது'

என்று உதாரணங் கொடுத்து, 'முன்னும் ஏதுவின் பாகுபாடு ஓதி வைத்துப் பின்னும் "ஏது" என ஓதியது அவ்வாறொழிய வருவனவற்றைக் கருதிப்போலும். அவ்வேது—காரகவேதுவும் ஞாபகவேதுவும் என இருவகைத்து. முயற்சியிற் பிறத்தல் காரகம்; பிறத்தலான் இசை நிலையாது என்பது ஞாபகம். அஞ்ஞாபகத்தைப்போலும் ஈண்டு ஏது என ஓதியது' என்று விளக்கமும் எழுதினார்.

தெய்வச் சிலையார், 'இன் என்பது—இன் என்னுஞ் சொல். ஆன் என்பது ஆன் என்னுஞ் சொல். ஏது என்பது ஏது என்னுஞ் சொல்' என்று பொருள் கூறி, 'புகை உண்மையின் நெருப்புண்மை அறிக; புகை உண்மையான் நெருப்புண்மை அறிக; புகை ஏதுவாக நெருப்புண்மை அறிக' என்று உதாரணங் கொடுத்தார். இன்னும் அவர், 'அன்ன பிறவாவன—காரணம், நிமித்தம், துணை, மாறு என்பன' என்று கூறி, அவற்றிற்கும் உதாரணம் கொடுத்துள்ளார். நிற்க,

'இன்னானேது ஈங்கென வரூஉம்'

என்னும் அடியில், ஈங்கு என்பதனைக்குறித்து, [1]உரையாசிரியரும், கல்லாடரும் தெய்வச்சிலையாரும் ஒன்றுமே கூறிற்றிலர். சேனாவரையர், 'என என்பதனை மாற்றி ஏது என்பதன்பின் கொடுத்து, "ஈங்கு வரூஉம் அன்ன பிறவும்" என இயைக்க' என்றார். நச்சினார்க்கினியர், 'என வரூஉம்; ஈங்கு வரூஉம் அன்ன பிறவும்' என்று, 'வரூஉம்' என்பதனை இரண்டிடத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைத்தார். அவர், 'ஈங்கு' என்பதற்கு, 'வினைமுதலும் கருவியும் ஆகிய பொருளிடத்து' என்று எழுதியுள்ளார்.

ஆசிரியர், 'அதனி னியறல்' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருளின் வகையினைக் கூறுகின்றாராகலின், அதிற் கூறியனவெல்லாம் அவ்வேற்றுமையின் பொருள்வேறுபாடே யாகும். ஆகலின், சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் 'இன்னான்' என்பதை இன், ஆன் என்று பிரித்து உருபாகக் கொண்டதூஉம், தெய்வச்சிலையார் இன், ஆன், ஏது என்னுஞ் சொற்களே உருபும் என்றதூஉம் அமைவன வல்ல என்பது எளிதிற் புலனாகும்.

இனி 'இன்னான் ஏது ஈங்கென வரூஉம்' என்னும் அடியின் அமைவுடைப்பொருள் யாது என்று நோக்குதும்:

மூன்றாம் வேற்றுமைச் சூத்திரத்தில்,

'வினைமுதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே'

என்று கூறப்பட்டுள்ள வினைமுதல் கருவிப்பொருள்களே,

'கர்த்ரு கரணயோ: த்ருதீயா' (2. 3 : 18)

என்னும் பாணினீய சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

---

1. 'இன்னான் ஏது' என்பவற்றிற்கு அமைவுடைய பொருள் கூறியவர் 'ஈங்கு' அல்லது 'ஈங்கனம்' என்பதற்கும் பொருள் கூறாது விடுவாரல்லர் எனவும் அது விடுபட்டிருத்தல் வேண்டும் எனவும் ஐயம் உண்டாகின்றது.

அச்சூத்திரத்திரத்தை யடுத்து,

[1] 'ஸஹயுக்தே அபரதானே' (2.3 : 19)

என்னுஞ் சூத்திரமும்,

அதனையடுத்து,

'யேநாங்க விகார:' (2. 3 : 20)

'இத்தம் பூதலக்ஷணே' (2. 3 : 21)

என்னுஞ் சூத்திரங்களும், பின்னர்,

'ஹேதௌ' (2. 3 : 23)

என்னுஞ் சூத்திரமும் உள்ளன. இவற்றுள், 'யேநாங்க விகார:' என்பது முதலிய மூன்று சூத்திரங்களின் பொருளும்

'இன்னான் ஏது ஈங்கு'

என்பவற்றின் பொருளும் தம்முள் ஒத்தன வாகும்.

இன்னான் என்பது—இன்னவன் என்பதாம். அஃதாவது, நெடு மூக்கன், குழிக்கண்ணன் என்பன போல உறுப்புக்களைப் பற்றி வருவது. இது வழக்கினுள்ளும் பெரும்பாலும் அறியலாகும். அதனானே, இளம் பூரண அடிகள்,

'இன்னான் என்பது—கண்ணாற் கொத்தை, காலான் முடவன் என்பன' என்றெழுதினர். 'யேநாங்க விகார:' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருள் பயக்கின்றது—

'அக்ஷ்ணா காண:' (கண்ணாற் குருடன)

என்பதனையே வடமொழியில் உதாரணமாகக் காட்டியிருத்தல் அறியத் தக்கது. இதனால், 'யேநாங்க விகார:' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளும் 'இன்னான்' என்பதனாற் குறித்த பொருளும் ஒன்றே என்பது போதரும்.

'ஏது' என்பதும்,

'ஹேதௌ'

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளும் ஒன்றேயாதல் கூறாமலே விளங்கும். ஏதுவிற்கும் காரணத்திற்கும் (கருவிக்கும்) உள்ள [2] வேறுபாடு அறியத் தக்கது.

இனி, 'ஈங்கு' என்பதனை நோக்குதும்: 'ஈங்கு' என்பதற்கு 'ஈங்கனம்' என்னும் பாடம் உண்டென்பது [3] சேனாவரையத்தால் அறியப்படுகின்றது. அதுவே பழைய பாடமா யிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகின்றது. ஈங்கனம் என்பது இத்தன்மை, இப்படி என்னும் பொருளது. இனி, 'ஈங்கு' என்பதற்கும் இப்பொருள் உளது.

'முழவுத்தோளான் முறுவலித் தீங்கே இருநீயென்று' (சீவக. 1593)

---

1. இச்சூத்திரப் பொருளோடு தொடர்புடையது 'ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயர்பின் வழித்தே' (வேற். மயங்.) என்பது.

2. ஒரு தொழிலை நிறைவேற்றுதற்கு நேரே சாதகமா யிருப்பது காரணம்; பிறகாரணமெல்லாம் ஏது. ஏது—பொருள் குணம் தொழில் இம் மூன்றற்கும் காரணமாகும்.

3. 'ஈஙஙனம்(ஈங்கனம்) என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்' என்பது சேனாவரையம்

என்னும் அடியில், 'ஈங்கே' என்பதற்கு 'இப்படியே' என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பொருள் கூறியிருக்கின்றார். [1]நற்றிணையிலும் ஈங்கு என்பது இப்படி என்னும் பொருளில் வந்துளது. ஆங்கு என்னுஞ் சொல் அத்தன்மை, அப்படி என்னும் பொருளிலும், யாங்கு என்பது எப்படி, எத்தன்மை என்னும் பொருளிலும் பயின்றுவருதல் ஈண்டைக்குக் கருதத்தகும்.

இவற்றால், 'ஈங்கு' (ஈங்கனம்) என்பது,

'இத்தம் பூதலக்ஷணே'

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளோடொத்ததாகும் எனத் தோன்றுகின்றது. 'இத்தம்' என்பது 'இப்பிரகாரம், இப்படி' என்னும் பொருளது; 'பூத' என்பது 'அடைந்தது' என்பதாகும்.

'ஜடைகளால் தாபஸன்'

என்பது இச் சூத்திரத்திற்குக் காட்டப்பட்டுள்ள உதாரணம். இது போல்வதே 'ஈங்கு' (ஈங்கனம்) என்பதற்கு உதாரணமாகும். 'இன்னன்' என்பதற்கு இத்தன்மையான் என்று கல்லாடர் கூறியது ஈண்டைக்கு அமைதல் இன்று.

ஆசிரியர், 'ஈங்கென வருஉம்' என்னுந் தொடரில், 'என' என்னுஞ் சொல்லை 'ஈங்கு' என்பதனைப் பின்னர் வைத்திருத்தலின், 'ஈங்கு' என்பது மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருள் தருஞ் சொல் ஒன்றேயாகும். ஆகலின், சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் 'என' என்பதனை மாற்றிப் பொருள் கூறியது அமையாமை எளிதின் அறியப்படும். 'இன்னன் ஏது ஈங்கு' என்பவை ஒருங்கு கூறப்பட்டிருத்தலும், 'யேநாங்கவிகார:' என்னுந் தொடக்கத்துச் சூத்திரங்கள் ஒருங்கே அமைந்திருத்தலும் உளங்கொளற்பாலன.

'இன்னன்' என்பதற்கு இளம்பூரண அடிகள் காட்டிய உதாரணம் பொருந்தாதென்று, வடநூற்புலமை வாய்ந்த சேனாவரையர் மறுத்துக்கூறியது வியப்பினைத் தருகின்றது. சொல்லதிகாரக் குறிப்பின் ஆசிரியர் டாக்டர் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய சாஸ்திரியாரவர்கள், '"அன்ன பிறவும்" என்பதனால், "கண்ணாற் கொத்தை" முதலியவற்றை அடக்கிய சேனாவரையர், சூத்திரத்தினுள் "இன்னன்" என்பதற்கு அவற்றை உதாரணமாகக் காட்டிய உரையாசிரியர்கொள்கையை மறுத்தது பொருந்துமா' என்று எழுதியிருப்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

'இன்னனேது ஈங்கென வருஉம்' என்னும் அடியில், 'இன்னன் ஏது' என்பவற்றோடு ஒருங்கு கூறப்பட்டிருத்தலின், 'ஈங்கு' என்பது மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருளதே யாதல்வேண்டும் என்பதூஉம், உரையாசிரியரும் கல்லாடரும் தெய்வச்சிலையாரும் அதனைப்பற்றி ஒன்றுமே கூறாது விடுத்ததும் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் அதற்கு மூன்றாம்வேற்றுமைக்குரிய பொருள் கூறாது மாற்றிக்கூட்டியுரைத்ததும் அமைவல்ல என்பதூஉம், அஃது 'இத்தம் பூதலக்ஷணே' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளோடொத்ததாகக் காண்கின்றது என்பதூஉம் அடியேன்கருத்து. அறிஞர் ஆராய்வாராக.

1. 'பேதை நெஞ்சங் கவலை கவற்ற, ஈங்கா கின்றால்.' நற். 144.

II தமிழிலக்கணமும் ஏனைத் திராவிட மொழிகளும்

நமது நோக்கிற்கு வந்த திராவிட மொழிகள் பலவற்றுள்ளும் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் இந் நான்கு மொழிகளே இலக்கிய இலக்கண வளம் பெற்றுள்ளவை. இவற்றுள் தமிழ்மொழியே மிக்க தொன்மைவாய்ந்த இலக்கிய இலக்கணம் உடையது. தமிழி லுள்ள நூல்களெல்லாவற்றுள்ளும் தொல்காப்பியமே முற்பட்டது என்பது அறிஞர் பலரொப்ப முடிந்தது.

தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களெல்லாம் மிக்க பழமைய. அவற்றுட் சில, சங்கச்செய்யுட்களிலும் அமைந்திருக்க வில்லை. அவற்றிற்கு மாறானவை பலபல, பிற்காலத்துச் செய்யுட் களிற் காணுகின்றன. ஆயின், தொல்காப்பியங் கூறும் இலக்கண வழக் குகள் பலவும் சங்கச்செய்யுட்களிற் காணும் அமைதிகள் (பிற்காலத் துச் செய்யுட்களிற் காணப்படாதவை) சிலவும் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் இம் மொழிகளிற் காணாநின்றன. அவற்றுள்ளும் கன்னட மொழியிலேதான் தமிழ்வழக்குகள் பலப்பல உள்ளன.

தமிழிற் சுருக்கக் கூறியிருப்பவை கன்னடத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக—உடம்படு மெய்யின் இலக்கணம் தொல்காப்பியத்திலும் நன்னூலிலும் ஒவ்வொரு சூத்திரத்திற் கூறப் பட்டுள்ளது. கன்னடத்தில் இவ்விவ் வீறுகளுக்குமுன் இன்ன உடம் படுமெய் வரும் என்பது [1]மூன்று சூத்திரத்திலும், இவ்விவ் விடங் களில் உடம்படுமெய் வாராது என்பது [2]மூன்று சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவைபோன்ற இலக்கண வொப்புமைகளை இக் கட்டுரையில் எழுதுகின்றிலேன்; தொல்காப்பியத்திலும் பண்டைச் செய்யுட்களிலும் காணும் இலக்கண வழக்குக்களுள் பிற்காலச் செய்யுட்களில் அருகியவையும் வழக்கிழந்தனவுமான வழக்குக்கள்— கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாள மொழிகளில் நிலைபேறுடை யவை—சிலவற்றைமட்டும் ஈண்டு எழுதுகின்றேன். இவற்றால், தமிழ் மொழிக்கும், கன்னடம் முதலிய மொழிகட்கும் உள்ள ஒற்றுமை

1. ஶப்தமணி தர்ப்பணம். சூ. 63—65.
2. ,, ,, 66—68.

அறியப்படுதலேயன்றி, பழைய வழக்குக்களைக் கன்னடம் முதலிய மொழிகள் விடாமல் மேற்கொண்டுள்ள ஊற்றமும் அறியப்படும்.

1. முன்னிலை யொருமைப்பெயர் :

நீ என்னும் முன்னிலை யொருமைப்பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமை முதலியவற்றின் உருபுகளை ஏற்குமிடத்து நின் என்றாகும் என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியுள்ளார். அவ்விதிப்படி, நின்னை நின்னொடு நினக்கு நின்னின் நினது நின்கண் என்று வரும். இவ்வாறே பண்டைச் செய்யுட்களில் வந்துள்ளது. ஆயின், பிற்காலத்தில், நின் என்பது நுன் எனத் திரிந்து, வேற்றுமையுருபேற்றவழி நுன்னை நுனனொடு நுனக்கு முதலிய வடிவில் வழங்கியது. அதுவும் பின்னர், உன் எனத் திரிந்து, உன்னை உன்னொடு உனக்கு என்னுமாறு தொடக்கத்ததாய் வழங்குவதாயிற்று. இதுவே இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது. நீ என்னும் பெயர்க்கும், உன் என்னும் வடிவிற்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லையன்றோ?

தமிழில் இவ்வாறு திரிந்துபோயினும் மலையாளத்தில் நின்னெ, நின்னொடு, நினக்கு, நின்னினின்று, நின்னெக்காள், நின்றெ (நின்னுடெ), நின்கல் (நின்கண்) என நின் என்னும் வடிவமே இன்றும் இருவழக்கிலும் வழங்குகின்றது. புதுக்கன்னடத்திலும் நின்னன்னு, நின்னிந்த, நினகெ, நின்னதெஸெயிந்த, நின்ன, நின்னல்லி என்று நின் என்னும் வடிவமே உண்டு. தெலுங்கில் இரண்டாம் வேற்றுமையில் நின் என்பதும், மற்ற வேற்றுமைகளில் நீ என்பதும் உள. இலக்கியவளம் இல்லாத மொழிகளாகிய துளு, துத, கோத, குயி, ஒரான், ராஜ்மஹால் மொழிகளிலும் நின் என்னும் வடிவம் நிலைபெற்றிருக்கின்றது.

2. சாரியை - அத்து :

நிலா, மழை, வெயில், இருள் இச் சொற்களுக்கு அத்துச் சாரியை வரும் என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியுள்ளார்[1]. ஆயின், இச் சொற்கள் அத்துச் சாரியை பெற்றுவருதல் காணப்படவில்லை. (இவற்றுட் சில[2] ஒரோவழி அத்துச் சாரியை பெற்று வந்திருக்கலாம்.) ஆயின், மலையாளத்தில், நிலா மழை வெயில் என்னுஞ் சொற்கள் அத்துச் சாரியை பெற்றே வருகின்றன. இருள் என்னும் பொருளில் இருட்டு என்னுஞ் சொல் வழங்குதலின் அச்சொல் அத்துச் சாரியை பெற்று வருகின்றது. ஆகவே, நிலா முதலிய நான்கு சொற்களும் அத்துச் சாரியை பெற்று வருதல் அறியலாகும்.

1. எழுத்ததி. 228, 287, 377, 402.
2. 'இருளத் ததுவென் இதுவென் னென்னோ' பெரிய திருமொழி. 10. 8 : 3.

ஸாதி குளிர்நிலாவந்துநேமே மெத்தமேல்

என்னுமிடத்து, நிலா என்னுஞ் சொல் அத்துச்சாரியை பெற்றுளது காண்க. இவ்வாறு வருதலை நோக்கி,

[2] 'இருட்டத்து நிலாவத்தென
னிதயாதிக கதது தனனெடோ.

என்று, இக்காலத்தில் ஸ்ரீ ராஜராஜ வர்ம கோயிற்றம்பிரானவர்கள் இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். அன்றியும் அவர்,

[3] 'அதது வேநிலுமே சேரும்
கால தேஸ விவக்ஷயில்'

என்று சூத்திரம் செய்து,

(காற்றத்து—காற்றுள்ள இடத்து அல்லது காற்றுள்ள காலத்து)
மழயத்து—மழையுள்ள இடத்து அல்லது மழையுள்ள காலத்து

என்று உதாரணமும் காட்டியுள்ளார். வெயிலத்து, மழயத்து என்பது அம்மொழியில் சாதாரண வழக்கு.

3. உள் (உருபு):

உள் என்னும் ஏழனுருபு ஒரு பொருளை ஒரு குழுவினின்று பிரித்து உறுதிப்படுத்தும் பொருளில (நிர்த்தாரணார்த்தத்தில்), தமிழ் இலக்கணத்திலும் இலக்கியத்திலும் பண்டு வழங்கப்பட்டுளது. பிற்காலத்தில் அவ்வழக்குக் கெட்டது. இக்காலத்தில் அதனை நோக்கும் எண்ணமே இல்லாதொழிந்தது. அதனால், 'அவருள் இவன் நல்லவன்' என்று எழுதவேண்டியதனை, 'அவரில் இவன் நல்லவன்' என்று எழுதிவிடுகின்றனர். 'அவரில் இவன் நல்லவன்' என்பது 'அவரைக்காட்டிலும் இவன் நல்லவன்' என்னும் பொருளைத் தருதலேயன்றி, 'அவருள் இவனே நல்லவன்' என்னும் பொருளைத் தாராதன்றோ?

தெலுங்கு கன்னடங்களில் நிர்த்தாரணார்த்தத்தில் உள் என்பதுவே வருகின்றது. உள் என்பது தெலுங்கில் 'லோன்', 'லோபல' என்று வழங்கும்; கன்னடத்தில் "ஒள்' என்று வழங்குகின்றது.

[4] 'லோபல நிர்த்தாரணைதபவா ஷஷ்டிம'

'நிர்த்தாரணார்த்தத்திற் பிறந்த ஷஷ்டிக்கு லோபல என்பது வரும்' என்பது தெலுங்கு இலக்கணம்.

[5] 'ஆதாரம ததிகரண மல்லி ஸபதமி திளி நிர்த
தாரண......அர்த்தகதம'.

என்பது கன்னட இலக்கணம். 'ஆதாரமாயிருப்பது அதிகரணம் எனப்படும். அங்கு ஏழனுருபு வரும். தெளி; அது நிர்த்தாரணம்...... பொருள்களை உடையது' என்பது இதன் பொருள்.

இவ்விலக்கணம் மாறாது இவ் விருமொழியிலும் இன்றும் நிலைத்துளது. வழக்கிலும் அவ்வாறே வழங்குகின்றது.

---

1. சந்தரோத்ஸவம். 1 : 62.
2. கேரளபாணினீயம். சூ. 68.
3. சூ. 67.
4. ஆந்த்ர ஸப்த சிந்தாமணி. 3 : 31.
5. ஸப்தமணி தாப்பணம். 195.

4. தருதல், வருதல் என்னுஞ் சொற்கள் :

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், தருதல் வருதல் கொடுத்தல் செல்லுதல் என்னும் நான்கு சொற்களும் மூன்றிடங்கட்கும் வரும் என்று முதலிற் கூறி, பின்னர்,

[1] 'தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை முன்னிலை ஆயி ரிடத்த'

[2] 'ஏனை இரண்டும் ஏனை இடத்த'

என்று வகுத்துக் கூறியுள்ளார். அவர் கூறிய இலக்கணம் பண்டைச் செய்யுட்களிலேயே பிறழ்வதாயிற்று. இக்காலத்தில் அந்நியதி அறவே யொழிந்தது. ஆயின், மலையாள மொழியில், கல்லாதவர் இளஞ்சிறுவர் முதலியோரும், 'தரு' என்னுஞ் சொல்லைப் படர்க்கையிலும், 'கொடு' என்னுஞ் சொல்லைத் தன்மை முன்னிலைகளிலும் வழங்குதல் இலர். செய்யுட்களிலும் யான் அறிந்தவரை பிறழ்ந்து வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

5. தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்களோடு விகுதி சேர்ந்து வருதல் :

படர்க்கைப் பெயரைத் தன்மை முன்னிலைகளில் வழங்கும்போது அப்பெயரோடு தன்மை முன்னிலையைக் குறிக்குஞ் சொல்லைச் சேர்த்து வழங்கும் வழக்குப் பண்டைச் செய்யுட்களில் உளது. அஃதாவது, அடியன் என்னும் படர்க்கைப் பெயரைத் தன்மைக்கண் வழங்கும்போது, அதனோடு, தன்மையைக் குறிக்கும் என் என்பதனைச் சேர்த்து அடியனேன் என்று வழங்குதல்போல்வது.

[3] 'யாமவன் கிளைஞரேம்'

[4] 'வான வரம்பனை நீயோ பெரும'

[5] 'யாரை யோநீ'

[6] 'சுரத்திடை யிருந்தனிர் யாரீர்'

என்று பண்டைச் செய்யுட்களில் வந்திருப்பன காண்க. தன்மை யொருமையைக் குறிக்க 'ஏன்' என்பதனையும், தன்மைப் பன்மையைக் குறிக்க 'ஓம்' என்பதனையும் சேர்த்து வழங்கும் வழக்குச் சாசனங்களில் யாண்டுங் காணலாகும். இவ்வழக்குப் பிற்காலத்தில் அருகியது. முன்னிலையைக் குறிக்க ஐ, இர், ஈர் என்பன சேர்த்து வழங்கும் வழக்கும் ஒழிந்தது. ஆயின், இதுபோன்ற வழக்குத் தெலுங்கில் நிலைபெற்றுளது. இதுபற்றிய இலக்கணம் [7]ஆந்த்ர ஶப்த சிந்தாமணியில் நான்கு சூத்திரங்களிற் கூறப்பட்டுளது. அவ்விலக்கணத்திற்கு மாறாக—படர்க்கைப் பெயரை அப்படியே தன்மை முன்னிலைகளில் வழங்குதல்—இன்றளவும் இல்லை. உலக வழக்கிலும் அந்நியதி பெரும்பாலும் உளது. கன்னடமொழியில் இவ்வழக்கு உறழ்ச்சியாய் வரும் என்பது [8]ஶப்தமணி தர்ப்பணத்தினால் அறியப்படுகின்றது.

---

1. தொல். சொல். 29.
2. " 30.
3. புறம். 144.
4. " 2.
5. சிலப். 20 : 49.
6. புறம். 141.
7. ஹலந்தபரிச்சேதம். 32—5.
8. ஶப்தமணி தர்ப்பணம். 230.

6. எல்லாம் என்னுஞ் சொல் :

எல்லாம் என்னுஞ் சொல் அஃறிணைப் பன்மையை உணர்த்துஞ் சொல். அது, தன்னைப்பன்மைக்கண் அஃறிணையை உளப்படுத்திய வழியன்றி உயர்திணைக்கண் வருதல் இல்லை என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்,

> [1]'தன்னுள் ளுறுத்த பன்மைக் கல்லது
> உயர்திணை மருங்கி னாக்கமு மில்லை'

என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியுள்ளார். அதன்படி 'யாமெல்லாம்' என்றல் அமையுமேயன்றி, படர்க்கைக்கண், 'அவரெல்லாம்' என்றல் அமையாது; 'அவரெல்லாரும்' என்பதே அமையும். ஆயின்,

> [2]'புலவ ரெல்லாம் நின்னோக் கினரே'

என்று பண்டைச் செய்யுளிலேயே வந்துளது.

எல்லாம் என்னுஞ் சொல் தெலுங்கில் எல்லன் என்று வழங்கும். அஃது அஃறிணைச் சொல்லொடு சேர்ந்து 'அவியெல்லன்' (அவையெல்லாம்) என்று வருமேயன்றி, உயர்திணைச் சொல்லொடு சேர்ந்து, 'வாரெல்லன்' (அவரெல்லாம்) என்று வருதலில்லை. இக்காலத்து வழக்கிலும் அவ்வாறே உளது.

எல்லாம் என்பது கன்னடத்தில் எல்லவு என்று வழங்கும். அஃது அஃறிணைப் பெயர்களோடுதான் சேர்ந்துவரும். உயர்திணைப் பெயரோடு 'எல்லரு' என்பதுவே சேர்ந்துவரும். 'அவரெல்லரு பந்தரு' (அவரெல்லாரும் வந்தனர்) என்று வருதலேயன்றி, 'அவரெல்லவு பந்தரு' (அவரெல்லாம் வந்தனர்) என்று வருதலில்லை.

7. உயர்திணைப் பெயருக்கு வரும் அடைமொழி :

உயர்திணைப் பெயர்க்கு அடையாக வரும் எண்கள் எண்ணியற் பெயராய் வருதலே பழைய வழக்கு; அஃதாவது—அரசர் என்னுஞ் சொற்கு அடையாக மூன்று என்னும் எண் வரல்வேண்டுமாயின், அது மூவர் என்றே வரும் என்பதாம். 'மூவரரசர்' என்று வருமேயன்றி, 'மூன்று அரசர்' என்று வாராது. 'பெருந்தேவி பொறை உயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்கள் உளர்' என்னும் உதாரணம் அமைவுடையது. இம் முறைமையை உட்கொண்டே, பல் சான்றோர் பல்லரசர் என்புழி, நிலைமொழியீற்று ரகரமெய்யும் அதன் மேனின்ற அகரமும் கெட்டன என்று [3]ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியுள்ளார். ஆயின், இவ்வமைதி பிற்காலத்தில் அருகுவதாயிற்று; இக்காலத்தில் பெரும்

---

1. தொல். சொல். பெய 33.
2. புறம். 42.
3. எழுத்ததி. 153 உரை.

புலவர் நூல்களிலும் காண்பது அரிதாயுளது. தெலுங்கிலும், கன்னடத்திலும் இந் நியதி நிலைபெற்றுளது. தெலுங்கில், 'இத்தரு மனுஷ்யுலு வச்சிரி' (இருவர் மனிதர் வந்தனர்) என்று வழங்குதலேயன்றி, 'ரெண்டு மனுஷ்யுலு வச்சிரி' என்று வழக்கிலும் வழங்குதல் இல்லை. அவ்வாறே கன்னடத்திலும் 'இப்பரு மனுஷ்யரு பந்தரு' என்றே வழங்குகின்றது. 'எரடு மனுஷ்யரு பந்தரு' என்று வருதல் இல்லை.

இக் கட்டுரையினால், தமிழின் பழைய வழக்குகளுட் பல, தமிழிற் போல அழிந்துபோகாமல், கன்னடம் முதலிய மொழிகளில் நிலைபெற்றிருப்பன அறியலாகும். இவ்வாறு உண்மைகள் இன்னும் பல.

வே. வேங்கடராஜுலு

A NOTE ON THE WORD 'TĒVU'

BY

V. VENKATA RAJULU REDDIAR

A discourse upon the verb 'tēvu' is given in the following pages. Th[illegible] written as 'tevu' in the available editions of *T llappudm*. But the correct form seems to be 'tevu'.

'தேவு' என்னுந் தமிழ்ச்சொல்

By

V. Venkata Rajulu Reddiar,

Junior Lecturer in Tamil.

மதுரைக்காஞ்சியில்,

> '[1]நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்
> பாடுசிலம்பு மிசை'

என்று பதிப்பித்திருக்கும் அடிக்கு, 'நீரை இடாவான் முகந்து கொள்ளும் நிரையாக நின்று தொழில்செய்வாரிடத்தே ஒலிக்கும் ஓசை' என்னும் உரை காண்கின்றது. 'நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்' என்னும் அடிக்கு, 'நீர்தெவு நிரைத்தொழுவர்' என்னும் பாடாந்தரம் கொடுக்கப்பட்டுளது. அன்றியும், மேலையடிகளின் உரையின் கீழ்க் குறிப்பில், 'தெவ்வு என்ற பாடமே நேரானது' என்று குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆயின், தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களெல்லாவற்றிலும், 'தேவுக் கொளற்பொருட்டே' என்னும் பாடமே உளது. இளம்பூரணருரையில், 'நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்' என்று உதாரணங் கொடுக்கப்பட்டுளது. சேனாவரையத்தில், 'நீர்த்தேவு நிரைத்தொழுவர்' என்னும் உதாரணமும், 'தேவும் தெவ்வும் முறையானே கொள்ளுதலும் பகையும் ஆகிய குறிப்பு உணர்த்தும்' என்னும் உரையும் காண்கின்றன. நச்சினார்க்கினியருரையில், 'தேவு கொள்ளுதலாகிய குறிப்பு உணர்த்தும்' என்னும் உரையும், 'நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்' என்னும் உதாரணமும் காண்கின்றன. தெய்வச்சிலையாருரையில், 'தேவு என்னுஞ் சொல் கொள்ளுதல் என்பதன் பொருள் படும்' என்னும் உரையும், 'நீர்தேவு நிரைத்தொழுவர்' என்னும் உதாரணமும் உள்ளன. இப்பதிப்புக்களுளொன்றனிலாதல், 'தெவ்வுக் கொளற்பொருட்டே' என்று வகரமெய் இரட்டித்த பாடம் காண்கிலது; உதாரணத்திலும் வகரமெய் இலது.

பத்துப்பாட்டின் பதிப்புக்களில், 'நீர்த்தெவ்வு நிரைத்தொழுவர்' என்று வகரமெய் சேர்த்துப் பதிப்பித்திருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் பிரயோகவிவேகமே ஆகும். அந்நூலில், 'நாநார்த்த பதத்தையெல்லாம்,

1. இடா முதலியவற்றால் நீரை இறைத்தற்பொருளில் 'தேவு' என்னுஞ் சொல் மலையாளமொழியில் வழங்குகின்றது. இப்பொருளே ஈண்டு அமைவுறுகின்றது. ஆகலின், 'கொளற்பொருட்டில் வந்ததற்கு இவ்வடி அத்துணை அமைவுடைய உதாரண மாதல் இன்று.

"வர்ணவற்பாவட என்னும் எழுத்தொப்புமையுடைய பலபொருளொரு சொல் பலசொல்லல்லது ஒருசொல் அன்று எனவும், ஒன்றல்லவை பல என்பதனுனும் பல என்பதல்லது ஒருசொல் அன்று எனவும், இரு சொல்லாதலின் இருகால் உரைக்க எனவும் வடநூலார் கூறுவர்; என்னே? "பய: க்ஷீரம் பயோம்புச" என அமரசிங்கத்துள் வருதலின் என்க.... தொல்காப்பியரும் "தெவ்வுக் கொளற்பொருட்டே", "தெவ்வுப் பகை யாகும்" எனவும் இரட்டித்துக் கூறுவர்' என்பது காண்கின்றது. இஃது அமரசிங்கன்கருத்தாயின் அமரத்துட் பலபொருள்ஒருசொற் றெகுதி (நாநார்த்த வர்க்கம்) என்ற சொல்வழக்கிற்கே இடனின்று; பல பொருளைத் தருமிடத்திற் பல சொல் ஆகுமன்றே? ஆகையால், பலபொருளொருசொல், எல்லாவற்றையும் பலகால் எடுத்துக்கூறியிருத் தல் வேண்டும். எவ்வாறெனின், அவர் காட்டிய 'பய: க்ஷீரம் பயோம் புச' என்பதுபோல. இனி, 'பய: க்ஷீரம் பயோம்புச' என்பதன் பின் னுள்ள அடியை நோக்குவோம்:

'ஓஜோ தீப்தௌ பலே ஸ்ரோத இந்த்ரியே நிம்நகாரயே' என்னும் அடியில், தீப்தி பலம் என்னும் இருபொருளையுடைய ஓஜஸ் என்னுஞ் சொல்லையும், இந்திரியம் அற்றின் ஒழுக்கு என்னும் இருபொருளையுடைய ஸ்ரோதஸ் என்னுஞ் சொல்லையும் இருகால் கூறியிருத்தல்வேண்டும். அங்கனம் கூறிற்றிலரே! இனி, நாநார்த்தவர்க்கத்தின் முதற்கண் உள்ள,

'ஆகாரோத்ரிதிவோ நாகோ லோகஸ்து புவநே ஜநே'

என்று, இரண்டு பொருளுடைய நாக என்னுஞ் சொல்லையும், லோக என் னுஞ் சொல்லையும் ஒருகாற் கூறியுள்ளாரேயன்றி இருகாற் கூறினரல்லர். யமன் முதலிய பதின்மூன்று பொருளையுடைய ஹரி என்னுஞ் சொல்லையும் ஒருகாற் கூறியதேயன்றிப் பலகாற் கூறிற்றிலர். ஆதலின், 'இரு சொல்லாதலின் இருகால் உரைக்க' என்பது வடநூலாருள் ஒரு சாரர் கொள்கையாதலேயன்றி எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததன்று என்பது நன்கறியப்படும். இதனை, [1]"அப்பதீக்ஷிதர் [2]"ஏகநாளாவலம்பி பலத்துவந்துவம்" போல என்று திருஷ்டாந்தங் கூறி, ஒருகால் உரைக் கவே பல பொருளிற் பிரவிருத்திநிமித்தம் ஒருங்கு தோன்றும் என்றுங் கூறுவர்' என்று பிரயோகவிவேக முடையார்தாமே கூறியிருப்பதனுன் அறிதல் கூடுமே. 'ஸக்ருத் உச்சரிதஸ் ஶப்த: ஸக்ருத் ஏவ அர்த்தம் கமயதி' (ஒருகால் உச்சரிக்கப்பட்ட சொல் ஓரர்த்தத்தையே தெரிவிக் கும்) என்னும் நியாயத்தை மேற்கொண்டவர்களும் சொற்சுருங்குதற் பொருட்டுப் பலபொரு ளொருசொல் ஆண்டனராயினும், பொருளுரைக் குங்கால் ஆவ்ருத்தி செய்து பல பொருள் கூறுவர்.

---

1. அப்பயதீக்ஷிதர் என்பது வழக்கு.
2. 'ஏகநாளாவலம்பி பலத்வயவத்' என்பது ஒரு நியாயம்.

இவற்றால், பல பொருளுடைய சொல்லைப் பலகாற் கூறுதல் வேண்டும் என்னும் முறைமை அமரசிங்கனுக்குக் கருத்தன்று என்பது அறியலாகும். ஆயின், பயஸ் என்ற சொல்லை இருமுறை கூறியது என்னெனின், 'விருத்தம் அமைவுறல் வேண்டி இங்ஙனம் கூறியிருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்வது மிக்க அமைதி' என்று பாரமேஸ்வரீய வியாக்யானம் கூறுஞ் சமாதானம் உட்கொளற்பாலது.

இனி, தொல்காப்பியத்தை நோக்குவோம்: தொல்காப்பியனார் பல பொருள் தருஞ் சொற்களுள் ஒன்றனையாவது பல கால் எடுத்துக் கூறிற்றிலர்.

'பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்'
'படரே உள்ளல் செலவு மாகும்'
'அழுங்கல் இரக்கமும் கேடுஞ் செய்யும்'
'சேழுமை வளனும் கொழுப்பு மாகும்'
'விழுமம் சீர்த்தியும் சிறப்பு மிடும்பையும்'
'நனவே களனும் அகலமும் செய்யும்'
'மதவே மடனும் வலியு மாகும்'

என்னும் இச் சூத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட பணை முதலிய சொற்களெல்லாம் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட பொருளை யுடையனவாயிருப்ப, அவற்றை ஒருகால் கூறியதுவேயன்றிப் பலகால் உரைத்திலரே! இதனால், 'தெவ்வு' என்னுஞ் சொல் இருபொருள் தருதலின் அதனை இருகாற் கூறினார் என்ற கூற்றுச் சிறிதும் அமைவதன்றாதல் அறியப்படும். ஆகலின், பழைய உரைகாரரனைவரும் மேற்கொண்டு காட்டியுள்ள வடிவமே உண்மையாவதன்றிப் பிரயோகவிவேகநூலார் கொண்டது உண்மையாதல் இன்று என்பது கூறுமமேல விளங்கும். ஆயின், அமரசிங்கன் ஓரோவழி விருத்தம் அமைதல் வேண்டி இருகாற் கூறியாங்குத் தொல்காப்பியரும் அடி நிரம்புதல் வேண்டி இருகால் உரைத்தார் என்று கொள்ளுதல் கூடும் எனின், அன்னதன்று; 'தெவ்வுப் பகையும் கொளற்பொருட்டு மாகும்' என்று கூறின் அடி நிரம்புமாகலின்.

இனி, பழைய உரைகாரர் கொண்ட சொல் யாதோ எனின், 'தேவு' என்பதுவே. ஓலையேட்டில் எழுதுங்கால் மெய்கட்கும் எகரஒகரங்கட்கும் புள்ளியிடும் முறை மேற்கொள்ளப்படாததனான், தேவு என்பது தேவு என்று எழுதப்படும். தொல்காப்பியவுரைகளைப் பதிப்பித்தவர்கள் தெவு என்றே பதிப்பித்தனர். மாந்தரஞ் சேர இரும்பொறை என்பது மாந்தரஞ் சோ இரும்பொறை என்றும், 'சேரன் மடவன்னம்' என்பது 'சோன் மடவன்னம்' என்றும் பதிப்பிக்கப்பட்டமை ஈண்டைக்குக் கருதத்தகும்.

இனி, தேவு என்பதுவே உண்மைப் பாடம் என்பது யாதனிற் பெறப்படும் எனின், கூறுவேன் :

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் பெரும்பாலும் எதுகை மோனைகள் அமைத்தே சூத்திரம் செய்துள்ளார். எதுகைக்கண், இரண்டா மெழுத் தொன் றெதுகையேயன்றி இனவெதுகை முதலியனவும் அமைந் திருக்கும். இதனைப் பலவிடத்துங் காணலாகும்.

'நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய
கூட்டி எழூஉதல் என்மனார் புலவர்.'

'கண்ணிமை நொடிஎன அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே.'

'ஒன்றறி கிளவி தறட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் தியற்கை யாகும்.'

'நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.'

இவ்வாறு வருவனவும்,

'நெட்டெழுத் திம்பரும் தொடர்மொழி யீற்றுங்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே'

என்பதுபோன்று வருவனவும் காண்க. இனி, உரியியலையே நோக்கு வோம் :

'வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா உரிச்சொன் மேன.'

'உருஉட் காகும் புரைஉயர் பாகும்
குருவும் கெழுவும் நிறனா குமமே.'

'செல்லல் இன்னல் இன்னா மையே
மல்லல் வளனே ஏபெற் றாகும்.'

'உகப்பே உயர்தல் உவப்பே உவகை
பயப்பே பயனும் பசப்புநிற னாகும்.'

'சீர்த்தி மிகுபுகழ் மாலை இயல்பே
கூர்ப்புங் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்.'

'கதழ்வும் துனைவும் விரைவின் பொருள
அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கம் செய்யும்.'

இவ்வாறு வந்துள்ளன பல. இனி, இச்சொல் (தேவு) வந்துள்ள சூத்திரத்தின் முன் பின் உள்ள சூத்திரங்களையும் நோக்குவோம்:

'பையுளும் சிறுமையும் நோயின் பொருள
[1] எய்யாமை அறியாமை நன்றுபெரி தாகும்'

என்பதனையும்,

'விறப்பு முறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே.'

'கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்
என்றிவை நான்கும் அரவப் பொருள.'

என்பவற்றையும், இவற்றின் இடையே உள்ள

'தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்'

என்னும் அடியையும் நோக்கின்,

'தேவுக் கொளற்பொருட்டே தெவ்வுப் பகையாகும்'

என்று பாடம் அமைந்திருக்கும் என்பது எளிதிற் புலனாகும். தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களில் சூத்திரத்திலும் உரைகளிலும் உதாரணங்களிலும் வகரமெய் இரட்டாதிருத்தலும் இப்பாடத்தை வலியுறுத்தும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், கொள்ளுதற் பொருளையுடையதாய் வருஞ் சொல் [2]'தேவு' என்பதுவேயாதல் தேற்றம் உறும். ஆகவே, பிரயோக விவேகநூலார் கூறியது பொருந்தாது என்பதுவும், அதனை மேற்கொண்டு பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பிற் பதிப்பித்திருக்கும் பாடம் உண்மைப்பாடமாதல் இன்று என்பதுவும், தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களில் தெவு என்று பதிப்பித்திருப்பது தேவு என்பதன் திரிபான வடிவம் என்பதுவும் வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதிற் புலனாகும். இம்முறைமை மேற்கொண்டு நோக்கின்,

'ஏற்றம் நினைவும் துணிவு மாகும்'

1. 'எய்யா மையே அறியா மையே' என்பது ஒருசூத்திரமாகக் கொண்டோர் பலர் பாடம். இளம்பூரணர் ஒரு சூத்திரமாகக் கொண்டாராயினும் 'எய்யாமை அறியாமை' எனனும் பாடமே கொண்டுள்ளார்.

2. கெடுதியில்லை என்னும் பொருளில், தாவலை தேவலை தாவுள்ளே என்று வழங்குஞ் சொற்களின் உண்மைவடிவம் 'தாழ்வில்லை' என்பது. பிணியுற்றோரைக் குறித்து வினவுங்கால் மறுமொழி கூறுவோர் இதனை வழங்குகின்றனர். கொள்ளுதற் பொருட்டில் இன்றும் வழங்கும் 'தேவை' என்னுஞ் சொல் தேவு என்பதனடியில் தோன்றியதாகும்

என்பது தவருன பாடம் என்பதும், அதன்மேல்,

'பொற்பே பொலிவு வறிதுசிறி தாகும்'

என்றிருத்தலின்,

'எற்றம் நினைவும் துணிவு மாகும்'

என்பதுவே உண்மைப்பாடம் ஆகும் என்பதும் அறியலாகும்.

ஆயின், உரையாசிரியரனைவரும்,

'தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்'

என்பதை ஒரு சூத்திரமாகவும்,

'தேவு கொளற்பொருட்டே

என்பதையும்,

'தெவ்வுப் பகையாகும்'

என்பதையும் தனித்தனிச் சூத்திரமாகவும் எண்ணியிருத்தலின், இம் மூன்றனையும் ஒரு சூத்திரமாகக் கோடல் அமையாதன்றே எனின், கூறுவல்.

உரைகாரர்கள், இரண்டடிகளை யுடைய நூற்பா ஒன்றனையே பொருளொக்கத்தால் மூன்று சூத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்வியலில் பிறவிடத்தும் இவ்வாறே கொண்டிருப்பன காணலாகும். இவையே யல்லாமல், அகத்திணை யியலில்,

'காரும் மாலையும் முல்லை குறிஞ்சி
கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர்'

என்னுஞ் சூத்திரத்தையும்,

'வய்குறு விடியல் மருதம் எற்பாடு
நெய்த லாதல் மெய்பெறத் தோன்றும்'

என்னுஞ் சூத்திரத்தையும் பொருளொக்கத்தால் இரண்டு சூத்திரங்களாகப் பிரித்துரைத்திருத்தல் காண்க. இவ்வாறே, வடமொழியிலும் ஒருசுலோகத்தைப் பொருளொக்கால் பல சூத்திரங்களாகப் பிரித்தல் உண்டு.

(1) 'வ்யங்க்யேந ரஹிதாரூடௌ ஸஹிதாது ப்ரயோஜநே |
(2) 'தச்சகூட மகூடம்வா (3) ததேஷா கதிதா த்ரிதா ||

என்னுஞ் [1] சுலோகம் மூன்று சூத்திரங்களாகப் பிரித்துரைக்கப்பட்டுளது. தெலுங்கில், ஆந்த்ரஶப்த சிந்தாமணி 88 ஆர்யாவிருத்தங்களால் அமைந்தது. அஃது 258 சூத்திரங்களாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்பட்டுளது. இம்முறையை மேற்கொண்டு ஶிரோமணி, ஸ்ரீ, பி. கிருஷ்ணன்நாயரவர்கள் தம் 'காவ்யஜீவித வ்ருத்தி'யிலும் ஒருசுலோகத்தைப் பல சூத்திரங்களாகப் பிரித்துரைத்திருக்கின்றார்கள். இம்முறையையே தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களும் மேற்கொண்டனராயினும் நூல் முழுவதிலும் கடைப்பிடித்திலர். சேனாவரையர்தாமும்,

'உருஉட் காகும் புரைஉயர் பாகும்'
'உகப்பே உயர்தல் உவப்பே உவகை'

என்பவற்றை இரண்டிரண்டு சூத்திரங்களாகக் கொள்ளாமல், தனிச் சூத்திரமாகவே கொண்டுள்ளார். அன்றியும், உரைகாரருள் ஒருவர் ஒருசூத்திரமாகக் கொள்ளுமதனை மற்றொருவர் இரண்டு சூத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

'மல்லல் வளனே ஏ பெற்றாகும்'

என்பதனை இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் ஒருசூத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்; சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் இரண்டு சூத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

'சீர்த்தி மிகுபுகழ் மாலை இயல்பே'

என்பதனைச் சேனாவரையர் தெய்வச்சிலையார் இளம்பூரணர் இவர்கள் இரண்டு சூத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்; நச்சினார்க்கினியர் மட்டும் ஒருசூத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றார். பிறண்டும் இவ்வாறு கொள்ளப்பட்டிருப்பன காணலாகும்.

உரியியல் முழுவதனையும் எதுகை முதலியன நோக்கிக் கணக்கிடின், 59 நூற்பாக்களாகக் கோடல் அமையும். ஒன்றிரண்டு கூடுதலாகவும் குறைதலாகவும் எண்ணுதலும் ஆம். ஆயின், அவற்றையே பொருணோக்கால், சூத்திரங்களாகக் கணக்கிடின் 102 சூத்திரங்கள் ஆகும். அவற்றை,

இளம்பூரணர்	99	சூத்திரங்கள்	ஆகவும்,
சேனாவரையர்	100	,,	ஆகவும்,
நச்சினார்க்கினியர்	98	,,	ஆகவும்,
தெய்வச்சிலையார்	100	,,	ஆகவும்

1. காவ்யப்ர. 13.

கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். இவற்றால், உரையாசிரியர்கள் ஒரேமுறையினைக் கடைப்பிடித்திலர் என்பது அறியப்படும். நிற்க.

மேற் கூறியிருப்பவற்றால், ஆசிரியர்தொலகாப்பியனார் கூறிய பாடம் 'தேவுக் கொளற்பொருட்டு' என்பதுவேயாகும் என்பதூஉம், அதற்குச் சான்று பகர்வன இவை என்பதூஉம் நன்கு விளக்கமுறும்.

சில சொற்களின் தொல்பொருள்

உலகத்தில் உள்ள வழக்குமொழி (Spoken Language) களில், பழைய சொற்கள் சில வழக்கொழிதலும், புதியனவாகச் சொற்கள் உண்டாதலும் இயல்பு. அன்றி, பழைய சொற்களின் பொருளும் நாளடைவில் மாறிவிடுதல் உண்டு. ஆயினும், பெரும்புலவர் சொற்களின் பொருளை யறிந்து தக்கவாறு வழங்குவர். இம்முறைமை தமிழ்மொழியிலும் காணலாகும். பண்டைப்புலவர் சொற்களின் பொருளைப் பெரும்பாலும் உளங்கொண்டே அவற்றை வழங்கியுள்ளனர். பிற்காலப்புலவர் அவ்வாறு கருதிற்றிலர். கருதுவோர்க்கும் செய்யுளின் எதுகை மோனைக் கட்டுப்பாட்டால் உரிய சொற்களை வழங்குதல் இயலாதாயிற்று; பழைய மரபு தவறி வழங்க நேர்ந்தது. இவற்றால், ஒருபொருளிற் பலசொற்களும், பலபொருளில் ஒருசொல்லும் அமைய வாயின. ஆகலின் நிகண்டுநூலார் அவற்றை மேற்கொண்டு கூறுவாராயினர்.

உண்மையை ஆராயின், ஒருசொற்கு ஒருபொருளே உண்டு என்பது புலனாகும். இஃது, ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'சிறை என்னுஞ் சொல்லும் முன்னர்க் கூறிப்போந்த கட்டு என்னுஞ் சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொருள் தருஞ் சொற்களாம். என்னை? இத்தமிழ்ப்பாஷையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இருசொல் வழங்காமையின். [1]சிறை என்பது தடுத்துக்காத்தலை உணர்த்தும். கட்டினன் என்னுஞ் சொல் உண்டான் வந்தான் போனான் என்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்

---

1. சிறை என்பதன் தொல்வடிவம் செறை என்பது. செறுத்தல் என்னும் வினை, இடைநின்றுதடுத்தல் என்னும் பொருளது. ஆகலின், செறை என்பதுவே தடுப்பது என்னும் பொருளில் வரும். செறு + ஐ = செறை. 'வருபுனலிற் கற்சிறைபோன்று' என்னுமிடத்தில், சிறை என்பது தடுப்பது (அணை) என்னும் பொருளதாதல் அறியத்தக்கது. 'முடைப்புல்லு முக்குறுணித் தண்ணீர் செறுக்கும்' என்பது வழக்கு. தெலுங்கில் செற என்றும், கன்னடத்தில் ஸெறெ என்றும் வழங்குவன ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலன. திறை என்பதும் இவ்வாறே தெறை என்பதன் திரிபு. பகையரசனைத் தெறுதலால் வரும் பொருள் தெறை எனப்பட்டது. குடிகள் இறுக்கும் வரிப்பொருளைத் திறை என்னாமையும் அரசர் தரும் பொருளையே திறை என்று வழங்குதலும் நோக்கின், இஃது எளிதிற் புலனாகும். 'விருந்தின் மன்னர் அருங்கலந் தெறுப்ப' (அக. 54) என்பது நோக்கத்தக்கது. செறை தெறை என்பவற்றில் பின்னின்ற ஐகாரத்தால் முதலில் நின்ற எகரம் இகரமாகிச் சிறை திறை என ஒலிப்பதாயிற்று. இகர எகரங்கள் தம்முள் மாறுதல் பெருவழக்கன்றே?

தொழிலுணர்த்துஞ் சொற்கு வேறொருசொல் லின்றி நிற்கும்' என்று எழுதியிருப்பவற்றான் அறியப்படும்.

இம்முறைமை நம் தமிழ்மொழியில் தவறிவரினும் கன்னடமொழியில் பெரும்பாலும் மாறாமல் நிலைத்துளது. வேறுவேறு காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பழங்கன்னட நூல்கள் பலவற்றிலும் இந்நியதி பிறழாதிருக்கின்றது. ஆகலின், தமிழ்ச்சொற்கள் சிலவற்றின் தொல்பொருளை யறிதற்குக் கன்னடச்சொற்கள் பெருந்துணை செய்யும். ஈண்டு, தமிழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றின் தொல்பொருளை நோக்குவோம்:

1. நினைதல்

> [1] 'நினைதல் என்பது கழிந்ததனை நினைதல்'

என்றார் இளம்பூரணர்.

> [2] 'விருப்புற்று நினைதல்; நின்னை மிகவும் நினைந்தேன் என்பது வழக்காதலின்'

என்றார் பேராசிரியர். நினைதல் என்னும் பொருளில்,

> [3] 'உன்னலே படாதல் ஊழ்த்தல் உள்ளுத லொடுசிந் தித்தல்
> முன்னலே வலித்தல் ஊகம் மொழிபவே நினைத்தல் என்போ'

என்னும் அடிகளால், உன்னல் முதலிய எட்டுச் சொற்கள் வரும் என்றார் மண்டல புருடர். அவற்றுள், சிந்தித்தல் ஊகம் என்பன இரண்டும் வடசொற்கள். தமிழ்ச்சொற்களும் தம்பொருளில் வேறுபாடுடையனவே. உள்ளுதலுக்கும் நினைத்தலுக்கும் வேறுபாடு உளது.

> [4] 'உள்ளினெ னல்லெனோ யானே உள்ளி
> நினைத்தனெ னல்லெனோ பெரிதே'

என்னும் அடிகளில் உள்ளுதல் நினைத்தல் என்னும் இரண்டு சொற்களும் முறையே ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வழங்கப்பட்டிருந்தலின், அவை, தம் பொருளில் வேறுபாடு உடையனவே ஆகுமன்றே? உள்ளுதல் என்பது ஒன்றனைக்குறித்து முதலில் உள்ளத்திற் கொணர்தல். நினைத்தல் என்பது முன்னால் அறிந்ததொன்றனைக்குறித்து மீண்டு மீண்டும் உள்ளத்திற் கொணர்தல். 'நினைத்து நினைத்துப் பார்க்கிறேன், ஓர்மை வரவில்லை' என்பதும், 'எப்போதும் உங்களைத்தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்பதும் அறியத்தக்கன. நினைத்தல் என்னுஞ் சொல், கன்னடமொழியில் இப்பொருளினை உடையதாதல் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

1, 2. தொல். மெய்ப்பாட். 'ஆங்கவை யொருபா லாக' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் உரை.

3. சூடாமணி நிகண்டு. 8 : 36.

4. குறுந்தொகை. 99.

[1]நினே—ஸ்மரணே

என்பது கர்னாடக ஶப்தமணி தர்ப்பணம். இக்கூறியவற்றால், நினைத்தல் என்பதற்கு ஒன்றனைக்குறித்து மீண்டு மீண்டும் உள்ளத்திற் கொணர்தல் என்னும் பொருளே உரியது என்பது புலனாதல் கூடும்.

2. புரத்தல்

புரத்தல் என்னுஞ் சொற்கு வண்மை, காத்தல், வழங்குதல் என்னும் பொருளைப் [2]பிங்கலந்தை கூறுகின்றது. அச்சொற்கு, காத்தல் என்னும் பொருளினையே பயில வழங்குகின்றனர். ஆயின், புரத்தல் என்பது உணவு கொடுத்து ஓம்புதல் என்னும் பொருளது என்பது,

[3]'மாலை மருதம் பண்ணி...
... ...
வரவெமர் மறந்தனர் அதுநீ
புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே'

என்னுஞ் செய்யுளால் புலனாகின்றது. 'புரவு...வண்மையான்' என்பதற்கு, 'கொடுத்தோம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்ட வண்மையான்' என்று எழுதியிருக்கும் உரை அறியத்தக்கது.

[4]'இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை'

என்றும்,

[5]'புரப்போர் புன்கண் கூர' (புரப்போர்—புரக்கப்படுங்கேளிர்)

என்றும்,

[6]'புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பின் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து'

என்றும் வந்துள்ளவற்றில், புரத்தல் என்னும் வினையின் பொருளும் நோக்கற்பாலது.

[7]'பொரெ—போஷணே

என்னும் ஶப்தமணி தர்ப்பணத்தாலும் புரத்தல் என்னுஞ் சொற்கு உணவு கொடுத்து ஓம்புதல் என்னும் பொருள் வலியுறுகின்றது. உணவுப்பொருள் விளையும் நிலத்திற்குப் 'புரவு' என்று பெயர் வழங்குதலும் ஈண்டுக் கருதுதற்பாலது.

---

1. ஶப்தமணி தர்ப்பணம். தாதுப்ரகரணம்: 437.
2. பிங்கல. 10: 828.
3. புற. 149.
4. „ 162.
5. „ 72.
6. குறள். 780.
7. ஶப்தமணி. தாது: 584. உகர ஒகரம் தம்முள் மாறுதல் இயல்பாகலின், புர என்பது கன்னடத்தில் பொரெ என்று வழங்குகின்றது.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், புரத்தல் என்பதற்கு உணவு கொடுத்து ஓம்புதல் என்னும் பொருளே உரியதாதல் அறியலாகும்.

3. மிளிர்தல்

மிளிர்தல் என்பது பண்டைச் செய்யுட்களில் பிறழ்தல் என்னும் பொருளில் பயின்றுவந்துளது.

[1] 'அரிக்குரற் றடாரியின் யாமை மிளிர

[2] 'கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டி'

என்னும் அடிகளில் வந்துள்ள மிளிர்தல் என்னுஞ் சொற்குப் பிறழ்தல் என்றே உரை எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆயின்,

[3] 'உளிவாயச் சுரையின் மிளிர மிண்டி'

என்னும் அடியில் உள்ள மிளிர்தல் என்பதற்குக் கீழ்மேலாதல் என்று உரை எழுதப்பட்டுளது. ஈண்டும் பிறழுதல் என்னும் பொருள் ஓராற்றான் அமையும். பிறழ்தலுக்கும் கீழ்மேலாதற்கும் சிறிது வேற்றுமை உண்டு. சிலப்பதிகாரத்தில்,

[4] 'வாளை, மலங்குமிளிர செறுவின் விலங்கப பாயிற
கலங்கலு முணடிக காரிகை'

என்னுமிடத்து வந்துள்ள மிளிர்தல் என்னுஞ் சொற்கு நெளிதல் என்று உரை எழுதியிருப்பினும் பிறழ்தல் என்னும் பொருள் அமையும். இவ்வாறன்றி, விளங்குதல் என்னும் பொருளதாகச் சங்கநூல்களில் இச்சொல் வந்திலது. சிந்தாமணியில்,

[5] 'மிளிர்ந்துவீ ழுருவியும'

என்னுமிடத்துள்ள மிளிர்தல் என்பதற்குக் குதித்தல் என்று பொருளெழுதியிருக்கின்றார். ஆசிரிய நிகண்டில், மிளிர் என்பதற்கு ஒளி என்று பொருள் கூறப்பட்டுளது. இதற்கு இலக்கிய வழக்கும் உளது. இவையெல்லாம் பிற்காலத்தனவே.

கன்னடமொழியில், மீன் பிறழ்தலைக் கூறுமிடத்து இச்சொல்லை வழங்குவர்; அன்றி, கொடியாடுதலுக்கும் பிரயோகிப்பர்.

[6] 'மிளிர்வ விவித கேதனங்களிம்

என்பது காண்க. கொடியாடுகையில் அதன் ஒரு பகுதி பிறழ்தலின் இஃது அமைவதாயிற்று.

---

1. புறம். 249.
2. புறம். 158.
3. பெரும்பாண். 92.
4. சிலப். 10: 79-81.
5. சீவகசிந்தா. 148.
6. பம்ப பாரதம் 1: 58.

'மிளிர்—லுடனே'

என்பது ஶப்தமணி தர்ப்பணம்.

இவற்றால், மிளிர் என்னுஞ் சொற்குப் பிறழ்தல் என்னும் பொருளே உரியதாதல் அறியப்படும்.

4. பண்ணுதல்

பண்ணுதல் என்னுஞ் சொல் தயார் செய்தல், அலங்கரித்தல் முதலிய பொருளில் வழங்குகின்றது. ஆயின், பண்டைச்செய்யுட்களில், தயார் செய்தல் என்னும் பொருளில் இச்சொல் பெருவழக்காய் வந்திருத்தலின் அதுவே இதன் நேர்பொருளாகும்.

[2] 'போயாழ் அமைவரப் பண்ணி'

[3] 'புலவர், பூந்தலை யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்'

என்னும் அடிகளில், பண்ணுதல் என்பது அமைத்தல்—தயார் செய்தல் என்னும் பொருளிலேயே வந்துளது காண்க. உரையாளரும் இப்பொருளே எழுதியிருக்கின்றார். கன்னடத்தில்,

[4] 'பண்—ஸஜ்ஜீகரணே'

என்று கூறப்பட்டுளது. இதனால், பண் என்னும் வினைக்குத் தமிழில் பண்டு வழங்கிய பொருள் கன்னடத்திலும் உளதாதல் அறியலாகும். இக்காலத்தில், பண்ணுதல் என்பதற்குச் [5] செய்தல் என்னும் பொது வினையின் பொருளையே கூறுகின்றனர். அதனால் அச்சொல்லின் (பண்ணுதல் என்னுஞ் சொல்) பொருளில் சித்தஞ் செய்தல், தயார் செய்தல் என்னும் பிறமொழிச் சொற்களை வழங்குகின்றனர். இவ்வாறே தமிழ்ச் சொற்களின் பொருளை நன்கு அறியாததனால் வழங்கப்படும் பிற சொற்கள் பல.

5. நிகழ்தல்

நிகழ்தல் என்னுஞ் சொல் நடைபெறுதல், சம்பவித்தல், செல்லுதல், விளங்குதல் என்னும் பொருளில் வழங்குகின்றது. நிகழ்காலம் என்பதனால், நடைபெறுதல் என்னும் பொருளே பயில்வதாதல் அறியப்படும். விளங்குதல் என்னும் பொருளும் பயில்வதுவே.

[6] 'நிகழ்ந்த வண்ணம் நீநனி யுணரச்
செப்ப லான்றிசின்'

என்னுமிடத்து, நிகழ்ந்த என்பது முன்பு நடந்த என்னும் பொருளில் வந்துளது. நிகழ்ச்சி என்னுஞ் சொல் சம்பவம், செய்தி என்னும்

1. ஶப்தமணி. தாது: 596.
2. மலைபடு. 37, 8.
3. புறம். 12.
4. ஶப்த. தாது: 371.
5. தொல். சொல். சூ: 25. சே. உரை.
6. குறிஞ்சிப். 33, 4.

பொருளிற் பயில்கின்றது. நிகழ்தல் என்பது முயற்சி, க்யாதி என்னும் பொருளில் கன்னடத்தில் வழங்குகின்றது.

[1] 'நிகழ் —உத்யோகக்யாதயோ:

என்பது ஸப்தமணி தர்ப்பணம்.

இதனை நோக்கின், நிகழ்தல் என்பதற்குப் பிரசித்தியாதல் என்னும் பொருளே தொன்மையது என்பதும், அதனின்று நாளடைவில் விளங்குதல் என்னும் பொருள் வருவதாயிற்று என்பதும் புலனாதல் கூடும். பிரசித்தியுடையது பலருக்குந் தெரியுமாகலின், அது, விளங்குதல் என்னும் பொருளும் உடையதாயிற்று. முன்னர் நடந்த செய்தியும், பின்னர் நடைபெறப்போகுஞ் செய்தியும்போலன்றி, நடைபெறுமது நேரே அறியப்படுமாகலின் அது க்யாதி பிரசித்தி உடையதாகும். அதனால், நிகழ்காலம் என்பதில் இப்பொருள் அமைவுறும்.

6. நரலுதல்

நரலுதல் என்னுஞ் சொல் ஒலித்தல் என்னும் பொருளிற் பெருவழக்காய் வழங்குகின்றது.

[2] 'வளைநரல வயிரார்ப்ப

[3] 'ஆடுகழை நரலும்'

என்பன காண்க. ஆயின்,

[4] 'குருகுநரல மனைமரத்தான்
மீன்சீவும பாண்சேரியொடு'

என்னுமிடத்தில், நரலுதல் என்பது கூவுதல் என்னும் பொருளில் வந்துளது. 'குருகு நரல' என்பதற்கு, 'குருகு என்னும் பறவைகள் கூப்பிடும்படி' என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியிருக்கின்றார்.

கன்னடமொழியில், நரல் என்பதற்கு வேதனைத்தொனி, அஃதாவது 'நோவினால் அரற்றும் ஒலி' என்னும் பொருள் உளது.

[5] 'நரல்—வேதனத்வநௌ'

என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அஃது அறியப்படும். அப்பொருள்,

[6] 'புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள் வாடை
இலங்குபூங் கரும்பி னேர்கழை யிருந்த
வெண்குருகு நரல வீசும்
நுண்பஃ றுவலைய தண்பனி நாளே'

என்னுமிடத்து அமைவதாகக் காண்கின்றது.

1. ஸப்த. தாது: 911.
2. மதுரைக்காஞ்சி. 185.
3. புற. 120.
4. மதுரைக்கா. 268, 9.
5. ஸப்த. தாது: 626.
6. அக. 13.

[1] 'வெண்குருகு நரலுந் தண்கமழ் கானற்
பூமலி பொதும்பா நாண்மலர் மயக்கி
விலங்குதிரை உடைதருந் துறை'

என்னுமிடத்தும் அமைதல் கூடும். இவற்றை நோக்கும்பொழுது, நரலுதல் என்னுஞ் சொல் முதலில் மக்கள் முதலிய உயிருடைப் பொருள்கள் நோயினால் ஆற்றும் ஒலியைக் குறிக்க வழங்கப்பட்டு, நாளடைவில் பிற பொருள்களில் உண்டாகும் ஓசையைக் குறித்தற்கும் வந்திருத்தல் வேண்டும் எனத் தோன்றுகின்றது.

7. பார்த்தல்

பார்த்தல் என்னுஞ் சொல் இக்காலத்தில், காணுதல், நோக்குதல் என்னும் பொருள்களில் வழங்குகின்றது; சமயம் எதிர்நோக்குதல் என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது.

[2] 'வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்'

என்னும் அடியில், இச்சொல இப்பொருளில் வந்துளது. கன்னடமொழியில் பார் என்னுஞ் சொல் சமயத்தை நோக்குதல் என்னும் பொருளையே உடையதாயிருக்கின்றது.

[3] 'பாா—ஸமயாநவேக்ஷணே'

என்பது ஶப்தமணி தர்ப்பணம். இதனை நோக்குமிடத்து, பார் என்பதற்குச் சமயம் நோக்குதல் என்னும் பொருளே தொன்மையதெனவும் நாளடைவில் காணுதல் என்னும் பொருளில் வழங்குவதாயிற்று எனவும் புலனாதல் கூடும்.

8. நசை

நசை என்னுஞ் சொல் விருப்பம் என்னும் பொருளில் வழங்குகின்றது. பலதிறப்பட்ட விருப்பத்திற்கும் இச்சொல் வழங்கப்படுகின்றது. ஆயின், கன்னடத்தில் நசை என்னுஞ் சொல் புணர்ச்சி வேட்கையைக் குறிப்பதா யுளது.

[4] 'பவிதொடெ ஸல்லகீகிஸலயங்கள ஞெயயனெரீடி மெய்யதீன்
மஸெதொடெ கோடொளிட்டொரவி நீர்கெளவிர் தொடெ தந்துநீரனு
டிவி நஸெயிச்சே யாதோடொடகூடி பழல்தொடெ கர்ணவாதமம்
பஸரிவி தன்ன கைபிடியவோல் பிடியம் பிடிதிர்து தொங்திபம்'

என்னுஞ் செய்யுளில், 'ஒரு களிறு தன்பிடிக்கு நசையிச்சை உண்டாய பொழுது அதனொடு கூடி' என்று வந்திருத்தல் காண்க. தமிழிலும் இப்பொருள் அமைவுறும் இடன் உளது.

---

1. குறுந். 381.   2. அகம். 218.
3. ஶப்த. தாது: 558.   4. சந்த்ரப்ரபபுராணம் 5 : 64.

(இது ஸ்ரீ H. சேஷையங்காரவர்களால் அறிந்தது)

'நசைபெரிதுடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பிளக்கும்
அன்பின தோழி அவர் சென்ற வாறே'

என்னுஞ் செய்யுளில், நசை என்னுஞ் சொற்கு ஆசை என்று கூறுதலினும் புணர்ச்சிவேட்கை என்று பொருள் கூறின் சாலச் சிறக்குமன்றே? கன்னடத்தி லுள்ள பொருளையும் இத்தகைய பிரயோகங்களையும் நோக்கின், நசை என்னுஞ் சொல்லின் தொல்பொருள் புணர்ச்சிக்கணுள்ள வேட்கைமட்டுமே யாகும் எனவும், பின்னர் அது பொதுவாய் நின்று பலதிறப்பட்ட பொருள்கள்மேலுள்ள ஆசையையும் குறிப்பதாயிற்று எனவும் கொள்ளுதல் அமையும் எனல் போதரும்.

9. அட்டை

இனி, 'அட்டையாடல்' என்னுந் தொடரில் அட்டை என்னுஞ் சொல்லின் பொருள் நன்கு அறியப்பட்டிலது. [2] ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'அட்டை அற்றுழியும் ஊர்ந்துமாறுபோல.. உடம்பு ஆடுதலின் அட்டையாடல் எனவும் இதனைக் கூறுப' என்று எழுதினர். அட்டை என்பதற்கு ஊர்ந்து செல்லும் ஒருவகைப் பிராணி என்பதுவே அவர் கொண்ட பொருள்.

கன்னடமொழியில், அட்டை (அட்டெ) என்னுஞ் சொற்குக் குறைத்தலைப் பிணம்— கவந்தம என்பதுவே பொருள். போர்க்கள வருணனைகளில் [3] இச்சொல் பயின்று வருகின்றது. தெலுங்குமொழியிலும் இச்சொல் (அட்ட) இப்பொருளில் பயின்று வழங்குகின்றது. தமிழில் சேந்தன் திவாகரத்தில் உடற்குறையின் பெயராக அட்டை என்னுஞ் சொல் கூறப்பட்டுளது. ஆயின், இலக்கியங்களிற் பயின்றிலது.

அட்டை என்னுஞ் சொல் அடு என்னும் வினையினின்று அமைந்தது.

இவ்வாறே மலையாளமொழியினால் பொருள் விளங்கத்தக்க தமிழ்ச் சொற்களும் சில உள. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில்,

[4] 'பனியென வருஉங் கால வேற்றுமைக
கத்தும் இன்னுஞ் சாரியை ஆகும்'

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் உரையில், ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், [5] 'பனி என்று சொல்ல வருகின்ற,நோயன்றிக் காலத்தை உணர்கின்ற வேற்றுமை

1. குறுந். 37.
2. தொல். புறத். சூ. 16 உரை.
3. பம்பபார. 85.
4. எழுத்ததி. 241.
5. பனியைக் குறித்தற்கு மலையாளத்தில் மஞ்ஞு என்பதுவும், கன்னடத்தில் மஞ்ஜு என்பதுவும் தெலுங்கில் மஞ்சு என்பதுவும் வழங்குகின்றன.

முடிபுடைய பெயர்க்கு' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அதனால், 'பனி என்னுஞ் சொல் ஒரு நோயையுங் குறிக்கும் என்பது அறியப்படும். ஆயின், அப்பொருள் இப்பொழுது விளங்குமாறில்லை. மலையாளத்தில் பனி என்பது காய்ச்சலுக்குப் பெயராய் வழங்குகின்றது. அப்பொருளால் நச்சினார்க்கினியருரை விளங்குவதாகும். இனி,

[1] 'வளிஎன வரூஉம் பூதக கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப'

என்னுஞ் சூத்திரத்தின் உரையில் நச்சினார்க்கினியர், 'வளி என்று சொல்ல வருகின்ற, இடக்கரல்லாத ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணர நின்ற சொல்லும்' என்று எழுதியிருக்கின்றார். அதனால், வளி என்பதற்கு இடக்கர்ப்பொருளொன்றும் உண்டு என்பது அறிய வருகின்றது. அப்பொருள் இது எனத் தமிழில் அறியுமாறில்லை. மலையாளத்தில் வளி என்னுஞ் சொல்லை அபானவாயுவிற்கு வழங்குகின்றனர். அதுவே நச்சினார்க்கினியர் எழுதியுள்ள இடக்கர்ப்பொருளாகும்.

போழ் என்னுஞ் சொல் ஒரு பொருளினின்று கீழ்ந்த பகுதியைக் குறிக்கும்.

[2] 'நாரும் [3]போழுஞ் செய்துண்டு'
[4] 'கட்டி னிணக்கும் இழிசினன் கையது
போழ்தூண் டூசியின் விரைந்தன்று'

என்னுமிடங்களில், போழ் என்பது அப்பொருளில் வந்துள்ளது. அஃது இக்காலத்தில் வழக்கொழிந்தது. ஆயின், அச்சொல் கன்னடத்தில் வழக்கிற் பயில்கின்றது. கறிக்குத் திருத்திய வாழைக்காய்த்துண்டு முதலியவற்றைப் போழ் என்றே வழங்குகின்றனர். மலையாளத்தில் இச்சொல் சிறிது திரிந்து வழங்குகின்றது. இவ்வாறு தமிழில் வழக்கிறந்த சொற்களும் திரிசொற்களும் கன்னடம் மலையாளம் தெலுங்கு இம்மொழிகளில் இயற்சொற்களாய் எல்லாராலும் வழங்கப்படுகின்றன.

இக்கூறியவற்றால், தமிழ்ச்சொற்களின் தொல்பொருள் இது எனத் துணிதற்கும், தமிழ்ச்சொற்களின் பொருளை அறிதற்கும் கன்னடம் மலையாளம் முதலிய மொழிகள் உதவியாகின்றன என்பது தெளிவுறும். இவ்வாறே அம்மொழிகளில் சிலசொற்களின் பொருளை அறிதற்குத் தமிழ்மொழி துணைநிற்றலும் உண்டு. இவற்றால் இம்மொழிகளின் தொடர்பு நன்கு அறியப்படும்.

வே. வேங்கடராஜுலு

---

1. எழுத். 242.
2. புற. 370.
3. போழ் என்பது அகணி முதலியவற்றிற் கீழ்ந்தது.
4. புற. 82.

ஸ்ரீ

நல்லடிக்கோன்

(ராவ்ஸாஹிப் மு. இராகவையங்கார்)

சோழவேந்தரின் வமிசாவளியைவிரித்துக்கூறும் சாஸனங்களிலே, லெய்டன் (The Leiden grant) அன்பில், திருவாலங்காட்டுச் செப்புப் பட்டயங்கள் சிறந்தவை என்பது சாஸனவாராய்ச்சியாளர் நன்கறிவர். மனு, மாந்தாதா, சிபி முதலிய புராணகாலத்து அரசர்களையும், சென்னி கிள்ளி, கரிகாலன், செங்கணான் என்ற சங்ககாலத்து அரசர்களையும் சூரியவமிசத்துச் சோழரின் அதிமுன்னோர்களாக அப் பட்டயங்கள் கூறுகின்றன. இவருள், செங்கணான் என்பவன் பொய்கையாரது களவழிப்பாடல்கொண்ட பேரரசன் என்பது, களவழிநாற்பது முதலிய சங்கநூல்களாற் பிரசித்தமானது. இச் சங்ககாலத்து அரசருள்ளே கரிகாலனுக்குப்பின் கோச்செங்கணான் ஆட்சிசெய்தவன் என்று கூறுவதில், அம்மூன்று செப்பேடுகளும் ஒத்துள்ளன. ஆனால், செங்கணானையடுத்துக் கோக்கிள்ளி என்பானை லெய்டன்பட்டயம் குறிப்பிட, அச்சோழற்குப்பின் அவன்மகனொருவனை அன்பிற்பட்டயங் கூறுகின்றது. அதுபற்றி அச்சாஸனங் கூறும் வடமொழிச் சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:—

"கரிகாலன் உலகெலாம் ஆட்சிபுரிந்து சென்றபின், கோச்செங்கணான் என்ற வேந்தன் அவன் வழியில் உதித்தனன். அவன், கௌரீசனான சிவபிரானுக்கு எல்லா நாடுகளிலும் ஆலயங்கள் அமைத்தான். அவனுக்கு நல்லடிக்கோன் என்ற அரசர்சூடாமணி பிறந்தான்".

இதனால், "எண்டோளீசற் கெழில்மாடம் எழுபதுசெய்து உலகமாண்டவன்" என்று திருமங்கையாழ்வாரால் புகழப்பட்ட கோச்செங்கணானுக்கு, நல்லடிக்கோன் என்ற செல்வப் புதல்வனொருவன் பிறந்து ஆட்சிபுரிந்தவன் என்பது தெரியலாம். இஃது அரியதோர் செய்தியேயாம். இச்செய்திகுறிக்கும் அன்பிற்பட்டயம்,[1] முதற்பராந்தகசோழன் பேரனாய்ப் பத்தாம்நூற்றாண்டில் ஆண்ட சுந்தரசோழன் காலத்து அமைந்ததாகும். சோழவமிசாவளி கூறும் ஏனைய லெய்டன் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயங்களோ, அச்சுந்தரசோழன் பேரனான முதல் இராஜேந்திர சோழன் ஆட்சிக்காலத்து உண்டானவை. ஆகவே,

1. ஸ்ரீ T. A. கோபிநாத ராயர் அவர்களால் இச்சாஸனம் நன்கு பதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.—Ep. Ind. Vol. XV, No. 5, pp. 46, 60 and 68.

பழைமைவாய்ந்த அன்பிற்பட்டயங் கூறுவது அறிஞர்களின் மதிப்பிற் குரியதென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, நல்லடிக்கோன் என்ற பெயர்க்கு, நன்மைக்கு மூலமான அரசன் என்பது பொருளாகும். நன்மைக்கு அடியான காலத்தை 'நல்லடிக் காலம்' என்பர் முன்னோர்.[1] இதனால், நாட்டுக்கு நன்மை விளைத்தவன் என்ற கருத்தில் நல்லடிக்கோன் என்ற நாமம் செங்கணான் மகனுக்கு வழங்கியதென்று கருதக்கூடியது.

சங்ககாலத்து அரசர்களேனும் மக்கட்கேனும் வழங்கக்காணாத இவ் வரிய பெயர்வழக்கை சாஸனமூலம் முதலில் நான் அறியநேர்ந்தபோது அது புதுமையாகவே தோன்றியது. ஆயினும், அகநானூற்றை ஆராய்ந்து வருங்கால், அதன் 356-ம் பாட்டால் அப்புதுமை மாறலாயிற்று. அப் பாட்டின் செய்தி வருமாறு:—

இரந்து பின்னின்ற தலைவனுக்கு அவன்குறையை நீக்கியுதவுவ தாகக் கூறிய தோழி, தலைமகள்முன் சென்று அவன்குறை தீர்க்கும்படி வேண்டிமிடத்து—" தலைவி! நம் தலைவன் ஊர்ந்தவே என்னைத் திடீ ரென்றகண்டு என் பொற்றொடி அணிந்த கையைப் பற்றிக்கொண்டான். உடனே நான் 'அன்னாய்' என்று கூப்பிட, அதற்கஞ்சி அவன் தான் பிடித்த கையை நெகிழவிட்டுச் சென்றுவிட்டனன். இச்செய்தியைத் தாய்க்கும் இதுவரை நான் சொல்லவில்லை" என்று கூறி, மேலும் அவள் உரைத்ததாவது—

" நறவோக, கடுமபகட் டியானைச சோழர் மருகன்
நெடுங்கதிர் நெல்லின் வல்லங் கிழவோன்
நல்லடி யுள்ளா னாகவு மொலலார்[2]
கதவ முயறலு முயல்ப ; அதனால் அன்று
ஒலிபல கூந்தல் !, நம்வயி னருளாது
கொன்றனை னாயினுங் கொலைபழு தன்றே ;

மின்னீ ரோதி ! என்னைநின் குறிப்பே"

"தேர்யானைப் படைகளையுடையவனும், சோழர்குலத் தோன்றலு மான நல்லடி என்பான் நாடளிக்கும் அரசனாயிருப்பவும், மனமொவ் வாத அயலார் இனி நம் மனைக்கதவைத் திறந்து உட்புக முயலவுங் கூடும். இச்செயல் நிகழ்தற்குமுன், நம் தலைவன் அருளின்றி நம்மைக் கொன்றனனாயினும் அது குற்றமன்று. தலைவி! இனி நின் உள்ளக் குறிப்பு யாதோ"—என்பது. ஈண்டு,

1. 'ஒன்னார்' என்றும் பிரதிபேதம்.

2. 'மகாபலி......ராஜ்யம் பண்ணுகையால் வந்த பொல்லாக்காலம் போய் நல்லடிக்காலமாயிற்று'—(ஈடு. 7, 4, 1).

"நல்லடி யுள்ளா ளுகவும் ஒல்லார்
கதவ முயறலு முயல்ப"

என்றது, சோழனது ஆணைச்சிறப்பினைக் குறித்தபடியாம். 'ஒல்லார் கதவ முயறல்—அயலார் நம் கதவைத் திறந்து உட்புக முயலுதல் என்றவாறு. "உரவுக்களிறு போலவந் திரவுக் கதவமுயறல், கேளே மல்லேம்" (குறுந். 244) என்ற முன்னோர்கூற்று இங்கு ஒப்பிடத் தகும். மடவாரது கற்பினைக் காத்தற்கு "அரசவேலி யல்லது யாவதும் புரைதீர் வேலி இல்லை" யாதலின் 'நல்லடி யுள்ளானுகவும்' என்றும், அவ்வேலி நன்கமைந்த இந்நாளினும், தலைவனருளாமை காரணமாக அவ் வரம்பை அழிக்க முயலும் அயலாரும் உளர் என்பது தோன்ற 'ஒல்லார் கதவ முயறலு முயல்ப' என்றும் தோழி கூறினள். தெரு விடையே என்பால் இரந்துநின்ற தலைவற்கு நீ குறைநேராது மறுத் தனையாயின், அயலார் நம் மனைப்புகுந்து பணம்பேசி உன்னைக் கைப் பற்றவும் கூடுமாதலால் நம் வாழ்வழியும்; அதனால் நீ விரைந்து தலை வனை ஏற்கத்தகும் என்பது கருத்து.

இவற்றால், சோழர்குடித் தோன்றலான நல்லடியின் ஆட்சித்திறம் சங்ககாலத்துப் புலவர்பெருமக்களாற் புகழக்கூடியதாயிருந்தது என்பது தெளிவாம். வளமும் அரணும் வாய்ந்த வல்லம் என்ற நகரம், இந் நல்லடி யரசனுக்குச் சிறப்புடையதாயிருந்த தென்பது 'வல்லங் கிழ வோன்' என இவன் விசேடிக்கப்படுதலால் தெரிகின்றது. இவ்வாறு பாணர் புகழ்ந்த நல்லடியே, அன்பிற்பட்டயங் கூறும் நல்லடிக்கோன் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. எனினும், அவ்விருவரும் சங்ககாலத்து விளங்கிய நல்லரசரா யிருத்தலாலும், வேறெவரும் தரியாத பெயர்வழக் குடைமையாலும், சோழர் குலத்தவராயிருப்பதாலும் சாஸனமும் அக நானூறுங் கூறும் அவ்விருவரும் ஒருவரேயாதலும் என்று கருதல் பொருத்தமாகின்றது.

அண்ணாமலை ரெட்டியார்

அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்ற பெயரைக் கொண்டவர் நாமறிந்த வரையில் இருவருளர். ஒருவர் காவடிச் சிந்து பாடிய அண்ணாமலை ரெட்டியார். இவரது காலம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இவருடைய பெயர் நின்று நிலவுவதற்கான வகையில் காவடிச் சிந்து, சிந்து முதலான நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

மற்றொருவரான அண்ணாமலை ரெட்டியார் பெருங்கவிஞராய்த் திகழ்ந்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப் போற்றி ஆதரித்தவர். இவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்று பொதுவாகக் கூறுதல் இயலுமேயன்றி இன்ன ஆண்டு பிறந்தார் என்று கூறவியலாது. இவரது தந்தையார் இலிங்கா ரெட்டியார் எனப் பெயர் பெறுவர். இவர்கள் முன்னோரில் விஜயநகரத்தை யாண்ட அரசர்களது வகையைச் சார்ந்த கொண்டவீடு ரெட்டிகள் வழியினர். பண்ட குலத்தினர் என்று கூறுவர். இவர்களது வீட்டுப் பெயர் வல்லகோல். வீரசைவ சமயத்தினர். விஜயநகர அரசாட்சியில் வல்லகோல் வீரமு ரெட்டியார் என்பவர் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள பெரம்பலூர் தாலூக்காவையும், அந்த தாலூக்காவின் வடஎல்லையாக ஓடும் வெள்ளாற்றின் வடகரையிலுள்ள பல ஊர்களையும் காரியகர்த்தராக இருந்து கவனித்து வருமாறு நியமிக்கப்பட்டார். இவருக்குப்பின் இவரது புத்திரரான இலிங்கா ரெட்டியார் என்பார் வெங்கடபதி தேவ மகாராயர் காலத்திலே அதே சீமைக்குக் காரியகர்த்தராக இருந்தார். இலிங்கா ரெட்டியாரும் வீரசைவரே. சிவ பக்தியிற் சிறந்தவர். கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டவர். இவர் தமது காரியகர்த்த வட்டகைக்கு அணித்தான திருமுதுகுன்றம் எனப் பெயரிய விருத்தாசலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது அதிகப் பற்றுடையவர். பழமலை நாதரையும், பெரியம்மை நாச்சியாரையும் எப்பொழுதும் நினைவிற் கொண்டவர். இவர் நாள்தோறும் திருமுதுகுன்று சென்று கடவுளைத் தரிசனஞ் செய்து வருவார். வெள்ளாற்றுப் பெருக்கால் அடிக்கடி திருமுதுகுன்று செல்வது தடைபட்டு வந்தது. அது காரணமாக வாலிகண்டபுரத்தை[1] யடுத்த வெங்கனூரிலே ஒரு கோயில் கட்டி அதனில் பழமலைநாதரையும்,

1. இவ்வூர் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து சென்னை செல்லும் சாலையிலுள்ளது. பெரம்பலூருக்கு நான்கு கட்டை தொலைவிலுள்ளது.

பெரியம்மை முதலான தேவதைகளையும் தாபித்து கத சாலிவாகன சகாப் தம் ௲ருசயரு உருத்திரோற்காரி௵ வைகாசி௴ பூர்வ பட்சத்துத் துவா தசியும் அத்த நட்சத்திரமும் கூடிய சுபதினத்திலே கும்பாபிஷேகமும் செய்தார். இந்த வெங்கனூர் வெண்கனூர் என்றும் சொல்லப்படும். மேல்கண்ட செய்தி நடந்த காலம் ஆங்கிலவாண்டு 1623-ம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ம் தேதியாகும். இச்செய்திகளைக் குறிக்கும் கல்வெட்டொன்று வெங்கனூர்க் கோயில் கோபுரத்தில் வலது புறமாகக் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு :[1]

ஸுபமஸ்து | ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமந் மகா மண்டலேசுர அரிய தளவிபாடன் பாஷைக்குத் தப்புவராய கண்டன் கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட நாடு குடாதான் பூருவ தக்ஷிண பச்சிம உத்திர சது சமுத்திராதிபதி ஸ்ரீவேங்கிடபதி தேவர் மகாராயர்[2] பிறுதிவி[3] ராச்சியம் பண்ணியருளா நின்ற சகாற்தம் ௲ருசயரு இதன் மேல் செல்லாநின்ற உருத்திரோற் காரி௵ வையாசி௴ நடுமாத மண்டலத்துக் கிராமங்கன்னவள நாட்டு வன்னடாகிய வெண்பாற நாட்டுல செஞ்சி வெங்கப்ப நாயக்கரய்யனுக்கும் நாட்டவற்குத் தன்மமாக நாட்டினையான செகனப் பிரகண்ட ராய வேசியா புயங்க சங்கிராம தனராசிய மண்டலத்துக்கு ரதக வல்லகோல் எரமு ரெட்டியார் புத்திரன் லிங்கா ரெட்டியார் தன்மமானது இவ் வருஷத்து ரிஷப நாயற்று[4] பூருவ பக்ஷத்து துவாதசியும அத்த நக்ஷத் திரமும் பெற்ற குருவாரத்து நாள் விருத்தாசலத்துக்கு பிறதிஷ்டமான[5] வெண்கனூரில் உடையவர் பழமலைநாத சுவாமியள் பெரியம்மை நாச்சி யார். முதலான தேவதைகளையும உற்சவ விசகிறகங்கள் விக்கினேசுரன் முதல் சண்டேசுரன் பரியந்தமுண்டான விக்கிறகங்களையும் இன்னாளில் இந்த திதி வார நக்ஷத்திரத்தில் பிழைபொறுத்த குருக்கள் கையினாலே பிருதிஷ்டை பண்ணுவித்து பூசை நெய்வேத்தியமும் நடத்திவிச்சு கெர்ப் பக்கிரகம் அர்த்த மண்டபம மகா மண்டபம் நிர்த்த மண்டபம் உள் பிரகாரம் இரண்டாம் பிரகாரம் கோபுர முதலான

[இதன் தென்புறம்]

கயிங்கிலியமும் செய்து முடிச்சு தானம் பரிகலம் உண்டு பண்ணிவிக்கை யில் தானம் யேற்பாடானது சிவதுவிசக் கொத்துக்கு திருத்தோணி

1. இது 1913-ம் ஆண்டு 1 நெம்பராகக் கல்வெட்டிலாகாவில் பதிவு செய யப்பட்டுளது. கல்வெட்டை ஒத்துப் பார்த்துக்கொள்ள அனுமதித்த ஷெ இலாகாதாரர்கட்கு எனது வந்தனம உரியது.

2. மகாராயர்.

3. வல்லின 'ற'கரங்களை இடையினமாகக் கொள்க.

* செகனெப்பரகண்ட ; இழுப்பில்லாத என்பது பொருள்.

4. ஞாயிற்று.

5. பிரதிஷ்டமான.

புரம் ஞானசிகாமணி திரு அநந்தீசுர பண்டிதரான பராசல[1] கோத்தி ரத்து போதாயன சூததரத்து ஆபதுத்தாருணப் பெருமாள் புத்திரன் புழை பொருத்தக் குருக்களுக்கு[2] இன்னுயனார் திருமைத்துக் காணியாக மூப்பது வட்டகையும் தானம் நிருவாகம் இறண்டும் பூசை சைவாசாரம் கோயில நாயகமாட்டேறும

இவ்வாறு பழமலைநாதரைப் பிரதிட்டை செய்த லிங்கா ரெட்டி யாருடைய மூத்த புதல்வரே அண்ணாமலை ரெட்டியாராவர். இவரும் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர். சைவசமயப்பற்று மிகுதியுமுடையவர். தன் தந்தையாரால் கட்டப்பட்ட சிவாலயத்தைப் பரிபாலிக்க உரிமை பெற்றவர். வெள்ளாற்றுக்கு வடக்கிலுள்ள பகுதியைக் காத்து விஜய நகர அரசரது காரியகர்த்தராக விருந்தவர். இச்செய்தி மேற்காட்டிய கல்வெட்டின் பிற்பாகத்தால் உறுதிபெறும். அது வருமாறு:

'இப்பிரம வெளாளாக கோத்துக்கு ஷஷ்டிபால கோத்திரத்து பண்ட குல வல்லகோள லிங்கா ரெட்டியார் புத்திரன் அண்ணாமலை ரெட்டி யாருக்கு முப்பது வட்டம் இரண்டு நிருவாகமும், பொற்பண்டார மாளிகை கூறும் இன்னுயனார் கோயில் ஆதிசண்டேசுர பட்டயமாகக் கட்டளை யிட்டபடியினாலே இதாக நண்டான மன்மனை நந்தைச புநசை இலக்கை படி பிரசாத முதலான சகல சுவந்திர சுவாமியங்களும் அனுபவித்துக் கொண்டு அவரவர்க்கு கோயில் துறைக்கு உண்டான ஊழியங்களும், செய்து முடித்துக்கொண்டு இங்ஙனம் புத்திர பௌத்திர பாரம்பரியமாக சந்திராதித்தவரையும் அனுபவித்துக்கொண்டு வரக்கடவராகவும்— சிவமயம்.'

இந்த அண்ணாமலை ரெட்டியாரே சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை ஆதரித் தவராவர். சுவாமிகள் திருவேங்கை யுலாவிலே

'வினைவினாகுப பணூடை யறதத்தின் ப்டிவமித்து வெண்ணவுருக்
கொண்ட விலிங் கையன் குலமைந்தன—உண்ட
படிதாங்கி மாயன்றோப் பாரதாங்கி யாங்கெம்
குடிதாங்கி நல்லிசைமென் கோதை—முடிதாங்கு

கண்ட குலததிற கருதி னிரட்டியாம
பண்ட குலத்தின் பயனுனன்—மணடலிகர்
நல்லகோ லின்று நவைக்கோ லெனச்செயுங்கோல்
வல்லகோ லண்ணு மலைவள்ளல்—மல்லலுறச்
சந்து பொருததித தகுஞ்சீர் கெடாதடுக்கிப்
புந்தி மகிழற் புதவணித்தா—முந்தையோர்
செய்யுள்போற் செய்த திருக்கோயி லுள்ளிருந்தெம்
மையுள் போக்கிற்கும் பரஞ்சோதி'

1. பராசர. 2. பிழைபொறுத்த குருக்கள்.

என்று பாடுவர். இதுகொண்டு வெங்கனூர்க் கோயிற்றிருப்பணி செய்தவர் அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்று கூறுவாரும் உண்டு. ஆயினும் அக்கோயிலிற் காணும் மேலே காட்டப்பட்ட கல்வெட்டு இச்செய்தியை மறுக்கின்றது. எனினும் கோயில் கட்டுங்காலத்திலேயே அண்ணாமலை ரெட்டியார் காரியகர்த்தராக இருக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தமை கொண்டு தக்க பிராயமுடையவராக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கொள்வது பிழையாகாது. கோயிற்றிருப்பணி வேலையையும் தன் தந்தையாரோடு உடனிருந்து கவனித்திருந்தாராதல் வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அதுவன்றிக் கோயிற் காரியங்களை இவரே நிர்வகித்து வரவேண்டுமென்று இலிங்கா ரெட்டியார் கட்டளையிட்டிருந்ததாலே உலாவிற்கண்ட செய்தி பிறந்துமிருக்கலாம். அடிகள் பிரபுலிங்கலீலை இயற்றிய காலம் கி. பி. 1652. கோயில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது 1623. அப்பொழுதே அண்ணாமலை ரெட்டியார் குறைந்தது முப்பது ஆட்டைப் பருவத்தராயிருந்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் அடிகள் காலமாகும்போது அண்ணாமலை ரெட்டியார் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அடிகளுக்கு முன்னரே ரெட்டியார் சிவலிங்க ஐக்கியமாயினர் போலும். ஆதலாலே அண்ணாமலை ரெட்டியார் தமது முதுமையில் சிவப்பிரகாச அடிகளை ஆதரித்தவராதல்வேண்டும்.

மேலே கூறியவைகளால் அண்ணாமலை ரெட்டியார் இலிங்கா ரெட்டியாரது மூத்த புதல்வரென்பதும், விஜயநகர அரசர்களது காரியகர்த்தரென்பதும், ஸ்ரீ வேங்கடபதி தேவ மகாராயர் காலத்திலும் பின்னும் இருந்தவரென்பதும், வெங்கனூர்க் கோயில் இவரது தந்தையாராற் கட்டப்பட்டதென்பதும் பெறப்படும்.

ச. சோமசுந்தர தேசிகர

வைத்தியநாத தேசிகர்

மன்னுதென் கமலை வைத்திய நாதன்
பொன்னடிக் கமலப் போதினைச்
சென்னியிற் சேர்த்துநு மதிசிறந் திடவே

என்பது இலக்கண விளக்கம் என்ற நூலின் முகப்பு ஏடுகளிற் காணப்படும் செய்யுள். இச் செய்யுளிற் கண்ட வைத்தியநாத தேசிகர் திருவாரூரிலே பரம்பரைச் சைவாசாரிய மரபிலே தலைவணைக் குடியில் வந்த வன்மீகநாத தேசிகரின் முதன் மனைவியின் புத்திரராவர். இளமையிலே தாயினையிழக்க நேர்ந்தமையாலும், மாற்றாந் தாயினது பராமரிப்புக் குறைவாலும் வைத்தியநாதர் சிறிது துன்பமடைந்து வருந்தினாரென்று அவரது பரம்பரையினர் கூறுவர். ஆயினும் அத்துன்பம் நீண்டநாள் நிலைத்திருக்கவில்லை. அவருடைய தந்தையாரான வன்மீகநாத தேசிகரிடம் கல்விபயின்றவரும், அக்காலத்திலே ஸ்ரீ கமலைவசந்தத் தியாகேசனது அபிடேககட்டளை அன்னதானகட்டளைகளின் விசாரணைக் கர்த்தருமாயிருந்த அகோரமுனிவர்[1] என்பார் வைத்தியநாதரது பரிதாப நிலைமையறிந்து அவரை அழைத்துவந்து தம்மோடு வைத்துக்கொண்டு கல்வி கற்பித்து வந்தார். உணவுக்கவலை யொழியவே, வைத்தியநாதர் தம் காலத்தை வீண்போக்காது கல்வி கற்பதே நோக்காகக் கொண்டார். ஆசிரியராயமைந்த அகோர முனிவரும் தமது குருபுத்திரரைப் பலவிதத்திலும் அன்போடு பாதுகாத்து வந்தனராயினும் கல்வியில் மட்டும் கடுமையுடையவராகவேயிருந்தாரென்று கன்ன பரம்பரைச் செய்தி கூறும். மாணவர் கல்வி பயிலுங்கால் சோர்வுற்றால் ஆசிரியர் தம் கையிலுள்ள கரகநீரைப் பெய்துவிடுவர் என்று கூறுவர். இவ்வாறாகப் பலநாள் கல்வி கற்றுவந்தார்.

அக்காலம் காசிபோந்து கங்கையாடி வருவது பெரும்பேறாகக் கருதப்பட்டகாலம். அகோரமுனிவரரும் காசியாத்திரை செல்லும் நோக்குடையராய் அப்பயணத்திற்கு ஆவன புரிந்துவந்தார். ஒருநாள் தம் மாணாக்கர்க்கு முனிவரர் தமது காசியாத்திரையைக் குறித்துக் கூறுதலும், மாணவராகிய வைத்தியநாதரும் தமக்கு அப்பொழுது திருவாரூரிலே ஒரு பற்றுக்கோடு மின்மையால் தாமும் தமது ஆசிரியரோடு காசிக்கு வருவதாகக் கூறினார். ஆசிரியர் வைத்தியநாதரது இளமையையும் இல்லறவாழ்க்கை நிலையினையும் வழியினது அருமையையும் எத்துணை எடுத்துக் கூறியும், வைத்தியநாதரது மனம் அமைதியுறவில்லை. அதனைக் கண்ட முனிவரரும் மாணவராகிய வைத்தியநாதர் தம்மோடு காசியாத்திரை செல்வதற்கு ஒருவாறு ஒருப்பட்டார்.

1. இவ் அகோர முனிவர் திருக்குடந்தைப் புராணம், திருக்கானப்பேர்ப் புராணம், வேதாரணிய புராணம் என்ற நூல்களின் ஆசிரியராவர்.

'இருவரும் ஒரு நன் முகூர்த்தத்திலே திருவாரூரை விட்டுப் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல தலங்களையும் தரிசித்துக்கொண்டு திரு அண்ணாமலையை யடைந்து ஒரு மடத்திற் றங்கினார்கள். முனிவர் தமது ஆன்மார்த்த பூஜையின் பொருட்டுச் சென்றனர். வைத்தியநாதர் நித்தியக்கடன்களைக் கழித்தவளவிலே தமது பாடபுத்தகத்தைக் கையிற்கொண்டு யோகபட்டை கட்டிய பயிலைப் புகுந்தவர் மெய்ம்மறந்து நின்றார். ஆசிரியர் தமது பூஜையை முடித்துக்கொண்டு வந்து மாணவரைப் பார்த்தார். மாணவர் இருந்த நிலை முனிவர்க்கு எவ்வாறு தோன்றியதோ அது அறிவதற்கில்லை. அவர் வைத்தியநாதரை முறைமுறை வலம் வந்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு, இனித் தாம் சீடரும் வைத்தியநாதர் குருமுறைப்படி குருவுமாயினதாகக் கூறிக் குருவுக்குரிய சிறப்புக்களையுஞ் செய்தனர்.

அகோரமுனிவர்க்கும் வைத்தியநாத தேசிகர்க்கும் இதுவரையிருந்துவந்த தொடர்பு வேறுபட்டதால், இனித் தேசிகர் தம்மோடு காசி செல்வது ஏற்றதன்றெனக் கூறியதோடு தமது உடன்சாலை மாணவரும் பிரபுவாயுமுள்ள ஒருவர் திருநெல்வேலியின் கண்ணே இருப்பதாகவும், அவ்விடம் சென்றுறைய வேண்டிக் கொண்டதோடு அவ்வன்பினருக்கு[2] ஒரு கடிதமும் எழுதிக் கொடுத்துத் தேசிகரை ஊராபாக விடுத்துத் தாம் காசி போகச் சென்றார்.

வைத்தியநாத தேசிகர் திரு அண்ணாமலையினின்று புறப்பட்டுத் திருவாரூர் சென்றனர். சிறிதுகாலங் கழித்து, அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுத் திருநெல்வேலி நோக்கிச் சென்றார். இடையில் [illegible]றில் அப்பொழுது மதுரையை யாண்ட திருமலைநாயக்கரது காரியகர்த்தராக விருந்த திருவேங்கடநாத ஐயரைச் சந்தித்தார். தேசிகருடைய கல்வித்திறமையையும் அடக்கம் வாய்மை பொறுமை முதலாய நற்குணங்களையுங் கண்ட திருவேங்கடநாதையர் தேசிகரைத் தமது மக்களுக்குத் தமிழாசிரியராக அமர்த்தினர். தாம் பாடம் கற்பித்துவரு நாளிலே, இலக்கண பாடஞ் சொல்லிவருகையில் தாம் கற்ற நன்னூலும் சைன முனிவராய மயிலைநாதருரையும் பல இடங்களில் தொல்காப்பியர் கருத்துக்கு மாறுபடுவது கண்டு இயன்றவரை நன்னூற் சூத்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு வேண்டிய விடங்களிற் றிருத்தியும் புத்துரை வகுத்தும் பாடம் போதித்து வந்தாரென்று கூறுவர். அதுவே நாளடைவில் இலக்கணவிளக்கம் என்ற பெயர் பெற்றது.

வைத்தியநாத தேசிகர் மலையாளஞ் சென்று அந் நாட்டு அரசரின் மேற் பல பிரபந்தங்கள் பாடி, அவராற் பல சன்மானங்களும சில ஊர்களும் முற்றூட்டாகப் பெற்றதோடு அவரது அவைக்களத்தினரால் 'ஓதும் பிரபந்தங்கள்............கமலைவரு வைத்தியநாத குருவே' எனத் துதிக்கப்பட்டார். பின்னர் வடநாடு சென்று திண்டிவனத்தை

2. இவ்வன்பினர் யாவரென இதுபொழுது தெரிதற்குரிய சான்றுகள் கிடைத்தில.

பதிக்க மயிலாசலத்திலே எழுந்தருளியிருந்த சிவஞான பாலையர் மீது பாசவதைப்பரணி என்ற நூலும் மயிலாசலபதியான முருகன் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடி அரங்கேற்ற, அவர் அதற்குச் சன்மானமாகப் பாலை [illegible] படியுள்ளதுமான பத்துக் காணி நிலம் [illegible] செப்பும் பட்டயமும் மானியமாகப் பெற்றார்.

திருவாரூரிலே இருக்கின்ற காலத்திலே தியாகேசப் பெருமான் மீது திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை என்ற சிறு பிரபந்தத்தைச் செய்தார். [illegible] வாழும் பன்னி[illegible] செட்டி [illegible] வணிக மரபினரது வேண்டுகோட்கிணங்கித் திருவாட்போக்கிப் புராணம் பாடினார். பின்னர் அமர் நீதி [illegible] திருநல்லூரின் மேல் நல்லூர்ப் புராணம் பாடினார். இந்நல்லூர்ப் புராண ஏடுகளின் [illegible].

> [illegible] வன் [illegible] றஞானிதரப்
> [illegible] பூமைந்துசெஞ்சொற்
> [illegible] காட்டுவகற்பேரூர்
> செவிப்பா [illegible] சென்ற சித்தத்தி [illegible] நின்ற திருந்திக்குமே.

> பொன்னெடுஞ் சடிலத் தொருபிரா னல்லூர்ப்
> புராணமா மதுரைச் செந்தமிழால்
> சொன்னவ [illegible] தாய்
> [illegible] கட்டளை செய்தான்
> [illegible] முதல்வன்
> [illegible] வணங்குதென் காவல்
> மன்னவ [illegible] கடவுளைச் செறிக்க
> வயித்திய நாததேசிகனே.

'இது சொன்னான் புநப்பாக்கத்தா தவனை கோத்திரத்தான் ஒப்பிலா மணி பெயராகிய' என்றெழுதப்பட்டுள்ளது கொண்டு இதன் பெருமை விளங்கும்.

தேசிகர் நூல் செய்வதிலே வல்லவராயிருத்தல் போலவே பாடஞ் சொல்லுதலிலும் வல்லவராவர். இவர் இடைவிடாது பாடஞ் சொல்லும் வழக்கமுடையவரென்ப. அதற்கேற்ப அவ்வாறு ஓயாது பாடஞ் சொல்லுவதாலுண்டாகுந் தாள்வலியைப் போக்கத் தவிட்டை வறுத்து ஒத்துக் கொடுப்பது வழக்கமாம். அவர் தமது மனைவியாரை அழைத்து,

> 'தகதக தங்கம் தாளை வலிக்குது
> தவிடு வறுத்துத் தா'

3. இந்நிலமும் பட்டயமும் இவருடைய சந்ததியாரிடமிருந்து கி. பி. 1894-ம் ஆண்டில் கைமாறியது.

என்று கூறுவராம். இவரிடம் கல்விகற்றுச் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தோர் பல்லோராவர். அவர்களுள்

கூடுஞ் சபையிற் கவிவா ரணங்களைக் கோளரிபோற்
சாடுஞ் சதாசிவ சற்குருவே முன்னின் றந்தைதம்மாற்
பாடும் புலவர்க ளானோமின் றிச்செம்மற் பட்டியெங்குங்
காடுஞ் செடியுமன் றோதமிழ்க் காரிகை கற்றதுவே

என்று பாடியவர் படிக்காசுப் புலவர்.

குடந்தைப் புராணம்[4] பாடிய ஆரூர் சோக்கப் புலவர் மற்றொரு சீடர். இவர் தமது ஆசிரியரைக் குடந்தைப் புராணத்தில்

அவமொழித் தென்னளக் கமுத மூறதீஞ்
சுவையெனத் தமிழ் வளஞ் சுரந்து நல்குமெ
தவமெனக் கமலையி லிருந்த தேசிகன்
றவவிண வயித்திய நாதன் றாள்களை

என்று துதித்திருக்கின்றார். சிவரகசியம் பாடிய ஒப்பிலாமணி தேசிகர் மற்றொரு சீடர் என்பது அவர் நல்லூர்ப் புராணத்தைக் குறித்துப் பாடிய சிறப்புப்பாயிரங்களால் நன்கு விளங்கும்.

இவர் கல்விச்செல்வம் பெற்றிருந்ததுபோல மக்கட் செல்வமும் நிரம்பப் பெற்றிருந்தார். இவரது மனைவியார் 'தங்கம்' எனப் பேர் பெறுவர். சதாசிவம், தியாகராஜன், சிதம்பரநாதன், வடுகநாதன், வன்மீகநாதன் என்ற பழனி என ஐவர் மக்களுண்டு. இவர்கள் ஐவரும் நன்கு கல்விகற்ற வித்வான்களாகவே வாழ்ந்தனர்.

இவரது காலம் திருவேங்கடநாதரது காலமாகிய பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே யாகும். இவரது சீரையுஞ் சிறப்பையுங் குறித்து இலக்கணக்கொத்து[5] எழுதிய சுவாமிநாத தேசிகர்

'என்கண் காணத் திருவா ரூரிற்
சிறப்புற் றிலகும் வைத்திய நாதன்
இலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதினன்'

என்று கூறியுள்ளார்.

ச. சோமசுந்தர தேசிகர்.

4. குடந்தைப்புராணம் அச்சாகவில்லை. இது சகசி மகாராஜாவின் சபையில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

5. நாவலர் அச்சிட்ட இலக்கணக் கொத்தில் சிறப்புற்றிலகும் என்பது திருக்கூட்டத்தில் என்று திருத்தப்பட்டுளது.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

By

R P Sethu Pillai,
(*Senior Lecturer*)

Suffixes of Place-Names Denoting Habitations

(1) *Il* (Tam)

Il[1] இல்

செந்தில்	Cend-il	—Tin.
அன்பில்	Anb-il[2]	—Tri.
வெண்ணில்	Venn-il[3]	—Tan.
பெருமுக்கில்	Perumukk-il	—S A.
அழும்பில்	Alumb-il[4]	—Pudu.
மயிலாப்பில்	Mayiläpp-il	—Madras.

(2) *Ul* (Tam)

Ul உள்

திரு எவ்வுள்	Tiru evv-ul[5]	—Chin.

(3) *Akam* (Tam)

Akam அகம்

மருதகம்	Marud-akam	—Ram.
திரு ஏடகம்	Tiruēd-akam	—Mad
கல்லகம்	Kall-akam	—Tri

1 Most of the old place-names terminating in *il* have now taken the suffix *ūr* instead e g Cendil took the prefix *Tiru*, substituted *ūr* for *il* and is now known as Tiruccendur Idaimarudil is Tiruviḍaimaruḍūr; Mayiläppil is Mayiläppur

2 Anbil, celebrated in the songs of the Saivite and Vaishnavite saints is now called Kiḷambil

3 Vennil now goes by the name of Kōvilvenni

4 Aḷumbil is now Ambukkōyil

5 Tiru evvuḷ is corrupted into Tiruvaḷḷūr

காலகம்	Kāl-akam	—Tan.
பாடகம்	Pāḍ-akam	—S.A.
குட்டகம்	Kuṭṭ-akam	—Chin.
ஏரகம் ..	Ēr-akam[6]	—L

(4) *Maṉai* (Tam.)

Maṉai மனை

சத்திர மனை	Cattira-maṉai	—Tri.

(5) *Kūḍam* (Tam.)

Kūḍam கூடம்

ஆனைக்கூடம்	Āṉaik-kūḍam	—Tri.
திருமணிக் கூடம்	Tirumaṇik-kūḍam	—S.A

(6) *Aṟai* (Tam.)

Aṟai அறை

செப்பறை	Cepp-aṟai	—Tin.
இரும்பறை	Irumb-aṟai	—Coim.
கொட்டறை	Koṭṭ-aṟai	—Tri.

(7) *Purai* (Tam.)

Purai[7] புரை

மண்பிரை	Maṇ-pirai	—Tri.
தென்பிரை	Teṉ-pirai	—Tan.
நெடும்பிரை	Neḍum-birai	—N.A.
குறும்பிரை	Kuṟum-birai	—Chin.

(8) *Viḍuti* (Tam.)

Viḍuti விடுதி

ஆள்பட்ட விடுதி	Āḷpaṭṭa-viḍuti	—Ram.
பால விடுதி	Pāla-viḍuti	—Tri.
சென்னிய விடுதி	Ceṉṉiya-viḍuti	—Tan.

6. Ērakam mentioned in the Tamil classics as one of the six military stations of Murugan is identified with Swamimalai near Kumbakonam.

7. Purai is generally corrupted into Pirai

(9) *Iḍam* (Tam.)

Iḍam இடம்

கொள்ளிடம்	Koḷḷ-iḍam	—Tan.

(10) *Kuḍi* (Tam.); *Kuḍi* (Tel.)

Kuḍi குடி

திருக்குறுங்குடி	Tiruk-kuṟuṅ-guḍi	—Tin.
காரைக்குடி	Kāraik-kuḍi	—Ram.
மறவர் பெருங்குடி	Maṟvarperuṅ-guḍi	—Ram.
கள்ளிக்குடி	Kaḷḷik-kuḍi	—Mad.
கார்குடி	Kār-kuḍi	—Tri.
மன்னார்குடி	Maṉṉār-kuḍi	—Tan.
வேட்டக்குடி	Vēṭṭak-kuḍi	—S.A.
கரடிகுடி	Karaḍi-kuḍi	—N.A.
வெங்குடி	Veṅ-guḍi	—Chin.

Kuḍi (Tel.)

	Dimma-guḍi	—Anant.
	Erra-guḍi	—Bel.
	Chentsu-guḍi	—Chit.
	Dēva-guḍi	—Cud.
	Belu-kuḍi	—Gan.
	Cōra-guḍi	—Kist.

(11) *Iruppu, Irukkai* (Tam.)

Iruppu இருப்பு; *Irukkai* இருக்கை

கரை யிருப்பு	Karaiy-iruppu	—Tin.
காலன்குடி யிருப்பு	Kālaṉ kuḍiy-iruppu	—Tin.
கோட்டை யிருப்பு	Kōṭṭaiy-iruppu	—Ram.
புன்னை யிருப்பு	Puṉṉaiy-iruppu	—Tan.
கொல்லிருப்பு	Koll-iruppu	—S.A.
நல்லிருக்கை	Nall-irukkai	—Ram.
ஓரிரவிருக்கை	Ōrirav-irukkai	—Chin.

(12) *Vāḻvu, Vāḻkkai* (Tam.)

Vāḻvu வாழ்வு; *Vāḻkkai* வாழ்க்கை

மருதன் வாழ்வு	Marudaṉ-vāḻvu	—Tin.
சித்தன் வாழ்வு	Cittaṉ-vāḻvu[8]	—Mad.
எட்டி வாழ்கை	Eṭṭi-vāḻkkai	—Tan.
மகத்து வாழ்க்கை	Makattu-vāḻkkai	—S.A.

(13) *Vāy* (Tam.) ; *Vāyi* (Tel.)

Vāy வாய்

திருச்சீரலைவாய்	Tiruccīralai-vāy[9]	—Tin.
ஆலவாய்	Āla-vāy	—Mad.
மால்வாய்	Māl-vāy	—Tri.
காஞ்சிவாய்	Kāñci-vāy	—Tan.
நெல்வாய்	Nel-vāy	—N.A.
கல்வாய்	Kal-vāy	—Chin.
சார்வாய்	Cār-vāy	—Sa.
இடு வாய்	Iḍu-vāy	—Coim.

Vāyi (Tel.)

Pāla-vāyi	—Anant.
Oru-vāyi	—Bel.
Irugu-vāyi	—Chit.
Chendu-vāyi	—Cud.
Maṅga-vāyi	—God.
Pālu-vāyi	—Kist.
Pesara-vāya	—Kur.
Kāki-vāya	—Nel.

(14) *Vāyil, Vāsal* (Tam.)

Vāyil[10] வாயில்; *Vāsal* வாசல்

கழனி வாசல்	Kaḻaṉi-vāsal	—Ram.
கொற்ற வாசல்	Koṟṟa-vāsal	—S.A.

8. Cittanvāḻvu is identified by Naccinarkiniyar, the classical Tamil Commentator, with Palani.

9. Tiruccīralaivāy is one of the ancient names of Tiruccendūr.

10. Vāyil (Vāy-il), literally, 'mouth of the house' is generally changed into Vāsal in the colloquial language.

கல் வாசல்	Kal-vāsal	—N.A.
குட வாசல்	Kuḍa-vāsal	—Tan.
நெய்த வாசல்	Neyda-vāsal	—Chin.
புண வாசல்	Puṇa-vāsal	—Sa.

(15) *Muṟṟam* (Tam.)

Muṟṟam முற்றம்

வெள்ளித்திருமுற்றம்	Vellittiru-muṟṟam	—Tri.
சத்தி முற்றம்	Catti-muṟṟam	—Tan.
குள முற்றம்	Kula-muṟṟam	—L.

(16) *Muttam* (Tam)

Muttam[11] முட்டம்

நாகூர் முட்டம்	Nākūr-muttam	—Tan.
குரங்கணில் முட்டம்	Kuranganil-muttam	—Chin.

(17) *Kaṇ* (Tam)

Kaṇ கண்

எண் கண்	En-kan	—Tan.

Suffixes of Place-Names Denoting Religious and Charitable Foundations

(1) *Kōvil, Kōyil* (Tam.)

Kōvil கோவில்; *Kōyil* கோயில்

சங்கரநயினார் கோவில்	Sankaranayinār-kōvil	—Tin.
காளையார் கோயில்	Kālaiyār-kōyil	—Mad.
கடம்பர் கோவில்	Kadambar-kōvil	—Tri.
ஆவிடையார் கோயில்	Āvidaiyār-kōvil	—Tan.
கூத்தன் கோவில்	Kūttan-kōvil	—S.A.
பெரிய கோவில்	Periya-kōvil	—N.A.
உடையவர் கோவில்	Udeyavar-kōvil	—Chin.
காஞ்சிக் கோவில்	Kāñcik-kōvil	—Coim.

11. Srimuṣnam in the South Arcot district is referred to as Tirumuṭṭam in Tamil writings.

(2) *Taḷi* (Tam)

Taḷi தளி

மாறத்தளி	Māṟat-taḷi	—Ram
சிற்றளி	Ciṟṟaḷi	—Tri
எட்டியத்தளி	Eṭṭiyat-taḷi	—Tan
அந்தளி	An-daḷi	—S A
புத்தளி	Put-taḷi	—Chin.
பூசைநாயக்கன் தளி	Pūsaināyakkaṉ-taḷi	—Coim

(3) *Paḷḷi* (Tam), *Palle* (Tel), *Halli* (Kan)

Paḷḷi[12] பள்ளி

செம்பொன் பள்ளி	Cemboṉ-paḷḷi[13]	—Tan
நத்தம் பள்ளி	Nattam-paḷḷi	—N A
பரஞ்சேர் பள்ளி	Paraṉcēr-paḷḷi[14]	—Coim
இளம பள்ளி	Iḷam-paḷḷi	—Sa

Palle (Tel)

Uppara-palle	—Cud
Nalla-palle	—God
Bollu-palle	—Kur
Anaka-palle	—Viz

Halli (Kan)

Nandi-halli	—Bel
Hāne-halli	—S Kan

(4) *Paḷḷivāsal* (Tam)

Paḷḷivāsal[15] பள்ளிவாசல்

செம்பைப் பள்ளி வாசல்	Cembaip-paḷḷivāsal	—Tan

12 Paḷḷi as a place-name suffix of the wooded region is considered under that head. See p 22

13. Now known as Cembonār kōyil

14. This place is now called Parañjērvali

15. Paḷḷivāsal denotes the Muhammadan mosque

(5) *Pāḻi* (Tam.)

Pāḻi[16] பாழி

ஆரதைப்பெரும் பாழி	Aradaipperum-bāḻi	—Tan.
இரும்பாழி	Irum-bāḻi	—Pudu.

(6) *Ambalam* (Tam.)

Ambalam[17] அம்பலம்

ஆயக்காரம்பலம்	Āyakkār-ambalam	—Tan.
கோட்டம்பலம்	Kōṭṭ-ambalam	—L.
திருச்சிற்றம்பலம்	Tiruccirr-ambalam	—S.A.
பொன்னம்பலம்	Ponn-ambalam	—N.A.

(7) *Īsuvaram, Īccaram* (Tam.)

Īsuvaram[18] ஈசுவரம் ; *Īccaram* ஈச்சரம்

ராமேசுவரம்	Rāmēsuvaram	—Ram.
திருவாலீசுவரம்	Tiruvālīsuvaram	—Tin.
திருநாகேச்சரம்	Tirunākēccaram	—Tan.
பாளேசுவரம்	Pāḷēsuvaram	—Chin.

(8) *Viṇṇagar, Viṇṇagaram* (Tam.)

Viṇṇagar[19] விண்ணகர் ; *Viṇṇagaram* விண்ணகரம்

நந்திபுர விண்ணகரம்	Nandipura-viṇṇagaram	—Tan.
பரமேசுவர விண்ணகரம்	•Paramēsuvara-viṇṇagaram	—Chin.

16. Pāḻi is the name of a Jaina place of worship.

17. Ambalam also signifies 'a sabhā'. Chidambaram is called Ponnambalam; Kanagasabhā is its Sanskrit equivalent.

18. Íśvaram means 'the abode of Íśvara or Śiva'; the tadbhava form of it is Īccaram.

19. Viṇṇagar is generally considered to be a corruption of 'Vishnugṛha,' the abode of Viṣṇu'.

(9) *Niyamam* (Tam.)

Niyamam[20] நியமம்

பரிதி நியமம்	Paridi-niyamam	—Tri.
நொச்சி நியமம்	Nocci-niyamam	—L.
நேமம்	Nēmam	—Chin.

(10) *Kaṭṭaḷai* (Tam.)

Kaṭṭaḷai[21] கட்டளை

பிள்ளையன் கட்டளை	Piḷḷaiyaṉ-kaṭṭaḷai	—Tin.
பெரிய கட்டளை	Periya-kaṭṭaḷai	—Mad.
ஆலந்துறையார் கட்டளை	Ālanduṟaiyār-kaṭṭaḷai	—Tri.
சுக்கிரவாரக் கட்டளை	Sukkiravārak-kaṭṭaḷai	—Tan.
செட்டி கட்டளை	Ceṭṭi-kaṭṭaḷai	—S.A.
மூன்றாம் கட்டளை	Mūṉṟām-kaṭṭaḷai	—Chin.

(11) *Cattiram* (Tam.)

Cattiram சத்திரம்

பாவூர்ச் சத்திரம்	Pāvūrc-cattiram	—Tin.
மேல் சத்திரம்	Mēl-cattiram	—Ram.
அம்மா சத்திரம்	Ammā-cattiram	—Tri.
செட்டி சத்திரம்	Ceṭṭi-cattiram	—Tan.

(12) *Cāvaḍi* (Tam.)

Cāvaḍi சாவடி

குறும்பன் சாவடி	Kuṟumban-cāvaḍi	—Tri.
ஆவிச்சாவடி	Āvic-cāvaḍi	—Tan.
குப்பபிள்ளை சாவடி	Kuppapiḷḷai-cāvaḍi	—S.A.
சித்திரச் சாவடி	Cittirac-cāvaḍi	—Coim.
செட்டிச் சாவடி	Ceṭṭic-cāvaḍi	—Sa.

20. Niyamam is used in Silapadikaram in the sense of temple. The Viṣṇu temple is described as 'uvanaccēval uyarttōn niyamam'.

21. Kaṭṭaḷai in the southern districts denotes an endowment for a specific religious function in temples.

(13) *Cālai* (Tam.)

Cālai[22] சாலை

உத்தம சாலை	Uttama-cālai	—Ram.

(14) *Pandal* (Tam.)

Pandal பந்தல

மன்னன் பந்தல்	Mannan-pandal	—Tan.
வாழைப் பந்தல	Vālaip-pandal	—N.A.
திருப்பாலைப் பந்தல	Tiruppālaip-pandal	—S A.

(15) *Kāvanam* (Tam)

Kāvanam காவணம்

சின்னக் காவணம்	Cinnak-kāvanam	—Chin.
பெரிய காவணம்	Periya-kāvanam	—Chin

(16) *Madam* (Tam)

Madam மடம்

ஈசான மடம்	Īsāṇa-maḍam	—Tin.
பள்ளி மடம்	Palli-madam	—Ram.
சித்திலிங்க மடம்	Cittilinga-madam	—S.A.
ஆண்டி மடம்	Āndi-madam	—Tri.
ஆண்டார் மடம்	Āndār-madam	—Chin

(17) *Mangalam*, *Mangai* (Tam.)

Maṅgalam மங்கலம் ; *Maṅgai*[23] மங்கை

ஆறுமுக மங்கலம்	Ārumuka-maṅgalam	—Tin.
கொடி மங்கலம்	Kodi-maṅgalam	—Ram
திரு மங்கலம்	Tiru-mangalam	—Mad.
துறை மங்கலம்	Turai maṅgalam	—Tri.
கொற்ற மங்கலம்	Korra-maṅgalam	—Tan.
குண மங்கலம்	Kuṇa-maṅgalam	—S.A.
கண்ண மங்கலம்	Kaṇṇa-maṅgalam	—N.A.

22. Sālai also means 'avenue road'.
23. Maṅgai is probably a contraction of maṅgalam.

சீய மங்கலம்	Cīya-mangalam	—Chın
காரி மங்கலம்	Kārı-mangalam	—Sa
குடி மங்கலம்	Kudı-mangalam	—Coım
உத்தரகோச மங்கை	Uttarakōsa-mangaı	—Ram
திருக்கண்ண மங்கை	Tırukkanna-mangaı	—Tan

(18) *Akaram* (Tam)

Akaram[24] அகரம்

மேலகரம்	Mēl-akaram	—Tın
காட்டகரம்	Kātṭ-akaram	—Trı
அம்மையகரம்	Ammaıy-akaram	—Tan
புத்தகரம்	Putt-akaram	—S A
பார்வதியகரம்	Pārvatıy-akaram	—N A
பள்ளியகரம்	Pallıy-akaram	—Chın

(19) *Tāṉam, Tāṉı* (Tam)

Tāṉam தானம் , *Tāṉı* தானி

தேவதானம்	Tēva-tāṉam	—Trı
மகா தானம்	Mahā-tāṉam	—Tan
உத்தம தானி	Uttama-tāṉı	—Tan

(20) *Mahādevı, Mādēvı* (Tam)

Mahādēvı[25] மகாதேவி; *Madēvı* மாதேவி

சேரவன் மாதேவி	Cēravaṉ-mādevı	—Tın
வானவன் மாதேவி	Vāṉavaṉ-madēvı	—Ram
சோழ மாதேவி	Cōḻa-mādēvı	—Trı
செம்பியு மகாதேவி	Cembıya-mahādēvı	—Tan
வில்வ மாதேவி	Vılva-mādēvı	—S A
கங்கல மகாதேவி	Kangala-mahādēvı	—N A
பஞ்சவன் மாதேவி	Pañjavaṉ-mādēvı	—Coım
திப்பர மகாதேவி	Tıppara-mahādēvı	—Sa

24 Akaram ıs supposed to be a corruptıon of Agrahāram
25 The full name ıs Mahādevı Caturvedımangalam

Suffixes of Place-Names Denoting Fortifications

(1) *Padaivīdu* (Tam.), *Vīḍu* (Tel.)

Padaivīdu படைவீடு

மணப் படைவீடு	Manap-padaivīdu	—Tin.
படைவீடு	Paḍaivīdu	—N.A.
அரிய படைவீடு	Ariya-padaivīḍu	—Tan.

Vīdu (Tel.)

Kanaka-vīḍu	—Bel.
Godla-vidu	—Cud.
Āku-vidu	—God.
Konda-vīdu	—Gun.
Kanni-vidu	—Kist.
Āka-vidu	—Kur.
Rāmula-vīdu	—Nel.
Malli-vidu	—Viz.

(2) *Eyil* (Tam.)

Eyil எயில்

தென்திருப்பேரெயில்	Tentirupper- eyil[26]	—Tin.
கானப்பேரெயில்	Kanapper-eyil[27]	—Mad.
பேரெயில்	Per-eyil[28]	—Tan.
எயில்	Eyil[29]	—S.A.

(3) *Iñji* (Tam.)

Iñji இஞ்சி

வடபழஞ்சி	Vadapalañji[30]	—Mad.
தென்பழஞ்சி	Tenpalañji	—Mad.
பெரும்பழஞ்சி	Perumpalañji[31]	—Tin.
குன்னமரிஞ்சி	Kunnamariñji[32]	—N.A.

26 Tentiruppereyil is the present Tentiruperai

27 Kānappereyil is now known as Kālaiyār Kōyil

28 The present name of Pereyil is Ōkaipperayūr

29. Eyil is now Eyyal.

30 This place-name probably means 'the old north fort

31 The present name of Perumbalanji is Dalavāy-puram

32. This place-name may be a corruption of Kunramarinji, literally 'the fort situated on the hill.'

(4) *Ārai* (Tam.)

Ārai ஆரை

அரணாரை	Araṇ-ārai	—Tri.
பெரியாரை	Periy-ārai	—Sa.

(5) *Kōṭṭai* (Tam.), *Kōṭa* (Tel.); *Kōṭe* (Kan.)

Kōṭṭai கோட்டை

பாளையங் கோட்டை	Pāḷaiyaṅ-gōṭṭai	—Tin.
அருப்புக் கோட்டை	Aruppuk-kōṭṭai	—Ram.
நாட்டரசன் கோட்டை	Nāṭṭarasaṉ-kōṭṭai	—Ram.
பழைய கோட்டை	Paḻaya-kōttai	—Tri.
நிலக் கோட்டை	Nilak-kōṭṭai	—Mad.
குறக் கோட்டை	Kuṟak-kōṭṭai	—N.A.
பட்டுக் கோட்டை	Paṭṭuk-kōṭṭai	—Tan.
அதமன் கோட்டை	Adamaṉ-kōttai[33]	—Sa.
புதுக் கோட்டை	Puduk-kōṭṭai	—Pudu.

Kōṭa (Tel.)

Tekkala-kōṭa	—Bel.
Gandi-kōṭa	—Cud.
Dāra-kōṭa	—Gan.
Kallu-kōṭa	—God.
Tumri-kōṭa	—Kist.
Ramalla-kōṭa	—Kur.
Ayyana-kōṭa	—Nel.
Penta-kōṭa	—Viz.

Kōṭe (Kan.)

Haḷe-kōṭe	—Bel.

(6) *Kiḍaṅgil* (Tam.)

Kiḍaṅgil கிடங்கில்

கிடங்கில்	Kiḍaṅgil[34]	—S.A.
வெங்கிடங்கில்	Veṅ-kiḍaṅgil	—Tan.

33. Adaman Kōṭṭai is a corruption of Adikamān Kōttai.
34. Kiḍaṅgil is now known as Kiḍaṅgal near Tindivanam.

(7) *Madil* (Tam.)

Madil மதில்

வடுகச்சி மதில்	Vaḍukacci-madil	—Tin.

(8) *Purisai* (Tam.)

Purisai புரிசை

புரிசை	Purisai[35]	—Ram.

(9) *Kāval* (Tam.)

Kāval காவல்

வாரியங் காவல்	Vāriyaṅ-gāval	—Tri.
கோட்டைக் காவல்	Kōṭṭaik-kāval	—Chin.
நடுக் காவல்	Naḍuk-kāval	—Coim.
உத்தரகெடிக் காவல்	Uttarakeḍik-kāval	—Sa.
பெரும்பாடிக் காவல்	Perumbāḍik-kāval	—Insc.

(10) *Pāḷaiyam* (Tam); *Pāḷem* (Tel.)

Pāḷaiyam பாளையம்

மேலப் பாளையம்	Mēlap-pāḷaiyam	—Tin.
ராஜ பாளையம்	Raja-pāḷaiyam	—Ram.
உத்தம பாளையம்	Uttama-pāḷaiyam	—Mad.
உடையார் பாளையம்	Uḍayār-pāḷaiyam	—Tri.
புதுப் பாளையம்	Pudup-pāḷaiyam	—N.A.
கோடிப் பாளையம்	Kōḍip-pāḷaiyam	—S.A.
கோபிச்செட்டி பாளையம்	Kōpiceṭṭi-pāḷaiyam	—Coim.

Pāḷem (Tel.)

	Timmayya-pāḷem	—Cud.
	Cintala-pāḷem	—Nel.
	Peddi-pāḷem	—Viz.

35. Possibly Purasawākam, the name of a suburb of Madras is a corruption of Purisaipākkam.

(11) *Turkkam* (Tam.); *Durgam* (Tel.)

Turkkam துர்க்கம்

சங்கரி துர்க்கம்	Caṅgari-turkkam	—Sa.
ஆம்பூர் துர்க்கம்	Āmbūr-turkkam	—N.A.
புலிக்கல் துர்க்கம்	Palıkkal-turkkam	—Nıl.

Durgam (Tel)

Kundarpı-durgam	—Anant.
Jala-durgam	—Kur.
Rāya-durgam	—Bel.

Suffixes of Place-Names Denoting Communications

(1) *Vaḻı* (Tam.)

Vaḻı வழி

பெரிய மஞ்சுவழி	Perıyamañju-vaḻı	—Trı.
பாகவழி	Pāka-vaḻı	—N.A.
மேல்வழி	Mēl-vaḻı	—S.A.
கொங்குப் பெருவழி	Kongupperu-vaḻı	—Insc.

(2) *Neṟı* (Tam)

Neṟı நெறி

தண்டலை நீள்நெறி	Taṇḍalaınīḷ-neṟı[36]	—Tan.

(3) *Kaḍavu* (Tam)

Kaḍavu கடவு

கோரிக் கடவு	Kōrık-kaḍavu	—Mad.

(4) *Sālai* (Tam.)

Sālai[37] சாலை

குறுக்குச் சாலை	Kuṟukkuc-cālai	—V.L
நாட்டுச் சாலை	Nāṭṭuc-cālai	—Tan
இடங்கன் சாலை	Iḍaṅgaṉ-sālai	—Sa.

36. This place is now called Tandalaiccērı.
37. Sālai as the suffix of charitable institution is dealt with under that head.

Suffixes of Place-Names Denoting Industry and Commerce

(1) *Pēṭṭai* (Tam.); *Pēṭa* (Tel.)

Pēṭṭai பேட்டை

பேட்டை	Pēṭṭai	—Tin.
[illegible]	Ammā-pēṭṭai	—Tri.
[illegible]	Muttup-pēṭṭai	—Ram.
[illegible]	Narasingan-pēṭṭai	—Tan.
[illegible]	Paran[illegible]p-pēṭṭai	—S.A.
[illegible]	Kuppam-pēṭṭai	—N.A.
[illegible]	Uḍumalaip-pēṭṭai	—Coim.
[illegible]	Nattap-pēṭṭai	—Chin.

Pēṭa (Tel.)

Kādara-pēṭa	—Anant.
Sōm-pēṭa	—Gan.
Rāzu-pēṭa	—God.
Akkam-pēṭa	—Cud.
Makka-pēṭa	—Kist.
Mīrzā-pēṭa	—Nel.

(2) *Ālai* (Tam.)

Ālai ஆலை

செக்காலை	Cekk-ālai	—Ram.
சிற்றாலை	Ciṟṟ-ālai	—Mad.
பூவாலை	Pūv-ālai	—S.A.
அணியாலை	Aṇiy-ālai	—N.A.

(3) *Paṭṭaḍai* (Tam.)

Paṭṭaḍai பட்டடை

தலம் பட்டடை	Talam-paṭṭaḍai	—Mad.
கால்வாய்ப் பட்டடை	Kālvāy-p-paṭṭaḍai	—N.A.
ஓடைப்பட்டடை	Ōḍap-paṭṭaḍai	—Chin.

(4) *Cāttu* (Tam.)

Cāttu சாத்து

வடுகச் சாத்து	Vaḍukac-cāttu	—N.A.
புலவன் சாத்து	Pulavaṉ-cāttu	—N.A.

(5) *Candai* (Tam.)

Candai சந்தை

கடுகு சந்தை	Kaḍuku-candai	—Ram.
சாலைச் சந்தை	Cālaic-candai	—Mad.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES DENOTING VILLAGES AND TOWNS

(1) *Ūr* (Tam.), *Ūru* (Tel.)

Ūr ஊர்

உறையூர்	Uṟai-yūr[38]	—Tri.
கருவூர்	Karuv-ūr	—Tri.
திருவாரூர்	Tiruvār-ūr	—Tan.
தஞ்சாவூர்	Tañjāv-ūr	—Tan.
பேரூர்	Pēr-ūr	—Coim.
சிற்றூர்	Ciṟṟ-ūr	—Chit.

Ūru (Tel.)

Nall-ūru	—Anant.
Pēr-ūru	—Chit.
Garisal-ūru	—Cud.
Kond-ūru	—Gan.
Ān-ūru	—God
Gunt-ūr	—Gun.
Nell-ūr	—Nel.

Ūr attached to names of birds and beasts.

குருகூர்	Kuruk-ūr[39]	—Tin.
மானூர்	Māṉ-ūr	—Tin.
ஆவூர்	Āv-ūr	—Tan.
ஆடூர்	Āḍ-ūr	—S.A.
திருநாரையூர்	Tirunāraiy-ūr	—S.A.
பெரும்புலியூர்	Perumbuliy-ūr[40]	—Tri.

38. Uraiyūr was the ancient capital of the Chola country.

39. Kurukūr is the original name of Āḻvartirunagari. The present name owes its origin to Nammāḻvār who was born there.

40. Perumbuliyūr is corrupted as Perambalūr. Puliyūr and Perumbaṟṟap-puliyūr refer to Chidambaram in the Tēvaram.

Ūr attached to names of trees and plants.

மருதூர்	Marud-ūr[41]	—Tin.
கடம்பூர்	Kadamb-ūr	—Tin.
திருப்பாசூர்	Tiruppās-ūr[42]	—Chin.
பனையூர்	Panaiy-ūr	—Tan.
திருப்புன்கூர்	Tiruppunk-ūr[43]	—Tan.
திருநாவலூர்	Tirunāval-ūr[44]	—S.A.

Ūr attached to personal names

ஆதனூர்	Ādan-ūr	—Tin.
கீரனூர்	Kīran-ūr	—Mad.
பழையனூர்	Palayan-ūr	—Chit.
மழவனூர்	Malavan-ūr	—Tri.
புங்கனூர்	Pungan-ūr	—N.A.
பூவனூர்	Pūvan-ūr	—Tri.
வள்ளியூர்	Valliy-ūr	—Tin.

Ūr attached to words denoting physical features

மேட்டூர்	Mētt-ūr	—Sa
பள்ளத்தூர்	Pallatt-ūr	—Ram.
கல்லூர்	Kall-ūr	—Tin.
முள்ளூர்	Mull-ūr	—Chit.
ஆற்றூர்	Ārr-ūr	—S.A.
குளத்தூர்	Kulatt-ūr	—Tin.
கோட்டூர்	Kōtt-ūr	—Chit.

A *Puttūr* (Tam.)

Puttūr புத்தூர்

திருப்புத்தூர்	Tirup-puttūr	—Mad.
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	Srivilli-puttūr	—Ram.
கோயம்புத்தூர்	Kōyam-puttūr[45]	—Coim.

41 Tiru-vidaimarudūr (Tan) Tiruppudaimarudūr (Tin) etc., are other place-names having the suffix *marudūr*

42 Pāsu is a literary word for bamboo

43 It is now Tirupangūr, associated with St Nandanar

44 Tirunāvalūr, the birth place of St. Sundaramūrti is now known as Tirunāmanallur

45. Kōyambuttūr is considered to be a corruption of Kōvanputtūr.

வீரகேரளன்புத்தூர்	Vīrakēraḷaṉ-puttūr	—Tin
அழகார் திருப்புத்தூர்	Alakār tiru-puttūr[46]	—Tan

B *Nallūr* (Tam.)

Nallūr நல்லூர்

செய்துங்க நல்லூர்	Ceytungu-nallūr	—Tin
வீரபாண்டிய நல்லூர்	Vīrapāṇḍiya-nallūr	—Ram.
திருவெண்ணெய நல்லூர்	Tiruvennai-nallūr	—S A
சேய் நல்லூர்	Cēy-nallūr[47]	—Tan
தொண்டைமான நல்லூர்	Toṇḍaimāṉ-nallūr	—Tri
முத்தரச நல்லூர்	Muttarasa-nallūr	—Tri

C *Vēlūr* (Tam)

Vēlūr வேலூர்

வெள்ளூர்	Vellūr	—Tin.
கீழ் வேலூர்	Kīlvēlūr[48]	—Tan
புள்ளிருக்கு வேலூர்	Pullirukku-vēlūr[49]	—S A
புல வேலூர்	Pul-vēlūr	—Chit.

(2) *Pati* (Tam)

Pati பதி

அழியாப் பதி	Aliyāp-pati	—Ram.
மானாம் பதி	Māṉām-pati	—Chin
வெள்ளியம் பதி	Velliyam-pati	—Coim
பள்ளம் பதி	Pallam-pati	—Sa
திருப்பதி	Tirup-pati	—N.A

46. Aḷakārtirupputtūr is called Arisil-karai-puttūr in the Tēvāram, as it is situated on the bank of the river Arisil, a branch of the Cauvery
47. Cēynallūr is now Cēnūr.
48. Kīḻvēḷūr has been corrupted into Kīvalūr
49. Puḷḷirukkuveḷūr is the ancient name of Vaidīsvaran Kōyil.

(3) *Puram*, *Varam*, *Puri* (Tam.); *Puram*, *Varam* (Tel.)

Puram புரம் ; *Varam* வரம் ; *Puri* புரி

ராதா புரம்	Rādā-puram	—Tin.
ராமநாத புரம்	Rāmanāda-puram	—Ram.
கான்சா புரம்	Kānsā-puram	—Mad.
மகாபலி புரம்	Māhābali-puram	—Chin.
காஞ்சிவரம்	Kāñji-varam	—Chin.
அளகாபுரி	Alakā-puri	—Tin.
மருங்காபுரி	Marungā-puri	—Tri.
சிவபுரி	Siva-puri	—S.A.
தருமபுரி	Darma-puri	—Sa.

Puram, *Varam* (Tel.)

Ananta-puram	—Anant.
Krishnā-puram	—Bel.
Narayana-puram	—Chit.
Siva-puram	—Cud.
Kulamaṇi-puram	—Gan.
Amalā-puram	—God.
Amba-varam	—Cud.
Mallā-varam	—Gun.
Bhīma-varam	—Kist.
Bomma-varam	—Nel.

(4) *Nagar*, *Nagaram*, *Nagari* (Tam.)

Nagar நகர் ; *Nagaram* நகரம் *Nagari* நகரி

விருது நகர்	Virudu-nagar	—Ram.
கணபதி நகர்	Gaṇapati-nagar	—Tan.
அண்ணாமலை நகர்	Aṇṇāmalai-nagar	—S.A.
தியாகராய நகர்	Tiyāgarāya-nagar	—Madras.
வாலாஜா நகரம்	Vālājā-nagaram	—Tri.
ஆழ்வார்திருநகரி	Ālvārtiru-nagari	—Tin.

(5) *Paṭṭaṇam*[50] (Tam.)

Paṭṭaṇam பட்டணம்

காயல் பட்டணம்	Kāyal-paṭṭaṇam	—Tin.
புதுப் பட்டணம்	Pudup-paṭṭaṇam	—Tan.
சென்ன பட்டணம்	Ceṉṉa-paṭṭaṇam	—Madras.

(6) *Pēr, Pēṟu* (Tam.)

Pēr பேர் ; *Pēṟu* பேறு

கீரன் பேர்	Kīraṉ-pēr	—Tan.
ஏமப் பேர்	Ēmap-pēr	—S.A
திருமாற் பேறு	Tirumāṟ-pēṟu[51]	—Chin
கானப் பேர்	Kāṉap-pēr[52]	—Mad.

(7) *Pēḍu, Vēḍu* (Tam.), *Pēḍu, Vēḍu* (Tel.);

Pēḍu பேடு , *Vēḍu* வேடு

செப் பேடு	Cem-bēḍu	—N.A.
தொழுப் பேடு	Toḻup-pēḍu	—Chin
சேற்றுப்பேடு	Cēṟṟup-pēḍu[53]	—Madras.
குவளை வேடு	Kuvaḷai-vēḍu	—N.A.
சத்திய வேடு	Cattiya-vēḍu	—Chin.

Pēḍu, Vēḍu (Tel.)

Tālam-pēḍu	—Chit.
Kalli-pēḍu	—Nel.
Āra-vēḍu	—Anant.
Valli-vēḍu	—Chit.
Pulli-vēḍu	—Cud.

(8) *Pāḍu* (Tam.); *Pāḍu* (Tel.)

Pāḍu பாடு

பருத்திப் பாடு	Paruttip-pāḍu	—Tin
குளப் பாடு	Kuḷap-pāḍu	—Tan.
அமரம் பாடு	Amaram-bāḍu	—N.A.

50. Paṭṭanam and Paṭṭinam are distinct in literary usage. The former is an inland town and the latter is a sea coast town, generally a port.

51. Tirumāṟpēṟu is the classical name of Tirumālpur, or Tirumalāpuram

52. Kāṉappēr is now called Kālaiyār Kōyil

53. Cēṟṟuppēḍu is Chetpet, a suburb of Madras.

Pāḍu (Tel.)

Nandula-pāḍu	—Anant.
Tella-pāḍu	—Cud.
Ḍoṇḍa-pāḍu	—God.
Uppala-pāḍu	—Kist.
Donne-pāḍu	—Kur.
Boḍanam-pāḍu	—Nel.

(9) *Paṭṭu* (Tam.)

Paṭṭu பட்டு

இலுப்பைப் பட்டு	Iluppaip-paṭṭu	—Tan.
மண்டகப் பட்டு	Maṇḍakap-paṭṭu	—S.A.
பள்ளிப் பட்டு	Pallip-paṭṭu	—N.A.
செங்கல் பட்டு	Ceṅgal-pāṭṭu[54]	—Chin.
நடுப் பட்டு	Nadup-paṭṭu	—Sa.
பூத்தலைப் பட்டு	Pūttalaip-paṭṭu[55]	—Chit.

(10) *Palam, Valam, Vallam* (Tam.)

Palam பலம் ; *Valam* வலம் ; *Vallam* வல்லம்

நெடும் பலம்	Neḍum-balam	—Tan.
சொக்க பலம்	Cokka-balam	—S.A.
வலி வலம்	Vali-valam	—Tan.
வில்லி வலம்	Villi-valam	—N.A.
வேட்ட வலம்	Vēṭṭa-valam	—S.A.
குன்ன வலம்	Kunna-valam	—Chin.
அகர வல்லம்	Akara-vallaṁ	—Tan.
திக்காலி வல்லம்	Tikkāli-vallam[56]	—N.A.
புலி வல்லம்	Puli-vallam	—Chin.

(11) *Nalam* (Tam.)

Nalam நலம்

கன்னலம்	Kaṉ-ṉalam	—S.A.
கோனலம்	Kō-ṉalam	—N.A.

54. Ceṅgalpattu is a corruption of Ceṅgalunīr pattu.
55. This name has been corrupted into Pūdalappaṭṭu.
56. Also known as Tiruvallam.

(12) *Ani* (Tam)

Ani அணி

அரையணி	Araiy-ani	—Ram
தேரணி	Tēr-ani	—Tri
சோலணி	Cōl-aṇi	—Tan
ஆரணி	Ār-aṇi	—N A
சிற்றணி	Ciṟṟ-ani	—S A
கதவணி	Kadav-aṇi	—Sa

(13) *Mani* (Tam)

Mani மணி

நெடுமணி	Nedu-mani	—Ram
பொய்யாமணி	Poyya-mani	—Tri .
பாமணி	Pā-maṇi	—Tan
நீராமணி	Nirā-mani	—S A
திருமணி	Tiru-mani	—N A.

(14) *Manam* (Tam)

Manam மணம்

நரிமணம்	Nari-manam	—Tan
பெருமணம்	Peru-manam	—N A.
திருமணம்	Tiru-manam	—Chin.

(15) *Mānikkam* (Tam)

Mānikkam மாணிக்கம்

நெடிய மாணிக்கம்	Neḍiya-mānikkam	—Ram
திரு மாணிக்கம்	Tiru-mānikkam	—Mad.
குல மாணிக்கம்	Kula-mānikkam	—Tri
கண்டார மாணிக்கம்	Kaṇdara-mānikkam	—Tan
உதார மாணிக்கம்	Udāra-mānikkam	—S A

(16) *Malli* (Tam), *Malli* (Tel)

Malli மல்லி

சுத்த மல்லி	Cutta-malli	—Tin
தச்ச மல்லி	Tacca-malli	—Tan
வாணமல்லி	Vāṇa-malli	—Chin.

Malli (Tel)

Kala-malli	—Cud.
Pallā-malli	—Gun.
Penu-malli	—Kist.
Zarugu-malli	—Nel.

(17) *Valli* (Tam) *Valli* (Tel)

Valli வல்லி

பூவிருந்த வல்லி	Pūvirunda-valli[57]	—Chin.
காமர வல்லி	Kamara-valli[58]	—Tri
மாணிக்க வல்லி	Mānikka-valli	—N A.
சோழ வல்லி	Cōla-valli	—S A.

Valli (Tel)

Nija-valli	—Anant
Kuru-valli	—Bel.
Arasa-valli	—Gan
Eda-valli	—Gun.
Golla-villi	—God
Guda-valli	—Kist

(18) *Vasi* (Tam)

Vāsi வாசி

பாவாசி	Pā-vāsi	—Ram.
மணவாசி	Mana-vāsi	—Tri.
வந்த வாசி	Vanda-vāsi	—N.A.

(19) *Valasai* (Tam), *Valasa* (Tel.)

Valasai வலசை

குத்துக்கல் வலசை	Kuttukkal-valasai	—Tin.
நெடு வலசை	Nedu-valasai	—Ram

57 Pūvirundavalli is considered to be the correct form of Pūndamalli, of which Poonamalli is the English corruption

58 Kāmaravalli is the name of the village in inscriptions Probably Kāmarasavalli, the present name is a popular corruption

புல் வலசை	Pul-valasai	—Tan.
தாதன் வலசை	Tādaṉ-valasai	—N.A.
மேட்டு வலசை	Mēṭṭu-valasai	—Sa.

Valasa (Tel.)

Koḍi-valasa	—Chit
Bodda-valasa	—Gan.
Digu-valasa	—God. E.
Dippula-valasa	—Viz

(20) *Ambal* (Tam.)

Ambal அம்பல்

வெள்ளம்பல்	Vell-ambal	—Ram.
கல்லம்பல்	Kall-ambal	—Mad.
வில்லியவரம்பல்	Villiyavar-ambal	—Tan

(21) *Añji* (Tam.); *Añji, Anchi* (Tel.)

Añji அஞ்சி

மணியஞ்சி	Maniy-añji	—Mad.
மேல் வெள்ளஞ்சி	Mēlvell-añji	—Ram.
தத்தமஞ்சி	Tattam-añji	—Chin.
பழுவஞ்சி	Paḻuv-añji	—Tri.
புலவஞ்சி	Pulav-añji	—Tan.

Añji, Anchi (Tel.)

Niluv-anji	—Bel.
Pām-anji	—Nel.
Karaum-anchi	—Gun.
Kattum-anchi	—Chit.

(22) *Kuppam, Kuppai* (Tam.); *Kuppa* (Tel.)

Kuppam குப்பம் ; *Kuppai* குப்பை

நெல்லிக் குப்பம்	Nellik-kuppam	—S.A.
ஆண்டார் குப்பம்	Āṇḍār-kuppam	—Chin.
வடுகன் குப்பம்	Vaḍukaṉ-kuppam	—Tin
நெற்குப்பை	Neṟ-kuppai	—Tan.

Kuppa (Tel.)

Belu-guppa	—Anant.
Siru-guppa	—Bel.
Attı-kuppam	—Chit.
Kandi-kuppa	—God.

(23) *Pūṇḍı* (Tam.), *Pūḍı* (Tel.)

Pūṇḍı பூண்டி

கூத்தன் பூண்டி	Kūttan̲-pūṇḍı	—Mad.
திருத்துறைப் பூண்டி	Tırutturaıp-pūṇḍı	—Tan.
ஐம் பூண்டி	Aım-pūṇḍı[59]	—N.A.
கோவிலாம் பூண்டி	Kōvılām-pūṇḍı	—S.A.
கருவேப்பம் பூண்டி	Karuvēppam-pūṇḍı	—Chin.
திருமுருகன் பூண்டி	Tırumurugan̲-punḍi	—Coim.

Pūḍı (Tel.)

Gonasa-pūḍı	—Gun.
Gannu-pūḍı	—God.
Chīdı-pūḍı	—Gan.
Kārem-pūḍi	—Kist.
Sāmanta-pūḍı	—Nel

(24) *Madı* (Tam.)

Madı மதி

வீரா மதி	Vırā-madı	—Ram.
மானா மதி	Mānā-madı	—Chin.
பிள்ளையார் மதி	Pıḻḻaıyār-madı	—Sa.

(25) *Moḻı* (Tam.)

Moḻı மொழி

காயா மொழி	Kāyā-moḻi	—Tin.
அழியா மொழி	Aḻiyā-moḻi	—Ram.
மின்னா மொழி	Min̲n̲ā-moḻi	—Tan.

59. Aimpūndı is corrupted into Amunḍi.

(26) *Aḍu* (Tam.)

Āḍu ஆடு

மருதாடு	Marud-āḍu	—N.A.
பந்தாடு	Pand-āḍu	—S.A.
ஆலாடு	Āl-āḍu	—Chin.

(27) *Ōdu* (Tam.)

Ōḍu ஓடு

வெள்ளோடு	Veḷl-ōḍu	—Mad.
இல்லோடு	Ill-ōdu	—S.A.
ஈரோடு	Ir-ōḍu	—Coim.

(28) *Cēḍu* (Tam.), *Cēḍu* (Tel.)

Ceḍu சேடு

முண்டச் சேடு	Muṇḍac-cēḍu	—Sa.

Cēḍu (Tel.)

Cittra-cēḍu	—Anant.
Togara-cēḍu	—Kur.
Kuri-cēḍu	—Nel.
Kāran-cēḍu	—Gun.
Kammara-cēḍu	—Bel.

(29) *Māri, Vāri* (Tam.)

Māri மாரி ; *Vāri* வாரி

பஞ்ச மாரி	Panja-māri	—Ram.
தென்ன மாரி	Tenna-māri	—Tan.
வல்ல வாரி	Valla-vāri	—Tan.

(30) *Kōmbai* (Tam.)

Kōmbai கோம்பை

அத்திக் கோம்பை	Attik-kōmbai	—Mad.
கல்லாத்துக்கோம்பை	Kallāttuk-kōmbai	—Tri.
வாழைக் கோம்பை	Vālaik-kōmbai	—Sa.

(31) *Kōrai* (Tam.)

Kōrai கோரை

தண்டாங் கோரை	Tandān-gōrai	—Tri.
இலுப்பைக் கோரை	Iluppaik kōrai	—Tan.

(32) *Tattai* (Tam.)

Tattai தட்டை

மணத்தட்டை	Manat-tattai	—Tri.
ஒட்டைத் தட்டை	Ottait-tattai	—Tan.
கோத்தட்டை	Kot-tattai	—S.A.
வேப்பந்தட்டை	Vēppan-tattai	—Sa.

(33) *Vilākam* (Tam.)

Vilākam விளாகம்

விளாகம்	Vilākam	—Tin.
மடவார் விளாகம்	Madavār-vilākam	—Tin.
தில்லை விளாகம்	Tillai-vilākam	—Tan.
மட விளாகம்	Mada-vilākam	—N.A.
பற விளாகம்	Para-vilākam	—S.A.
ஒட்டிவிளாகம்	Otti-vilākam	—Chin.

(34) *Tānam* (Tam.)

Tānam[60] தானம்

திருநெய்த் தானம்	Tiruneyt-tānam	—Tan.
திருவுசாத் தானம்	Tiruvusāt-tānam	—Tan.

(35) *Talam* (Tam.)

Talam தலம்

கவித்தலம்	Kavit-talam	—Tan.

(36) *Kirāmam* (Tam.)

Kirāmam கிராமம்

மணிக்கிராமம்	Manik-kirāmam	—Tan.
சிறு கிராமம்	Ciru-kirāmam	—S.A.

60. Tānam is the tadbhava form of the Sanskrit Sthāna.

(37) *Uṭkiḍai* (Tam.)

Uṭkiḍai[61] உட்கிடை

கருப்பூர் உட்கிடை	Karuppūr-uṭkiḍai	—Tan.

(38) *Kāraṇai* (Tam.)

Kāraṇai காரணை

பள்ளிக் காரணை	Paḷḷik-kāraṇai	—Chin.

(39) *Kaṇḍikai* (Tam.) · *Khandrika* (Tel.)

Kaṇḍikai கண்டிகை

பெரும்பேர் கண்டிகை	Perumbēr-kandikai	—Chin.

Khandrika (Tel.)

Bharata-khandrika	—Chit.
Khandrika	—Cud.
Kantetivāri-khandrika	—Gun.
Liṅgapurum-khandrika	—Kur.
Vallūru-khandrika	—Nel.

(40) *Kombu* (Tam.)

Kombu கொம்பு

தாடிக் கொம்பு	Tāḍik-kombu	—Mad.
மான் கொம்பு	Māṉ-kombu	—N.A.

(41) *Kuḍal* (Tam.)

Kuḍal குடல்

சிறு குடல்	Ciṟu-kuḍal	—Tri.
கார் குடல்	Kār-kuḍal	—N.A.

(42) *Toṭṭi* (Tam.); *Doḍḍi* (Tel.)

Toṭṭi தொட்டி

மீனாந் தொட்டி	Mīnan-toṭṭi	—Sa.
கங்கன் தொட்டி	Kaṅgaṉ-toṭṭi	—Coim.

61. Ukkaḍai is the corruption of Uṭkiḍai, a hamlet.

Doḍḍı (Tel.)

	Kāmana-doḍḍi	—Bel
	Bandla-doḍḍi	—Chit.
	•Allı-doddı	—Kist.
	Brāhmana-doḍḍı	—Kur.

(43) *Tāngı* (Tam.)

Tāngı தாங்கி

சீர் தாங்கி	Cīr-tāngı	—Ram.
பஞ்சன் தாங்கி	Pañjan-tāngı	—Mad.
அறந்தாங்கி	Aran-tāngı	—Tan.
சுமை தாங்கி	Cumaı-tāngı	—N A.
குடி தாங்கி	Kudı-tāngı	—S A
மலை தாங்கி	Malaı-tāngı	—Sa.

(44) *Kutti*, *Kutta* (Tam.)

Kuttı குட்டி, *Kuttu* குத்து

புலி குட்டி	Pulı-kuttı	—Ram.
குதிரை குட்டி	Kudırai-kuttı	—Mad.
ஏரி குட்டி	Ērı-kuttı	—N A.
தாழைக் குத்து	Tālaık-kuttu	—N A.
தென் குத்து	Ten-kuttu	—S A

(45) *Veṭṭı*, *Veṭṭu* (Tam.)

Veṭṭı வெட்டி, *Veṭṭu* வெட்டு

காடு வெட்டி	Kādu-veṭṭi	—Tin.
எருமை வெட்டி	Erumai-veṭṭı	—N.A.
உழை வெட்டி	Ulaı-veṭṭi	—Chin

(46) *Adı* (Tam.)

Ādı ஆடி

கொக்காடி	Kokk-ādi	—Ram
வாளாடி	Vāḷ-āḍi	—Tri.
தில்லையாடி	Tillaiy-āḍi	—Tan.
கடலாடி	Kaḍal-āḍi	—N.A.
கிழக்காடி	Kilakk-āḍi	—Chin

(47) *Āṟṟi* (Tam.)

Āṟṟi ஆற்றி

புலியாத்தி	Puli-ātti	—Ram.
நட்டாத்தி	Naṭṭ-ātti	—Tin.
இடையாத்தி	Iḍaiy-ātti	—Tan.

(48) *Paṟṟi* (Tam.)

Paṟṟi பற்றி

பாரப்பத்தி	Pārap-patti	—Mad.
பூலாப்பத்தி	Pūlāp-patti	—Ram.
பொன்பேத்தி	Poṉ-pētti[62]	—S.A.
வேம்பத்தி	Vēm-patti	—Coim.

(49) *Cuṟṟi* (Tam.)

Cuṟṟi சுற்றி

கருஞ்சுத்தி	Karuñ-cutti	—Ram.
பூஞ்சுத்தி	Pūñ-cutti	—Mad.
பம்பரஞ்சுத்தி	Pambarañ-cutti	—Tri

(50) *Parutti* (Tam.), *Parti* (Tel.)

Parutti பருத்தி

அரும்பருத்தி	Arum-barutti	—N.A.

Parti (Tel.)

Vēpala-parti	—Anant.
Kanu-parti	—Gun.
Tāṭi-parti	—Nel.
Taggu-parti	—Bel.

62. Poṉpētti is the corruption of Poṉpaṟṟi.

Suffixes of Place-Names Signifying Territorial Divisions

(1) *Nāḍu* (Tam.), *Nāḍu* (Tel.), *Nāḍu* (Kan.); *Nāḍu* (Mal.)

Nāḍu

வல்ல நாடு	Valla-nāḍu	—Tin.
முத்து நாடு	Muttu-nāḍu	—Mad.
வள நாடு	Vala-nāḍu	—Tri.
பைங்கா நாடு	Paingā-nāḍu	—Tan.
சேந்த நாடு	Cēnda-nāḍu	—S.A.
தொண்டைமாநாடு	Toṇḍaimā-nāḍu	—Chit.

Nāḍu (Tel.)

Akulaman-nāḍu	—Kist.
Pākkai-nāḍu	—Nel.

(2) *Tēsam* (Tam.)

Tēsam தேசம்

பிரம தேசம்	Pirama-tēsam[63]	—Tin.

(3) *Maṇḍalam* (Tam.)

Mandalam மண்டலம்

வேங்கை மண்டலம்	Vēngai-maṇḍalam	—Tri.

(4) *Puvaṉam* (Tam.)

Puvaṉam புவனம்

தென் திருப் புவனம்	Teṉtirup-puvaṉam	—Tin.

(5) *Taraṇi* (Tam.)

Taraṇi தரணி

தரணி	Tarani	—Tan.

63. Piramadēsam is a place-name found in several districts of the Tamil Nād.

SUFFIXES OF PLACE-NAMES OF THE ARID REGION

Pālai, Vālai, Pālaivanum (Tam)

Pālai பாலை ; *Vālai* வாலை ; *Pālaivanom* பாலைவனம்

தென் பாலை	Ten-pālai	—Ram.
திருப்பாலை	Tirup-pālai	—Mad
முன் பாலை	Mun-pālai	—Tan
திருக்கழிப்பாலை	Tirukkalip-pālai[64]	—S A
சிறு பாலை	Ciru-pālai	—Chin
பெரும் பாலை	Perum-bālai	—Sa
சிறுவாலை	Ciru-vālai	—Mad.
திருப்பாலைவனம்	Tirup-pālaivanam	—Chin

SUFFIXES OF PLACE-NAMES OF THE LITTORAL REGION

(1) *Kāyal, Kānal* (Tam)

Kāyal காயல் ; *Kānal* கானல்

புன்னைக் காயல்	Punnaik-kāyal	—Tin
நெய்தலங் கானல்	Neydalan-gānal	—L.

(2) *Karai* (Tam)

Karai கரை

கீழக் கரை	Kīlak-karai	—Ram.
கோடிக் கரை	Kōḍik-karai[65]	—Ram.

(3) *Kalar* (Tam)

Kaḷar களர்

திருக்களர்	Tiruk-kaḷar	—Tan.

64. Tirukalippālai is a sacred shrine mentioned in the Tēvaram It is said to have existed seven miles southeast of Chidambaram The village has been washed away by the floods of the Coleroon and the idol of the temple is installed in a niche of the Sivapuri temple

65. Kōḍikarai is the popular name of Dhanushkōḍi

(4) *Aḷam* (Tam.)

Alam ஆளம்

பேராளம்	Pēr-alam	—Tan.
உப்பளம்	Upp-aḷam	—Chin.

(5) *Uvari* (Tam.)

Uvari உவரி

கரைச்சுற்றுவரி	Karaiccuṟṟ-uvari	—Tin.

(6) *Revu* (Tam.)

Rēvu ரேவு

சித்த ரேவு	Citta-rēvu	—Mad.

(7) *Kadal* (Tam.)

Kadal கடல்

கருங் கடல்	Karun-kadal	—Tin.

(8) *Samuttiram* (Tam.); *Samudram* (Tel.)

Samuttiram[66] சமுத்திரம்

அம்பா சமுத்திரம்	Ambā-samuttiram	—Tin.
திருமலை சமுத்திரம்	Tirumalai-samuttiram	—Tri.
காள சமுத்திரம்	Kāḷa-samuttiram	—N A.
தேவராய சமுத்திரம்	Tēvarāya-samuttiram	—Sa.
வசவ சமுத்திரம்	Vasava-samuttiram	—Chin.

Samudram (Tel.)

Chōla-samudram	—Anant.
Sōma-samudram	—Bel.
Ananta-samudram	—Cud.
Anna-samudram	—Nel.

66. Several places in the Tinnevelly district whose names bear the suffix Samuttiram (sea) are far away from the sea. Probably the suffix means nothing more than a large sheet of water.

(9) *Paṭṭinām* (Tam.)

Paṭṭiṉam பட்டினம்

குலசேகர பட்டினம்	Kulasēkara-paṭṭiṉam	—Tin.
பெரிய பட்டினம்	Periya-paṭṭiṉam	—Ram.
காவிரிப்பூம் பட்டினம்	Kāvirippūm-paṭṭiṉam[67]	—Tan.
நாக பட்டினம்	Nāga-paṭṭiṉam	—Tan.
சதுரங்க பட்டினம்	Caturaṅga-paṭṭiṉam[68]	—Chin.

(10) *Pākkam* (Tam)

Pākkam பாக்கம்

ஆலம் பாக்கம்	Ālam-pākkam	—Tri.
காவேரிப் பாக்கம்	Kāvērip-pākkam[69]	—N.A.
திருவெண் பாக்கம்	Tiruven-pākkam	—Chin.
மீனம் பாக்கம்	Mīṉam-pākkam	—Madras.
காவணிப் பாக்கம்	Kāvanip-pākkam[70]	—Chit.

67. Kāvirippūmpaṭṭinam was a flourishing emporium of commerce in the early centuries of the Christian era. It is now a small village at the mouth of the Cauvery.

68. Sadras is the European corruption of Caturaṅga pattinam.

69. The inscriptional name of this place is Kāvidi-p-pākkam.

70. It is now called Kārippākkam.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

BY

R. P. SETHU PILLAI

Tamil Place-Name suffixes are classified and illustrated in this article as a preliminary to the study of the Place-Names of the Tamil Country. Corresponding suffixes in Telugu, Kanarese, Malayalam and Tulu are given wherever possible, for purposes of comparison.

The suffixes pertaining to place-names of the mountainous region (*Kuriñji*) are —

(1) *Malai* (Tam), *Mala* (Tel), *Male* (Kan), *Mala* (Mala).

Malai மலை (Tam.)

கழுகுமலை	Kaluhu-malai	—Tin.[1]
ஊத்துமலை	Ūttu-malai (urru-malai)	,,
சிறுமலை	Ciru-malai	—Mad.
பசுமலை	Pasu-malai	,,
பன்றிமலை	Panri-malai	,,

1. Abbreviations —

Anant.	—Anantapur	District.
Bel.	—Bellary	,,
Chin.	—Chingleput	,,
Chit.	—Chittoor	,,
Coim.	—Coimbatore	,,
Cud.	—Cuddapah	,,
Gan.	—Ganjam	,,
God.	—Godavari	,,
Gun.	—Guntur	,,
Kan.	—Kanara	,,
Kist.	—Kistna	,,
Kur.	—Kurnool	,,
Mad.	—Madura	,,
Mal.	—Malabar	,,
Mys.	—Mysore	,,
N.A.	—North Arcot	,,
Nel.	—Nellore	,,
Nil.	—Nilgiris	,,
Pudu.	—Pudukkottah	State

ஏழுமலை	Ēḻu-malai	„
ஆனைமலை	Āṉai-malai	„
கருமலை	Karu-malai	—Tri.
தோகைமலை	Tōhai-malai	„
பொன்மலை	Poṉ-malai	„
திருவீங்கோய்மலை	Tiru-v-īṅgōy-malai[2]	„
சுவாமிமலை	Suvāmi-malai	—Tan
வெள்ளிமலை	Veḷḷi-malai	—S.A.
கொல்லிமலை	Kolli-malai	„
கலியமலை	Kaliya-malai	„
கலிங்கமலை	Kaliṅga-malai	„
திருவண்ணாமலை	Tiru-v-annā-malai[2a]	—N.A.
வள்ளிமலை	Vaḷḷi-malai	„
மண்மலை	Man-malai	„
நொச்சிமலை	Nocci-malai	„
குருவிமலை	Kuruvi-malai	„
வீரமலை	Vīra-malai	—Sa.
பச்சைமலை	Paccai-malai	„
சந்துமலை	Candu-malai	„
பாலமலை	Pāla-malai	„
விளாமலை	Viḷā-malai	—Coim.
இலவமலை	Ilava-malai	„
திருநீர்மலை	Tiru-nīr-malai	—Chin.
ஊனமலை	Ūṉa-malai	„
பரங்கிமலை	Parangi-malai	„
முதுமலை	Mudu-malai	—Nil.

Ram.	—Ramnad District
Sa.	—Salem „
S.A.	—South Arcot „
Tan.	—Tanjore „
T.A.S.	—Travancore Archaeological Series.
Tin.	—Tinnevelly District.
Tri.	—Trichinopoly „
Viz.	—Vizagapatam „

2. *Tiru* in Tiru-v-īṅgōy-malai, Tiru-v-annā-malai, etc., is a prefix denoting sanctity. Tiru-v-īṅgōy-malai is popularly known as Tiru-v-iṅganāta malai.

2a. Aruṇācalam, Aruṇagiri, Sonācalam, Soṇagiri, Sonacailam are the Sanskrit equivalents of this place-name in literary usage.

Mala (Tel).

Vēlicela-mala	—Anant.
Bōna-mala	—Cud.
Gandıgana-mala	—Gun.
Cela-mala	—God. E.
Kuḍu-mala	—Viz.

Male (Kan).

Raman-male	—Bel.
Murga-male	—Mys.

Mala (Mala).

Pon-mala	—Mal.
Ota-mala	„
Kulattu-mala	„
Tıru-vılva-mala	—Cochin.

(2) *Kōdu* (Tam).[3] *Kōdu* (Tel), *Kōdu* (Kan); *Kōd* (Mala).

Kōdu கோடு (Tam).

வெங்கோடு	Veṅ-gōdu	—N.A.
திருச்செங்கோடு	Tıru-c-ceṅ-gōḍu	—Sa.
பாலக்கோடு	Pāla-k-kōdu	„
பெருங்கோடு	Peruṅ-gōḍu	„
அரக்கோடு	Ara-k-kōḍu	—Nil.
கோக்கோடு	Kō-k-kōḍu	„
மாங்கோடு	Māṅ-gōdu	—Chin.
பாக்கோடு	Pāk-kōdu	—T.A.S.
விளவங்கோடு	Viḷavaṅ-gōdu	„
திருவிதாங்கோடு	Tiru-vidāṅ-gōḍu	„
திருவாங்கோடு	Tiru-vāṅ-gōḍu	„
திருவித்துவக்கோடு	Tiru-vittuvak-kōḍu[4]	

3. *Kōdu* means summit of a hill. *Kodumuḍi* (peak) is rarely found as a place-name suffix, e.g., Tiru-p-pānḍi-k-koḍumuḍi. Koḍumuḍi itself is a place-name in Coimbatore and Malabar districts.

4. Tiru-vittuvak-kōḍu, also known as Tiru-viṟṟuvak-kōḍu is considered to be a sacred place of malai-nāḍu (malai-nāṭṭu-t-tiruppati).

Kōḍu (Tel, Kan)

Bela-gōḍu	—Bel.
Basara-kōḍu	,,
Pā-gōḍu	—Gan
Munu-gōḍu	—Gun
Koṅ-gōdu	—God E
Tōlu-kōdu	—Kist
Vēmu-gōdu	—Kur
Sata-kōḍu	,,
Mudi-gōdu	,,
Velu-gōdu	,,
Punu-gōdu	—Nel
Tala-gōdu	,,
Palu-gōḍu	,,
Rā-kōḍu	—Viz
Kāsara-gōdu	—Kan S
Bāla-gōdu	,,
Kumru-gōdu	,,

Kōd (Mala) [4a]

Ālan-kōḍ	—Mal
Venna-k-kōd	,,
Kula-k-kōd	,,
Nari-k-kōd	,,
Panni-k-kōd	,,
Pudu-k-kōḍ	,,
Pūn-gōd	,,
Kollaṅ-gōḍ	,,
Ceṟu-kōd	,,
Cek-kōḍu	,,
Puliya-k-kōḍ	,,
Tale-k-kōḍ	,,
Puvva-k-kōḍ	,,

4a. The sound of a shortened *a* or *u* is heard at the end of this word in pronunciation.

(3) *Kunru, Kunram* (Tam); *Konda* (Tel.); *Gudda, Gudde, Guddam* (Kan); *Kunja, Kunje* (Tulu);[4b] *Kunnu* (Mala).

Kunru குன்று, *Kunram* குன்றம் (Tam)

சின்னமலைக் குன்று	Cinnamalai-k-kunru	—Tin.
திருப்பரங்குன்றம்	Tiru-p-parań-gunram	—Mad.
வெள்ளியான் குன்றம்	Velliyān-kunram	,,
உலையக் குன்றம்	Ulaya-k-kunram[5]	—Tan.
நெய்க் குன்றம்	Ney-k-kunram	,,
திருவடிக் குன்றம்	Tiru-v-adi-k-kunram	—S.A.
வௌவால் குன்றம்	Vauvāl-kunram	,,
அருங் குன்றம்	Arun-gunram	—N.A.
இளநீர்க் குன்றம்	Ilanīr-k-kunram	,,
திருக்கழுக் குன்றம்	Tiru-k-kalu-k-kunram[5a]	—Chin.
பூங் குன்றம்	Pūn-gunram	,,
நெற் குன்றம்	Ner-kunram	,,
நீர்க் குன்றம்	Nīr-k-kunram	,,
புலிக் குன்றம்	Puli-k-kunram	,,
திருக்கொடுங் குன்றம்	Tiru-k-kodun-gunram[6]	—Pudu.
சிங்கவேள் குன்றம்	Cinga-vel-kunram[7]	—Kur.
மீக் குன்றம்	Mi-k-kunram	—T.A.S.
புன்னைக் குன்றம்	Punnai-k-kunram	,,

Konda (Tel)

Kōdi-konda	—Anant.
Penu-konda	,,
Nandi-konda	—Gan.
Tādi-konda	,,
Nalla-gonda	—God. E.
Bola-gonda	,,
Kōru-gonda	,,
Erra-gonda	,,
Puli-konda	—Gun.
Vinu-konda	,,
Māni-konda	—Kist.

4b. Cf. *Tam.*—onru; *Tel.*—ondu; *Kan.*—ondu; *Mal.*—onnu; *Tulu.*—oñji.
5. Ulaya-k-kunram is popularly known as Olaya-k-kunnam.
5a. Vēdagiri and Vēdācalam are the Sanskrit names of this place.
6. Tiru-k-kodungunram is now known as Pirān-malai in Pudukkottah.
7. Cingavēl-kunram is the Tamil name of Ahōbilam.

Kētana-koṇḍa	„
Anu-goṇḍa	—Kur.
Patti-koṇḍa	„
Dona-koṇḍa	—Neḷ.
Gurram-koṇḍa	„
Eru-koṇḍa	—Viz.
Dāru-koṇḍa	„
Golu-goṇḍa	„
Pāla-koṇḍa	„

Guḍḍa, Guḍḍe, Guḍḍam (Kan).

Bollan-guḍḍa	—Bel.
Sajjala-guḍḍa	„
Amaradēvara-guḍḍa	„
Karaḍi-guḍḍam	„
Kencana-guḍḍam	„
Dayyāla-guḍḍam	„
Dare-guḍḍe	—Kan. S.
Yena-guḍḍe	„

Kunje, Kunja (Tulu)[7a]

Kar-kunje	—Kan. S.
Bal-kunje	„
Kak-kunje	„
Heg-gunje	„
Kuṭ-kunja	„
Rām-kunja	„

Kunnu (Mala).

Vaḷḷi-k-kunnu	—Mal.
Valiya-kunnu	

7a. All the place-names given under this head, except Kar-kunje, are found in the section which comprises Udipi, Karkal, Mangalore and Puttur Taluks where 59·2 per cent of the population speak Tulu according to the census of 1931.

ñj of Tulu corresponds to ṉṟ of Tamil, e.g.

Tam.	*Tulu.*
Kaṉṟu (calf)	Kañji
Paṉṟi (pig)	Pañji
Oṉṟu (one)	Oñji

Kuñja = a heap, accumulation (Tulu-English Dictionary by Rev. A. Manner).

Puliya-k-kunnu	,,
Pūn-kunnu	,,
Ancu-kunnu	,,
Ceṟu-kunnu	,,
Kāra-k-kunnu	,,
Tāhnı-k-kunnu	,,

(4) *Kal* (Tam)[8]; *Kallu, Khallu* (Tel); *Kal, Kallu* (Kan), *Kal.* (Mala).

Kal கல் (Tam).

வீரக்கல்	Vīra-k-kal	—Mad.
கரடிக்கல்	Karaḍı-k-kal	,,
திண்டுக்கல்	Tinḍu-k-kal	,,
கருங்கல்	Karun-gal	,,
இடைக்கல்	Idaı-k-kal	—S A.
பழமுக்கல்	Paḻa-muk-kal	,,
புலிக்கல்	Pulı-k-kal	,,
வரிக்கல்	Varı-k-kal	,,
பரிக்கல்	Parı-k-kal	,,
இருங்கல்	Irun-gal	—N.A.
மணிக்கல்	Manı-k-kal	,,
வெள்ளைக்கல்	Vellaı-k-kal	,,
பரவக்கல்	Parava-k-kal	,,
பொரிக்கல்	Porı-k-kal	,,
நாரகல்லு	Nāra-gallu[9]	,,
நெடுங்கல்	Neḍun-gal	—Chin.
வெண்கல்	Vēn-kal	,,
மாடக்கல்	Māḍa-k-kal	—Sa.
குண்டுக்கல்	Kunḍu-k-kal	,,
நாமக்கல்	Nāma-k-kal	,,
கூக்கல்	Kū-k-kal	—Nil
ஹுலிக்கல்	Huli-k-kal[10]	,,

8. *Kal* denotes a hill.

9. North Arcot is a bilingual district; hence *kal* (Tam) and *kallu* (Tel.) are found as terminals of the place-names of the district.

10. *Puli* becomes *huli* in modern Kanarese.

Kallu, Khallu (Tel.); *Kal, Kallu* (Kan.)

Dōṇē-kallu	—Anant.
Gaḍē-kallu	„
Guṇṭa-kallu	„
Āra-kallu	—Bel.
Aṅgasa-kallu	„
Ānē-kallu	„
Kanda-gallu	„
Puli-kallu	—Chit.
Sara-kallu	„
Tāni-kallu	„
Nāra-gallu	„
Ponne-kallu	—Gun
Manci-kallu	„
Cilla-kallu	—Kist
Idama-kallu	—Kur.
Ponna-kallu	„
Pōta-kallu	—Viz
Mudda-kallu	„
Nida-gallu	„
Koppa-khallu	„
Pāpi-khallu	„
Gūna-khallu	„
Panji-kal	—Kan. S.
Jad-kal	„
Ene-kallu	„
Ane-kal	—Mys.
Kuni-gal	„
Mulba-gal	„

Kal (Mala).

Kōṭṭa-k-kal	—Mal.
Koḍa-k-kal	„
Kuḻi-k-kal	„
Muṇḍa-k-kal	„
Iruṅ-gal	„
Kōtaṅ-gal	„

(5) *Varai* (Tam), *Vara* (Mala)[10a]

Varai வரை (Tam).

வெள்வரை	Vel-varai	—Tan
வெள்ளூர் சிறுவரை	Vellur ciru-vari	,,
தலைவரை	Tala-varai	,,
திருவரை	Tiru-varai	—Ram

Vara (Mala)

Cala-vara	—Mal
Cov vara	—Cochin
Kala-vara[10b]	—Kan S
Kanda-vara	,,
Udiya-vara	,,
Nila-vara	,,

(6) *Arai* (Tam) *Rayi* (Tel)[11]

Arai அறை (Tam)

திருவெள்ளறை	Tiru vel-l arai	—Tri
ஆலசறை	Alah-arai	,,
நாகமறை	Naham-arai	—Sa
ஆலெறை (மேல்வயல்)	Al-l[illegible]u (mel vayal)	—Coim
செங்கலறை	Cengal-arai	,,
ஒழுகறை	Oluh-arai	,,
கிடங்கறை	Kidang-arai	—Chin
சத்தறை	Cat-t-arai	,,

Rayi (Tel)

Āma-rāyi[12]	—Sa
Vijaya-rayi	—God W

10a Varamātu = Parvati (the lady of the mountain)—Unnunīli Sandēsam, a Malayalam work

10b Mr C M Ramachandra Chettiar thinks that *vara* is a variant of *pura*. Vide Place-names in South Kanara district (Journal of the Madras Geographical Association Vol XIII p 362)

11 arai (Tam) >arayi > rāyi (Tel)

Cf avar (Tam) > avaru > vāru (Tel)

ural (Tam) > uralu > oralu > rolu (Tel)

12 Salem is a bilingual district, hence *arai* (Tam) and *rāyi* (Tel) are found as place-name terminals

End-rāyi	—Gun.
Cāt-rāyi	—Kist.
Gānd-rāyi	„
Singa-rāyi	—Viz.
Gādi-rāyi	„
Sītā-rāyi	„
Tōka-rāyi	„
Buḍaga-rāyi	„
Demisa-rāyi	„

(7) *Pār*[13] பார், *Pāṟai* பாறை (Tam), *Pāra* (Tel.), *Pāṟa* (Mala.)

தட்டப்பாறை	Taṭṭa-p-pāṟai	—Tin.
மத்தளம்பாறை	Mattaḷam-pāṟai	„
செம்பார்	Cem-bār	—Ram.
சிப்பிப்பாறை	Cippi-p-pāṟai	„
பூம்பாறை	Pūm-bāṟai	—Mad.
மட்டப்பாறை	Maṭṭa-p-pāṟai	„
ஆதனப்பாறை	Ātana-p-pāṟai	—Tri
காதப்பாறை	Kada-p-pāṟai	„
பயத்தம்பாறை	Payattam-pāṟai	„
கூத்தப்பாறை	Kūtta-p-pāṟai	—Tan.
அதம்பார்	Adam-bār	„
ஆர்ப்பார்	Ār-p-pār	„
விளாம்பார்	Viḷām-bār	—S.A.
நகரீச்சப் பாறை	Naharīccam-pāṟai	„
அடுக்கம்பாறை	Aḍukkam-pāṟai	—N.A.
எல்லுப்பாறை	Ellu-p-pāṟai	„
ஆலம்பாறை	Ālam-bāṟai	—Chin.
கீழப்பாறை	Kīḻa-p-pāṟai	—Sa.
குப்பச்சிபாறை	Kuppacci-pāṟai	„
வழுக்குப்பாறை	Vaḻukku-p-pāṟai	—Coim.
புலிப்பார்	Puli-p-pār	„

Pāra (Tel.).

Citta-pāra	—Chit.
Kaccura-pāra	—Viz.
Kalai-pāra	„

13. **Pār = rock;** 'பார்முதிர் பனிக்கடல்'—திருமுருகாற்றுப்படை

Pāra (Mala).

Eruma-p-pāra	—Mal.
Kavalap-pāra	"
Çem-bāra	"
Ilam-bāra	"
Ampār	—S. Kan.

(8) *Parambu* (Tam),[14] *Paramba* (Mala.)

Parambu பறம்பு (Tam)

கொல்லன்பறம்பு	Kollan-parambu	—Tin.
கல்லாம்பறம்பு	Kallām-parambu[15]	—Ram.
குமிளம்பறம்பு	Kumilam-parambu	—Coim.
மொட்டையாண்டி பறம்பு	Mottayandi-parambu	"
இடைமலைப்பறம்பு	Idaimalai-p-parambu	—T A S
அகப்பறம்பு	Ahap-parambu	"

Paramba (Mala)

Valiva-paramba	—Mal.
Perum-paramba	"
Nalla-paramba	"
Nari-p-paramba	"
Kūttu-paramba	"
Kanni-p-paramba	"
Cēramān-prrambu	—Cochin.

(9) *Kuricci* (Tam),[15a] *Kurcci*, *Korcci*, *Ghursi* (Tel.) *Kuricci*, *Kuṟussi* (Mala)

The terminal *kuricci* is attached to names of communities and personalities and to words pertaining to flora and fauna and descriptive of physical features

(*a*) Communities.

இடையக்குறிச்சி	Idaya-k-kuricci	—Tri
கள்ளக்குறிச்சி	Kalla-k-kuricci	—Tan.
கண்ணன்குறிச்சி	Kannān-kuricci	—Sa.

14. *Parumbu, parimbu* and *pirambu* are corruptions of *parambu.*
15. The popular corruption of this name is *Kallām-pirambu.*
15a. Kuricci = hamlet in the hilly tract (kuriñji); Kuricci itself is a place-name in many districts.
'குறிச்சி எங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்பதம்மே'—மீனாட்சியம்மை குறம்.

செட்டிகுறிச்சி	Cetti-kuricci	—Tin
தச்சன்குறிச்சி	Taccan̲-kur̲icci	—Tri
துலுக்கன்குறிச்சி	Tulukkan-kur̲icci	—Ram
பள்ளக்குறிச்சி	Palla-k-kuricci	—Tin
பிராமணக்குறிச்சி	Pirāmana-k-kur̲icci	—Ram
வண்ணான்குறிச்சி	Vannān̲-kuricci	—Tri
வேளாக்குறிச்சி	Vēlā-k-kur̲icci	—S A

(b) Personalities

ஆழ்வார்குறிச்சி	Alvār-kuricci	—Tin
இருளன்குறிச்சி	Irulan-kuricci	—S A
கணபதிகுறிச்சி	Ganapati-kuricci	,,
கபிலக்குறிச்சி	Kapila-k-kuricci	,
கேரளன்குறிச்சி	Keralan-kuricci	—T A S
கூனன்குறிச்சி	Kunan-kuricci	—S A
கொங்கணக்குறிச்சி	Kongana-k-kuricci	—Ram
சிறுக்கன்குறிச்சி	Cirukkan-kuricci	—Tin
சோழன்குறிச்சி	Colan-kuricci	—Tri
தவசிக்குறிச்சி	Tavasi-k-kuricci	—Ram
தும்மன்குறிச்சி	Tumman-kuricci	—Sa
பரமன்குறிச்சி	Paraman-kuricci	—Tin
பிச்சன்குறிச்சி	Piccan-kuricci	—Ram
புலவன்குறிச்சி	Pulavan-kuricci	—Tan
பூலான்குறிச்சி	Pulan-kuricci	—Ram
மணியன்குறிச்சி	Manian-kuricci	—Tri
மாதவன்குறிச்சி	Mādavan-kuricci	—Tin
வேலன்குறிச்சி	Vēlan̲-kuricci	—Ram

(c) Flora and Fauna

இலுப்பைக்குறிச்சி	Iluppai-k-kuricci	—Ram
கருவக்குறிச்சி	Karuva-k-kur̲icci	—Ram
கருவேப்பிலைக்குறிச்சி	Karuvēppilai-k-kur̲icci	—Tri
காரைக்குறிச்சி	Kārai-k-kur̲icci	—Tri
கொடிக்குறிச்சி	Kodi-k-kur̲icci	—Tin
துவரங்குறிச்சி	Tuvaran-gur̲icci	—Tan
பலாக்குறிச்சி	Palā-k-kur̲icci	—Tri
பனையக்குறிச்சி	Pan̲aya-k-kur̲icci	—Tri
பீர்க்கங்குறிச்சி	Pīrkkan-gur̲icci	—Ram
புரசக்குறிச்சி	Purasa-k-kur̲icci	—S A
புளியங்குறிச்சி	Puliyan-gur̲icci	—Sa
நாவற்குறிச்சி	Nāvar̲-kur̲icci	—Sa.

முசுட்டைக்குறிச்சி	Musuttai-k-kuricci	—Ram.
விளாங்குறிச்சி	Viḷāṅ-guricci	—Coim.
வாழைக்குறிச்சி	Vāḻai-k-kuricci	—Tri.
வேப்பங்குறிச்சி	Vēppaṅ-guricci	—Ram.
மாவடிக்குறிச்சி	Māvadu-k-kuricci	—Tan.
புலிக்குறிச்சி	Puli-k-kurcci	—Ram.
மான்குறிச்சி	Mān-kuricci	—Sa.
மாயமான்குறிச்சி	Māyamān-kuricci	—Tin.
வேங்கைக்குறிச்சி	Vēṅgai-k-kuricci	—Tri.

(*d*) Physical features.

கீழ்க்குறிச்சி	Kīl-kuricci	—Tan.
மேல்குறிச்சி	Mēl-kuricci	—Ram.
நடுவக்குறிச்சி	Naduva-k-kuricci	—Tin.
மூலைக்குறிச்சி	Mūlai-k-kuricci	—Mad.
மலையடிக்குறிச்சி	Malaiyadi-k-kuricci	—Tin.
ஆற்றுக்குறிச்சி	Ārru-k-kuricci	—Tri.
சோலைக்குறிச்சி	Cōlai-k-kuricci	—Mad.
பாலைக்குறிச்சி	Pālai-k-kuricci	—Tri.
முள்ளுக்குறிச்சி	Mullu-k-kuricci	—Sa.
காட்டுக்குறிச்சி	Kāttu-k-kuricci	—Tan.
கல்குறிச்சி	Kal-kuricci	—Sa.
காவற்குறிச்சி	Kāvar-kuricci	—Tin.
செங்குறிச்சி	Ceṅ-guricci	—Mad.
பொன்குறிச்சி	Pon-kuricci	—Sa.
செங்களக்குறிச்சி	Ceṅgala-k-kuricci	—Tin.
தோட்டக்குறிச்சி	Tōtta-k-kuricci	—Tri.
பெரியகுறிச்சி	Periya-kuricci	—Sa.
மருகால்குறிச்சி	Maruhāl-kuricci	—Tin.
புதுக்குறிச்சி	Pudu-k-kuricci	—Ram.

Kurcci, Korcci, Ghursi (Tel.)

Dongoro-kuricci	—Viz.	(uriya)
Māli-korcci	„	(uriya)
Brahmaṇa-ghursi	„	

Kuricci, Kurussi (Mala.)

Atti-k-kurussi	—S. Mal.
Mān-kurussi	„
Tēn-kurussi	„
Kārā-k-kurussi	„

(10) *Porrai* பொற்றை (Tam.)[16]

தென்பொத்தை	Ten-pottai (Ten-porrai)	—Tin.
சென்னாப்பொற்றை	Cennāp-porrai	—T.A.S.

(11) *Cilambu* சிலம்பு (Tam.)[17]

மரிச்சிலம்பு	Mari-c-cilambu	—Mad.

(12) *Muhai* முகை,[17a] *Mulai* முழை (Tam.)

சிறுமுகை	Ciru-muhai	—Coim.
பெருமுகை	Peru-muhai	—N.A.
பனைமுகை	Panai-muhai	,,
சதமுகை	Cada-muhai	—Coim.
அருமுழை	Aru-mulai	—S.A
பெருமுழை	Peru-mulai	,,
சிறுமுழை	Ciru-mulai	,,
கோட்டுமுழை	Kōṭṭu-mulai	,,

(13) *Kiri* கிரி (Tam.)[18]

சிவகிரி	Siva-giri	—Tin.
மானகிரி	Māna-giri	—Mad.
மத்தகிரி	Matta-giri	—Tri.
ராஜகிரி	Rāja-giri	—Tan
புவனகிரி	Puvana-giri	—S A
கரிகிரி	Kari-giri	—N A.
அங்குசகிரி	Angusa-giri	—Sa
கோதகிரி	Kōda-giri	—Nil.
முகுந்தகிரி	Muhunda-giri	—Chin

(14) *Acalam* அசலம் (Tam.)[19]

விருத்தாசலம்	Viruttacalam[20]	—S A

(15) *Cailam* சைலம் (Tam.)[21]

சிவசைலம்	Siva-cailam	—Tin

16. *Pottai* is a variant of *porrai*

17. *Cilambu* = mountain (Cūtāmani Nihandu, v 10)

17a. *Muhai* = cave; குகை (Tamil Lexicon) It is perhaps a variant of mulai முழை.

18. *Kiri* < Skt. giri = hill, mountain Candragiri (Chit), Udayagiri (Gan.), Venkatagiri (Nel.) are instances of Telugu place-names having this suffix.

19. *Acalam* < Skt. a-cala = mountain.

20. Viruḍācalam is the Sanskrit equivalent of mudu-kunram, the ancient Tamil name of the place. In the Dēvāram (of the 7th century A.D.) Virudācalam is known as mudu-kunram. Badrācalam, Simhācalam, etc., are place-names of the Telugu districts.

21. *Cailam* < Skt. Śaila = mountain, hill.

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

By

R P Sethu Pillai

Terminals of the Place-names of the Wooded Region

Mullai.

(1) *Kā* (Tam), *Kā* (Kan), *Kāvu* (Mala)

Kā கா (Tam)

திருவானைக்கா	Tiru-v-āṉai-k-kā[1]	—Tri.
கோலக்கா	Kōla-k-kā[2]	—Tan.
கோடிக்கா	Kōḍi-k-kā[3]	"
நெல்லிக்கா	Nelli-k-kā[4]	"
குரக்குக்கா	Kurakku-k-kā[5]	"
திருத்தண்கா	Tiru-t-tan-kā	—Chin

Kāvu (Mala)

Kanni-k-kāvu	—Mal.
Mannan-kāvu	"
Ceṟu-kāvu	"
Puk-kōtta-k-kāvu	"
Malama-k-kāvu	"

1 Popularly known as Tiru-v-āṉai-k-kāval or Tiru-v-āṉai-k-kōvil.

2 Kōla-k-kā is commonly known as Tiru-t-tālamudayār-kōvil. Saint Tirugñana Sambandar is said to have been presented with a pair of golden cymbals by Siva at Kōla-k-kā (the splendid grove); hence the popular name

3. The terminal *kā* in Kōḍi-k-kā has been corrupted into *kāval;* the place is now known as Tiru-k-kōḍi-k-kāval.

4 Tiru-nelli-k-kāval is sixteen miles east of Mannārgudi in the Tanjore District.

5. Kurakku-k-kā (the monkey grove) is a sacred shrine honoured by the hymns of Saint Tirugñāna Sambandar.

(2) *Kāṉam* (Tam), *Kānam* (Mala).

Kāṉam கானம் (Tam)

தலையாலங்கானம்	Talai-y-ālan-gāṉam[7]	
	Bhranimnānam	—T
	Ēcci-kānam	—Mal

(3) *Kādu* (Tam), *Kādu* (Tel); *Kād* (Mala)

Kādu காடு (Tam)

களக்காடு	Kala-k-kāḍu	—Tin
முள்ளங்காடு	Mullan-gāḍu	—Ram
வடகாடு	Vada-kādu	—Mad
வெட்டுக்காடு	Vettu-k-kādu	—Tri
திருவெண்காடு	Tiru-ven-kādu[8]	—Tan
திருச்சாய்க்காடு	Tiru-c-cāy-k-kādu	,,
தண்தாமரைக்காடு	Tan-tāmarai-k-kādu	,,
ஆர்க்காடு	Ār-k-kādu	—S A
காரைக்காடு	Kārai-k-kādu	,,
விளாங்காடு	Vilān-gādu	,,
ஈக்காடு	Ī-k-kādu	—Chin
ஆனைக்காடு	Ānai-k-kādu	—Sa
கீரைக்காடு	Kīrai-k-kādu	,,
எல்லைக்காடு	Ellai-k-kādu	—Coim

Kādu (Tel)

Nallam-gādu	—Chit
Mān-gādu	,,
Kāre-kādu	—Nel
Vēlu-kādu	,,
Pannan-kādu	,,

6. Kā (கா), Kāṉ (கான்), Kāṉam (கானம்) are synonyms Probably Kāṉam is derived from Kān by adding the suffix *am*, which in turn is formed by the addition of the nasal ṉ to the monosyllabic word Kā

7 Talaiyālangāṉam is the place where according to the Tamil classics the Pandya king Neḍuñjeḻiyan won a great victory over the Chera and the Chola He is known in the old Tamil poems as Talaiyālangānattu-c-ceru Veṉra Pāndiyan Neḍuñjēḻiyan (Puram 23) The place is now known as Talai-y-ālangādu in the Tanjore District.

8. Tiru-v-ālan-gāḍu, Tiru-vēṟ-kādu, Tiru-maṟai-k-kādu, Tiru-k-kolli-k-kāḍu, Tiru-p-paṉan-gāḍu, Talai-c-cangāḍu are other sacred places honoured by the songs of the Saivite Saints

Kāḍ (Mala)

Āyini-k-kāḍ	—Mal.
Kunna-k-kāḍ	„
Kāra-k-kāḍ	„
Tala-k-kāḍ	„
Cāva-k-kāḍ	„

(4) *Curam* சுரம் (Tam).

திருவிடைச்சுரம்	Tiru-v-iḍai-c-curam	—Chin.

(5) *Vanam* (Tam); *Vanam* (Mala.)

Vanam வனம் (Tam)

புன்னைவனம்	Punnai-vanam	—Tin.
கடம்பவனம்	Kadamba-vanam	—Ram.
சென்னிவனம்	Cenni-vanam	—Tri.
இடும்பாவனம்	Idumbā-vanam	—Tan
திண்டிவனம்	Tindi-vanam	—S.A.
கீழ்வனம்	Kīḻ-vanam	—N.A.
திருப்புலிவனம்	Tiru-p-puli-vanam	—Chin.
	Peru-vanam	—Cochin.

(6) *Kadam* கடம் (Tam).

பெண்ணாகடம்	Peṇṇā-kaḍam	—S.A.
உரகடம்	Ura-kaḍam	—Chin.

(7) *Āraṇyam* ஆரண்யம் (Tam).

வேதாரண்யம்	Vēdāraṇyam	—Tan.

(8) *Puṟavu*, *Puṟavam* புறவு, புறவம் (Tam.).

சில்லரைப்புறவு	Cillarai-p-puṟavu	—Tin.
பெரும்புறவு	Perum-buṟavu	

(9) *Poḻil* பொழில் (Tam)[9]; *Poyil* (Mala).

பைம்பொழில்	Paim-boḻil[10]	—Tin.

9. Several place-names having the terminal *Poḻil* have been corrupted beyond recognition owing to the difficulty of the medial *ḻ*.

10. Pampuli, a place-name of the Tenkasi Taluk in the Tinnevelly District is a corruption of the fine name Paim-boḻil (the green grove) *vide* T.A.S. Vol. I, p. 90.

திருவாலம்பொழில்	Tiru-v-ālam-boḻil[11]	—Tan.

Poyil (Mala).

Karuvam-poyil	—Mal.
Toṇḍi-p-poyil	,,

(10) *Podumbu* பொதும்பு (Tam).

பொதும்பு	Podumbu	—Mad.

(11) *Pudal* புதல், *Pudar* புதர் (Tam); *Podoru* (Tel).

இரும்புதல்	Irum-budal	—Tan.

(12) *Tanḍalai, Tanḍalam* தண்டலை, தண்டலம் (Tam)

தண்டலை	Tandalai[12]	—Mad.
குழித்தண்டலை	Kuḻi-t-tanḍalai[13]	—Tri.
இலுப்பைத்தண்டலம்	Iluppai-t-tanḍalam	—N.A.
காவன்தண்டலம்	Kāvan-tanḍalam[14]	—Chin.
பூந்தண்டலம்	Pūn-tanḍalam	,,
தண்டலம்	Tanḍalam	—Chit.

Tanḍilam (Mala).

Tanḍilam	—Mal.

(13) *Tōppu* (Tam); *Tōpu* (Tel); *Tōpu* (Kan).

Tōppu (தோப்பு) Tam.

மந்தித்தோப்பு	Mandi-t-tōppu	—Tin.
மாந்தோப்பு	Mān-tōppu	—Ram.
பனந்தோப்பு	Panan-tōppu	,,
இளந்தோப்பு	Iḷan-tōppu	—Tan.
நெல்லித்தோப்பு	Nelli-t-tōppu	,,
சாலியன்தோப்பு	Cāliyan-tōppu	—S.A.
வௌவால்தோப்பு	Vauvāl-tōppu	,,
பாலாந்தோப்பு	Pālān-tōppu	—N.A.

11. Ālam-boḻil (Banyan grove) is now known as Ālam-boli. Perhaps Āramboḻi, the pass in the Western Ghats is a corruption of Aṟai-vāy-p-poḻil (அறைவாய்ப்பொழில்).

12. Tanḍarai (North Arcot) is probably a variant of Tandalai.

13. Kuḻi-t-tanḍalai is now known as Kuḻi-t-talai.

14. Kāvi-t-tanḍalam is a corruption of Kāvan-tanḍalam.

தாட்டித்தோப்பு	Tāṭṭi-t-toppu	—Chin.
பாலன்தோப்பு	Pālan-tōppu	—Chit.
நாயுடுதோப்பு	Nāyuḍu-tōppu	,,

(14) *Cōlai* (Tam); *Sola* (Mala).

Cōlai (சோலை) Tam.

திருவளர்சோலை	Tiru-valar-cōlai	–Tri.
தலைச்சோலை	Talai-c-cōlai	—Sa.
பிரப்பஞ்சோலை	Pirappañ-jōlai	,,
பெருஞ்சோலை	Peruñ-jōlai	—S.I.I.
திருமாலிருஞ்சோலை	Tiru-māl-iruñ-jōlai[15]	—Mad.

Sōla (Mala).

	Ceru-sōla	—Mal.

(15) *Pādi*, *Vādi* (Tam);[16] *Pāḍi* (Tel); *Vāḍi* (Kan); *Pāḍi* (Mala)

Pāḍi பாடி (Tam)

நிலையப்பாடி	Nilaiya-p-pāḍi	—Ram.
வடுகன்பாடி	Vaḍuhan-pāḍi	—Mad.
தாமரைப்பாடி	Tāmarai-p-pāḍi	,,
தாழம்பாடி	Tāḻam-bāḍi	—Tri.
மகிழம்பாடி	Mahiḻam-bāḍi	,,
உம்பளப்பாடி	Umbaḷa-p-pāḍi	—Tan.
தரங்கம்பாடி	Tarangam-bāḍi	,,
அத்திப்பாடி	Atti-p-pāḍi	—S.A.
குறிஞ்சிப்பாடி	Kuriñji-p-pāḍi	,,
ஆயப்பாடி	Āya-p-pāḍi	—N.A.
வாணியம்பாடி	Vāṇiyam-bāḍi	,,
திருவாய்ப்பாடி	Tiru-v-āy-p-pāḍi	—Chin.
கடம்பாடி	Kaḍam-bāḍi	,,
ஈச்சம்பாடி	Īccam-bāḍi	—Sa.
மாம்பாடி	Mām-bāḍi	,,
ஆலம்பாடி	Ālam-bāḍi	—Coim.
முள்ளிப்பாடி	Muḷḷi-pāḍi	,,

15. Tiru-māl-iruñ-jōlai is now known as Aḻagar-kōvil.
16. Pāḍi and Vāḍi are by themselves place-names of several districts.

Vāḍı வாடி (Tam)

ஏர்வாடி	Ēr-vāḍı	—Tın
புதுவாடி	Pudu-vāḍı	—Ram
மண்டவாடி	Manḍa-vādı	—Mad
பவழவாடி	Pavaḻa-vāḍı	—Trı
வீரவாடி	Vīra-vāḍı	—Tan
தோகைவாடி	Tōhaı-vāḍı	—S A
ஆனைவாடி	Āṉaı-vādı	—N A
பிச்சவாடி	Pıcca-vāḍı	—Chın
கொளிஞ்சிவாடி	Colıñjı-vāḍı	—Coım

Padı (Tel)

Īccam-bādı	—Chıt
Perıyam-bādı	,,
Kōtı-pādı	—Gan
Sınga-padı	,,
Dab-baḍı	—God E
Nellı-padı	—Vız
Brunda-paḍı	,,

Pādı (Mala)

Kukke-pāḍı	—S Kan
Manam-pādı	,,
Tıruvam-pādı	—Mal
Kuva-p-padı	,,
Me-p-padı	,,

Vadı (Kan)

Hara-vāḍı	—Bel
Bāga-vāḍı	,,
Vak-vādı	–S Kan

(16) *Pattı* (Tam), *Penta* (Tel).

Pattı பட்டி (Tam)

(*a*) attached to names of trees and plants

அத்திப்பட்டி	Attı-p-pattı	—Sa
ஆலம்பட்டி	Ālam-paṭṭı	—Tın
இலந்தைப்பட்டி	Ilandaı-p-pattı	—Trı
ஈச்சம்பட்டி	Īccam-paṭṭı	—Sa
உசிலம்பட்டி	Usılam-paṭtı	—Mad

கருவேலம்பட்டி	Karuvēlam-paṭṭi	—Sa.
காரைப்பட்டி	Kārai-p-paṭṭi	—Tri.
தும்பைப்பட்டி	Tumbai-p-paṭṭi	—Mad.
பாதிரிப்பட்டி	Pādiri-p-paṭṭi	—Tri.
நாவல்பட்டி	Nāval-paṭṭi	—Sa.
புன்னைப்பட்டி	Puṉṉai-p-paṭṭi	—Mad.
புளியம்பட்டி	Puḷiyam-paṭṭi	—Ram.
மாம்பட்டி	Mām-baṭṭi	—Ram.
நொச்சிப்பட்டி	Nocci-paṭṭi	—Sa.
விளாம்பட்டி	Viḷām-paṭṭi	—Mad.

(b) attached to the names of beasts and birds.

எருமைப்பட்டி	Erumai-p-paṭṭi	—Ram.
கரடிப்பட்டி	Karaḍi-p-paṭṭi	—Mad.
கழுதைப்பட்டி	Kaḻudai-p-paṭṭi	—Sa.
கீரிப்பட்டி	Kīri-p-paṭṭi	—Mad.
சேவல்பட்டி	Cēval-paṭṭi	—Tri.
புலிப்பட்டி	Puli-p-paṭṭi	—Mad.
மந்திப்பட்டி	Mandi-p-paṭṭi	—Sa.

(c) attached to names of communities.

இடையப்பட்டி	Iḍaya-p-paṭṭi	—Tri.
குசப்பட்டி	Kusa-p-paṭṭi	—Sa.
கொல்லப்பட்டி	Kolla-p-paṭṭi	—Mad.
சக்கிலியப்பட்டி	Cakkiliya-p-paṭṭi	—Tin.
செட்டிப்பட்டி	Ceṭṭi-p-paṭṭi	—Ram.
செம்மான்பட்டி	Cemmāṉ-paṭṭi	,,
பள்ளிப்பட்டி	Paḷḷi-p-paṭṭi	—Sa.
பாப்பாரப்பட்டி	Pāppāra-p-paṭṭi	,,
முதலிப்பட்டி	Mudali-p-paṭṭi	—Ram.
வண்ணான்பட்டி	Vaṇṇāṉ-paṭṭi	—Sa.
வெள்ளாளப்பட்டி	Veḷḷāḷa-p-paṭṭi	—Tri.
வலையப்பட்டி	Valaiya-p-paṭṭi	—Mad.
வேடப்பட்டி	Vēḍa-p-paṭṭi	—Tin.

(d) attached to names of Personalities.

சூரன்பட்டி	Cūraṉ-paṭṭi	—Ram.
சித்தர்பட்டி	Cittar-paṭṭi	—Mad.
சொக்கன்பட்டி	Cokkaṉ-paṭṭi	—Tin.
தளவாய்பட்டி	Taḷavāy-paṭṭi	—Tri.
நாயக்கன்பட்டி	Nāyakkaṉ-paṭṭi	—Mad.
புலவன்பட்டி	Pulavaṉ-paṭṭi	—Ram.
மல்லன்பட்டி	Mallaṉ-paṭṭi	—Mad.

(*e*) attached to words descriptive of physical features.

கரடுபட்டி	Karaḍu-patti	—Ram
கரிசல்பட்டி	Karisal-paṭṭi	—Tin
கல்லுப்பட்டி	Kallu-p-patti	—Mad
காட்டுப்பட்டி	Kāttu-p-patti	—Sa.
செவ்வல்பட்டி	Cevval-patti	—Ram
பாறைப்பட்டி	Pāṟai-p-paṭṭi	—Mad
புழுதிப்பட்டி	Puḻudi-p-patti	—Ram
மேட்டுப்பட்டி	Mēttu-p-patti	—Mad
பள்ளப்பட்டி	Palla-p-patti	—Ram
மலையடிப்பட்டி	Malayadi-p-patti	—Tri
மாவடிப்பட்டி	Māvadi-p-patti	—Sa
தேரிப்பட்டி	Tēri-p-patti	—Ram
செம்பட்டி	Cem-batti	—Ram

Penta (Tel)

Cīmala-penta	—Cud
Vani-peṇṭa	„
Maddi-peṇṭa	—Kui
Tummala-penta	„
Gānuga-penta	—Nel

(17) *Palli* (Tam);[17] *Palli Palle* (Tel), *Halli* (Kan), *Palli* (Mala)

Palli பள்ளி (Tam).

அய்யன்பள்ளி	Ayyaṉ-palli	—Mad
திருச்சிராப்பள்ளி	Tiru-c-ciṟā-p-palli	—Tri
மகேந்திரப்பள்ளி	Mahēndira-p-palli	—Tan
திருக்காட்டுப்பள்ளி	Tiru-k-kāttu-p-palli	„
நெடும்பள்ளி	Nedum-palli	—N A
மின்னாம்பள்ளி	Miṉṉām-palli	—Sa.
செங்கப்பள்ளி	Cenga-p-palli	—Coim.
புங்கம்பள்ளி	Pungam-palli	„

Palli, Palle (Tel)

Gorre-palle	—Anant.
Madana-palle	—Chit.
Nalla-palli	—Cud
Uppara-palle	„

17. "முல்லைக்கு ஊர், பள்ளியும் சேரியும் பாடியும்" —தொல், பொருள், அகத்திணை 18, நச்சினார்க்கினியம்.

Nāgala-palle	—God.
Bolla-palli	—Gun.
Konda-palli	—Kist.
Millam-palle	—Kur.
Cheruva-palli	—Nel.
Chipuru-palle	—Viz.

Halli (Kan)

Sigana-halli	—Bel.
Tammadi-halli	—Anant.
Hāne-halli	—Kan. S
Banni-halli	—Sa.
Māda-halli	—Coim.
Āla-halli	—Coim.

Palli (Mala)

Ūr-p-palli	—Mal.
Kotta-p-palli	,,
Mada-p-palli	,,
Puttam-balli	,,

(18) *Cēri* (Tam), *Kēri* (Kan), *Sēri* (Mala)

Cēri (சேரி) Tam

காரிசேரி	Kāri-cēri	—Tin
எட்டிசேரி	Etti-cēri	—Ram.
பெரும்பச்சேரி	Perum-paccēri	,,
தாடிச்சேரி	Tādi-c-cēri	—Mad
பார்ப்பனச்சேரி	Pārppana-c-cēri	—Tri.
காட்டுச்சேரி	Kāttu-c-cēri	—Tan.
திருமணஞ்சேரி	Tiru-manañ-jēri	,,
நெடுஞ்சேரி	Neduñ-jēri	—Sa.
பள்ளிச்சேரி	Palli-c-cēri	,,
அகரஞ்சேரி	Aharañ-jēri	—N.A.
புதுச்சேரி	Pudu-c-cēri	,,
பூஞ்சேரி	Pūñ-jēri	—Ching.
ஆலஞ்சேரி	Ālañ-jēri	,,
திட்டைச்சேரி	Tiṭṭai-c-cēri	—Sa.
நடுவச்சேரி	Naḍuva-c-cēri	—Coim.

Sēri (Mala)

	Tāmara-sēri	—Mal.
	Kāra-sēri	,,
	Cerpul-sēri	—Mal.
	Al-vān-sēri	,,

Kēri (Kan).

	Doddana-kēri	—Bel.
	Kare-kēri	,,

(19) *Mandai* (Tam) ; *Manda* (Tel).

Mandai (மந்தை) Tam.

அருமந்தை	Aru-mandai	—Chin.
வெண்மந்தை	Ven-mandai	—N.A.
பிஞ்சமந்தை	Pinja-mandai	,
சில்லமந்தை	Cilla-mandai	,,
கண்ணாலமந்தை	Kannāla-mandai	,,

Manda (Tel.)

	Pasu-manda	—Chit.
	Iru-manda	—E God
	Ella-manda	—Gun.
	Tāla-manda	—Gan
	Vi-manda	—Kist
	Masi-manda	—Viz
	Avala-manda	—Nel.

(20) *Toluvu* (தொழுவு)[18] Tam.

முருங்கைத்தொழுவு	Murungai-t-toluvu	—Coim.
மூங்கில்தொழுவு	Mūngil-toluvu	,,
வாகைத்தொழுவு	Vāhai-t-toluvu	,,
வெட்டியான் தொழுவம்	Vettiyān-toluvam	—N.A.

18. *Tolu* is an enclosure for cattle. In Toluvu, the final vowel is an enunciative suffix. In Toluvam, *am* is an expletive suffix.

Terminals of Place-names denoting rivers and waters.

(1) *Āṟu* (Tam) *Ēṟu* (Tel), *Āṟu* (Mala)

Āṟu (ஆறு) Tam

கயத்தாறு	Kayatt-āru	—Tin.
திருவையாறு	Tiru-v-ai-y-āṟu[1]	—Tan.
தெள்ளாறு	Tell-aṟu	—N A.
கோட்டாறு	Kōṭṭ-āṟu	—S T.
திருநள்ளாறு	Tiru-nall-āṟu[2]	„

Ēṟu (Tel)

Ipp-ēru	—Anant.
Cagal-ēru	—Cud
Tol-ēru	—W God.
Kāl-ēru	—E God
Tenn-ēru	—Kist
Zuvval-ēru	—Nel
Ging-ēru	—Viz
Pāl-ēru	—Chit

Āru (Mala)

Etayāru	—Mal
Kottaru	—S T.
Tiruvattāru	— „

(2) *Turai* (Tam), *Tura* (Mala), *Ture* (Kan).

Turai (துறை) Tam[3]

சிந்துபூந்துறை	Cindupūn-turai	—Tin.
செந்துறை	Cen-turai	—Mad.
திருத்தவத்துறை	Tiru-t-tava-t-turai[4]	—Tri.

1 The Sanskrit equivalent of Tiru-v-aiyāṟu is Panchanatam Aiyāṟu= Five rivers

2 Tiru-nallāṟu is a sacred shrine three miles west of Karaikal.

3 The terminal *turai* (Seaport) pertaining to place-names of (neydal) the littoral region will be considered later.

4. Now known as Lālguḍi in the Trichinopoly District.

தோப்புத்துறை	Tōppu-t-tuṟai	—Tan.
பூந்துறை	Pūn-tuṟai	—S. A.
ஆத்துறை	Ā-t-tuṟai	—N. A.
அருகத்துறை	Aruhat-tuṟai	—Chin.
நெல்லித்துறை	Nelli-t-tuṟai	—Coim.

Tuṟa (Mala)

Kuḻi-t-tuṟa	—T.[4a]
Pūn-tuṟa	,,
Punna-t-tuṟa	,,
Tiru-p-pūṇi-t-tuṟā	—Cochin.

(3) *Turutti* (Tam.); *Turti* (Tel.); *Turutti* (Mala).

Turutti (துருத்தி) Tam.

திருப்பூந்துருத்தி	Tiru-p-pūn-turutti	—Ram.
திருத்துருத்தி	Tiru-t-turutti	..

Turti (Tel.)

Pāmu-durti	—Anant.
Velu-durti	—Cud.
Cen-durti	—God. E.
Jaga-durti	—Kur.
Mud-durti	—Viz.

Turutti (Mala)

Perun-turutti	—Mal.
Punna-turutti	,,
Ālan-turutti	—T

(4) *Araṅgam* (அரங்கம்) Tam.[5]

திருவரங்கம்	Tiru-v-araṅgam	—Tri.

4a. T=Travancore.

5. Tiru-v-araṅgam is popularly known as Sri-raṅgam. Tiru-v-araṅgam in Ramnad District is probably a duplication of the famous islet bearing that name in the Trichinopoly district.

(5) *Kūḍal* (Tam.) ; *Kūḍal*[6] (Kan).

Kūḍal (கூடல்) Tam.

முக்கூடல்	Muk-kūḍal[7]	—Tin.
பாபான் கூடல்	Pāpāṉ-kūḍal[8]	—Ram.
திருப்பள்ளி முக்கூடல்	Tiru-p-paḷḷi muk-kūḍal	—Tri.
சிவன் கூடல்	Sivaṉ-kūḍal	—Chin.
திருமுக்கூடல்	Tiru-muk-kūḍal	,,
பவானி முக்கூடல்	Pavāni-muk-kūḍal	,,
பொன்னார் கூடல்	Poṉṉār-kūḍal	—Sa.

(6) *Ilaṅgai* (Tam); *Lanka* (Tel.)

Ilaṅgai இலங்கை (Tam).

மாவிலங்கை	Māvilaṅgai	—S.A.
குப்பானை மாவிலங்கை	Kuppāṉai-māvilaṅgai	—Ram.

Lanka (Tel.)

Bhūsula-lanka	—E. God.
Dēmudu-lanka	,,
Kovvada-lanka	—Kist.

(7) *Ūrru* (Tam), *Ūtta* (Tel.); *Ūtta* (Kan.)

Ūṟṟu (ஊற்று) Tam[9]

தாழையூத்து	Tāḻai-ūttu	—Tin.
தன்னூத்து	Taṉ-ṉ-ūttu	,,
அத்தியூத்து	Atti-y-ūttu	—Ram.
அப்பனூத்து	Appaṉ-ūttu	—Mad.
அடியனூத்து	Aḍiyaṉ-ūttu	,,
கண்ணூத்து	Kaṇ-ṇ-ūttu	—Tri.
மாறனூத்து	Māṟaṉ-ūttu	,,
மாவூத்து	Mā-v-ūttu	—Sa.

6. The place where the rivers Tunga and Bhadra unite to form the Tungabhadra is known as Kūḍali.

7. Muk-kūḍal is now called Sīvalapēri. It is situated at the confluence of the Tampraparni and Citranadi or Cittar. Curiously enough a small village in the Ambasamudram Taluk, Tinnevelly District bears the name Muk-kūḍal without any apparent justification. It is neither situated on a river nor anywhere near a confluence.

8. Teṟku-Kūḍali is the name of a village in the Ramnad District.

9. Ūṟṟu becomes ūttu by the change of *ṟṟ* into *tt*.

(8) *Ūruṇi* (ஊருணி) Tam.[10]

கல்லூருணி	Kal-l-ūruṇi	—Tın.
பேரூருணி	Pēr-ūruṇi	„
புளியூருணி	Pulı-y-ūruṇı	—Ram
மயிலூருணி	Mayıl-ūruṇi	„
புரசூருணி	Puras-ūruṇi	—Tan.

(9) *Ilañjı* (Tam), *Elañjı* (Tel); *Ilañjı* (Mala).

இலஞ்சி	Ilañjı	—Tın.

Elañji (Tel).

Elañji	—Bel.

Ilañjı (Mala)

Kuttılañjı	—T

(10) *Ērı* (Tam), *Ērı* (Kan), *Erı* (Mala)

Ērı (ஏரி) Tam.

புத்தனேரி	Puttan-ērı	—Tın.
குலையனேரி	Kulayan-ērı	„
மாறனேரி	Māran-ēri	—Ram.
முருகனேரி	Muruhan-ērı	—Mad
புழுதேரி	Pulut-ērı	—Trı
பள்ளியேரி	Pallı-y-ērı	—Tan
புத்தேரி	Putt-ēri	—S A
சித்தேரி	Cıtt-ēri	„
கல்லேரி	Kal-l-ēri	—N A
வெள்ளேரி	Vel-l-ēri	„
புல்லேரி	Pul-l-ēri	—Chın.
மருதேரி	Marud-ēri	„
மறவனேரி	Maravan-ēri	—Sa.
சித்தனேரி	Cittan-ēri	„
கொடுவேரி	Kodu-v-ēri	—Coım.

10. Ūruni (ūr + uni) literally means pool of drinking water. Ūranı (ஊரணி) is a corruption of ūruni (ஊருணி).

Ēri (Kan).

Dodd-ēri	—Ant.
Ānav-ēri	—Bel.
Putt-ēri	—Chit.

Ēri (Mala)

Vel-l-ēri	—Mal.
Ūt-t-ēri	,,
Pon-ēri	,,

(11) *Kulam* (Tam), *Kolam* (Kan), *Kolanu* (Tel), *Kulam* (Mala).

Kulam (குளம்) Tam

ஆலங்குளம்	Ālan-gulam	—Tin.
கருங்குளம்	Karun-gulam	,,
திருநெடுங்குளம்	Tiru-nedun-gulam	—Tri
செங்குளம்	Cen-gulam	,,
பூங்குளம்	Pūn-gulam	—Tan
விளாங்குளம்	Vilān-gulam	,,
தலைக்குளம்	Talai-k-kulam	—S A
புதுக்குளம்	Pudu-k-kulam	,,
களிக்குளம்	Kali-k-kulam	—N A
அழிஞ்சிக்குளம்	Alinji-k-kulam	,,
இருங்குளம்	Irun-gulam	—Chin
பொன்னார்குளம்	Ponnār-kulam	—Sa
பனைக்குளம்	Panai-k-kulam	,,

Kolanu (Tel)

Āru-golanu	—Kist.
Enu-golanu	,,
Pāla-kolanu	—Kur.
Sri-kolanu	—Nel.
Komāra-kolanu	—Cud.
Rāvula-kolanu	,,
Īla-kolanu	—God. E.
Āru-golanu	—God. W.

Koḷam (Kan.)

Ude-goḷam	—Bel.
Ponnan-guḷam	—Chit.
Mudi-goḷam	,,
Arun-goḷam	,,

Kuḷam (Mala).

Eṭa-k-kuḷam	—Mal
Mannan-kulam	„
Pāppān-kuḷam	—T

(12) *Kaṇmāy*[11] (Tam.); *Kanuma* (Tel), *Kaname*, *Kanive* (Kan)

பாண்டிக்கண்மாய்	Pāṇḍi-k-kanmāy	—Ram
மூவர்கண்மாய்	Mūvar-kaṇmāy	„

Kanivē (Kan)

Huli-kanave	—Bel
Nāgara-kanive	„

(13) *Āvi* (Tam), *Āyi* (Mala)

Āvi (ஆவி) Tam.

நீராவி	Nīr-āvi	—Ram
கொண்டலாவி	Koṇḍal-āvi	„
ஆரியராவி	Ariyar-āvi	—S A
கல்லாவி	Kal-l-āvi	—Sa
துங்காவி	Tung-āvi	—Coim.
சிற்றாவி	Ciṟṟ-āvi	—Tan

Āyi (Mala)

Kal-l-āyi	—Mal
Peramb-ayi	
Sangal-āyi	„
Valli-y-āyi	„

(14) *Vāvi* (Tam), *Bāvi* (Tel), *Bāvi* (Kan)

Vāvi (வாவி) Tam

கோடல்வாவி	Kōḍal-vāvi	—Mad
தோரணவாவி	Tōraṇa-vāvi	—Coim

Bāvi (Tel); *Bāvi* (Kan)

Karaḍi-bāvi	—Coim.
Kallu-bāvi	—Bel.
Gōna-bāvi	„

11. Kanmāy is probably a variant of Kanvāy.

(15) *Kēṇi* (Tam), *Kēṇi* (Mala).

Kēṇi கேணி (Tam).

சிலையன் கேணி	Cilayan-kēṇi	—Ram.
கண்டன் கேணி	Kandan-gēṇi	,,
குறக் கேணி	Kuṟak-keṇi	—S. A.
பரமன் கேணி	Paramaṉ-kēṇi	—Chin.
திருவல்லிக் கேணி	Tiru-v-alli-k-keṇi	—Madras

(16) *Kiṇaṟu* கிணறு (Tam).

கொல்லன் கிணறு	Kollaṉ-kiṇaṟu	—Tin
ஆலங்கிணறு	Ālan-giṇaṟu	,,
மல்லன் கிணறு	Mallan-giṇaṟu	—Ram.
காடக்கிணறு	Kada-k-kiṇaṟu	—Mad.
வெள்ளக்கிணறு	Veḷḷa-k-kiṇaṟu	—Coim.

(17) *Cuṉai* (Tam), *Dune* (Kan), *Dona* (Tel).

திருச்சுனை	Tiru-c-cuṉai	—Mad.
குளிர்சுனை	Kuḷir-cuṉai	—S. A.

(18) *Tadākam* தடாகம் (Tam).

சின்னத்தடாகம்	Ciṉṉa-t-taḍākam	—Coim.

(19) *Tāngal* தாங்கல் (Tam).

உடையான் தாங்கல்	Udayāṉ-tāngal	—S.A.
செட்டி தாங்கல்	Cetti-tāngal	,,
ஆலந்தாங்கல்	Ālan-tāngal	—N.A.
கள்ளித்தாங்கல்	Kaḷḷi-t-tāngal	,,
முருகன் தாங்கல்	Muruhaṉ-tāngal	—Chin.
வளவன் தாங்கல்	Vaḷavaṉ-tāṅgal	,,
பெருமாள் தாங்கல்	Perumāḷ-tāṅgal	—Chit.

(20) *Ciṟai* (Tam.); *Ceruvu, Cerla* (Tel.); *Keṟe* (Kan.) *Ciṟa* (Mala)

இருஞ்சிறை	Iruñ-jiṟai	—Ram.
அழகுசிறை	Aḻahu-ciṟai	—Mad.
கருமன் சிறை	Karumaṉ-ciṟai	—Coim.

Ceruvu, Cerla (Tel).

Dēvala-ceruvu	—Anant.
Amma-ceruvu	—Chit.
Botla-ceruvu	—Cud.
Tuniki-ceruvu	—God. E.
Kalla-ceruvu	—God. W.
Ceruvu	—Gun.
Putla-ceruvu	—Kist.
Akka-ceruvu	—Nel.
Nalla-ceruvu	—Viz.
Penaka-cerla	—Anant.
Vēlpu-cerla	—Cud.
Kalava-cerla	—God. E.
Malaka-cerla	—God. W.
Veli-cerla	—Gun.
Jakkam-cerla	—Kist.

Kere (Kan).

Gadde-kere	—Bel.
Huli-kere	,,

Cira (Mala).

Vaḷḷi-c-cira	—T
Pūñ-cira	,,
Pē-c-cira	,,

(21) *Maḍu* (Tam); *Maḍuvu, Maḍugu* (Tel); *Maḍuvu* (Kan).

Maḍu (மடு) Tam.

கல்மடு	Kal-maḍu	—Tin.
முதலைமடு	Mudalai-maḍu	—Tan.
ஆனை மடு	Āṉai-maḍu	—S.A.
கட்டமடுவு	Kaṭṭa-maḍuvu	—N.A.
செம்மடுவு	Cem-maḍuvu	—Sa.

Maḍugu (Tel).

Cippala-maḍugu	—Anant.
Avina-maḍugu	—Bel.
Jammala-maḍugu	—Chit.
Karaḍi-maḍugu	—Cud.
Uyyāla-maḍugu	—God. E.
Musali-maḍugu	—Kur.
Alli-maḍugu	—Nel.
Kotta-maḍugu	—Sa.

(22) *Kuṇḍu. Kuṇḍam* (Tam); *Kuṇṭa* (Tel); *Kuṇṭe* (Kan.).

Kundu குண்டு, *Kuṇḍam* குண்டம் (Tam).

தும்மக் குண்டு	Ṭumma-k-kundu	—Ram.
சித்தலக் குண்டு	Cittala-k-kundu	„
புனையான் குண்டு	Punaiyāṉ-kundu	—Tan.
நீர்க் குண்டம்	Nīr-k-kundam	—Tin.
பிரம குண்டம்	Pirāma-kundam	—S.A.
முடி குண்ட	Mudi-kuṇḍam	—Coim.

Kunta (Tel.)

Ganji-kunta	—Anant.
Chinta-kuṇṭa	—Bel.
Āna-gunta	—Chit.
Kāma-kunta	—Cud.
Nalla-gunta	—God. E.
Kava-gunta	—God. W.
Gōnu-gunta	—Gun.
Tōpu-gunta	—Nel.
Uluvan-gunta	—Sa.
Pandi-gunta	—Viz.

(23) *Kuttam* குட்டம், *Kuttai* குட்டை (Tam).

அச்சன் குட்டம்	Accaṉ-kuttam	—Tin.
பாறைக் குட்டம்	Pārai-kuttam	„
ஆமைக் குட்டம்	Āmai-k-kuṭṭam	—Ram.
கீரிக் குட்டம்	Kiri-k-kuṭṭam	„
வண்ணான் குட்டை	Vannāṉ-kuṭṭai	—N.A.
கொல்லன் குட்டை	Kollaṉ-kuṭṭai	„
மல்லிக் குட்டை	Malli-k-kuṭṭai	—Sa.
மஞ்சக்குட்டை	Mañja-k-kuṭṭai	„
செட்டிகுட்டை	Ceṭṭi-kuṭṭai	—Coim.
கம்மாளக்குட்டை	Kammāḷa-k-kuṭṭai	„

(24) *Turavu* துரவு (Tam).

பெருந்துரவு	Perun-turavu	—Chin.

(25) *Kōṭṭakam* கோட்டகம் (Tam)

மானங்காத்தான் கோட்டகம்	Mānangāttān-kottakam	—Tan
கோட்டகம்	Kōttakam	,,
புதுக்கோட்டகம்	Pudu-k-kōttakam	
பிச்சன்கோட்டகம்	Piccan-kottakam	
தானிக்கோட்டகம்	Tanı-k-kōttakam	

(26) *Pattam* (Tam), *Pattam* (*Mala*)

Pattam பட்டம் (Tam)

பேய்ப்பட்டம்	Pey p-pattam	—Ram
வடக்குப்பட்டம்	Vadakku-p-pattam	—Tan
தெற்குப்பட்டம்	Teı ku-p-pattam	
பெரும்பட்டம்	Peı um-battam	—N A

Pattam (Mala)

Mala-p-pattam	—Mal

(27) *Poyhai* பொய்கை (Tam)

நந்தவனப்பொய்கை	Nandavana-p poyhaı	—Ram
பொய்கை	Poyhaı	—N A

(28) *Kāl Kālvāy* (Tam) *Kāluva Kalava* (Tel) *Kāl Kāluve* (Kan) *Kal* (Mala)

Tam.

பள்ளக்கால்	Palla-k-kāl	—Tın
வெள்ளக்கால்	Vella-k-kāl	,,
தலைக்கால்	Talaı-k-kāl	—Ram
கருப்புக்கால்	Karuppu-k-kāl	—Mad
அருங்கால்	Arun-gāl	—Tıı
மணக்கால்	Mana-k-kāl	,,
குவளைக்கால்	Kuvalaı-k-kāl	—Tan
ஊத்தங்கால்	Ūttan-gāl	—S A
மாங்கால்	Mān-gāl	—N A
அன்னங்கால்	Annan-gāl	—Chın

Kālvāy கால்வாய், *Vāy-k-kāl* வாய்க்கால் (Tam)

கால்வாய்	Kāl-vāy	—Tın
ஆழியவாய்க்கால்	Alıya-vāy-k-kāl	—Tan.

Kāl, *Kāluve* (Kan).

	Malla-kālava	—Anant.
	Kuru-kālava	—Chit.
	Pedda-kālava	—Cud.
	Nalla-kālava	—Kur.

Kāl (Mala)

	Āṛṛu-k-kāl	—T
	Kunnattu-k-kāl	,,

(29) *Anai* (Tam), *Āna* (Tel); *Ane* (Kan.).

Anai அணை (Tam).

கண்ணணை	Kan-n-anai	—Ram.
வெள்ளியணை	Velli-y-anai	—Tri.
கரடியணை	Karadi-y-anai	—S.A.

(30) *Madai* (Tam), *Mada* (Tel).

Madai மடை (Tam)

பாலமடை	Pāla-madai	—Tin.
கொழுமடை	Kolu-madai	,,
நாகமடை	Nāha-madai	—Ram.
புறாமடை	Purā-madai	,,
மேல்மடை	Mel-madai	—Mad.
தவசிமடை	Tavasi-madai	,,
சம்புமடை	Cambu-madai	—Tri
துவரைமடை	Tuvarai-madai	—Tan

Mada (Tel)

	Nalla-mada	—Anant.
	Gundla-mada	—Cud.
	Vēmula-mada	—Kist.
	Dēva-mada	—Kur.
	Dōla-mada	—Viz.

(31) *Karai* (Tam); *Kara* (Tel), *Kare* (Kan.); *Kara* (Mala.).

Karai கரை (Tam).

அணைக்கரை	Anai-k-karai	—Tin.
மூலைக்கரை	Mūlai-k-karai	,,
நெடுங்கரை	Neduṅ-garai	—Ram.
கோடிக்கரை	Kōdi-k-karai	,,
மாங்கரை	Māṅ-garai	—Mad.
வாணிக்கரை	Vāṇi-k-karai	,,
கட்டுக்கரை	Kaṭṭu-k-karai	—Tan.
கொல்லன்கரை	Kollaṉ-karai	,,

மல்லிக்கரை	Malli-k-karai	—S. A.
வெள்ளக்கரை	Vella-k-karai	,,
பசுங்கரை	Pasuṅ-garai	—N A
குட்டைக்கரை	Kuṭṭai-k-karai	,,
நீலங்கரை	Nilaṅ-garai	—Chin
அமிஞ்சிக்கரை	Aminji-k-karai	,,
புலிக்கரை	Puli-k-karai	—Sa.
புழுதிக்கரை	Puḻudi-k-karai	,,
மதுக்கரை	Madu-k-karai	—Coim
பேட்டைக்கரை	Pēttai-k-karai	,,

Kara (Tel)

Eguvatada-kara	—Chit
Mada-kara	—Viz.

Kare (Kan)

Bad-kare	—S K
Gadde-kere	—Bel
Mallana-kere	

Kara (Mala)

Kannan-kara	—Mal.
Vaya-kara	,,
Mavēli-k-kara	—T
Mullur-k-kara	—Cochin

(32) *Ōdai* ஓடை (Tam)

மயிலோடை	Mayil-ōdai	—Tin
நாகலோடை	Nāhal-ōdai	,,
பாணனோடை	Pānan-ōdai	—Ram
பாலோடை	Pāl-ōdai	,,
பாப்பானோடை	Pāpān-ōḍai	—Mad
செம்போடை	Cemb-ōdai	—Tan.
வெண்ணலோடை	Vennal-ōdai	,,
சடையனோடை	Cadiyan-ōda	—N A.
காரனோடை	Kāran-ōḍai	—Chin
கலகாலோடை	Kalahāl-ōḍai	,,

(33) *Uḍaippu* உடைப்பு (Tam).

ஐயனுடைப்பு	Aiyan-uḍaippu	—Tin.
மூன்றுடைப்பு	Mūnr-uḍaippu	—Ram.
வலையனுடைப்பு	Valayan-uḍaippu	,,

PLACE-NAME SUFFIXES IN TAMIL

By

R. P. Sethu Pillai
(*Senior Lecturer*)

Suffixes of the Place-Names of the Arable Region:

Marudam.

(1) *Vayal* (Tam), *Bayalu* (Tel), *Bayalu* (Kan); *Vayal* (Mal).

நெடுவயல்	Nedu-vayal	—Tin.
அல்லிவயல்	Alli-vayal	—Ram.
தோப்புவயல்	Tōppu-vayal	—Tan.

Bayalu (Tel)

Tummala-bayalu	—Anant.
Santa-bayalu	—Chit.
Gurrāla-bayalu	—God. E.
Ponnala-bayalu	—Kur.
Vatla-bayalu	—Nel.
Pendlā-bayalu	—Viz.

Bayalu (Kan).

Haḷḷi-bayaḷu	—Mys.
Maji-bailu	—Kan. S.
Tiru-vailu	„

Vayal (Mal).

Peru-vayal	—Mala.

(2) *Vēli*[1] (Tam); *Velugu* (Tel); *Bēli* (Kan).

திருநெல்வேலி	Tirunel-vēli	—Tin.
குவளைவேலி	Kuvaḷai-vēli	—Ram.
ஆலவேலி	Āla-vēli	—Tan.
ஐவேலி	Ai-vēli	—S.A.
நெய்வேலி	Ney-vēli	—Chin.

1. *Vēli* means an enclosure. It has come to denote a unit of land measure in the northern districts of the Tamil country.

(3) *Kāṇı*[2] (Tam).

முக்காணி	Muk-kāṇi	—Ram
நவகாணி	Nava-kāṇı	—Mad
ஊரான்காணி	Ūrān-kāṇı	—S.A.

(4) *Marudam*[3] (Tam).

மருதம்	Marudam	—Chın
வள்ளிமருதம்	Vallı-marudam	—S A

(5) *Kāḻanı* (Tam), *Gadde* (Kan), *Kāḻanı* (Mal)

காக்கழனி	Kāk-kaḻanı	—Tan
புதுக்கழனி	Puduk-kaḻanı	—S A
தென் கழனி	Ten-kaḻanı	—N A
காவல் கழனி	Kāval-kaḻanı	—Chın

Kaḻanı (Mal)

Kaḻanı	—Mala

(6) *Parṟu* (Tam), *Parṟu Maṟṟu Vaṟṟu*,
Partı Martı Vartı (Tel)

பாட்டப்பற்று	Pātta-p-parṟu	—Tın
திருவேகம் பற்று	Tıru-vēkam-parṟu	—Ranı
சிக்கல்பற்று	Cıkkal-parṟu	—Tan
மேல் பற்று	Mēl-parṟu	—Trı
கோவில் பற்று	Kōvıl-parṟu	—S A.

Parru Varru Marru
Partı, Vartı, Martı (Tel)

Matta-parṟu	—God E
Chınta-parṟu	—God W
Velı-varṟu	,,
Dıga-marṟu	,,
Kop-parṟu	—Chıt
Goda-varṟu	,,
Nıda-marṟu	,,
Balli-parṟu	—Kıst
Tati-varṟu	,,

2. *Kāni* denotes a measure of land The extent of land ıs reckoned ın Kāni and Vēli in the northern districts

3. *Marudam* is the classical name for the cultıvable regıon

	Ākū-marru	—Kist.
	Tati-parti	—Chit.
	Kop-parti	—Cud.
	Anu-marti	—God. E.
	Kanu-parti	—Gun
	Mudi-varti	—Nel.
	Veduru-parti	—Viz.

(7) *Palanam* (Tam)

	Tiru-palanam[4]	—Tan

(8) *Kollai* (Tam)

இஞ்சிக் கொல்லை	Inji-k-kollai	—Tan
மஞ்சக் கொல்லை	Manja-k-kollai	—S A.
சாத்தன் கொல்லை	Cāttan-kollai	—N A
கிழார் கொல்லை	Kilār-kollai	—Chin

(9) *Kilar*[5] (Tam)

கருப்புக் கிழார்	Karuppu-k-kilār	—Tan

(10) *Tōttam* (Tam) *Tota* (Tel), *Tōta* (Kan)

தண்டன் தோட்டம்	Tandan-tottam	—Tri
செங்கழுநீர்த் தோட்டம்	Cengalunir-t-tottam	—Tan
புன் தோட்டம்	Pun-tōttam	—S A
ஆரணித் தோட்டம்	Ārani-t-tōttam	—N A
வாலத் தோட்டம்	Valat-tottam	—Chin.

Tota (Tel)

	Vāvili-tōta	—Chit
	Ponna-tōta	—Cud.
	Malli-tōta	—God. E
	At-tōta	—Gunt.
	Puvvula-tōta	—Nel
	Pūjāri-tōta	—Viz.

Tōta (Kan).

	Mangaluru-tōṭa	—Kan. S.

4 Tirupalanam is an ancient place mentioned in the Tevaram.

5 *Kilār* in the sense of garden is considered by the commentators of Tamil classics as a dialect of the *Koduntamil* country.

(11) *Paḍaippu.*

சொக்கப்படப்பு	Cokka-p-paḍappu	—Ram

(12) *Mēni* (Tam) ; *Mēni* (Mal)

நெல்மேனி	Nel-mēni	—Tin.
சூளமேனி	Cūla-mēni	—Chin
	Nen-mēni	—Mala
	Nemali	-Kist

(13) *Pannai*[6] (Tam)

ஆரம் பண்ணை	Āram-pannai	—Tin
மரப் பண்ணை	Mara-p-pannai	—Tan.

(14) *Vilai* (Tam)

வாகை விளை	Vākai-vilai	—Tin
திருத்தேர் விளை	Tiru-t-tēr-viḷai	—Ram

(15) *Puñjai* (Tam)

புஞ்சை	Puñjai	—Tan.
மேல் புஞ்சை	Mēl-puñjai	—N A.

(16) *Karisal*[7] (Tam)

குலையன் கரிசல்	Kulayan-karisal	—Tin
சின்னக் கரிசல்	Cinna-k-karisal	—Ram

(17) *Ceval* (Tam) ; *Kebbe* (Kan).

செவல் (மேலை, கீழை)	Ceval (Mēlai, Kīḻai)	—Tin
முள்ளிச் செவல்	Muḷḷi-c-ceval	—Ram

(18) *Vaṇḍal*[8] (Tam); *Vandu* (Tel).

அரசடி வண்டல்	Arasaḍi-vaṇḍal	—Ram.

6. *Pannai* is commonly used in the southern districts to denote agricultural land. Hence Pannaiyār, a landholder.

7. *Karisal* is black cotton soil. The name is derived from the colour of the soil. Cevval is reddish soil.

8. *Vaṇḍal* is alluvial soil. The alluvial deposit of the Cauvery is also called Vaṇḍal.

(19) *Karambai* (Tam); *Garuvu* (Tel); *Gōḍu* (Kan).

மணிக்கரம்பை	Mani-k-karambai	—Ram.
வாணியன் கரம்பை	Vānivan-karambai	—Tan.

(20) *Manali* (Tam)

மணலி	Manali	—Tin.
செம்பிய மணலி	Cembiya-manali	—Chin.

(21) *Padukai* (Tam), *Padiya*, *Paduva* (Tel)

தேனாம் படுகை	Tēnām padukai	—Tan.
வல்லம் படுகை	Vallam-badukai	—S A.

(22) *Pāttam* (Tam)

மேலப்பாட்டம்	Mēla-p-pāṭṭam	—Tin
கீழப் பாட்டம்	Kīḻa-pāttam	— ,,

(23) *Kuttakai* (Tam); *Gutta* (Tel); *Guttige* (Kan).

வடுகன் குத்தகை	Vadukan-kuttakai	—Tan.
நடுக் குத்தகை	Nadu-k-kuttakai	Chin.

(24) *Vettu* (Tam)

வெற்றியார் வெட்டு	Verriyār-vettu	Tri
ஏனாதி வெட்டு	Ēnādi-vettu	Chin

(25) *Tiruttu* (Tam)

திருத்து	Tiruttu	—Tin
வத்தராயன் தெத்து (திருத்து)	Vattarāyan-tettu (tiruttu)	—S A.

(26) *Virutti* (Tam).

பட்ட விருத்தி	Paṭṭa-virutti	—Tan.

(27) *Āṭci*[9] (Tam).

மணியாச்சி	Mani-ācci	—Tin.
சிறுவாச்சி	Ciṟuv-ācci	—Ram.
குமராட்சி	Kūmar-āṭci	—S.A.
தாராட்சி	Tār-āṭci	—Chin.
பொள்ளாச்சி	Poḷḷ-ācci	—Coim.

9. *Ācci* is a corruption of *āṭci*. The expression *Kāni-ātci* is largely used in the Southern districts.

(28) *Nilam* (Tam) ; *Ṅēla*, *Nelavu* (Tel) ; *Nela* (Kan).

நன்னிலம்	Nan-nilam	—Tan.
கரி நிலம்	Kari-nilam	—Chin.

(29) *Pulam* (Tam); *Polamu* (Tel), *Pola*, *Hola* (Kan)

குறவப்புலம்	Kuravap-pulam	—Tan
கத்திரிப்புலம்	Kattiri-p-pulam	
செம்புலம்	Cem-bulam	—Chin

(30) *Tarai* (Tam); *Tire* (Kan) : *Tara* (Mal)

நல்ல தரை	Nalla-tarai	—Ram
மேலாந்தரை	Mēlān-tarai	—N A

Tara (Mal)

	Kōttat-tara	—Mala
	Nellisērit-tara	

(31) *Nattam* (Tam)

ஆலடி நத்தம்	Aladi-nattam	—Ram
பிள்ளையார் நத்தம்	Pillaiyār-nattam	—Mad
குறிச்சி நத்தம்	Kuricci-nattam	—Tri
பொன்மான் நத்தம்	Ponmān-nattam	—Tan
திருப்பணி நத்தம்	Tiru-p-pani-nattam	—S A
பெரிய நத்தம்	Periya-nattam	—Chin
அருள் நத்தம்	Arul-nattam	—Sa
பூதி நத்தம்	Pūdi-nattam	—Coim.
	Pātūru-nattam	—Chit

(32) *Kalam* (Tam); *Kallamu* (Tel) ; *Kalam* (Kan)

திருவேட்களம்	Tiru-vēṭ-kaḷam	—S.A.
நெடுங்களம்	Neduṅ-gaḷam	—Tan.
இருகளம்	Iru-kalam	—Chin.
திருவஞ்சைக்களம்	Tiru-vanjai-k-kalam	—Cochin

(33) *Poṭṭal* (Tam) ; *Bōḍu* (Tel).

வெள்ளைப்பொட்டல்	Veḷḷai-p-poṭṭal	—Ram.

(34) *Mēḍu*, *Mōḍu* (Tam) ; *Mēḍu*, *Meṭṭa* (Tel) ; *Mēḍu* (Kan)

தாழை மோடு	Tāḻai-mōḍu	—Tri.
கள்ளி மோடு	Kalli-mōḍu	—Tan.
புலி மோடு	Puli-mōḍu	—N.A.
நொச்சி மோடு	Nocci-mōḍu	—Chin.

பால மோடு	Pālā-mōḍu	—Sa
புலை மேடு	Pulai-mēdu	—Coim.

Mēdu Metta (Tel)

	Pilla-mēdu	—Chit.
	Anna-medu	—Nel.

(35) *Tidal—Tittu* (Tam) *Titta* (Tel)

[illegible]	Mutuvan-tidal	—Ram
[illegible]	Kara-t-tidal	—Tan
[illegible]	Nadu-t-tittu	—S A
[illegible]	Cen-tittu	—Sa

(36) *Kuli* (Tam) *Goyyi* (Tel) *Kuli Guni* (Kan), *Kuḷi* (Mal)

[illegible]	Kida-k-kuli	—Ram
[illegible]	Urru-k-kuli	Tri
[illegible]	Ukandan-kuli	—Tan
[illegible]	Karun-guli	—S A
[illegible]	Alli-k-kuli	—Chin
[illegible]	Palla-k-kuli	- Sa
[illegible]	Mallan-guli	—Coim

Koyyi (Tel)

	Chinta-koyya	—God E

Kuli (Mal)

	Nāyar-kuli	—Mala
	Elak-kuḻi	„

(37) *Pallam* (Tam) *Pallamu* (Tel), *Pallam* (Kan).

முன்னீர்ப்பள்ளம்	Muṇṇir-p-pallam	—Tin
கோரைப்பள்ளம்	Kōrai-p-pallam	—Ram
மருதம் பள்ளம்	Marudam-ballam	—Tan
பாடிப்பள்ளம்	Pādi-p-pallam	—S A.
தாழம் பள்ளம்	Tāḻam-ballam	—N A.
கமுகம் பள்ளம்	Kamukam-ballam	—Chin.

(38) *Tāvu* (Tam), *Tāvu* (Tel).

பணிக்கத்தாவு	Panikka-t-tāvu	—Ram.
கருங்குழித் தாவு	Karunguli-t-tāvu	—Tan.

(39) *Kidangu* (Tam), *Kadaṅgu* (Kan).

கோவினிக் கிடங்கு	Kōvini-k-kiḍaṅgu	—Ram.

(40) *Veḷı* (Tam) ; *Veli* (Tel).

நாக வெளி	Nāka-veli	—Tri.
பொன் வெளி	Pon-veḷi	—Tan.
கூடு வெளி	Kūḍu-veḷi	—S.A.

(41) *Ēndal* (Tam)

கண்ணன் ஏந்தல்	Kannān-ēndal	—Mad
மணி யேந்தல்	Manı-y-ēndal	—S A
புலிவாயன் ஏந்தல்	Pulıvāyan-ēndal	—N.A.
வெண்ணேந்தல்	Ven-ṅ-ēndal	—Chın

(42) *Vattam Vattāram* (Tam); *Vatāram* (Tel)

எட்டூர் வட்டம்	Ettur-vattam	—Ram.
அக்கரை வட்டம்	Akkaraı-vattam	—Tan.
சாத்த வட்டம்	Cātta-vattam	—S.A.
குன வட்டம்	Kuna-vattam	—N.A.
சிலா வட்டம்	Cılā-vattam	—Chın
அகார வட்டாரம்	Ahara-vattāram	—Tan.
	Sıddha-vattam (Sıdhout)	—Cud

Vattam (Mal)

	Nadu-vattam	—Mala
	Puttūr-vattam	,,

(43) *Valaıvu* (Tam).

கீழ் வளைவு	Kīḻ-valaıvu	—Mad.
மேல் வளைவு	Mēl-valaıvu	,,

(44) *Curṟi* (Tam).

பூஞ் சுற்றி	Pūñ-curṟi	—Mad.

(45) *Cērttı* (Tam).

முதல் சேத்தி	Mudal-cēttı	—Tan.
மூன்றாம் சேத்தி	Mūnrām-cēttı	,,
திருப்பாச் சேத்தி	Tıruppā-cētti	—Ram

TAMIL LITERARY AND COLLOQUIAL

BY

R P SETHU PILLAI

(c) Lexical

The vocabulary of the literary language consists of four classes of words viz

1 *Iyarcol*—(simple common words)

2 *Tiricol*—(literary words)[1]

3 *Ticai-c col*—(words borrowed from the twelve countries bordering the ancient *cen-tamil* land)

4 *Vada col*—(literally northern words) Loan-words in Sanskritic and Prakritic forms

1 It includes homonyms and synonyms (*Tolkappiyam* Col 399)

2 Tolkappiyam col 400 The following words are given by the commentators as examples of *Ticai-c-col*

பெற்றம்	petram (cow)—Ten-pandi-nadu
தள்ளை	tallai (mother) Kutta-nadu
ஞெள்ளை	nellai (dog)— do
அச்சன்	accan (father)—Kuḍa-nadu
கையர்	kaiyar (cheats)—Karka-nāḍu
எலுவன்	eluvan (man-friend)—Cita-nadu
இகுளை	ihulai (woman's confidante)— do
தந்துவை	tanduvai (mother's brother's wife)— do
ஞமலி	ñamali (dog)—Puli-nāḍu
பாழி	pali (pool)— do
செறு	ceru (field)—Aruva-nādu
கேணி	kēni (pool)— do
குட்டை	kuttai (kuruni—a measure)—Aruvā-vaḍatalai-nādu

The following are instances of *vada-col* borrowed in Tamil in their prakritic form

	Tamil	*Prakrit*	*Sanskrit*
அத்தாணி	attāni	attāni	asthana
ஆணை	anai	anā	ajña
அய்யன்	ayyan	ayya	arya
உய்யானம்	uyyanam	uvyana	udyana
கண்ணன்	kannan	kanha	krsna
கப்பரை	kapparai	khappara	karpara
சவுக்கம்	cavukkam	caukka	catuska
சாவகன்	cavakan	savaka	sravaka
சீயம்	ciyam	siha	simha
சிப்பி	cippi	sippi	sukti
சுங்கம்	cungam	sunka	sulka
சுண்ணம்	cunnam	cunna	curna
சுன்னம்	cunnam	sunna	sunya
தாதி	tadi	dhati	dhatri
நக்கன்	nakkan	nakka	nagna
நிக்கந்தன்	nikkandan	nigganth a	nirgrantha
நிச்சம்	niccam	niccam	nitya
படிக்கம்	padikam	padiggaha	prati-graha
படிமை	paḍimai	padima	pratima
பந்தி	pandi	panti	pankti
பயணம்	payanam	payana	prayana
பல்லக்கு	pallakku	pallanka	paryanka
பளிங்கு	palingu	phalika	sphatika
பாகதம்	pakatam	pakata	prakrta
புடவி	pudavi	pudhavi	prthvi
மச்சம்	maccam	maccham	matsya
முத்தி	mutti	mutti	mukti
மோனம்	monam	mōna	mauna
வட்டி	vatti	vatti	vrddhi
வண்ணம்	vannam	vanna	varna
வதம்	vatam	vatam	vrata

The vocabulary of the colloquial language is replete with pleonasms, reduplications and expressions pertaining to diverse arts and occupations

(1) *Pleonasms*

(a) The following are instances of pleonasms in which a literary word is coupled with its popular equivalent

அரைநாணாக்கயறு	arai-nan kayiru > ara-na-k-kayaru
சூறாவளிக்காற்று	cura-vali-k-karru > cura-vali-k-kāttu
சகடவண்டி	sakata vandi > cakkada-vandi
பழுதைக்கயிறு	palutai-k-kayiru > palutai-k-kayaru
பொ[illegible]	po[illegible]-p-[illegible]tti > pola-p-potti
புயல்காற்று	puyal karru > pusal-kattu
வெட்டரிவாள்	vettu arival > vett aruval

(b) In the following pleonasms an indigenous word is yoked to an alien word

nadu (Tamil)-matti (madhya Skt)—nadu-matti	நடுமத்தி
nadu (Tamil)-mayyam (madhya Skt)—nadu-mayyam	நடுமய்யம்
gate (Eng)-vasal (Tamil)—kettu-vasal	கேட்டுவாசல்
shop (Eng)-kadai (Tamil)—cappu-k-kadai	சாப்புக்கடை
civappu (Tamil)-red (Eng)—civappu-rettu	சிவப்புரெட்டு
kadai (Tamil)-bazar (Persian)—kadai-basār	கடைபாசார்

(2) *Reduplications*

(*a*) Rhyming reduplication

vatta-cattam	வட்டசட்டம்
vambu-tumbu	வம்புதும்பு
koñja-nanjam	கொஞ்சநஞ்சம்
asattu-p-pisattu	அசட்டுப்பிசட்டு
pokkiri-cakkiri	போக்கிரிசாக்கிரி
narukku-p-pirukku	நறுக்குப்பிருக்கு
pākki-cākki	பாக்கிசாக்கி
cattu-p-pittu	சட்டுப்பிட்டு
cāttu-māttu	சாட்டுமாட்டு
cāla-mālam	சாலமாலம்
cādai-mādai	சாடைமாடை
tattu-muttu	தட்டுமுட்டு
nīkku-p-pōkku	நீக்குபபோக்கு
cākku-p-pōkku	சாக்குப்போக்கு
kattu-muttu	கட்டுமுட்டு

(b) Stylistic or rhetorical reduplication.

kaṉṉ-aṅ-garēr	கன்னங்கரேர்
cekka-c-cevēr	செக்கச்செவேர்
paccai-p-pasēr	பச்சைப்பசேர்
veḷḷai-veḷēr	வெள்ளைவெளேர்
ciṉṉam-ciṟu	சின்னஞ்சிறு
cappu-c-cavaṟu	சப்புச்சவறு
taṉṉam-taṉi	தன்னந்தனி
puttam-pudu	புத்தம்புது
paṭṭa-p-pahal	பட்டப்பகல்
veṭṭai-veḷi	வெட்டைவெளி
naṭṭai-nadu	நட்டைநடு ([illegible])
nahai-naṭṭu	நகைநட்டு
poṭṭu-p-poḍi	பொட்டுப்பொடி
taṭṭu-t-taḍai	தட்டுத்தடை

(3) Expressions pertaining to arts and occupations [3]

எழாம்பொருத்தம்	eḻām-poruttam—(Astrology) —incompatability of temperament.
கம்பிநீட்டல்	kambi-niṭṭal—(Goldsmith's art) —to steal away
கட்டவிழ்த்தல்	kaṭṭu-aviḻttal —(Medical treatment) —to disclose one's real state of affairs
காதுகுத்தல்	kādu-kuttal—(Goldsmith's art) —to beguile
காக்காய்பிடித்தல்	kākkāy-piḍittal—(Bird-catching) —to coax by word or deed
குல்லாப்போடுதல்	kullā-p-pōdutal[5]—(Dressing)—to cajole
சரடுவிடுதல்	caraḍu-viḍutal—(Goldsmith's art) —to concoct and circulate a story.
சாயம்வெளுத்தல்	cāyam-veḷuttal—(Dyeing) —to appear in true colours
பதம்பார்த்தல்	padam-pārttal—(Cooking) —to test.

3. The particular art or occupation is enclosed in brackets.

4. எல்லாம் மூன்றுங்கட்டவிழ்த்தால் தெரியும்.

5. This expression probably owes its origin to the practice of wearing head-dress to please the Muslims when they were the rulers of this land.

பூசி மழுப்பல்	pūsi-maluppal—(Painting) —to explain away
பித்தலாட்டம் செய்தல்	pittalāttam-ceydal[6]—(Alchemy) —to cheat.
மல்லாடல்	mallādal[7]—(Wrestling) —to bandy words
மன்றாடல்	mannādal manrādal (Pleading) —to make a persistent request.

The vocabulary of the colloquial language comprises, besides Sanskrit derivatives, words drawn from cognate languages (Telugu, Kanarese, Malayalam), Classic languages (Persian, Arabic), North Indian languages (Marathi, Hindustani) and modern European languages (Portuguese, Dutch, French, English), a classification of which is given below[8]

1 *ORNAMENTS*

அட்டிகை	attikai < K addike
கொலுசு	kolusu < T golusu
சிமிக்கி	cimikki < H. camkī
தாயத்து	tayattu A corruption of ta'wīdh ?
தோடா	todā < H. tōra
பாட்லா	pātlā < Mhr pāṭalī.
பாசிபந்து	pāsi-pandu < P bāzū-band
பில்லாக்கு	pillakku < Tur bulāq, bulāk
நத்து	nattu < H. nath
பேசரி	pesari < H. besar
நகாசு	nahāsu < A. naqsh
ராக்கடி	rākkadi < H rākhri
லோலாக்கு	lōlakku < H. lōlak
மெடல்	medal < E. medal

2. *APPAREL*

உருமால்	urumāl < P. rūmāl
கதர்	kadar < H. khudrā = rough

6. Pittalāṭtam (probably pittala+hāṭaka)—Deception, fraud as in passing brass for gold. (T.L.)

7. "கல்லாடம் படித்தவனோடு மல்லாடாதே"

8. The classified list is not exhaustive but only illustrative.

குடித்துணி	kuḍıttuṇı < P kūrta
கமிசு	kamısu < A qamıṣ
குல்லா	kulla < P kulah
சொக்காய	cokkāy < T tcokkā
சரிகை	carıhaı < P zarı
சகலாத்து	cahalattu < P saqallat saqalāt
சாக்கட்டு	cākkattu < E jacket
சாரி	carı < P sai
சால்வை	calvaı < P shal
சிராய	cıray < A sharaı
டிராயர்	dırāyaı < E drawers
டோரியா	dorıya < H dorıya
தாவணி	tavanı < P damanı
துப்பட்டா	tuppatta < H du patta
தோத்தி	tottı < H dhotı
துவாலை	tuvalaı < Port toalha
தொப்பி	toppı < H topı
நேரியல்	neriyal < M neriyal
பாகை	pahaı < H pag
பாடி	padı < E bodice
புட்டா	putta < H buta
நாடா	nada < H nala (P nawar)
நிசார்	nisar < A izar
மகமல்	mahamal < A makhmal
மல்	mal < P malmal
முண்டாசு	mundasu < H mund+ ?
லங்கோடு	langodu < H langotı
ஜிப்பா	jıppa < A jubba
ஜோடு	jōdu < H joı
லுங்கி	lungı < P lungı
சூட்டு	cūttu < E suıt
சர்ட்டு	carttu < E shırt
கோட்டு	kōttu < E coat
காலர்	kālar < E collar
டை	ṭaı < E tıe
பனியன்	paṉıyaṉ < A bunyān
பாக்கெட்டு	pākkettu < E pocket

பித்தான்	pittāṉ < E button[9]
பிளானல்	pilānal < E flannel
பிலுட்டு	piluttu < E belt
புடுசு	pudusu < E boots
சப்பாத்து	cappattu < Port sapato

CONFECTION AND CONDIMENTS

அல்வா	alva < A halwa
காரப்பூந்தி	kārā-p-pūndi < Ta kāram + H bundi
கிச்சடி	kiccadi < H khichri
கீர்	kīr < H khīr
குல்கந்து	kulkandu < gulqand (P gul + A qand)
கேசரி	kesari < H kesari
கோவா	kova < H khoa
கொச்சு	koccu < H kacca
சப்பாத்தி	cappatti < P capati
சட்னி	catni < H catni
சாம்பார்	cambar < Mhi sambhar
லட்டு	lattu < H laddu
ஜிலேபி	jilebi < A zalabiyya
சொஜ்ஜி	cojji < H suji
சேமியா	cemiya < Mhi sevaya, H sewain
கோசும்பரி	kosumbari < Mhi kosimbari
டாங்கர்	tangar < Mhi damgar
பட்டாணி	pattani < Mhi putana
பக்கோடா	pakkoda < H pakora
பஜ்ஜி	pajji < H bhujya
பருப்பி	paruppi < P barfi
பாதம்	pādam < P badam
பாத்து	pattu < Mhi bhata
பூரி	pūri < H pūri
பூந்தி	pūndi < H būndī
புலாவ்	pulāv < P pulāo
பேணி	pēni < H phēni
பேடா	pēda < H pērā
மசாலா	masālā < A maṣālıḥ

9 பொத்தான் pottaṉ, a variant of pittāṉ is probably a corruption of the Portugese botão.

மிட்டாய்	mıṭṭāy < H. mīṭnā
முரப்பா	murappā < A. murabba
மைசூர் பாகு	maisūr-pāhu < probably A Mıṣrī+skt pāk.
மைதா	maıdā < P. mayda
ரவை	ravai < H. ravā
தோசை	tōsaı < Port doce
ரொட்டி	roṭṭı < H rōṭi
ஐஸ்கிரீம்	aıskırīm < E. ıce-cream
கேக்கு	kēkku < E cake
கருவாடு	karuvāḍu < Port cıavado ?
சாக்கலட்டு	cākkalattu < F chocolat
பப்பிரமெண்டு	pappıramendu < E pepper-mint
பிசுக்கோத்து	pısukkottu < E biscuit
டோஸ்டு	tōsttu < E toast

FRUITS AND DRINKS

அன்னாசி	annāsı < Port ananas (Braz nanas)
ஆரஞ்சி	ārañjı < E orange
ஆப்பிள்	āppıl < E apple
ஆல்பக்கடா	ālpakkadā < P ālū-Bukhāra
எலுமிச்சை	elumıccai[10] < A laymūn + P tursh
கொய்யா	koyyā < Braz guayaba, Port goıaba
சப்போட்டா	cappōttā < E sapodılla
சீத்தாப்பழம்	citta-p-palam < H sitāphal
தம்பட்டம்	tambattam < E tomato
பப்பாளி	pappāḷı < Malay papaya
பறங்கிப் (பழம்)	parangı-p-(palam)[11] < P frangı+Ta
பம்பளிமாசு	pambalımāsu < Malay pampelmoose
பேரிக்காய்	pērı-k-kāy < E pear+Ta
மங்குஸ்தான்	mangustān < Malay mangıstan
ஒயின்	oyın < E wine
ஓவல்	ōval < E ovaltıne

10. P { tursh—sour. turush } Probably ı the prothetic prefix of lumıccai, (corruption of laymun tursh) has changed into e lumıccai>ılumıccai>elumıccai

11. *Farangı* or *firangı* is a Persian corruption of *frank* In Persian Firangistan' is the name for Europe.—See Portugese Vocables ın Asiatic Languages, pp. 17-18.

கலர்	kalar < E colour
கோலா	kōlā < H kēlā
காப்பி	kāppi < E coffee
கொக்கோ	kokkō < E cocoa
சர்பத்து	carpattu < A sharbat
சாயா	cāya < Chin tsha (P cāy)
சாலட்டு	cālaṭṭu < E salad (fruit-salad)
சோடா	cōḍa < E soda
பிராந்தி	pirandī < E brandy
தேநீர்	te-nīr < Malay te + Ta (Chin te)
லெமனேட்டு	lemaneṭṭu < E lemonade

5 ARCHITECTURE

ஆர்ச்சு	arccu < E arch
கமான்	kamaṉ < P kamān
கர்டர்	kardar < E girder
கக்கூசு	kakkusu < Dut kakhhuis
குசினி	kusini < Port cozinha (F cuisine)
காம்பரா	kambara < E camera
காம்பவுண்டு	kambavundu < E compound
கடியானா	kadiyana < H gāri + P khana
கேட்டு	kettu < E gate
கிராதி	kirādi < Port grade
கோரி	kōri < P gor
சன்னல்	caṉṉal < Port janela
செட்டு	cettu < E shed
பங்களா	pangalā < E bangalow
பட்டகசாலை	paṭṭakasālai < K paṭasāle
பாலம்	pālam < H pāl (P pul)
தார்சா	tārsā < E terrace ?
மால்	māl < A mahall
வராந்தா	varāndā < Port. veranda cf. P bar-āmada

6. FURNITURE

அலமாரு	alamāru < Port almario, armārio
ஈச்சேர்	īccēr < E. easy-chair
குரிச்சி	kuricci < A. kursī
சோபா	sōpā < E. sofa (A. ṣuffāḥ)

டீப்பாய்	ṭīppāy < E. teapoy (P. sih+pāe)
பங்கா	paṅgā < H. phaṅkā
பீரோல்	pīrōl < E bureau
பெஞ்சி	peñji < E. bench
மேசை	mēsai < Port. mesa, P. mez, mīz

7. *UTENSILS*

குண்டான்	kuṇḍāṉ < Mhr. guṇḍā
கெண்டி	keṇḍi < Mhr. gıṇḍı
கோப்பை	kōppai < E. cup
கூசா	kūsā < A k̄z
கூஜா	kūjā
தமிளர்	tamiḷar < E. tumbler
பிங்கான்	piṅgāṉ < Chın pēn+ngān
லோட்டா	lōṭṭā < H lōṭā
அண்டா	aṇḍā < H. handā
தேக்கிசா	tēkkisā < P dēgca
கெட்டில்	keṭṭil < E. kettle
வாளி	vāḷi < H. bāltī

8. *SUNDRY ARTICLES.*

அரிக்கன்	arikkaṉ < E hurricane lamp
ஆரொட்டி	ārottı < E arowroot
ஆக்கர்	ākkar < E. auger
இசுக்கோல்	ısukkōl < E screw
இஞ்சின்	iñjiṉ < E. engine
ஊக்கு	ūkku < Ǝ. hook
கப்பி	kappi < A. qabb
குப்பி	kuppi < H. kuppī
கித்தான்	kittāṉ < A. kattān
கில் (கிர்)	kīl < A. qīr (commonly kīl-eṇṇaı)
கோலி	kōli < P. gōlī, gūlī
கொப்பரை	kopparai < H. khoprā
சமுக்காளம்	camukkāḷam < H. jamkūṛā
சாக்கு	cākku < Dut. zak
சாவி	cāvi < Port. chave=key
சாடி	cāḍi < Port. jarra
சிமிட்டி	cimiṭṭi < E. cement

சிலேட்டு	cilēṭṭu < E. slate
டப்பா	tappā < H ḍabba
டப்பி	tappi < H dibbī, dabbī
படுதா	padutā < P parda
பம்பு	pambu < E pump
பல்பு	palbu < E bulb
பாட்டில்	pāṭṭil < E bottle[12]
பிக்காசு	pikkāsu < E pick-axe
பீப்பாய்	pīppāy < Port pipa
பொனல்	poṉal < E funnel
மிசியன்	misiyaṉ < E machine
மில்	mil < E mill
மீட்டர்	mīttar < E meter
நட்டு	nattu < E nut
லஸ்தர்	lastar < E cluster
லாந்தல்	lāndal < E lantern[13]
ராட்டு	rāttu < H rahat
வாச்சு	vāccu < E watch
ஜாக்கி	jākki < E jack (instrument)

9 *LUXURIES*

அம்பர்	ambar < A 'anbar
அத்தர்	attar < A itr
அபின்	apin < P apyūn
உக்கா	ukkā < A huqqa
ஊது பத்தி	ūdu patti < A 'ūd + H battī
கசகசா	kasakasa < P khashkhāsh
கஞ்சா	kañjā < H gānjhā
சோப்பு	cōppu < E. soap
சவ்வாது	cavvādu < A. zabād
சிகரட்டு	cikaraṭṭu < E. cigarette
சாம்பிராணி	cāmbirāṇi < Malay. sāmrāni
சாலாமிசிரி	cālāmisiri < A. thā'labī + Miṣrī
ரவேஸ்	ravēs < P. rawish
ரேக்கு	rēkku < P. bārīk

12 போத்தல் pōttal, a variant of pāṭṭil, is probably derived from the Dutch bottel.

13. ராந்தல் rāntal, is a variant of lāntal.

10. *CONVEYANCE*

ஏரோப்ளேன்	ērōplēṉ < E aeroplane
கார்	kār < E car
கோச்சு	kōccu < E coach
சட்கா	caṭkā } < H jhatkā
ஜட்கா	jaṭkā }
சப்பரம்	capparam < H chappar
சாராட்டு	cārāṭṭu < E chariot
சைக்கிள்	caikkıl < E cycle=bi-cycle
டக்கு	ṭakku < E truck
டிராம்	ṭirām < E tram=tram-car
டோலி	ḍōli < H ḍōlī
மேனா	mēnā < P miyāna, mēna
பஸ்	bas < E bus=omnibus
பிட்டன்	pittan < E phaeton
மோட்டார்	mōttar < E motor
லாரி	lāri < E lorry
ரயில்	rayil < E rail=railway train
ரிக்ஷா	riksā < Jap jinriksa
ரேக்ளா	rēkhlā < H rahkala

11. *COMMUNICATION*

இன்சூர்	insūr < E insurance
கடுதாசி	kaḍutasi < A qartās
கவர்	kavar < E cover
கார்டு	kārdu < E card
தபால்	tapal < H tappāl
போஸ்டாபீசு	pōst-āpīsu < E post-office
மணியாடர்	maniyādar < E money-order
ரிஜிஸ்தர்	rijistar < E register=registered letter
லக்கோடா	lakkōḍā < H lakhōtā
லேபில்	lēbil < E label
லெட்டர்	leṭṭar < E letter

12. *BUSINESS*

அட்வான்சு	aḍvāṉsu < E. advance
அட்டவணை	aṭṭavaṇai < Mhr. athavaṇa
ஆண்டிமாண்டு	āṇḍimāṇḍu < E. on demand

உண்டியல்	uṇḍiyal < H. huṇḍī
கசர்	kasai < A. qasr or kasr
கசாப்பு	kasāppu < A. qaṣṣāb
கரார்	karār < A. qarār
கன்டிராக்கட்டு	kandirākkattu < E. contract
கிட்டங்கி	kiṭṭangi < Malay gadong[14]
குசிலி	kusili < A. ghuzlī
சந்தா	candā < P. candā
சவுக்கார்	cavukkār < H. sāhūkār
சிராப்பு	cirāppu < A. ṣarrāf
சிலவம்	cilavam < H. calānā
சிட்டை	ciṭṭai < H. citthā
டெண்டர்	tendar < E. tender
டிப்பாசிட்டு	tippāsittu < E. deposit
தராசு	tarāsu < P. tarāzū
டினுசு	tinusu < A. jins
டினுசுவாரி	tinusuvari < A. jins + P. wār
துபாஷ்	tubās < H. dobāshī
பட்டியல்	paṭṭiyal < H. paṭṭi
பண்டு	pandu < E. fund
பசார்	pasār < P. bāzār
மகமை	mahamai < A. muhimm
மேஸ்திரி	mēstiri < Port. mestre[15]
மார்க்கட்டு	mārkkaṭṭu < E. market
மௌசு	mausu < A. mawj
நிரக்கு	nirakku < P. nirkh, narkh
ரகம்	raham < A. raqm
வட்டம்	vaṭṭam < H. baṭṭā
வங்கி	vangi < E. bank
லாலா	lālā < H. lālā
லேவாதேவி	lēvādēvi < H. lēnā-dēnā

14. The Malay word gaḍong is a corruption of the Tamil kiḍaṅgu. The expression rotti-k-kiḍaṅgu is still in common use in the southern districts. See Hobson-Jobson.

15. Mēstiri generally denotes a tailor and sometimes a superintendent as in road-mēstiri.

13 *WEIGHTS AND MEASURES*

அந்தர்	andar < E hundred weight
டன்	ṭaṉ < E ton
கண்டி	kanḍi < Mhr khandil
காரட்டு	kāraṭṭu < A qirrāt
தோலா	tōla < H tōla
ராத்தல்	rāttal < A ratl
இஞ்சு	iñju < E inch
கெசம்	kesam < P gaz
பாலாங்கு	parlangu < E furlong
மைல்	mail < E mile
ஏக்கர்	ēkkai < E Acre
செண்டு	cendu < E cent
டசன்	ḍasaṉ < E dozen
தஸ்தா	tastā < P dasta
கொயர்	koyar < E quire
ரீம	rīm < E ream (A rizma)

14 *CURRENCY*

அணா	anā < H āna
தம்பிடி	tambidi < H damrī
செக்கு	cekku < E cheque
பவன்	pavaṉ < E pound
பைசா	paisā < H paysa

15 *ADMINISTRATION*

(a) REVENUE

அசல்	asal < A aṣl
அத்து	attu < A hadd
அம்பாரம்	ambāram < P anbār
அமுல்	amul < A ‘amal
அமானத்து	amāṉattu < A amānat
அயன்	ayaṉ < A ‘ayn
அர்ஜி	arji < P ‘arẓī A ‘arz
ஆகேர்	āhēr < A ākhir
ஆசாமி	āsāmi < A asāmī
ஆப்காரி	ābkāri < P. āb-kārī

ஆசில்	āsil < A. ḥāsil
இனாம்	inām < A. in'ām.
இருசால்	ırusāl < A ırsāl
உசூர்	usūr < A. ḥuẓūr
ஐமாசு	aımāsu < P. azmāyısh
ஐவேசு	aivēsu < A. 'ıwaẓ
கம்மி	kammi < P kamī
கஜானா	kajanā < A. khızāna
கவுல்	kavul < A qawl
கலெக்டர்	kalectar < E. collector
காயம்	kāyam < A qā'ım
கார்வார்	kārvār < P. kāru-bar
கானுகோ	kānugō < P qānun-gō
கிபாயத்து	kıbāyattu < A. kıfāyat
கிஸ்து	kıstu < A. qıst
குமாஸ்தா	kumastā < P gumāshta
கேடு	kēdu < H. khet
கைது	kaıdu < A. qayd
கொத்துவால்	kottuvāl < P. kotwal
கோஸ்பாரா	kōspārā < P. gōshwāra
சடுதி	caḍutı < H. jhartı
சரகம்	carakam[16] < P. sar + A ḥadd
சரத்து	carattu < A. shart
சராசரி	carāsarı < P. sarāsarī
சிரஸ்தார்	cırastār < P. sarrıshtadār
செலான்	celāṉ < H. calān
செட்டில்மெண்டு	ceṭṭilmeṇḍu < E. settlement
டேரா	ḍērā < H. dērā
டேமணி	ḍēmaṇi < E. ready money
தனிக்கை	taṉikkaı < A. tanqiya
தபசில்	tapasıl < A. tafṣīl
தஸ்தி	tasti < A. taṣadduq
தர்க்காஸ்து	tarkkāstu < P. darkhāst
தாக்கீது	tākkīdu < A. ta'kīd

16. Probably the original form carahattu was changed into carakam owing to the mistaken notion that attu was an inflectional increment of the noun terminating in am. In Tamil, nouns having the termination am usually take the inflectional increment attu in declension. (See Caldwell's Comparative Grammar, p. 265).

தாக்கல்	tākkal < A. dākhil
தாசில்	tāsil < A. tahṣīl
பசலி	pasali < A. faṣlī
பந்தோஸ்து	pandōstu < P. band-o-bast
பட்டா	paṭṭā < H. paṭṭā
பாக்கி	pākki < A. bāqī
பாவத்து	pāvattu < P. bābat
பிசாணம்	pisāṇam < T pisānamu
பினாமி	piṉāmi < P. banāmi
நகது	nahadu < A naqd
நகல்	nahal < E naql
நவுக்கர்	navukkar < P nawkar
மசரா	masarā < A mazra'
மராமத்து	marāmattu < A marammat
மாசூல்	māsūl < A mahsul
மாமூல்	māmūl < A ma'mul
மிட்டா	miṭthā < H mitthā (A maqta
மிராசு	mirāsu < A mirāth
முகாம்	muhām < A mahāmm
முச்சலிக்கா	muccalikkā < Tur muchalka
ரசீது	rasīdu < P rasīd E receipt
ரயத்து	rayattu < A ra'iyat
ரப்பட்டா	rappaṭṭā < E rough+H paṭṭā
ரொக்கம்	rokkam < A raqm
வசூல்	vasūl < A waṣūl
வசா	vasā < A waẓ'
வாபீசு	vāpīsu < P. wāpas
வாரீசு	vārīsu < A. wārith
வாயிதா	vāyidā < A. wa'da
வாரண்டு	vāraṇḍu < E. warrant
ஜப்தி	japti < A. ẓabṭī
ஜமீன்	jamīn < P. zamīn
ஜவாப்	javāb < A. jawāb
ஜமாபந்தி	jamābandi < A. jam'+P. bandī
ஜாரி	jāri < A. jārī
ஜாமீன்	jāmīṉ < A. ẓāmin
ஜாஸ்தி	jāsti < A. zā'id
ஷரா	ṣarā < A. shar'

(b) JUDICIAL

அமீனா	aminā < A. amīn
அசெசர்	asesar < E. assessor
அவிடவிட்டு	avidavittu < E. affidavit
அப்பீல்	appīl < E. appeal
ஆசர்	āsar < A. hāzir
இன்சால்மெண்டு	insālmendu < E. insolvent
இஸ்தியார்	istiyār < A. ishtihār
ஈரங்கி	irangi < E. hearing
ஏலம்	ēlam < Port. leilão
உயில்	uyil < E. will
கச்சேரி	kacceri < H. kacahrī
கிரிமினல்	kiriminal < E. criminal
கேடி	kedi < E. k. d. known depredator
கேசு	kēsu < E. case
கைதி	kaidi < A. qaydi
கொட்டடி	kottadi < H. kothri
கோர்ட்டு	kōrttu < E. court
சம்மன்	camman < E. summons
சிவில்	cīvil < E. civil
டபேதார்	dabēdār < P. daftardār
டலாயத்து	ḍalāyattu < H. ḍhalit
டவாலி	ṭavāli < P. duwāli
டிக்கிரி	ṭikkiri < E. decree
தகரார்	taharār < A. takrār
தகதா	tahatā < A. taqāẓā
தண்டோரா	tanḍōra < Ḥ. dhanḍhōrā
தமுக்கு	tamukku < H. dhamk
தரப்பு	taṛappu < A. ṭaraf
தஸ்தாவேசு	tastāvēsu < P. dast-āvēz
தாவா	tāvā < A. da'wa
திவால்	tivāl < H. diwālā
பஞ்சாயத்து	pañjāyattu < H. pancāyat
பிராது	pirādu < P. faryād
புகார்	puhār < H. pukār
புரோநோட்டு	purō-nōṭṭu < E. pro-note=promissory note
பீசு	pīsu < E. fees
பெட்டிஷன்	peṭṭiṣaṉ < E. petition
பென்ஷன்	peṉṣaṉ < E. pension
பைசல்	paisal < A. fayṣal

நாசர்	nāsar < A. nāẓir
நோட்டீசு	nōttīsu < E notice
மவுண்டு	mavunḍu < E amount
முனிசீப்பு	muṉisīppu < A munsif
மேசர்	mēsar < E major
மேடோவர்	mēḍōvar < E. made over
மைனர்	maiṉar < E minor
நம்பர் (வைத்தல்)	nambar (vaittal) < E number+Ta =filing a suit
ரத்து	rattu < A radd
ராசி	rāsi < A rāzī
ரிக்காடு	rikkādu < E record
ருசு	rusu < A rujū'
ரூல்	rūl < E rule
ரோக்கா	rōkkā < A ruq'a
லாயர்	lāyar < E lawyer
வக்காலத்து	vakkālattu < A wakālat
வக்கீல்	vakīl < A wakīl
வில்லங்கம்	villangam < Mhr vilaga
ஜட்ஜ்	jaḍj < E judge
ஜெயில்	jeyil < E jail

(c) POLITICAL

ஆபீசு	āpīsu < E office
இலாக்கா	ilākkā < A 'ilāqa
எலெக்ஷன்	elecṣaṉ < E election
எஸ்டேட்டு	estēṭṭu < E estate
ஏசெண்டு	ēsenḍu < E agent
ஓட்டு	ōṭṭu < E vote
கஸ்பா	kaspā < A qaṣba
கவனர்	kavaṉar < E. governor
காவந்து	kāvandu < P. khāwand
சர்க்கார்	carkkār < P. sarkār
சர்க்கிள்	carkkiḷ < E circle
சன்னது	caṉṉadu < A. sanad
சம்பிரதி	cambiradi < T. samprati
சப்ரோட்டம்	caprōṭṭam < E. sub. pro. temp.
சாவடி	cāvaḍi < Mhr. sāvaṭī
சிப்பந்தி	cippandi < P. sih-bandī
சீல்	cīl < E. seal

சூப்பிரண்டு	cūppirandu < E. superintendent
செண்டா	cenḍā < H. jhanḍā
தர்பார்	tarbār < P darbār
தாக்கீது	tākkītu < A ta'kīd
தாலுகா	tālukā < A ta'alluq
திவான்	tivān < P dīwān
பகதூர்	bahadūr < H bahādur
பட்வாடா	paṭvāḍā < H batwārā
பாவட்டா	pāvaṭṭā < H bawṭā
பவுண்டு	pavundu < E pound
பிதிவி	pidivi < A fidwī
பிர்க்கா	pirkkā < A firqa
பியூன்	piyūn < E peon
பேட்டி	pētti < H bhetī
போலீசு	pōlīsu < E police
வேவு	vēvu < Port vēu
மசோதா	masōdā < A musawwada
மாகாணம்	māhānam < A. makān ?
மாசர்	māsar < A mahzar
மாப்பு	māppu < A mu'āf
மாஜி	māji < A māzī
மொகர்	mohar < P muhr
மேஸ்திரட்டு	mēstirattu < E magistrate
மொச்சி	mocci < H mochī
முனிஷி	munisi < A munshī
யாதாஸ்து	yādastu < P yād-dāsht
ரோந்து, லோந்து	rōndu, lōndu < P rawanda
ஜில்லா	jillā < A zil'a
ரஜா	rajā < A rizā' P rizā

16 *STATIONERY*

காகிதம்	kāhidam < P kāghidh
கிளிப்பு	kilippu < E clip
கோந்து	kōndu < H gōnd
பென்சில்	pensil < E. pencil
பேப்பர்	pēppar < E paper
பேனா	pēnā < E. pen, Port. pena
பின்	pin < E. pin
பிளாட்டிங்கு	piḷāṭṭingu < E. blotting paper
நிப்பு	nippu < E. nib
ஸ்டீல்	sṭīl < E. steel nib
ரப்பர்	rappar < E. rubber

17. *ARMY*

சிப்பாய்	sippāy < P. sipāhī
டங்கா	daṅgā < H. ḍankā
டாணா, தாணா	ṭāṉā, tāṉā < H. ṭhānā
துப்பாக்கி	tuppākki < P. tupak, Tur tōp.
துருப்பு	turuppu < E. troop
தோட்டா	tōṭṭa < H. ṭōṭā
சோட்டா	cōṭṭa < H sōnṭā
பட்டாளம்	paṭṭālam < E. battalion
பாரா	pārā < P pahra
பிரங்கி	pīraṅgi < P. frangī, firangī
அம்பாரி	ambāri < A ʻimārī
ஏட்டு	ēṭṭu < E head constable
மாவுத்தன்	māvuttaṉ < H mahāwat
சர்தார்	cardār < P sardār
சவாரி	cavāri < P. suwārī
சவுக்கு	cavukku < P. cābuk
சுபேதார்	cubēdār < P sūbadār
சேணம்	cēnam < P. zīn
ரிவால்வர்	rivālvar < E revolver
ராவுத்தன்	rāvuttaṉ < H. rāut
லகான்	lahāṉ < P lagām
லத்தி	latti < H laṭhī
லாயம்	lāyam < A līm ?

18. *GAMES AND PHYSICAL EXERCISE*

சீட்டு	cīṭṭu < E chit (H. chitthi)
ஆசு	ācu < F. as
ஆடுதன்	āḍutaṉ < E. hearts
இஸ்பேட்	ispēṭ < E. spades
கோட்டு	kōṭṭu < E. court-card
கிளாவர்	kiḷāvar < E. clover
சாக்கி (ஜாக்கி)	cākki (jākki) < E. jack
டைமன்	ḍaimaṉ < E. diamond
துருப்பு	turuppu < E. trump
ஆக்கி	ākki < E. hockey
கிரிக்கெட்டு	kirikkeṭṭu < E. cricket
டென்னீஸ்	ṭeṉṉīs < E. tennis
கசரத்து	kasarattu < A. kasrat

கவாத்து	kavāttu < A. qawāyid
தண்டால்	tandāl < H. ḍand
பல்டி	balti < H palatnā
பஸ்கி	baski < P bāzū ?
பஞ்சா	pañjā < P panc
பயில்வான்	bayilvān < P pahlawān
வஸ்தாது	vastādu < P ustad
ஜவான்	javān < P jawān

19 *NAVIGATION.*

சுக்கான்	cukkān < A sukkān
நங்கூரம்	nanguram < P langar
மாலுமி	malumi < A mu'allim

20 *RELIGION.*

அல்லா	allā < A Allāh
குரான்	kurān < A qurān
மசூதி	masudi < A masjid
மகந்து	mahandu < H mahant, mahat
முகம்மது	muhammadu < A Muhammad
மொகரம்	moharam < A Muharram
நபி	napi < A nabī
சேசு	sēsu < E Jesus
கிறிஸ்து	kiristu < E christ
கந்திரி	kandiri < H kandūri
சிலுவை	ciluvai < Syr sliba
தைக்கா	taikkā < A takya
தசரா	tasarā < H dasahrā
பக்கிரி	pakkiri < A faqīr
பாதிரி	pādiri < Port padre
பைபிள்	baibiḷ < E bible
பாப்பு	pāppu < Port papa
பீர்	pīr < P pīr
யூதர்	yūdar < A. yahūd

21. *MUSIC.*

கஞ்சிரா	kañjirā < H. khanjan
சித்தார்	sittār < P. sih-tār
ஏகதார்	ēhadār < P. ēk-tāra
தம்பூர்	tambūr < P. ṭanbūr

டோலக்	ḍōlak < H dōlak
தில்ரூபா	tilrūbā < H dil-rūbā
தாவுஷ்	tāvus < H. taush
தபலா	tapalā < A tabla
தவல்	taval < A tabl
ஆர்மோனியம்	ārmōṇiyam < F harmonie, E harmonium
கர்ணா	karṇā < P karranāy
பியானா	piyāṇā < E piano
ஜாலர்	jālar < H jhālari
பிட்டில்	pittil < E fiddle
புளூட்டு	pulūttu < E flute
கமாஸ்	kamās < A khumāsī
சகானா	sahāṇā < H sāhanā
தில்லானா	tillānā < P tarāna
மாண்டு	māṇḍu < H mānd
லாவணி	lāvaṇi < Mhr lāvani

22 *COLOURS*

ஊதா	ūdā < H ūdā
காக்கி	kākki < P khāki
குசும்பா	kusumbā < H kusumbi
ரோசு	rōsu < E rose

23 *MEDICINE*

ஆஸ்பத்திரி	āspattiri < E hospital
ஆப்பரேஷன்	āpparēsaṉ < E operation
கொயினா	koyiṉā < E quinine
சிக்கு	cikku < E sick
தெரசர்	terasar < E dresser
யூனானி	yūṉāṉi < A yūnānī
டானிக்கு	tāṉikku < E tonic
டாக்டர்	ḍākṭar < E doctor
பெனாயில்	peṉayil < E phenyl

24 *MISCELLANEOUS*

(a) Persian, Arabic and Hindustani words.

அந்தஸ்து	andastu < P ham-dast
அலாதி	alādi < A. 'alā-ḥida
அலுக்கா	alukkā < A hilka
இஸ்திரி	istiri < H istrī, Port. estirar

உசார்	usār < P hushyar
உடான்	udān < H urāna
உருட்டா	urutta < H ultā
கலாய்	kalay A qal'i
கலாட்டா	kalatta < A ghilat
காயலா	kayala < A kahil
காப்ரா	kapra H khabri
காலி	kali A khali
காவாலி	kavali A qawwal
கிபாயத்து	kipayattu A kifayat
குஷால்	kusal < P khush + A hāl
கோஷா	kosa < P gosha-nishin
குஷி	kusi P khushi
கெடி	kedi H garh
கோட்டா	kotta < P kotah
கோஸ்மாஸ்	kosmas H gol-mal
சக்காத்து	cakkattu A zakat
சகலன்	sahalan[17] H sala
சதாய்	catay H satana
சல்லிசு	sallisu < A salis
சலாம்	salam A salam
சவால்	caval A su'al
சபாஷ்	cabas < P shad bash
சவுக்கை	cavukkai < H cauk
சவுடால்	cavudal < H jhawra
சாப்பா	cappa < A saf
சால்சாப்பு	salsappu < A su'al jawab
சாலக்கு	calakku < P calak
சாமான்	cāman < P saman
சாடா	cada < H sara
சாய்பு	saybu < A sahib
சிபார்சு	sibarsu < P siparish
சுமார்	sumai < P shumar
சைத்தான்	syttan < A shaytan
சொஸ்தி	sosti < P susti
சோக்கிரா	cōkkirā < P chōkrā

17 In H sala denotes wife's brother In Tamil sahalan is ordinarily used to denote wife's sister's husband

சோதா	cōdā < A. shuhadā
டிக்கு	ṭīkku < H. ṭhīk
டோபி	dōbi < H. dhobī
தகவல்	tahaval < A. dakhl
தபா	tapā < A. daf'a
தம்	tam < P. dam
தமாஷ்	tamāṣ < A. tamāshā
தயார்	tayār < P. tayār. A. ṭayyār
தரியாவத்து	tariyāvattu < P. daryāft
தருதூது	tarutūtu < A. taraddud
தண்டா	taṇḍā < H. ḍaṇḍā
தகன் (தான்)	tahaṉ (tāṉ) < H. thān
தாஜா	tājā < P. tāza
தீவாளி	tīvāḷi < H. diwālī
நகரா	naharā < A. naqāra
நபர்	napar < A. nafar
பக்கா	pakkā < H. pakkā
பசந்து	pasundu < P. pasand
பதில்	padil < A. badl
பம்மாத்து	pammāttu < P. bīmnāk ?
பல்டி	palṭi < H. palṭā
பரவா	paravā < P. parwā
பவுசு	pavusu < A. fawz
பாவத்து	pāvattu < P. bābat
பிச்சா (க்கத்தி)	piccā-(k-katti) < H. bichu'ā+Ta
புட்டா	puṭṭā < H. būṭā
பூரா	pūrā < H. pūrā
பைதா	pydā < H. paiyā
மத்தாப்பு	mattāppu < P. māhtāb
மைதானம்	maidāṉam < A. maydān
முஸ்திப்பு	mustippu < A. musta'idd
மைனா	maiṉā < H. mainā
யாது	yādu < P. yād
ரஸ்தா	rastā < P. rāstā
லகாய்	lahāy < H. lagānā
லடாய்	laḍāy < H. laṛā'ī
லாகு	lāhu < H. lāgū
லாயக்கு	lāyakku < A. lā'iq

வகையறா	vahaiyarā < P wa-ghairah < A wa-ghayruhu
வாத்து	vāttu < A bat
வதலி	vadali < A faslī ?
ஜமா	jamā < A jam'
ஜரூர்	jarūi < A za[illegible]r
ஜல்தி	jaldi < P jaldī
ஜவாபு	javāb < A jawāb
ஜாகை	jāhai < H jaga
ஜாப்தா	jābtā < A zābita
ஜேப்பு	jēppu < A jayb P jeb
ஜோர்	jōr < P zōr
ஜோடனை	jōdanai < H jōr
ஷோக்கு	ṣōkku < A shawq

(b) *English words*

எனாமல்	enāmal < E enamel
எட்டு	ēttu < E head
ஓட்டல்	ōttal < E hotel
கலம்	kalam < E column
கலர்	kalar < E colour
கிலுட்டு	kiluttu < E gild, gilt
கிளப்பு	kilappu < E club
குளோசு	kulōsu < E close
டிக்கட்டு	tikkattu < E ticket
டிராமா	dirāmā < E drama
டான்சு	dānsu < E dance
டிரங்கு	tirangu < E trunk
டோல்கேட்டு	tōl-kēttu < E. toll-gate
பாசு	pāsu < E pass
பீசு	pīsu < E piece
பிலு	pillu < E bill
பிளான்	pilan < E plan
போர்டு	pōrdu < E board
பைண்டு	paindu < E. bind
நம்பர்	nambar < E number
நாட்டு	nāttu < E naught (zero)
நோட்டு	nōttu < E. note
நைசு	naisu < E. nice
மார்க்கு	mārkku < E. mark

மிஸி	misi < E. miss
மெயில்	meyil < E. mail
மெம்பர்	membar < E. member
ரிப்பேர்	rippēr < E. repair
ராங்கி	rāṅgi < E. rank
ரோட்டு	rōṭṭu < E. road
லீவு	līvu < E. leave
லைசென்சு	laisensu < E. license

(c) *Cognate words.*

எப்பிராசி	eppirāsi < T. ēbhrāsi
ஓசரம்	ōsaram } < T. kōsaramu
கோசரம்	kōsaram } < T. kōsaramu
சலவை	calavai < T. tcalava = bleaching
சலவை	calavai < T. tcaluppa = marble
சந்தடி	cantaḍi < T. sandaḍi
சிப்பம்	cippam < T. cippamu
சீண்டாரம்	cīṇḍaram < T. jīndramu
சொட்டை	coṭṭai < T. soḍḍu
திமிசு	timisu < T. dimmisa = rammer
துரைசானி	turaisāni < T. dorasānī
தெம்பு	tembu < T. tempu = bravery
பிலுக்கு	pilukku < T. beḷuku
புருடா	purudā < T. buruḍā
ரகளை	rahalai < K. ragaḷe

I received valuable assistance from Dr. S. Muhammad Husayn Nainar, Head of the Department of Arabic Persian and Urdu, in arriving at the correct Arabic, Persian and Hindustani etymons.

ABBREVIATIONS

A. Arabic.
E. English.
F. French.
H. Hindustani.
K. Kanarese.
M. Malayalam
P. Persian.
T. Telugu.
Ta. Tamil.
Braz Brazilian.
Chin. Chinese.
Dut. Dutch.
Jap Japanese.
Malay. Malay.
Mhr. Marathi.
Port. Portugese.
Syr. Syriac.
Tur. Turkish.

Skt. Sanskrit.